

RMKI. 1188.

1 péld.

Hidnyzik: B₄, C₁, C₄ level és a vége, számos level csouzon.

A D is levelkinek sorrendje fel van szerelve.

Az Y is (537-544. l.) távolra a Z is is után van köze.

Hidnyzik még: 651-654. lap
657-786. lap
Index

OSZK

CANTIONALE
CATHOLICUM.

Régi és Uj, Deák és Magyar Aítatos
EGYHAZI

EN E K E K,
DICSERETEK, SOLTAROK, ES
LITANIÁK;

Kikkel a' Keresztyének Esztendő-által-való
Templomi-Solemnitásokban, Processiók-
ban, és egyéb aítatóságokban
szoktanak élni.

*Halottas Temetés-kor-való, és a' négy utolsó dolgok-
ról emlékeztető Enekekkel együtt.*

Most újonnan nagy szorgalmatossággal egybe-
szedettek, meg-jobbítottak, és a' Keresz-
tyének éppületire, s lelki vigasztal-
ásokra ki-bocsáttattak,

A' Szent FERENCZ-Szerzetiben lévő

KAJONI, P. FRATER JANOS által.

Superiorum permissu.

os)(o)(s)

A' CSIKIKALASTROMBAN,

Nyomtattatott Cassai Andrást-által. 1676-ben.

S. Paulus Apostolus ad Ephes. 5. v. 19.

*Implemini Spiritu sancto, loquentes vobismetipsis, in Psalmis, & Hymnis,
& Canticis Spiritualibus, cantantes, & psallentes in cordibus vestris
D O M I N O.*

elnyesedgyetek-bé Szent Lélekkel, szólván magatok-között Soltá-
rokkal és Dicséretekkel, és Lelki énekekkel, énekelvén, és di-
cséretet mondván, a' ti sziveitekben : U R N A K.

Magyar Nemzeti Múzeum
II. Könyvtár, Budapest

1913 év 2/14

A' Tekéntetes, Nemes és Nemzetes

CSICSOKERESZTURI T O R M A I S T V A N U R A M N A K;

NEMES BELSŐ-SZOLNOK-VARMEGYENEK
eggyik FŐ-Ispánnának, &c. Nékem becsülletes
Pátrónusomnak.

*Ez életben Isteni áldásokat, szerencsés bődög hosszú életet,
az-után pedig az örök Böldogságnak Koronáját,
kívánom Istentől.*

Ki az Istenhez akar járulni, és az ő igaz Tiszteleti és *Hebr. 11.*
A' szolgálattya-által idvességet kíván nyerni, a' Men- *v. 6.*
nyei Bölcseségnek vezérléséből *Hinni és Tudni* kell;
hogy e' Világnak, vezérlő Ura, gond-viselő Fejedelme, te-
remtő Istene legyen: ki, minden-ható erejével e' Világot
alkotta, bölcseségével vezérli, gond-viselésével Szent Nevének
dicsőségre igazgattya, és ezt a' Felséges Istent, tartozunk *ex Luc*
toto corde, tisztelni, szeretni és dicsérni. *Quem laudant Astra v. 2*
matutina: A' kit dicsérnek a' Hajnali-Csillagok; holott, a' mint *Job. 3.*
Sz. Dávid mondgya: *A Solis ortu usq; ad occasum, laudabit nomen Domini*: Nap-kelettől-fogva, Nap-nyugatig, dicséri *az Psal. 112.*
Ur Neve, mert jó, mert örökké az ő irgalmasága. Az Isten-
nek ugyan-is ilyen nagy hatalmáról, és szeretetéről elmélke-
dik volt régenten ezen Próféta, midőn nagy lelki buzgóság-
gal azt énekli vala: *Domine, Dominus noster, quàm admirabile est Nomen tuum in uniuersa terra!* En Uram, én Istenem, mely
csudálatos a' te Neved, az egész föld-kerekségében! *Lavla-
lilis*

**2

lilis

Dan. 3. *bilis & gloriosus in sacula!* Dicsőséges és örökké-való dicséret-
 52. re, szeretetre, és hálá-adásra méltó vagy szerelmes Istenem!

De mely igen el-hűlt légyen *Nemzetes Úram*, e' mostani Világi Embereknek szive, az Isteni-szeretettől, napon-ként láttyuk; melyből egyebet nem itélhetünk, hanem hogy a' Világiaknak seprejére, és majd a' végére jutottunk; és igazán bétellyesedett már, az Istentől el-hűlt szivekben, Szent Pál mon-

2. Tim. dása: *In novissimis diebus, instabunt tempora periculosa. Et refrige-*

3. 1. *scet charitas multorum*: Az utolsó napokban, veszedelmes idők lesznek. Es sokakban meg-hűl a' szeretet. *Et erunt homines se-*

2. 4. v. 12. *ipsos amantes*: Es magok-szerető emberek lesznek, test-szerint élnek, és így nagy veszedelembé ejtik magokat, és majd mind

3. 1. el-vesznek szeretet-nélkül, holott ugyan azokról azt mondgya Szent Pál Apostol: *Si secundum carnem vixeritis, moriemini*: Mi-

vel-hogy a' testnek kedveznek, mindenben a' test akarattján járnak, nem csak testben, de lélekben-is meg-halnak.

Lib. 2. *Alexander Philosophus* írja, hogy *in Apulia* olly mérges *Tarantula*-nevű kígyók teremnek, hogy a' kiket meg-mardos-

nak az emberek-közzül, azok majd mint-egy halva földre esnek, és semmi, akár-minémű drága orvosságokkal, vagy Pa-

tikában-lévő kedves illatokkal meg-nem éllednek, fel-nem támadnak, hanem csak szinte *Musica*-szóval, és énekléssel, a'

mely dolgot önnön-maga szemével látott; ennek pedig a' Természet-vizsgálók nem egyéb okát adgyák, hanem, hogy a' *Tarantula* méregnek hideg természete, az embernek szivét

és a, természet-szerint-való hévségét el-óltya, meg-hidegíti, és úgy lesz, hogy mint a' halottak, csak úgy fekszenek.

Nem csuda tehát *Nemzetes Úram*, ha a' mostani Világi-fiai, úgy annyira el-aluttak, meg-hűltek az Isteni Szent szeretettől, és

Rom. 7. majd mint-egy halva fekszenek e' halandó-testnek koporsójá-

ba; mert a' Pokol-béli *Tarantula* kígyónak halálos fulákja meg-sértette őket, és annak ártalmas mérgé meg-járta az ő sziveket;

sziveket; de mivel ének-szó-nélkül szükölködnek, költs-fel TE őket *Nemzetes* TORMA ISTVAN, ezekkel az Eneklésekkel, ezekkel az Isteni Dicséretekkel, ezekkel az Isteni-szeretetre gerjesztő Sóltárokkal, ezekkel mondom, az áitatos, buzgó, és Istenes Enekekkel, *Lytaniákkal*, és a' Mennyei boldogság-kívánására indító Imádságokkal, mert az Isten, TEGED rendelt arra, midőn azoknak ki-nyomtatására leg-elsőben-is fel-indított, engem biztatott, és annak költségét magára vállalta: nem-is egyéb-ért, hanem csak szinte a' nagy Istennek dicsőségére, a' Keresztyén Hívek vigasztalására, és hogy az Isteni-szeretetre fel-indítsa az embereket, és a' Mennyei Szent tüzet fel-gyújtsa a' meg-hűlt szivekben.

Ugyan-is, ha meg-vizsgálom az el-múlt időket, nem-de nem ilyenek voltanak-e a' TE eleid? midőn Egy azok-közzül, *Infulatus Abbas* lévén, mind példa-adásával, mind tanításával, mind pedig az Istenes étellel napon-ként ébresztette, gyújtogatta a' Mennyei tüzet, és szeretetet, a' meg-hidegült szivekben? Vallyon nem elég bizonság-e, a' Nemes Besztercze Várofsában lévő szép Kalastrom? mellyet a' TE Eleid fundált és éppített volt, a' kire kincsét, gazdagságát, jószágát nem szánta, nem egyéb-ért, hanem hogy a' Pokol-béli me-regtől meg-részegült lelkek meg-élledgyenek; melyben a' Seraphim Szent Ferencz alázatos Fiai, éjjel nappal Istent szolgál-
 gáltak, Orgonáltak, prédikállottak, és terjesztették az Istennek nagy dicsőségét? A' melynek ékes, és rendezen éppített kő-falai most-is fen-vannak, noha gyászolnak. Vaj-kélokban lélekben meg-holt emberek támadnak-fel abban, és naptalmat vettek azért a' TE Eleid. O mely szép Oltár emeltek azokban mondok, a' TE régi áitatos Eleid, a' mellyeken oltogatták az Ur JESUS-nak Szentséges Testét, és Joan. 6. Véret, nem egyéb-ért, hanem hogy a' bűnös lelkek, az áldott JESUS Vércben, mint drágalátos feredőben meg-mosód-

* 3

gyanak, 1. Cor. 6. 11.

Luc. 12. 8. 49. gyanak, meg-éledgyenek! mert a' mi édes Idvezitőnk-is magával tüzet hozott-le az Egből, és azt akarja, hogy meg-gyúladgyon. Ujits-meg tehát TE-is *Nemzetes Uram*, és támad-fel Jámbor Isten-felő Eleidnek T O R M A emlekezetit, hadd lássa a' mostani hideg Világ, hogy a' régi T O R M A Nemzetségnek, a' nyers gyökere még meg-maradott, és szépen zöldellik: Es mint a' Torma, hogy ki-szokta a' szemekből hozni a' könyvet, nem kétlem hogy ezek-is az Istenes Enekek, fokaknak ki-hozzák az ő könyveket, midőn oda-bé éréngetik, és tapogattyák a' sziveket: és mint a' Torma, mikor a' hideg Tél el-múlik, levelei meg-újulnak, meg-zöldellik, és meg-virágzik; úgy lesz, hogy az emberek szívének-is Jege el-olvadván, az Isteni Tisztelet, és a' Mennyei Szeretet meg-újul, meg-zöldellik, meg-virágzik, és meg-gyümölcsözik az emberekben.

Az Istennek kedves embere Dávid, olly Czitarás, és olly énekes volt, hogy mikor édesdeden pengette az ő Hárfáját, 1. Reg. 15. éneklette az Ur Sóltárit, a' gonosz Lélek mindgyárt el-távozik, és futamodást vészen vala Saul Királytól, midőn győtréné; nyilván el-hittem *Nemzetes Uram*, hogy midőn ezek az Enekek (a' kiktől Kegyelmed költségét nem szánta, hanem ki-bocsáttatta, *publicáltatta*) zengedezni fognak a' Keresztyén Hivek torkában, el-távozik a' gonosz Lélek az emberek től, és az Istennek Szent Lelke foglallya-el az ő sziveket: 2. Reg. 6. Sőt maga-is Dávid, *Cytharam percutiebat in domo Domini*, Gyönyörködve éneklette az Ur házában az Istennek szép dicsé-
 r' Vallyon inkább Te, *Nemzetes T O R M A I S T V A N*, gyönyörködöl-é az Isteni dicséreteken? vallyon nem rommal hallod-é, midőn fok helyeken a' TE Könyvedből Istenet dicsérnek, és kőszönik, hogy illy jó dolgot cselekedtél az Isten-felő Keresztyének-kőzt, és örök emlekezetre-való dicséretes példát hattál az embereknek?

A' mi di-

A' mi dicsőséges Szent Ferencz Atyánk, úgy annyira gyönyörködött az Isteni dicséreteken, hogy mikor egy idő-jártába dicsérné a' Felséges Istent, le-jövének hozzá az Isten *S. Bonav* Angyali Czitarával, és *Musica*-szóval kezdék vigasztalni, melynek édesféségében el-ájulván, monda:

*Szűnyél-meg Isten Angyala, a' Mennyei Czitarát pengetni,
 Mert ennek édesféségét az én szívem el-nem viselheti.*

Meg-nyugottam azért abban, *Nemzetes Uram*, hogy ezeknek az Istenes Enekeknek hallásában, ha szinte az emberek el-nem ájulnak-is, de nagy lelki édesféséget fognak érezni az ő szivekben. Es a' mint Ezékiel Próféta parancsolattya, a' *Ezech.* 37. 1. száraz csontok meg-elevenedének, és egy nagy roppantott sereg lábára áll: úgy ezekre az Istenes dicséretekre, a' száraz csontok meg-elevenednek; mert micsoda egyéb a' B Ū N, amaz mérges *Tarantula* kígyó mérgénél? mely minden jószágos-cselekedettől meg-fosztja embert, és mind egy-aránt, az iffiakat a' vénekkel a' földre le-veri, lelki nedveséget ki-száraztja, és hasonlóná teszi a' száraz csontokhoz.

E' volt az oka *Nemzetes Uram*, hogy, sem munkámat nem kíméltem, sem fáratságomat nem szántam, hanem az Istenből nekem adott kicsiny Talentomot ki-osztottam, hogy *Luc. 19.* mikor el-jő, usorával meg-vehesse a' Túnya-szölgákon, és *12.* meg-jutalmazza az igazakat. Gondolám azért magamban, ha valami szép Nótákra szerzett Enekeket, Sóltárokat, és Dicséreteket egybe-szedetnék, jobb formában rakogatnék, rendesebben helyheztetnék, és ki-bocsátanék: talám az Isteni Szeretettől el-hűlt szivekben tüzet gerjeszthetnék, és más-foknak-is afféle Istenes dolgokra alkalmatosságot adnék. Egy-nehány esztendő-tül-fogva azért mind eddig-is, e' mostani változandó állapotok-miatt véghez nem vihettem jó *intention*omot, és igyekezetemet; noha Kegyelmed mindenkor biztatott, és szívesen-is fáradoztam Nyomtatásában; mert én, hogy igazán

igazán meg-mondgyam, azt mondhatom a Poétával:

Ovidius
lib. 3. de
Pont.

*Da veniam scriptis, quoniam non gloria nobis
Causa, sed utilitas officiumque fuit.*

Csak az Istennek dicsőséget, és a' Közönséges hasznót, s' szükséget tekintettem: azért mind munkámnak, mind pedig most nagy fáradsággal és költséggel újonnan hozatott *Typographiámnak* első Sengéjét Kegyelmednek szentelem, *dedicálom*, és alázatosan ajánlom; sőt ő maga-is ez a' Kőnyv, *Nemzetes* **TORMA ISTVAN** Uram jó-vóltához folyamodik, mert ha ama' nagy emlekezetű Isten-felő, Szent életű *Breviar. Carolus Borromeus Cardinal*, egy Nap negyven-ezer, más Nap *Rom. 4.* húsz-ezer aranyát nem szánta Isten szerelmé-ért ki-olztogatni *Novemb.* a' szegényeknek: Kegyelmed sem szánta az Isten tisztelgésé-ért, sőt életével sem gondolna, ha a' szűkség kívánná, az Isten mellett. Vegye kedvesen azért Kegyelmed *Nemzetes* Uram e' kis munkámat:

*Astra Notas dico, Caelum reor esse Volumen,
Librum cudit amor, Verba dedit pietas.*

A' mely csak szeretetből származott, és ha a' szegény öz-
Lnc. 22. vegy Afzszony fillére, becsűsebb volt az Isten házában a' több kincseknél, olyan reménségem vagyon, hogy noha alacson, de jó szível a' maga *protectioja*-alá fogja ezt bocsátani. Engedgye Isten, *Nemzetes* Uram, hogy mind Kegyelmednek, s' mind Nemzetséginék, mind pedig egyebeknek, a' Kegyelmed segítségé-által lótt munkám, szolgállyon idvességekre.

Költ a' Csiki Kalastromban, Mind-szent Havának
18. napján. 1675. Elztendőben.

Kegyelmednek

Alázatos Isten imádó Káplánnya,
Szent FERENCZ Zászlója-alatt vitézkedő
KAJONI FRATER JANOS,
Custos Provincialis.

FACULTAS.
REVERENDISSIMI PATRIS COMMISSARIJ
Generalis Cismontanae Familiae, Ordinis
Minorum.

Frater **JACOBUS** à Spinerulo, Ordinis Minorum Seraphici Patris No-
stri Sancti **FRANCISCI**, Cismontanae Familiae Commissarius Generalis, &
Servus. Dilecto nobis in Christo Patri Fratri **JOANNI KAJONI**, Al-
mae nostrae Custodiae Strictioris Observantiae, Sancti Stephani Regis
in Transylvania, **CUSTODI** Provinciali, Salutem
in Domino sempiternam.

OPUS quoddam Musicale, cui Titulus est: **CANTIO NALE CA-
THOLICUM**, pro majori **DEI** gloria, augenda Catholicorum
devotione, pro elevandoque in **DEUM** spiritu, à Te compositum,
& ex diversis Auctoribus collectum, servatis servandis, revisum, &
approbatum, ut typis excudatur, facultatem concedimus. Datum
Romae, in Conventu nostro S. Francisci Trans-Tyberim. die 24. Maji.
Anno M. DC. LXXV.

Frater **JACOBUS** à Spinerulo, Commissa-
rius Generalis.

**

LICEN

(S)(O)(S)

L I C E N T I A
REVERENDISSIMI ORDINARIJ.

Frater CASIMIRUS DAMOKOS, Ordinis Minorum Stricteris Observantiae. Miseratione Divina, & Sanctae Sedis Apostolicae gratia per Transylvaniam Vicarius Apostolicus Generalis, &c.

Omnibus has visuris Salutem in
Domino.

Cum Liber hic, cui Titulus est: **CANTIONALE CATHOLICUM**, à Reverendo Patre **JOANNE KAJONI**, ejusdem Ordinis, Custodiae Sancti Stephani Regis in Transylvania, Custode Provinciali; ex variis, & approbatis Auctoribus collectus & compositus; à doctis Viris & Theologis revisus, nihil habeat impedimenti, quin in lucem emitti debeat: Ac proinde ut ad consolationem Catholicorum lucem videre possit, (quem spero non ingratum prodire) desideris & votis multorum satisfactum sit, harum vigore, ad majorem DEI gloriam, & animarum profectum, licentiam concedo. Datum in Monasterio Csikiensi, die 21. April. Anno Domini M. DC. LXXVI.

Imprimatur.

Locus (H) Sigilli.

Frater **CASIMIRUS**. qui supra.
m. p.

Cantio-

(S)(O)(S)

CAntionale hoc Catholicum, labore Admodum Reverendi Patris Fratris **JOANNIS KAJONI**, Ordinis Minorum Stricteris observantiae, Custodis Provincialis, Custodiae Sancti Stephani Regis in Transylvania, congestum, & summo ingenio ex variis Auctoribus in hunc ordinem deductum, ex mandato Reverendissimi Patris **JACOBI**, à Spinetulo, Commissarii Generalis, eâ qua potui diligentiam perlegi, revolvi, & satis accuratè perspexi, sed nihil contrarietatis, ambiguitatis nihil, vel fidei Catholicæ oppositum in eo reperi, quin potius lucem videre debere operæ pretium existimavi, ut vel sic **DEI** cultus, & pietas Christiana, summum incrementum: ac unusquisque desideratam Spiritus consolationem percipere possit; quod & futurum, hos Sacros Hymnos pie concinenti, & libellum hunc devota mente revolventi Sanctè polliceor. Datum in Conventu Sancti Stephani Regis in Mikhaza, die 11. Martii. Anno M. DC. LXXVI.

Fr. P. **ADALBERTUS UIFALVI**, SS. Theol.
Lector, & Custodiae Pater.

Fr. P. **EMERICUS DOTZI**, Theol. Concionator,
& Custodiae Diffinitor actualis.

Lucubrationes Reverendi Patris **IOANNIS KAJONI**, Ordinis Minorum, Custodis Provincialis, in augmentum Christianæ pietatis studiosè elaboratas, ego sat diligenter, & magna cum inspectione vidi, & revolvi, sed nihil contra fidem Catholicam positivè in eis reperi, quinimò solam ac meram pietatem redolere, diviniq; cultus promovendi studium hic contineri video, ac proinde, ut ad summam **DEI** gloriam, Ecclesiae incrementum, fidelium devotionem augendam, Cantionale hoc Catholicum lucem videre, præloque committi possit, non incongruum esse arbitror. Datum in domo Parochiali Sancti Martini in Csik. Die 29. Martii. Anno M. DC. LXXVI.

P. **PETRUS HOZO**, SS. Theol. Licent.

P. **JOANNES NAGY**, SS. Theol. Licent.

AUTHOR IN OPUS.

ITo meum vigilans studium, rigidi ite labores,
 Dædala ceû lætis apis arte sua legit hortis
 Nectareos labio sugens è flore liquores.
 Hic & ego veterum pia volvens cantica; solo
 Numine Cœlesti Sacro aspirante labori.
 Huc vos congesi, iusto simul ordine finxi.
 Diliciæ ite meæ spatiosas Orbis in oras:
 Ite mei plausus, recreatio, gaudia, risus.
 Ite bonis velis, ventis remeate secundis,
 Ite mei Cantus, lus meus, ito per Orbem,
 Servitote meis, sœclis servite futuris,
 Numinis æterni, sic per vos gloria crescat.

Ad Benevolum Lectorem.

Quæso memento mei, semper mi Candide Lector;
 Unum dic pro me, Virginis illud AVE.

Liber de seipso.

Perpeti hûc vestros pede ferte gressus,
 Est quibus Cœlos animus domandi
 Subministrabo Pharetras domes quæis
 Numinis iram.

Sum alter Æneas, pietate, Sacra
 Pulpita exorno, loquor alma, sermo
 Cum DEO fit. Quid? pietate non sum
 Crede secundus.

A' KE-

A' KERESZTYEN OLVASONAK,
 Istentől minden jót kívánok.

AZ Emberi-Nemzet a' végre teremtetett, hogy az Istent dicsirje, és e' földön néki szolgálván, hólta-után a' Mennyei bódogságban bőséges jutalmát vegye, a' mi édes Idvezitónk is nem egyéb-ért szállott-le az Egekből, hanem, hogy az Embert, kit a' maga személyére teremtetett vala, mind példájával, s' mind tanításával, Isteni tiszteletre, és szolgálatra vihetné, hogy így a' Pokol-béli Sátánnak tömlőczéből ki-szabadítván, a' Mennyei bódogságnak örökös lakosává tehetné.

Ennek pedig az Isteni Dicsiretnek formáját, maga Christus Urunk meg-mutatta, és az ő kedves Tanítványit-is megtanította, a' mint Szent Máthé emlekezik felőle: Hogy a' Vég-Vacsorán, *Hymno dicto, excierunt in montem*; Dicsiretet énekeltek, és úgy mentek-ki az Olaj-fák hegyére. Az Apostolok is pedig, meg-tartották ezt a' szép rend-tartást; a' mint Sz. Pál bizonyította, intvén a' hiveket, hogy Soltárokat, Dicsireteket, és lelki énekeket mondgyanak az Urnak: módgyát-is megmondgya, hogy kellefsék énekelni: *Cantantes, & psallentes in Coloss. 3 cordibus vestris*: Enekelvén, és dicsiretet mondván a' ti sziveitekben. Sőt az ő Törvényben-is szokás volt, hogy Soltárokat énekeltek az Isten házában: *Sacerdotes stabant in officiis suis, & 2. Paral. Levitæ in Organis carminum Domini, quæ fecit David Rex, ad laudandum Dominum. Quoniam in æternum misericordia ejus, Hymnos David canentes per manus suas*: A' Papok az ő tiszteken állnak vala, és a' Léviták az Ur énekinek eszközivel, mellyeket Dávid Király csinált vala, az Ur dicsiretjére. Mert örökké az ő irgalmasága, a' Dávid dicsiretjé énekelvén, az ő kezek-által.

Szent Dávid Király önnön-maga-is hasonló-képpen int, hogy, *Laudabo nomen Dei cum cantico, & magnificabo eum in laude. Psal. 68.*

* * 3

Dicsi- 7. 31.

Dicsírem az Isten nevet énekkel, és fel-magasztalom őtet di-
Walarf. csirettel. Innen vagy on az Anya-szent-egyháznak régi bé-
de rebus vött szokása, hogy mind Templomokban, Processiókban, s'
Eccles. mind pedig egyéb áitatoságokban, *Psalmsokkal*, *Hymnu-*
cap. 25. fokkal, *Lytaniákkal*, és szép Istenes Dicsirettekkel éllyen.

S. Hyer. A' Magyarok, minek-utánna a' pogányságból az igaz Hir-
Radulph. re tértek volna, szép Isteni Dicsireteket, *Lytaniákat*, és egyéb
propof. áitatoságra gerjesztő *Hymnusokat* szerzének, Szent Dávid Sól-

10. táriban fokot magyarul fordítának, mellyekkel Templomban,
 és házoknál dicsírték az Istent: Követvén ebben az Istennek
 Szent Angyalit, kik, Christus Urunk születésekor az Egből le-
Lucas 2. szállván, szép dicsirettel tisztelték a' Gyermekeket J E S U S-t.
 Ezt előttök viselvén, fiokot-is szép Istenes Dicsiretekre tanít-
 tatták, a' mint most-is világoson ki-tetszik, a' Templomok-
 mellett éppített Oskolákból, a' holott az iffiúság egyben-
 gyülekezvén, nem csak a' tudományban, hanem az Anya-
 szent-egyházi éneklésben-is tanítattott, hogy a' Papi-rend a'
 Szent Oltárnál az Isteni szolgálatot végben vivén, ók azon-
 ban ének-szóval Istent dicsírnének.

Hogy pedig jobb, s' alkalmatosabb módgyok lehessen az
 Egyházi-szolgáknak, az Isteni Dicsireteknak éneklésében, fok
 szép, Új és Régi, Deák és Magyar énekeket, noha fok munká-
 val, és fáratsággal, de igen szép rendesen szedtem egybe, mi-
 vel láttam a' *Romano-Catholica Religión*-lévő efféle Enekes-
 Könyveknek szük-vóltokat, úgy-annyira, hogy a' Cántorok,
 és Tanító-Mesterek, kényszerítették magoknak fok alkalmat-
 lansággal Enekes-Könyvet írni, és így a' fok irás, és kézről-kéz-
 re adott énekek (mint-hogy jó rész-szerint, nem minnyájan
 jó irók vagyunk) úgy meg-vesztegetődtenek, és *corrumpáltat-*
 tanak, hogy az első születésektől igen távol estenek vólt, azo-
 kat pedig régi szép ruhájokban óltóztatvén, és elebbeni ép-
 ségekben állitván, ki-bocsátottam: Erre pedig gerjesztett en-
 gem,

gem, Sz. Ferencz Atyánknak szép rend-tartása, mellyet iffiú-
 ságomtól-fogva követtem, ki azt kívánna az ő fiaitól, hogy
 éjjel nappal dicsíriék az Istent, és a' kőrséget-is Isteni dicsirette
 tanítsák, mellyet maga-is (a' mint Sz. Dávid, *totis viribus saltat* 2. *Reg.*
bat ante Dominum) minden tehetségével meg-igyekezett csele- 6.
 kedni, ezokon éneklé róla az Anya-szent-egyház, *Non sibi soli* *In ejus*
vivere, sed & alius proficere vult Dei zelo ductus. offic. 4.
 Octobr.

Másodszor, hogy az *uniformitas* minden Templomokban
 meg-tartassék, hogy mindenütt *uno ore*, egy szível, szájjal, egy
 forma énekekkel szolgáljunk Istennek.

Harmadszor, édes Hazámnak akartam szolgálni, és má-
 soknak-is alkalmatosságot e' kis munkámmal adni, hogy aka-
 dály-nélkül dicsírihessék az Istent: Mert ha lelki halznát az
 éneklésnek meg-tekintyűk, felette nagy buzgóságra, és lelki
 áhíratosságra indittyá Embert, a' szép Nótára formált Istenes
 ének-szónak hallása, azért szokták köz-példában mondani:
Qui cantat, bis orat; a' ki énekel, két annyit cselekszik, mint-ha
 imárkoznék, mert a' Templom-béli szép éneklés-által, má-
 sok-is áhíratosságra gerjedeznek, és örömmőst halgattyák az I-
 stennek dicsiretét, nagyobb kívánsággal-is igyekeznek öszve-
 gyűlni az Isten igéje halgatására.

Hogy pedig semmi heával ne lenne a' Keresztyén Olvasó,
 a' Sz. Míse-alatt-való *Kyrie-t*, *Et in terra-t*, *Patrem-et*, *Sanctus-t*, *Ódilo.*
Agnus-t, magyarul fordítottam, mely eddig soha nem vólt, és *Abbas.*
 mint-hogy az-is szokás vólt, hogy az Egyházi-szolgák, Halot- *Anno*
 tak temetésén énekeltenek; Halott-temetésekorra-való, és a' 607.
 négy utolsó dolgokra emlékeztető énekekkel fejezem-bé e' *Petrus de*
 munkámat; szép *Lytaniákkal* együtt. Ha kedved-szerint- *Trisal.*
 valók kegyes Olvasó, ély vélek, és Istent dicsíri. *cap. 18.*

Költé Csiki Kalastromban, Die 9. Maji.

Anno 1676.

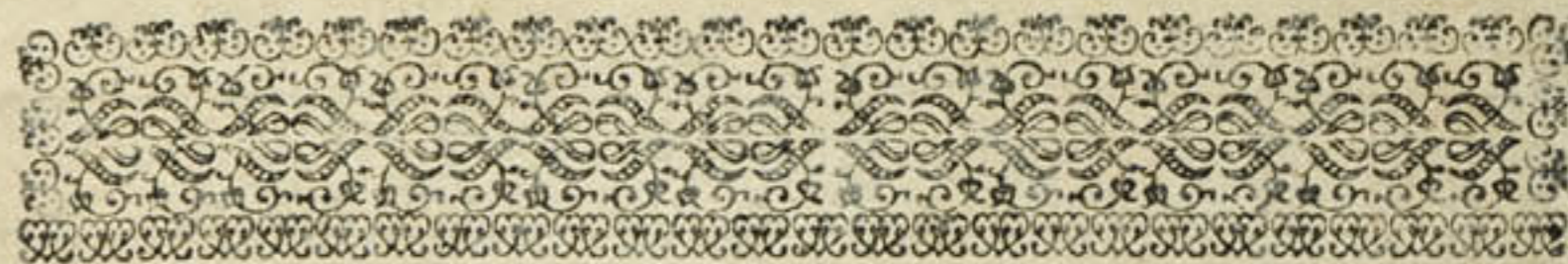
AD CANTORES ET MUSICOS.

HA azt akarod meg-tudni, hogy az énekes Vecsernyén miképpen kellelsék intonálni a' Psalmusokat, az az: hányadik Tonus-t kellelsék kezdeni. Tekints-meg (ha vagyon *Antiphonariumod*) micsoda kótán, avagy *Notulán* végeződik az *Antiphona*, mellyet mondani akarsz: és viszontag tekints-meg, micsoda kótán kezdődik-el az *Evovae*-nak első kótája, és mindgyárt meg-mutatodik, mert minden *Antiphona* végiben gyakrabban, fő-képpen a' régi *Gradualékban* ilyen szót szoktanak írni kótával, *Evovae. Verbi gratia*: Ha valamely *Antiphonának* leg-utolsó kótája, *Re*, és az *Evovae*-nak leg-első kótája *La* léfzen, akkor a' *primus Tonus*-t kell kezdeni. *Item*: Ha valamely *Antiphonának* az leg-utólió kótája *Re*, és az *Evovae*-nak az első kótája *Fa* léfzen, akkor a' *secundus Tonus*-t kell kezdeni. *Et sic consequenter. Pro quibus hæc observanda. Unde* Ψ ,

<i>Re, La. Primus Tonus</i>	<i>Fa, Fa. Quintus Tonus.</i>
<i>Re, Fa. Secundus.</i>	<i>Fa, La. Sextus.</i>
<i>Mi, Fa. Tertius.</i>	<i>Ut, Sol. Septimus.</i>
<i>Mi, La. Quartus.</i>	<i>Ut, Fa. Octavus.</i>

Mivel pedig hogy a' Psalmusokat, nem több, hanem csak nyolcz *Nota*-ra szoktuk énekelni, *regulariter*. (*Excepto, in exitu Israël de Agypto.*) Noha néha a' Psalmusok vége különböz valamennyire, minden *Tonus*-ban, hogy azokra-is út nyisslak, im fel-jegyzettem: mivel *ipsa varietas delectat*, hogy ne csak mindenkor egyet mondjon: Mind-azon-által, *scientibus legem loquor*. Az első és Hatodik *Tonus* ezen kezdődik: *Fa, Sol, La*. A' második és nyolczadik így kezdetik: *Ut, Re, Ut*. *Et sic consequenter. Unde Versus tales dantur*:

Octo Tonos servant Psalmi generaliter omnes:
 Primus cum Sexto, *Fa, sol, la*, semper habeto.
Ut, re, ut, Octavus, retinet, pariterque Secundus.
 Tertius *Ut, re, fa. La, sol, la*, sit tibi quartus.
Ut, mi, sol, quintus. *Fa, mi, fa, sol*, septimus esto.

CANTUS

de

ADVENTU DOMINI.

Adventi Énekek.

AD RORATE.

KYRIE, *Sanctorum lumen illustrator: caeli lumen. Eleison.*
Christe, Genite, almæ coronatorq; Mariæ. Eleison.
Kyrie, Ora pro nobis, Virgo Maria in caelesti Hyerarchia. Eleison.

KYRIE SANCTORUM.

KYrie, Szenteknek fénye, Menyországoknak ékessége. Irgalmazz nekünk.
 Christe, Isten Fia, Maria magzattya, Eg Királlya. Irgalmazz nekünk.
 Kyrie, Imádgj érettünk, szép Szűz Maria, mert vétkeztünk. **JESU CHRISTE**. Irgalmazz nekünk.

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

Et in terra pax. Nota: O gloriosa Domina.

Dicsőség Menyben Istennek, Békeesség földi-népeknek, Jó-akaratu Hiveknek, kik Istenben örvendeznek.
 Téged meg-váltó Királyunk, Kit szent Atyánknak kiáltunk, Tiszte-lünk, áldunk, imádunk, Es néked hálákat adunk.
 Mert te vagy Szent csak egyedül, Ki ülsz Atyád jobbja körül. Te vagy örök végetlenül, Ur a' magos Egen fellyül.
 Te vagy az Isten báránya, Ki bűneinket el-hánnya. *Te*...
 ga, arannya, Meiy életünket kívánnya.
 Te a' szent Lélek Istennel, Háromság-béli személyel. *F*
 dicsőféggel, Dicsirteffél nagy felséggel. *A*...
 A

Prosa de Annunciatione Angelica.

Mittit ad Virginem, non quemvis Angelum; sed fortitudinem suam, Archangelum, Amator Hominis.

Fortem expediat pro nobis nuntium, naturæ faciat, ut præjudicium, in partu Virginis.

Naturam superet natus Rex gloriæ, regnet, & imperet, & Zima scoræ, tollat de medio.

Superbientium terat fastigia, colla sublimium, calcet vi propriâ, potens in prælio.

Foras ejiciat mundanum principem, Matremq; faciat secum participem; Patris imperij.

Exi, qui mitteris, hæc dona dicere: Revela veteris velamen literæ, virtute nuntij.

Accede, nuncia, dic Ave cominus; dic plena gratia; dic tecum Dominus: & dic ne timeas.

Virgo suscipias DEI depositum, in quo perficias casta propositum, & votum teneas.

Audit, & suscipit puella nuntium, credit, & concipit, & parit Filium; sed admirabilem.

Consiliarium humani generis, DEUM & Hominem, & Patrem posteris, & pacem stabilem,

Cujus stabilitas, nos reddat stabiles; ne nos, labilitas humana, labiles: secum præcipitet.

Sed dator veniæ, concessâ veniâ, per Matrem gratiæ, obtentâ gratiâ, in nobis habitet.

ati veniam; reatus diluat, & donet Patriam, in arce

ldeⁿ.

Mittit ad Virginem. Nota eadem.

Ur kő, gyors és hű szolgáját, Szűzhöz Názáretben Gá: siát, Hozzánk jó-kedvében.

ünk hogy fel-venne, Es a' természetben csudáé szülésében. Dicsős.

Dicsőség Királya természet hatalmát, Birja, s' fellyül müllyá, és a' bűn kovászát, Közzülünk ki-vegye.

Kevélyeknek útát, rontsa hatalmával, Világ, s' ördög nyakát tapodgya farkával, jelentvén hatalmát.

Ki-üzi erővel Világ Fejedelmét, Es Anyával közli Isteni kegyelmét, s' Attya birodalmát.

Meny-el azért Angyal ez új hirt hirdetni, El-rejtett titkait Irásnak jelents-ki, Nagy Isten hatalmát.

Közelgés a' Szűzhöz, nagy szépen köszöntséd, Idvez légy MARIA, Ur vagyon te-veled, Félelmed ne légyen.

Méhedben fogadod Istennek szent Fiát, De szűzességednek megtartod virágját, Tisztán maradsz éppen.

Hállyá, s' érte szent Szűz szöllását Angyalnak, Hiszen, s' ottan léfzen Anya egy Fiúnak; Csudálatra méltó!

Ki Tanácsa léfzen Emberi-Nemzetnek, Istene, és Attya föld-szinén élőknek; Lesz békeféség-tartó.

Kinek erőfésége, minket úgy őrizzen, hogy világ fok vétke, minket meg ne sértsen, Pokolra ne vessen.

Adgyon bocsánatot Ura bocsánatnak; Es malasztot nyerjen Anya szent Malasztnak, Ki mi-velünk légyen.

Dicsiret, dicsőség, az örök Atyának, Es az ő Fiának, Ur Jépus Christusnak, Mind öröcké, Amen.

C R E D O I N U N U M D E U M.

Patrem. Nota: Et in terra hominibus, ut infra.

Hisünk egy bizony Istenben, Kit áldunk Arya nevében, Mindenek teremtojében.

Es az Ur JESUS Christusban, ő egyetlen egy Fiában, Mi szentféseges meg-váltónkban.

Ki Angyaltól hirdetteték, Szent Lélektől fogantaték, Szűz u atól születék.

Falatus alatt kínzaték, Rút halálra írlteték, Kereszt-fára feszítették.

Latrok közt függvén meg-hala, Poklokra szent Lelke szálla: Szent Atyákat szabadétra.

Győzedelmet vön halálon, Órdögön, bűnön, és poklon, Fel-támadá harmad-napon.

Az-után Menyégben méne, Szent Attya jobjára üle, Hogy minékünk helyt szerzené.

Onnét jó-el itélnie, Mindeneknek fizetnie, A' kinek mi lesz érdeme. Hiszünk szent Lélek Istenben, Mi meg-elevenítőkben, Lelkünk meg-szentelőjében.

Ki öröcké az Atyától, Származik: és a' Fiútól, Dicsirteflék Angyaloktól.

Hiszszük bűnünk bocsánattyát, Testnek ő fel-támadását, Várjuk Hitünknek jutalmát.

Es az örök-élet léfzen, Mellyet meg-ád a' szent Isten, Erre minden mondgya Amen.

Ha más *Et in terrat. Patremet kívánsz, vide infra. in Communi,*

A V E M A R I A.

Nota: Idvez-légy szépléges MARIA.

Küldé az Ur szent Arkangyalát, Hogy köszöntené Szűz Mariát: Örűly Maria, szűzeknek Afzfzonya.

Hogy érkezék-el Názáretben, Semmit nem tud a' szent Szűz ebben, Örűly Maria, szűzeknek Afzfzonya.

Egből le-hozott követséggel, El-kezdé szavát fietséggel. Örűly Mária. Mond: Udvez-légy szép Szűz Maria, Méhedben szál az Isten Fia. Örűly Maria, &c.

Mennyei Ur vagyon te veled, Malasztyával tellyes kebeled. Örűly &c. Aldott vagy te Afzfzonyok között, Menyből Isten hozzád költözött. Örűly Maria, &c.

Aldott méh dnék-is gyümölcsse, Kit ékesit nemes erkölcsse. Örűly: JESUS fiad imádd érettünk: Kik ellene sokat vétettünk Örűly: Most, és óráján halálunknak, Segits'ggel légy minnyájunknak. Örűly Maria, szűzeknek Afzfzonya. Amen. SAN-

S A N C T U S.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEUS Sabaoth.

Omnēs unanimiter mundi nationes: dicite suaviter iuvenes, & senes. Angeli, Archangeli, Dominationes, Cherubin & Seraphin, Troni, Potestates. Principatus, Virtutes in caelis orantes, Date gloriam DEO, Christum venerantes. Universi populi, simul cogaudete, DEUM Trinum & Unum hymnis colaudate.

De Caelo pro homine descendit Messias: quem praedixit Gabriel, Vates Isaías. Ergo tu progredere Rector potentiae, Jube benedicere in laudem Mariae. Amen.

Omnes unanimiter. Nota eadem.

Földön lévő Nemzetek, mind iffiak, s'-mind vének, Angyali szép seregek, szűzek, s'-minden Szentek.

Chérubim és Seraphim, egek, s'-minden népek: Vig-szóval énekelvén, így zengedeztetek:

Szent vagy Uram, Szent vagy te, nagy dicsőffégedben: Ki el-jöttél már hozzánk, Isteni erődben.

Tellyes az Eg és a' Föld nagy dicsőffégeddel: A' keresztfán kit szerzél, meg-feszítésseddel.

Szent vagy Uram, Szent vagy te, nagy dicsőffégedben: Ki el-jöttél már hozzánk, Isteni erődben.

Aldott vagy te szép JESUS, Mariának Fia, Ki el-jöttél már hozzánk, Egek szép Királya.

Szent vagy Uram, Szent vagy te, nagy dicsőffégedben: Ki el-jöttél már hozzánk, Isteni erődben.

Szép Hofanna énekel ötet dicsérjétek: Földön lévő sok népek ötet szerezsetek.

Szent vagy Uram, Szent vagy te, nagy dicsőffégedben: Ki el-jöttél már hozzánk Isteni erődben. Amen.

R E S O N E M U S.

Resonemus pariter cum tripudiali, voces tonent per nubila, Christo jam venienti.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEUS Sabaoth.

Patres nostri in Lympo, diu expectantes, optabant unanimiter, alta voce dicentes. Benedictus MARIÆ natus, homo DEUS, qui jam venit in nomine Domini. Christus JESUS.

Rorent Cœli desuper, & nubes pluant justum, aperiatur terra, & germinet Salvatorem.

Osanna nunc promamus, ubique in terris, & in Cœlo cum Angelis, Osanna in excelsis. Amen.

RESONEMUS. Nota eadem.

ENekellyünk minnyájan, vigan s' nagy örömmel: Zengedezenek a' felhők, Christus jövetelivel.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEUS Sabaoth.

Földön lévő állatok, nagy fen kiáltátok: Dicsirvén ötet minnyájan, nékie ezt mondgyátok.

Tellyes az Eg, és a' Föld, te dicsősségeddel, Osanna a' magótságban Isteni felségeddel.

Mi Atyáink Lympusban, Messiást ohajtván: Kivánták egyenlő-képpen, fel-szóval ezt kiáltván.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEUS Sabaoth.

Harmatozzanak egek, s' igazat adgyanak: Idvezitöt teremteni földerei nyillyanak.

Aldott MARIÁ Fia, emberré lött Isten: Ki az Urnak szent Nevében, jelen vagon már itten.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEUS Sabaoth.

Dicsiret, és dicsősség legyen a' Christnak: Vég-nélkül, és mind örökké, dicső szent Háromságnak. Amen.

AGNUS. Nota: Resonemus.

Istennek szent bányája, bűnünket töröld-el, és mi-nékünk légy irgalmos, te szent kegyelmeddel.

Istennek szent bányája, bűnünket töröld-el, és mi-nékünk légy irgalmos, a' te szent kegyelmeddel.

Istennek szent bányája, bűnünket töröld-el, és ajándékozz-meg mindegyünknek jó kegyelmeddel. Amen.

M A S.

M A S.

Nota: O gloriosa Domina, &c.

GAbriel el-választaték, Atya Istenből küldeték: Követségben rendelteték, Názáretben el-érkezék.

A' Szűzet ottan köszönti, Ur akarattya jelenti, Engedelmeffégre inti, felelmétől-is meg-menti.

Szűzet Angyal nevéen hja, ne fély, ugy-mond, Szűz MARIÁ: Veled az Ur Isten Fia, bűnös embereknek dija.

Dávidnak Nemzetségéből, Szent Lélek szövetségéből: Malasztyának bővségéből, fogontatik fiad ebből.

Mellyet izűzen szűlő Világra, s'-nem hat szeplő Szűz virágra: Szörnyű csudálatosságra, Szűzen jut az Anyaságra.

Fiad neve JESUS léfzen, ki Világról bűnt el-vész: Ördögön hatalmat téfzen, ezt, drága Szűz fogadd kéfzen.

Retten a' Szűz elméjében, az Arkangyal beszédében: Szavait tartya szivében, így felel nagy felelmében.

Légyen az Ur akarattya, a' ki veled ezt mondattya: Jöjjön-el áldott magzattya; bűnös népek áldozattya. Amen.

M A S.

Ave MARIÁ, bőd ig Isten Anyja; te benned termet váltságunk arannya. Téged dicsírni nyelvem meg nem ünnya. Ave MARIÁ.

Gratia plena, vagy malaszal tellyes, mert te szent méhed Istenégek ékes. Hogy nagy Pátronánk azért nekünk lehets. Ave MARIÁ.

Dominus tecum. Ur vagon te veled, senki nem tudgya mely ék te méhed. Kiben kedvére lakik örök-élet. Ave MARIÁ.

Ter benedicta. Mindenek közt áldott, Isteni malaszal épít beléd szálott. Mennyei fereg nyilván melled állott. Ave MARIÁ.

Et benedictus, méhed szent gyümölcs, áldott ki népét oltól megmentse: örök-életre árvákat segítse. Ave MARIÁ.

Sancta MARIÁ könyörögj érettünk, te szent ennyit jót minékünk. JESUS-hoz vezérly. Ave MARIÁ.

MARIÁ. Amen.

M A S.

Nota: A' Keresztyénfében, &c.

Szirmunknak/oka, lón minnyájunknak Eva. Szent Dávid mara-
dékja, Joákimnak édes leánya, Bóldog szép Szűz Maria, lón vi-
gasztalásunkra.

Meg-szereté ingyen, Szűz Mariát az Isten, azért nagy követségben,
fő Angyalát el-küldé menten: hogy kőszöntse nagy szépen,
mert Isten Anyja léfzen.

Angyal hogy el-juta, Galilea Országba, Názáret Városába, ott bé-
méne a' Szűz házába, nagy becsülettel monda: Idvez-légy
Szűz MARIA.

Ur vagyon te veled, malasztal tellyes méhed. Retten a' Szűz hogy
hallya, de az Angyal szépen biztattya, ne fély mert Isten Fia,
léfzen méhed lakója.

Nevezd Ur JESUSNAK, Világ szabadétónak, mert Isten, mint
Fiának, néki adgya székit Dávidnak: Vége nem lesz öröcké
az ő Királyságának.

MARIA nagy szépen, Angyalt kérdi, mint léfzen? Mond Gábriel
e'képpen: Mert Istennél nincs lehetetlen: Bé-tölt Szent Lé-
lek éppen, Ur JESUS szál méhedben.

Vén Erlebet Afzszony, hogy férfiat hordozzon, most jár hatod hól-
napon. MARIA mond alázatosan: Im ar Ur szolgálója,
légyen mint ő akarja.

Mihelyt Szűz MARIA, Angyalnak válasza ada, mindgyárt az Isten
Fia, tisztaságos méhében szálla. Aldott légy Isten Fia, és
Szent Anyád MARIA.

Dicsérted Isten, ki szent Anyád méhében, mint szép virágos kert-
ben, méhekért mulatz kedvesen: Atya, Fiú, Szent Lélek,
öröcké, Amen.

M A S.

M A S.

Nota: Követi vala népnek &c.

Nagy szível várják vala régenten, az Istennek Fiát; Abraham A-
tyánk, és a' Pátriárkák.

Mert tudgyák vala, a' nagy Istennek az ő igiretit, Adám Atyánknak,
mondott fogadáfit.

Es fel-emelvén az ő szemeket, égbe néznek vala; Kiáltván őtet, im
ezt mondgyák vala.

Felféges Isten, ki teremtetted Mennyet, és a' Földet; Es mind ezek-
ben lévő szépségeket.

Tekints mi reánk, bocsásd-el immár a' mi meg-váltónkat; Mellyet
ígértél, a' te szent Fiadat.

Szakadozzatok ti magos felhők, és temérdek Egek: Bocsásátok-le,
mert vagyunk szegények.

Mikoron azért ezt szívek szerint gyakorta mondanák: Imádságokat
Istenhez nyújtanák.

Gabriel által Szűz Mariának ilyen szó adaték: Kin az ő szíve, igen
meg-felemlék.

Idvez-légy, ugy-mond, te Menyországnak Királyné Afzszonya: Ki-
től meg-Váltó születik Világra.

Ur vagyon veled, és áldott vagy te, minden Nemzetségbe: Meg-
rejtetted méhednek gyümölcse.

Ne fély Maria, mert oly Fiat szülsz, ugy-mond, e' világra: Ki bü-
sőknek, léfzen meg-váltója.

El-tóri, ugy-mond, ez, a' pokolnak minden birodalmát: Es
nyeknek meg-nyittya kapuját.

Sok Fejedelmek, és nagy Királyok ennek fejet hajtnak: Me-
get csak ő tölle várnak.

Annak-okáért, mi-is fel-kelvén a' mi bűneinkből: Er-
tőredelmességből.

Hogy adgya nekünk, a' Menyországból az ő fien-
hassuk vigan Christusnak szent napját.

B

Dicsőret légyen az Atya, Fiú, és a' szent malasztának: Dicsőret légyen a' Szűz MARIANAK. Amen.

M A S R E G I E N E K.

AZ Keresztyéniségben, igaz vallás az Hitben, Hogy hidgyunk egy Istenben, Atya, Fiú, és Szent Lélekben, Menynek, földnek, tengernék, ő teremőjében.

Hiszünk a' Christusban, Istennek egy Fiában. Mi kegyes szó-szólónkban, üdvözítő JESUS Christusban: Kit Adámnak igire, az Paradicsomban.

Gábiel Arkangyal Názáretben küldeték, A' Szűz meg-gyümölcsözék, Szent Lélektől teréhben esék, Jó hir nekünk mondaték, Hogy meg-váltónk születnék.

Bethlemben születék, Angyalok meg-jelenték: Pásztoroknak hirdetétek, hogy VR Christus nekünk születék, Nagy öröm hirdetétek, üdvesség meg-adaték.

Jászolban feküvék, a' pásztorok meg-lelék, Az Angyalok dicsirék, dicsőséget ott meg-jelenték, Bekéség, jó-akarát, e' foldre hirdetétek.

A' Christus kint valla, a' keresz-fán meg-hala, ő szent vére ki-omla: Mi halálunk ottan meg-omla: Harmad Nap fel-támada, minket meg-igazíta.

enyégben fel-mér e, az örök dicsőségbe, Ott nekünk helyet szerze. El-jövendő az i letre; Ott meg-fizet mindennek, ki-ki mint érdemlette.

Szent Lélekben, vigasztaló Istenben. Hiszem a' Szent-egyház, Szenteknek ő gyülekezetit. Hiszem Christus kedvé-ért Istennek bocsánattyát.

olt restnek, ísmég fel-támadását. Hiszem a' dicsőséget: örök-életet. Ez hittal bátoritom minden életem.

M A S.

M A S.

Nota: Követi vala népnek &c.

AZ Úr Istennek, csuda hatalma, im azt cselekedé: Abrá-attyára, az Embert teremté.

Igen ékesen, halál, s' bűn-nélkül, és nagy okofsággal, Hogy Teremtőjét ísmérhesse azzal.

Es hogy lakozzék, ott uralkodgyék a' Paradicsomban; Csak hogy ne egyék a' tiltott almában.

A' gonosz ördög, e' fok drága Jót, ottan meg-irigylé, Hogy Isten embert ily nagyra teremté.

Tört vete néki, hogy hamarsággal őtet meg-csalhatná: Gyönyörűségtől éppen meg-foszthatná.

Az álnok Kigyó, az Embert ejté, ilyen nagy veszélyben, Az egy almának hogy kóstolt iziben.

Mellyért az Ember gyönyörűségét, s' örölyére nehezen téríté.

Miglen bé nem tölt, a' mit jövendőlt rég Váltónknak Szűz léssen szent Anny.

A' Szent Lélektől, s' nem férfútól lón tette Szűznek méhébe.

Szüztől, mag-nélkül, ki-nyílt szép Rósa, mi Istenünk, néki hálá-adás.

Meg-szabadíttya Embert rabságból, s' fira rajta nem lesz már hatalma.

Christus kegyelme azt cselekedte, hogy mondhatni, mint meg-aláztatnék.

Halála által Poklot el-rontá, és meg-szabadította fogságába.

Az Angyaloknak lón nagy örömök, hogy Isten vére Embereket válta.

Dicsírjuk azért UR JESUS Christust, a' nál jobbakat, ember nem-is hallott.

B 2

Amen, dicsőret, tisztelleg legyen, Mennyei Atyának, Kedves Fiának,
s' Szent Vigasztalónak. Amen.

Alma Redemptoris Mater.

Nota: Menyországának Királynéja.

VDvezitőknek szent Anyja, Mennyeknek meg-nyílt kapuja, Ten-
ger-evezők csillaga, Bóldogságos Szűz M A R I A.

Légy segítségé népednek, Az el-elett bűnösöknek, Ki Szüléje Istened-
nek, s' Anyja lól te Teremtődnek.

A' természetnek folyását, Es a' szülésnek szokását; Fellyül-haladád
nagy átkát, Minden Szüléknek igáját.

Mert Angyali kőszöntésből, Terhes lól a' Szent Lélektől, Szűzen, terh-
fáradság-nélkül, Szülél, és fájdalom-nélkül.

Te azért Istennek Anyja, Légy bűnösöknek gyámola: Nyavalyánk
vigasztalója, Üdvesfűgünknek kapuja.

Atya, Fiú, Szent Léleknek: Egyenlő há-
állatú Istenfűgnek. Amen.

Angyali üdvezletről.

Plena. Így üdvezlé Angyal a' szép Szűz
úsnak választott Annyát.

veled. Imé fogadsz fiát, a' kin fogsz örül-
elmélni.

ként lehet ez? Mert szűz Leány vagyok,
bizonságim ebben Egek.

reje; Mert miként a' harmat reggel szál
ő szülése.

nt Szűz; Magát meg-alázá, Szolgálónak
nt szavát mondgya.

M A R I A: Örülly, és örvendezz, mert
ttál, s' méltóságra.

fiddel, A' tē Szent Fiadot, hogy testesülése
me. Amen.

M A S.

M A S.

EZ Világot Adám hogy el-vezte, A' Sátánnak birtokában ejte, Il-
lyen módon az Isten meg-menté. Illyen módon az Isten meg-
menté.

El-bocsátá Menyből szent Angyalát, Hogy üdvezlye a' szép Szűz M A-
R I A T, Méhében hogy fogadná szent Fiát. Méhében:

Kőve séget Angyal meg-beszéle, Háborodék a' Szűz elméjébe; Gon-
dolkodik e' dolog mint lenne. Gondolkod:

Bátoritá Angyal Szűz M A R I A T, Szent Lélektől fogadná szent
Fiát, Angyalnak M A R I A hivé szavát. Angyalnak:

Ottan J E S U S T méhében fogadgya, E' világra nagy örömet hozá,
Mikor szülé őt az Istállóba. Mikor:

Mihelt a' gyermek fel-nevedék, A' Sátán Ördögére meg-töreték, Isten
kegyelme reánk folyamék. Isten:

M A R I A T mi minnyájan tisztellyük, Kegyelme Anyát őret azon kér-
jük, Hogy gonosztól szent őltalmá

Dicsőret, dicsőség az Atyának, Ő Fiát
Szent Léleknek mi vigasztalónknak
talónknak. Amen.

M A

Nota: Menyországna

Ave, fuit prima Salus, Quā vincitur hoj
Juva nos. Ave M A R I A.

M A R I A dum Salutaris, Ab Angelo sic
pellit. Ave M A R I A.

Gratia Sancti Spiritus, Fecundavit te penit
bis. Ave M A R I A.

Plena tu es virtutibus, Praeunētis coeli civi
Ave M A R I A.

Dominus ab initio, Destinavit te Filio, Tu
M A R I A.

Tecum letantur Angeli, Et exultant An-
dulcis! Ave M A R I A.

*Benedicta semper eris, Tam in terris, quam in Caelis, Placa Natum prece pia,
ô dulcis! Ave MARIA.*

*Tu in Caelis coronaris, Sic à DEO honoraris, Fac nobis detur venia, ô dulcis.
Ave MARIA.*

*Mulieribus omnibus, Repleris summis opibus, Reple tuâ nos gratiâ, ô clemens.
Ave MARIA.*

*Et post partum, velut prius, Virgo manes: & Filius descendit sicut pluvia,
in vellus. Ave MARIA.*

*Benedictus fructus tuus, In æternum Christus JESUS, Adjutrix & propitia,
Sis nobis. Ave MARIA.*

*Ventris tui fecunditas, Replet Cœlorum ruinas, Audi nostra precamina, ô
dulcis. Ave MARIA.*

*JESUS Salvator Filius, Perducat nos superius, Ubi regnas in gloria, ô dul-
cis. Ave MARIA.*

*Amen. Est finis Salutis, Aperiens vocem mutis, Cœli portas, & gaudia,
aperi nobis. Amen.*

Nota eadem.

hosszánk az Istenfég, Aldott JESUS-
gy szép Szűz MARIA.

Szent Lélekel tellyefedtél. Aldott
a, Idvez-légy szép Szűz MARIA.

nek lelkében nincsen búz. Aldott JE-

Szent Léleknek malasztyával. Aldott

Fiaának választa. Aldott JESUS-

Órúlnak az Arkangyalok. Aldott

Mert Isten beléd költözött. Aldott

Aldott

Aldott méhednek gyümölcsse, Mert Isten téged el-jedze. Aldott
JESUS-nak szent:

JESUS mi egy reménfégünk, Hóltunk után idveffégünk. Aldott
JESUS-nak szent:

Amen, a' Felféges Urnak, Hálá-légyen a' Christusnak. Aldott JE-
SUS-nak szent Anya, Idvez-légy szép Szűz Maria. Amen.

A L I U S.

Mittitur ad Virginem DEI fortitudo, Archangelus Gabriel summo qui de
Coelo. Lapsum primi hominis restauraret Mundo, Qui deceptus ab
hoste tenebatur Lymbô.

*Ave, inquit Angelus, Virgo benedicta, Est nam tecum Dominus, gratia tu
plena, Quo audito, turbatur Virginum Regina, Confortatur ab illo ut
esset securâ.*

*A Sancto nam flamine eris conceptura, Regem Regum Dominum DEUM
paritura, Statim se humiliavit Domini illa. Fiat mihi.
secundum prædicta..*

*Gloria sit æterno atq; Patri summo, Nec no
Simul & Consolatori Spiritui Sancto,
DEO. Amen.*

Mittitur ad Virginem. I

Küldetéek a' szent Szűzhöz Isten erô
Urnak fő követe, Ki Adámnak
fôtétségében ki vólt meg-kötözv
Idvez-légy te Maria, ezt mondá az An-
vagy tellyes malaszta: Halván a'
zattal, De meg-bátorittaték azor
Szent Lélek erejétől mert fogadsz m-
lyát szülöd emberfégben: Anya
teffégben, Im az Ur szolgálója;
Dicsírteffék az Atya mindenható Ister
Ur Isten: Egyetemben vigasztal-
lyes Szent Háromság, a' magas

M A S.

Nota: Angyaloknak nagyságos &c.

Dicsiretes vagy szép Szűz M A R I A, Rád tekintte Mennyeinek Királya, Hogy te lennél Christusnak szent Anyja, Szent Léleknek drága kincs-tartója.

Hozzád küldé az Atya Ur Isten, Fő követit Gábrielt, elődben, Üdvezlene téged köszöntésben, Hogy Szent Fiat fogadnál méhedben.

Szózatya lón leg-ottan Angyalnak, Üdvez-légy szép szűze Afzszonyoknak, Im fogadsz egy szép Fiat magadnak, Kinek Nevét mondod szép J E S U S-nak.

E' szót halván Szűzeknek virága, Gondban esék leg-ottan magába, Szolgálatyát ajánlya azonba, Légyen, ugy-mond, Urnak akarattya.

Mikor el-hűd Angyalnak bezzédét, Szent Léleknek bő malasztyát érzéd: Istenünknek alkotá restét, Szent vérével hogy meg-vál-

ak szent Anyja, Mert Urunkat szüléd e' k vagy kegyes mátkája, Szent Háromság

, Eva Anyánk kit bé-zárlott vala, Te általa, M A R I A, Meg-nyittaték Istennek Országá. ge, Minden Szentek szépséges tüköre, átos fenyve, Mert Szent Fiad ültetett

ent Anyja, Menyországban Királyné ink Menyországba, Ne hadgy minket

veled együtt a' Fiá Ur Isten, Egyetem, Böldog Szent Szűz, a' magas Meny-

M A S.

Annak legyen akarattya, Szűz mond: Ki veled mondattya, Im szolgálója, Szava-fogadója, Néki léfzek; a' mig véfzek Lélegzetet, s' áldást téfzek Amen.

M A S. Nota: A' Keresztyénfégben, &c.

Üdvez-légy M A R I A, Te vagy tenger csillaga, Jessenek szép virága, Es Szenteknek nagy vigafsága, Setétségben lévőknek, Fenyveséges hajnala.

Malasztyal vagy tellyes, Mert te méhed lón terhes, Hogy menyégek fel-mehés, Isten Fiának Anyja lehés, Paradicsom kapu, P nősőknek úgy lehés.

UR vagyon te-veled, Angyal igy-mond te-néked, Szent Lélek környüled, Ki meg-tartsa szép szűzefséged; Cherubim és phim felett-lészen izent helyed.

Te vagy azért áldott, Mert méhed meg-virágzott, Dicsőségtől völd, Büntől Isten meg-óltalm Fia, Méhedben fogontatott.

Szűzeknek közöttte, Koszorúját kötöttte, Háromság el-jedzette, Es bé-pecselt vezte.

Aldott te méhednek gyümölcse, Szent nek, Reád szállott; hogy bünös szűlnél, Kit J E S U S-nak nevezne.

Imádgy mi-érettünk, Mert bün alá vette, Ha el-hágy régi szent Afzszonyunk, Imádgy M A R I A értünk. Ame

M A S. Nota: *Mittitu*

*M*issus est Archangelus ad Virginē ire, Ut salu refringeret vires jam potestatis diuē, Cuius Ave Virgo suscipe in utero D E U M, Ut tibi Eris Mater quia tibi non est corpus reum Repentē hoc auditu Regina turbatur, Per e Ne timeas Dei Mater, placidē sola

im.

Illa dicit: Domine, non cognosco Virum, Quo sine Matrem esse foret valde mirum: Ut Filium uterò qua portaret nimirum, Et votum violare vel maximè dirum.

Ait illi Angelus, in te descensurus, Virgo, Spiritus erit & obumbraturus: Sacrum pectus diva tuum ubi cubaturus, Rex Regum, & Dominus Dominorum purus.

His auditis puella Angelum affatur, Fiat verbum Domini, quod per te mandatur. Ecce nunc magis quàm fuit, & humiliatur, Et qui vos ad me misit illi Serva datur.

Virgo suscipias verbum tibi dictum, Quod transtulit Angelus quia non est fictum, Concipies & paries DEUM & invictum, Hominem: ex ubere cui dabis victum.

Invites tibi Pater sempiternae, Canunt, Infans & tibi simul coeterne: Cum Paraclito Spiritu in Personis terne, Matri tuae canentes, pià fronte cerne Amen

Archangelus. Nota eadem.

Szűzhöz el-menni, Es néki csuda szóval tal órdóg hatalmán diadalmas lenni Kelzött vala venni.

Im az Isten mégyen, Hozzád küldött Anya légyen, Méhedben jó téged hogy Kebeledből Szűz-tejet eledelül végyen. Irályné szertelen, De Angyal bátoríttya e-fély Egek Afzszonya nem vagy reményeztetel ily nével szűntelen.

Da, nem ismérek, Azt fogadtam hogy, Istenemtől malasztot arra szűből kézegnem nem kel; mert így élek.

Élek reád száll, Szűz-méhedben tégeál, Melyben az igaz Ige nyugszik s' csenyirálya ideig ebben áll.

Tégedet

Tégedet a' ki küldött, mit akar, a' légyen, Ugy-mond, a' Szűz, én velem óröcké jót tégyen, Im az Ur szölgálója; eleiben mégyen, Hogy szent akarattyáról tőle kérdést végyen.

El-vedd Szűz a' szent Igét a' ki te-hozzád jött, Angyal által, mert Isten téged Annyának vött, Hogy méhedben fogadván szűllyed, a' végre tött, Emlőidből taratni akarván, Ember lött.

Tenéked buzgó szível mint órök Atyának, Hálát adunk, és néked órök szözzatyának, Vigasztaló Szent Lélek Isten malaszttyának, A' három Személyben egy Isten állattyának. Amen.

M A S R E G I E N E K.

AZ Ur Isten im az Adámnak, az ó nagy vétke miatt, Szabadító igért hogy ad maradékinak.

Mikor az álnok kígyónak mondá: Paradiksom kertében, Hogy Afzszony-ember magva, őt meg-rontaná.

A' Próféták-is így profétálták, irásban-is úgy hadták, Hogy Messiá szűl egy szép Szűz, bizonytal tudták.

Bálám-Próféta így ira rólla, hogy egy csillag támadna, Az Isráel-n közzül, ki, meg-váltana.

Efaiás-is meg-Prófétalta, Szűz Mariáról szólla, Hogy a' Jesse-gy réből veszfő támadna.

Es a' gyükérnek szép veszfzejéből, nemes Virág származnék, Kiti az UR Christust, Szűznek méhéből.

Jeremiás-is így ira rólla, imé napok el-jönek, Fel-támad Dárálynak egy jeles magva.

Es a' Dávidnak jeles magvából, Király fel-nevekedik, Igafság tet, követ magától.

Ezékiel, és a' több Proféták, az egy Messiást mondták, A' irásokban most-is találják.

Azért immáron nekünk szűletett, és mi-nékünk küldetett mint mondgya: Isten velünk lett.

Szűkség azért meg-emlékeznünk, a' más jöveteliről, Miké meg-itil, mit cselekedtünk.

Akor meg-fizet ő mindeneknek, cselekedetek szerint, Kinek-kinek hivatalya, s' érdeme szerint.

A' választottakat, job-keze-felől, és a' gonosz népeket, Erdemek szerint állattya bal-keze-felől.

Kérjük azért az Atya Istent, hogy ő állasson minket, Job-keze-felől helyheztesse, érdemünk felett.

Állát adgyunk Atya Istennek, és a' Fiú Istennek, Mind örökké a' Szent Lélek nagy Ur Istennek. Amen.

M A S.

Nota: A' Keresztyénységben, &c.

Z Atya Ur Isten, Adámot hogy teremte, Ki beszédét meg-szegé, Szent Fiát neki meg-igiré, Üdö bé-tellyesedvén, Bűnösök-ért ereszté.

nagy sok régiek, lám kívánták el-jöni, E' világra jelenni, és ő érettek születetni, Bűnösöket váltani, és meg-igazítani.

Keresztyén népek, immár hidgyunk a' Hitben, Erettünk Születben, meg-hólt, és fel-támadt Igében, Menyben ment Isten-ségben, uralkodó Istenben.

k immár vigan, minnyájan e' világra, Ki-ki mint halálára, és z ítéletnek napjár., Mert csak ő lön mi-nékünk, idveffégünk-ek árra.

ő itilni, jókot szabadítani, Minket igazítani, és a' Menyor-gban bé-vinni, Gonoszokat rontani, és mind el-kárhoztatni. s lézzen a' Christusnak szállása, Erős sentencziája, de a' jók-vigasságára, Es mind a' gonoszoknak lézzen nagy sirására.

úgy-mond, Atyámnak áldottai, Es ti kedves fiai, igaz hi-lid juhái, Mert örök dicsőfésséggel akarok meg-fizetni.

el ti, Atyámnak átkoztai, Es hitetlen Szólgái, gonosz- nek sok épei, Az örök kárhozatnak léztek ti mind

Vége

Sőt minden nagy bátorságban, Légyen az JESUS Christusban, Ki-ki mondhattya magában, Istent Atyának: biztában.

Illyen nagy irgalmafság-ért, Velünk nagy jó-rételé-ért, Az Ur Istent szivünk-szerint, Fel-magasztallyuk fejenként.

Annak mind földön, mind mennyen, Illendő tisztesség légyen, Ki szent Fiát küldé nekünk, Hogy meg-váltana mi-bennünk.

Seregeknek böllog Ura, Üdvességünknek Tótora, Aldott légy te szent Fiaddal, Es a' mi Vigasztalónkal. Amen.

HYMNUS IN ADVENTU.

Conditor alme siderum, Aeterna lux credentium, Christe redemptor omnium, Exaudi preces supplicum.

Qui condolens interitu, Mortis perire saeculum, Salvasti mundum languidum, Donans reis remedium.

Vergente mundi vespere, Uri Sponsus de thalamo, Egressus honestissima, Vir-ginis Matris clausula.

Cujus forti potentia, Genu curvantur omnia, Coelestia, terrestria, Nutu fa-tentur subdita.

Te deprecamur Agie, Venture Judex saeculi, Conserva nos in tempore, Ho-stis a telo perfidi.

Laus, honor, virtus, gloria, DEO Patri, & Filio, Sancto simul paraclete, In saeculorum saecula. Amen.

CONDITOR ALME.

Nota eadem, vel Menyországnak Királynéja.

Mindeneknek teremtoje, Es hiveknek éltetője: Atyának eggyetlen eggye; Christus bűnösök reménye.

Halgald-meg könyörgésünket, Erősítsed szent Hitünket: Atyádhoz hogy bé-vigy minket, Ugy rendellyed életünket.

E' világnak veszedelmét, Meg-szánád ő nagy esetét: Kedvedet hozzá jelentéd, A' testet szűztől fel-véved

Bűnösök-ért te meg-halál, Minket véredd a meg-váltál: Pokoltó meg-szabadítál, Atyád kedvében juttatál.

D

Azé

Azért néked esedezünk, Es buzgó szivből könyörgünk: Eletünkben légy mellettünk, E' világ ellen fegyverünk.

Dicsíret légyen Atyának, Es ő Fiának Christusnak, Szent Lélek ajándékának, A' dicső Szent Háromságnak. Amen.

Alius, de Annuntiatione Angelica.

Missus Gabriel de Coelis, Verbi bajulus fidelis, Sacris differat loquelis, Cum M A R I A Virgine.

Verbum bonum & suave, Pandit intus in conclave. Et ex Eva, format Ave, Eva verso nomine.

Convenienter juxta pactum, Adest Verbum caro factum, Semper tamen est intactum, Puellare gremium.

Patrem pariens igno rat, Et quam homo non deflorat, Non terretur, nec labatur, Quando parit Filium.

Virga sicca sine rore, Novo ritu, novo more, Fructum protulit cum flore, Sicque Virgo peperit.

Benedictus talis fructus, Fructus gaudij non luctus, Non erit Adam seductus, Si de hoc gustaverit.

J E S U S noster, J E S U S bonus, Pater Matris pius onus, Cujus est in Coelo Tronus, Nascitur in stabulo.

Qui sic est pro nobis natus, Nostros deleat reatus; Ipsi gloria, & laus, Nunc & in perpetuum. Amen.

Missus Gabriel. Nota eadem.

Gabriel Egből küldeték, Követséggel terhelteték: Beszélgetni rendelteték, A' szép Szűz Mariával.

Jó, és gyönyörűséges szót, Monda: meg-nyitván az ajtót: El-fordítván újra az őt, Nevet váltván Evával.

Rendel a' miként fogadott, Az Igének testet adott, De még-is Szűzen maradott, A' Szűz Leány kebele.

A' azt, szülvén nem ísméri, Férfi keze őt nem éri, Fájás bántani nem méri, Noha Fiat kebele.

Armat-nélkül aszszú szűz, Uj formában, s' új módon nő: Szép gyümölcsre virággal nő, A' Szűz így szüle Fiat.

Az ily

Az ily gyümölcs bizony áldott, Kit siralom, s' bűn nem bántott: Adám sem lézen esalatott, Hogy-ha ebben kóstolhat.

Ojó I E S U S, mi I E S U S-unk, Kegyes terhed szent Aszszonyunk: Kinek helyet Egben vallunk, Istalóban születik.

A' ki értünk így született, Tőle bűnünk el-vétegett: Néki mondgyunk dicsíretet, Mint tőlünk ki-telhetik. Amen.

Hajnali Enek. Bóldog Aszszonyról.

O Fényeséges szép Hajnal, Kit szépen köszönt az Angyal. Üdvöz légy tellyes Malasztal.

Dicsőséges Szűz M A R I A, Atya Istennek Leánya, Es Szent Léleknek Mátkája.

J E S U S Christusnak szent Anyja, Szent Háromságnak Tár-háza, S' annak leg-szebb alkotmánya.

Te hozzád küldetett Menyből, Gábriel Angyal követül, Istennek rendeléséből.

Követsége szent Angyalnak: Izeneti szent Atyának, Sőt egész Szent Háromságnak.

Hogy Fiat fogadsz méhedben, Embert, s' Istent természetben, S' kárt nem vallasz Szűzességben.

Anyja lézfesz Teremtődnek: Dajkája Üdvezitődnek, Szüléje te Istennek.

O dicsírendő Szűzesség! Kihez hasonló ékesség: Nem volt, nem-is lézen szépség.

O Szűzességes Anyaság! Kihez hasonló méltóság, Nem volt, nem-is lézen Nagyság.

Dicsíret Szent Háromságnak, Bócsület Szűz Mariának, Mint Üdvezitőnk Annyának. Amen.

M A S A Z O N R O L.

O Aurora lucidissima, Mater Christi Virgo pia, subveni nobis M A R I A. Ave Mater gratiosa, Ab Angelo salutata, Gratia DEI reple.

Stella maris appellaris, Tu es Virgo singularis, Ave o portus Salutis.

D 2

O landort.

*O laudanda Virginitas, Quam preservavit Deitas, Et desponsavit Trinitas.
Quam præclara, quam lucida, In coelesti Hierarchia, Es, dulcis Virgo MA-
RIA.*

*Omnes simul imploremus, Matrem DEI honoremus, Quâ natus est Christus
JESUS.*

Veni de Lybano, veni, Jam coronaberis, veni: Veni Mater DEI veri.

Libera nos de vinculo, Laudemus te in gaudio: Dulcissimo JESU Christo.

Sit laus DEO Matris Nato, Sancto simul paraceto, In secula seculorum.

Amen.

O aurora lucidissima. Nota eadem.

O Fényesféreg szép hajnal, Christus Anyja kegyelmes Szűz, Légy
velünk nyomorúltackal.

Üdvez-légy kegyelmes Anya, Gabriel a' mint mondotta, Üdvez-légy
szép Szűz M A R I A.

Tenger evezők csillaga, Te vagy, bűnösök óltalma: Üdvezitőknek
szent Anyja.

O dicsirendő szüzesség, A' kit őrzött az Istenfeg, Es meg-kedvelt a'
nagy Felfeg.

Te vagy a' szép szűz M A R I A, Szent Háromságnak mátkája, Al-
dott J E S U S-nak szent Anyja.

Fejen-ként néked könyörgünk, Isten Anyja téged kérünk: Christus
után, légy reményünk.

Jövel, jövel Lybánusból, Jövel meg-koronáztatól: Isten Anyjának
mondatol.

Szabadíts-meg a' veszélyből: Hogy dicsirhefsük örömből, az Ur J E-
S U S T: jó-tétéről.

Dicsíret legyen Atyának, Szűz M A R I A szent Fiának, S' a' tellyes:
Szent Háromságnak. Amen.

M A S A Z O N R O L.

OH fel-kező fényes nappal, Tündöklő szép piros hajnal, Drágalá-
s Szűz M A R I A.

Vedd kiadot szent öledben, Szorítsd szived kebelében, Drágalátos
Szűz M A R I A. Légy.

Légy szó-szóllója népednek, Engesztelője Istennek, Drágalátos Szűz
M A R I A.

Te vagy az életnek fája, Szent Háromságnak Mátkája: Drágalá-
tos Szűz M A R I A.

Mert Szűzen mint piros hajnal, Meg-maradtál szent Fiaddal: Drá-
galátos Szűz M A R I A.

J E S U S Christus Világ díja, Menyországoknak meg-nyitója: Aldott
J E S U S Isten Fia.

Piros véreddel meg-tisztítál, Szent Atyádnak bé-ajánlál: Aldott I E-
S U S Isten Fia.

Hozd-fel nekünk az igaz napot, Hogy láthassuk szent Atyánkot: Al-
dott I E S U S Isten Fia.

Dicsírteffel Atya Isten, szent Fiaddal egyetemben: Most, és mind
öröcké. Amen.

M A S A Z O N R O L.

Üdvez-légy szép Szűz M A R I A, Angyaloknak Királynéja, Vilá-
gosságnak hajnala.

O dicsirendő Szüzesség, Menyország-béli nagy felfeg, Paradicsom-
ban ékesség.

Te va- y fehér Liliom-szál, Csipke közt a' ki virágzál: s' Mint Balsa-
mom illatozál.

Te vagy a' fel-jött szép hajnal, Fényes Csillag szebb az Hóldnál, Igy
vagy irva Salamonnál.

Libánusnak szép Cedrusfa: Paradicsomban élő-fa, Te vagy a' szép
termő Palma.

Tisztább vagy a' fényes Napnál, Illatozabb Balsamomnál, Tekinte-
tesb a' Cyprusnál.

Gedeonnak fehér gyapja, Mellyet Szent Lélek harmattya, Meg-ázta-
tott szent Malasztya.

Te vagy a' Frigynek szekrénye, Aron Papnak zöld veszszeje, Pusztá-
ban Sidók vezére.

Te vagy az élőknek Anyja, Bölcseségnek meg-adója, Paradicsom-
nak kapuja.

Elő-kütnak folyó-vize, Salamonnak ülő-izéke, Jerusalemban dicsősége.

Langadozó Csipke-bokor, Jó béke-szerző Sátor, Egyben-gyűjtött erős Tábor.

Te vagy Dávid Király tornya, Szent Háromság szűz Leánya, Jácob látott lajtorjája.

JESUS Christusnak szent Anyja, Szeretetnek égő-langja, Istennek gazdag Tár-háza.

Szabadulásnak Várofa, Szűzességnek szép virága; Temjén illatnak oltára.

Mártíromok erőssége, Confessorok bölcsesége, Szenteknek te vagy szépsége.

Bűnösök oltalmazója, Erőtleneknek gyámola, Te vagy Szűzek bátorsága.

Vedd hozzád imádságinkat, Kérjed azon mi Urunkat, Hogy láthassuk szent Atyánkat.

Dicsírtecsék Szent Háromság, Igaz fényű világosság, Menyországban egy Uraság. Amen.

M A S A Z O N R O L.

OH fényes szép Hajnal, Christus Anyja; kit az Angyal, Űvezle tellyes Malasztal.

Űvez-legy kegyelmes Anya, Szent Lélek kedves lakása; Űdvőségünknek Tár-háza.

Tőled vótt Testet az Ige, Méhednek édes gyümölcsse, Űdvőségünknek szerzője.

Oh Méltóság, s' nagy gazdagság! Mit gondolhat az okosság, Kit fel nem múl az Afzszonyosság?

Fogantatása bűn-nélkül, Neveltetett az Istentől, Űriztetett Szent Lélektől.

Lám az hajnal harmattal tellyes, Afzszonyunk-is ezzel díszes, Isten erejével tellyes.

Oh dicsirendő Szűzesség, Kiben nyugott az Istenség, Eletre jött az Emberség, Mint

Mint a' hajnal Nap-fényességét, Ki-mutattya fel-jövését, Űzlatnya Ei sötétségét.

Igy Mennyei Napunk-világa, Szent Háromságnak Leánya, Hely Nap-fényt e' Világra.

Ki a' bűnnek sötétes mérgét, Űzlatná Űrdög erejét, Oltalmazná ember ügyét.

Tiszta Rósa, szép termő-fa, Aldott Anya, mint szép Pálma, Angyaloknak jó illattya.

Dicsírtecsék Atya Isten, Véle együtt Fiú Isten, A' Szent Lélek bizony Isten. Amen.

ALIUS, de B. V. Nota: O fényesség &c.

Ave Mater JESU Christi, Quae de Coelo concepisti, Haud carnis commercio. A contactu viri pura, Concepisti paritura, Gaudium cum gaudio.

Peperisti medicinam, Non humanam, sed divinam, Pereunti saeculo.

Totus Mundus in langore, Totus erat in dolore, Totus in periculo.

Ave Virgo gloriosa, Plus obryzo pretiosa, Fragrans super Lilia.

Tibi cedit laus gemmarum, Florum decor, & herbarum, Libaniq; gloria.

O MARIA maris stella, Pro conservis interpella, Jugi prece filium.

Quia jugis est assultus, Iugis noster est singultus, Iuge & suspirium.

Gloria sit Patri DEO, Laus, honor, atque Filio, Simul ac Paraclyto. Amen.

H A I N A L. A Z I T I L E T R Ó L.

JESUS Kristus egy igaz Hajnal, Kile-szállál Menyországból, Születél Szűz Mariától.

Szent véreddel meg-mosogatál, Midőn kereszt-fán meg-halál, Menyországra utat nyitál.

Alá-szállál a' Poklokra, Jókat szabaditania, Gonoszokat rontania.

Fel-támadál harmadnapra, E' világnak csudájára, Szent Anyád vigaságára.

Negyven-napig vigasztalád, Tanítványid bátoritád, Hogy szined nekik mutatád.

Ezek-után az Egekben, Fel-vitetél a' felhőkben. Űlvén már lakó helyedben.

Onnan

Onnan letetz el-jövendő, Bűnösököt meg-ítelő, Es örök tűzzel büntető.

A' nagy erős itéleten, Jaj, ackor a' bűnös medgyen, Te elődben miként mennyen?

Mert előtted izent Angyalid, Ugy reszketnek sok Szenteid, Kik voltak követőid.

A' bűnösök sem nyughatnak, Rettegéstől úgy változnak, Jajt kiáltván átkozódnak.

Átkozott volt a' mi óránk, Melyben szült volt a' mi Anyánk, Hogy nem volt gondgya mi-reánk.

Azonban Christus-is szavát, Fordította reájok átkát, Fejekre mond sentenciát:

En Atyámtól átkozottak, Kik én tőlem nem halgattak. Im mely nagy bűra jutottak.

Mennyetek-el örök tűzre, Kiket a' bűn arra űze, Menyországból ki-rekeszte.

Hamar, hamar szinem elől, Távozzatok Szentim mellől, Már nem űltök job-kéz-felől.

Szállatok-le a' Pokolra, Mely ti-néktek fel van nyitva, Mostantól lesz már bé-zárva.

Ott lézzen fog-csikorgástok, Órdögöckel orditástok, Es öröcké maradástok.

Jaj, jaj örök kiáltástok, Nem lézzen szabadulástok, Végetlen sok kínlódástok.

Ti Atyámnak áldottai, Szent Fiának szeretői, Menyben legyetek lakofi.

Jöjjetek-bé én Atyámnak, Országában szent Fiának, Kit készített barátinak.

Dicsirjétek szent Atyámat, Velem együtt szent Anyámat, Es egész szent Háromságot.

Dicsirteffek szent Háromság, A' mennyci nagy Uraság, Néki adafek méltóság. Amen.

CAN-

C A N T U S

de

N A T I V I T A T E D O M I N I

N O S T R I

J E S U C H R I S T I.

Karácsoni Enekek.

Puer natus in Bethlehem: Natus in Bethlehem: Unde gaudet Jerusale-
lem: Unde gaudet Jerusalem.

Assumpsit formam Hominis: Verbum Patris altissimi:

Per Gabrielem nuntium: Virgo concepit Filium: Virgo &c.

Tanquam Sponsus de thalamo: Processit Matris utero:

Hic jacet in praesepe: Qui regnat sine termino: Qui regnat &c.

Cognovit bos, & asinus: Quod puer erat Dominus: Quod &c.

Reges de Saba veniunt: Aurum, thus, myrrham offerunt:

Intrantes domum invicem: Salutant novum Principem:

In hoc Natali gaudio: Benedicamus Domino: Benedicamus &c.

Laudetur Sancta Trinitas: Deo dicamus gratias: Deo &c. Amen.

Puer natus &c.

GYermek születék Bethlehemben: születék Bethlehemben,
Kinn örüle Jerusalem: Kinn örüle Jerusalem.

Emberi testet fel-véve: Testet fel-véve,

Atya Istennek Igéje: Atya Istennek Igéje.

Gabrielről izenterék: izenteték,

Isten Szűztől fogantaték: Isten Szűztől fogantaték.

Mint Vő-Legény ő ágyából: ő ágyából,

Ugy születék szent Annyától: úgy születék szent Annyától.

E

Imé

Imé a' Jászolban fekszik: Jászolban fekszik,
 Ki órócké uralkodik: Ki órócké uralkodik.
 Eökör, s' Szamár meg-ismérik: Meg-ismérik,
 Hogy Ur légyen ki itt fekszik: Hogy Ur légyen ki itt fekszik.
 Királyok Sabából jönnek: Sabából jönnek,
 Aranyat, remjént, myrrhát visznek: Aranyat, remjént, &c.
 Egyszer s' mind házban bé-mennek: Házban bé-mennek,
 Az új Királynak köszönnek: Az új Királynak köszönnek.
 Az egy örök nagy Istennek: Örök nagy Istennek,
 Adgyunk hálát Teremtőknek: Adgyunk hálát &c. Amen.

Nota Secunda.

Puer natus in Bethlehem: Unde gaudet Jerusalem.
 Amor, amor, amor, amor, amor, quam dulcis es amor.
 Assumpsit formam Hominis, Verbum Patris altissimi, &c.

Nota Tertia.

Puer natus in Bethlehem. Nunc in gaudio. Unde gaudet Ierusalem. Cordo
 iubilo, dulci iubilo.

Reliqua ut supra.

GYermek születék Bethlehemben. Mostani örömben. Kin örüle
 Jerusalelem. Immár örüllyünk, s' immár vigadgyunk.

Reliqua ut supra.

S. Gregorij Papae.

*Grates nunc omnes reddamus, Domino DEO, qui suâ Nativitate, nos li-
 beravit, de Diabolica potestate. (ter repetitur.)
 Nec oportet, ut canamus cum Angelis semper. Gloria in excelsis DEO.*

HAlát adgyunk minnyájan, az Ur Istennek, Ki minket születésével,
 meg-izabadított, órdógnak hatalmagságából.
 Hannek illik hogy énekellyünk az Angyalokkal.
 Dicsőség magaságban az Istennek. Amen.

REGI ÉNEK.

Nota: Dicsiretes az gyermek, &c.

Dies est letitiae in ortu regali, Nam processit hodie ventre Virginali, Puer
 admirabilis, totus delectabilis in humanitate, Qui inestimabilis est, &
 ineffabilis in divinitate.

**Orto DEI Filio, Virgine de pura: Ut rosa, de lilio, stupescit natura. Quem
 parit juvencula, natum ante saecula Creatorem rerum: Quod uber mun-
 ditiae, dat lac pudicitiae, antiquo dierum.**

**Ut vitrum non laeditur Sole penetrante: Sic illaesa creditur Virgo, post, & ante.
 Felix es puerpera, cujus casta viscera, DEUM genuerunt; Et beata
 ubera, quae atate tenera, Christum lactaverunt.**

**Angelus Pastoribus juxta suum gregem, Noctem vigilantibus natum Caeli Re-
 gem: Nuntiat cum gaudio, jacentem praesepio, Infantem pannosum,
 Angelorum Dominum, & praenatis omnibus formâ speciosum.**

**Mater haec, est Filia: Pater hic, est Natus. Quis audiret talia DEUS, Ho-
 mo factus. Servus est, & Dominus, qui ubiq; cominus, nequit compre-
 hendi. Praesens est, & eminens: Stupor ille geminus, nequit comprehendi.**

**In obscuris nascitur, illustrator Solis, Stabulo reponitur Princeps terrae molis.
 Fasciatur dextera, qui affixit Sidera, dum Caelos extendit: Congregat
 vagitibus, qui tonat in Nubibus, dum Fulgur descendit.**

**Christe qui nos propriis manibus fecisti, Et pro nobis omnibus nasci voluisti. Te
 devotè petimus, laxa quod peccavimus, ne sinas perire; Post mortem
 nos miseros, ne simul ad inferos, patiaris ire. Amen.**

Dies est letitiae. Nota eadem.

NAgy öröm-nap ez nekünk; mert Christus születék, Ki ez napon
 származék egy Szűznek méhéből. Csudálatos a' gyermek, és
 nagy gyönyörűséges, ó Emberségében; De meg-gondolhatat-
 lan, és ki-jelenthetetlen, ó Istenségében.

Isten Fia támada, tiszta Nemes Szűztől; Mint rósa liliomtól, termé-
 szet el-ámúl, Kit a' szűz Leány szűle, világ előtt volt léte, s' min-
 den Teremtője, Ki tiszta emlőjével, s' tisztaságos tejével, a'
 Christust fel-nevelte. Ez Mint

Mint üveg meg nem szegik, Nap-fény által-hatva; Ugy a' Szűz szü-
lésében, féretlen marada. Bóldog a' gyermek-szülő, kinek
tiszt szent méhe, Mert az Istent szülé, Es bóldog az az emlő,
mely kis gyenge korában, a' Christust fel-nevelé.

Angyal a' Pásztoroknak, az ő nyájok mellett, Ejjel hogy vigyázná-
nak új örömet hirdet. Mert született új Király, kit Jászolban
bé-pólál, Szűz Leány szent Anya. Ki Angyaloknak Ura, és
mindent fellyül-halad', fenyés ő ábrázattya.

Az Leány itt, az Anya, és a' Fiú Atya, Isten hogy emberré lőtt, val-
lyon ki hallotta? Ki szolgál, és Ur lévén, mindenütt jelen él-
vén, s' meg nem tartathatik: Távol vagy, és közel; Nagy
csuda, mert elmével, meg nem foghattatik.

Ej-félkorban születik, Napnak fényessége: Jászolban helyhezterik,
földnek idvessége. Az a' kéz póláztatik, ki által Csillag fénylik,
s' ki Eget teremtett; Sirással szeme telik, ki meny-dörög, villá-
mik, Meny-kövel-is retteget.

Kristus szent Kezeiddel ki minket teremtel; Es a' mi Váltságunk-ért
egy Szűztől születél. Kérünk azon tégedet, bocsásd-meg vét-
keinket, Hogy el ne kárhozzunk. Halálunknak idején, adgyad
nekünk Ur Isten, szent Szinedet láthatnunk. Amen.

PREDIKACZIO ELŐTT.

Dicsíretes az Gyermek ki ez nap születék, Egy szeplőtelen Szűztől,
vigasztalásunkra. *ꝛ.* Ha nem született volna, mi mind el-vefz-
tünk volna. O mi idvességünk; eggyetlen-egy JESUS-unk,
Ki mi-értünk születél: óltalmaz Pokoltúl!

Efaiás Próféta ezt régen meg írta; Születtetik egy Szűztől, ugy-mond,
a' Messiás. *ꝛ.* Kinek szent születésén, az Angyalok örülnek;
Mely Idvezítőnek, születéséről-való örömet, ők jelentnek,
először Pásztoroknak.

Vegyünk azért eszünkben Angyalnak mondását. Ki azt mondá József-
nek ötét vigasztalván. *ꝛ.* Im fogad Szűz MARIA, Szent
Lélek-

Lélektől magzatot; Kit JESUS-nak nevez; az az Idvezítőnek,
Halálával ki minket kárhozattól meg-ment.

Ezen mi mind örüllyünk, és Kristust dicsírjük. Mert mi-értünk szü-
leték, hogy mind el-ne-vefzünk. *ꝛ.* Hálát adgyunk ő neki,
erőt ő tőle kérjük, hogy benne bizhassunk: Mert kik Chri-
stusban biznak, meg nem szégyenítettnek, itéletnek napján.

REGI ÉNEK.

Magnum nomen Domini: Emmanuel, quod annuntiatum est per Gabriel.
Hodie apparuit, apparuit in Israël. Ex MARIA Virgine est natus
Rex; Sunt impletae quae praedixit Gabriel. Eja! Gloria! Virgo DEUM
genuit. Cujus virga floruit, quem Divina voluit clementia.

Resonet in laudibus, cum jucundis plausibus, Sion cum fidelibus: Apparuit,
quem genuit MARIA. Hodie &c.

Pueri concinite, nato Regi psallite, pia voce canite. Apparuit, quem genuit
MARIA. Hodie apparuit &c.

Natus est Emmanuel, quem praedixit Gabriel, Testis est Ezechiel. Apparuit,
quem genuit MARIA. Hodie apparuit &c.

Sion laude Dominum, Salvatorem hominum, purgatores criminum. Appa-
ruit, quem genuit MARIA. Hodie apparuit &c.

Christus natus hodie, ex MARIA Virgine, sine viri semine. Apparuit,
quem genuit MARIA. Hodie apparuit in Israël &c.

Magnum nomen Domini. Nota eadem.

VRnak nagy nevezeti: Emmánuel, kit hirdetett a' nagy Angyal
Gábiel. Ma jelenék, ma jelenék Sidóságban. Im Királyt szü-
lizen a' Szűz MARIA: Bé-tölt immár Gábielnek mondása.
Örüllyünk, vigadgyunk, Szűztől Isten születék, vesztől-izál
virágozék: Kit irgalma engede az Istennek.

Zengjen nagy dicsírettel, kedvességes örömmel, Sion ő hiveivel. Im
jelenék, kit szüle Szűz MARIA. Ma jelenék, ma jel: &c.

Gyermekek örüllyetek, új Királyt tisztellyetek; Vig-szóval dicsirjétek. Im jelenék, kit szüle Szűz MARIA. Ma jelenék, &c.

Született Emmánuel, kit jövendőlt Gábiel, bizonyit Ezechiel. Im jelenék, kit szüle Szűz MARIA. Ma jelenék, &c.

Sion dicsírd Uradat, és a' te meg-váltodat, büntől szabadítodat. Im jelenék, kit szüle Szűz MARIA. Ma jelenék, &c.

Ez nap Christus születék, MARIA-tól származék, mag-nélkül fogantaték. Im jelenék, kit szüle Szűz MARIA. Ma jelenék, ma jelenék Sidóságban. Im Királyt szült szűzen a' Szűz MARIA. Bé-től immár Gábielnek mondása. Örüllyünk, vigadgyunk, Szűztől Isten születék, veszfő-szál virágozek, kit irgalma engede az Istennek.

M A S R E G I É N E K.

IEr mi dicsirjük, áldgyuk, és fel-magasztallyuk, Mindeneknek Teremtőjét, az Atya Ur Istent; Ki nem mi érdemünkből, de az ő jó-vóltából, könyörüle rajrunk, Az ő szerető szent Fiát e' Világra küldé.

Szűz MARIA-ról testet, és emberi Személyt, Magát igen megalázván, reája fel-vévé; Hogy minket meg-váltana, és meg-szabaditana, mi ellenséginktől, Büntől, haláltól, ördögtől, örök kárhozattól.

am-túl-fogva, régi el-múlt nagy időkben: (*Gen. 3.*) Meg-igirte vala nekünk, ezt, az Atya Isten Kigyónak mikor monda, Aízszyon-állatnak magva, meg-tőri fejedet: El-vézi birodalmadat, minden hatalmadat.

Abrahám Pátriárkának ugyan azt monda: (*Gen. 26.*) Meg-fokasitom én néked, te kevés magodat, Mint az égnek csillagit, és tengernek fővényit: Mert a' te magodban, Meg-áldatnak minden népnek hívó nemzetségi.

Már fel-tamadott Bálámnak fényes csillaga, Kit jövendő-képpen Sidó-népnek mondott vala. Hogy Jákób nemzetéből, tamadna fényes

fényes Csillag, és Sidóság-közzül Származnék a' JESUS Christus, Embersége-szerint.

Ez vala azért a' Hatalmas nagy Proféta, Kit Mójses a' Sidó-népnek meg-jelentett vala, Istennek ígretit; mikor nekik meg-mondá: En ti-közzületek, Támasztok egy nagy Profétát, néktek váltságtokra.

Dávid Királynak ezen végre meg-esküvék: Hogy az ígirt JESUS Christust nékie meg-adná: Mikor ecképpen monda; hogy meg ne csalatkoznék. En a' te székedre, vetek Királyi méhednek drága gyümölcsében.

Szent Esaiás erről így profétált vala: Veszfő származik Jessenek Nemes gyűkeréből: Kiből egy ékes Virág, újonnan nevededik, Kinn Istennek lelke, bölcsesége, és tanácsa igen meg-nyugoszik.

Simeon Profétának jövendő-mondása: MARIA-nak a' mit monda, ám bé-tellyesedék. Ez Gyermeke, veszedelmére, és sokak id-vevségére, vettetett Sidók-közt, Es jegy-képpen, kinek lokan ellene-tamadnak.

Szent Pál ajánlya, e' születésnek nagy vóltát: Meg-jelenté ő mi-nékünk használatosságát. Üdő bé-tellyesedvén, el-küldé Atya Isten, egyetlen-egy Fiát; Hogy mi választott Fiai Christus által lennénk.

Ez lón a' Fiú, kiről az Angyal azt monda: Mikor József Szűz MARIA T el-akará hadni. Dávidnak Fia József, vedd hozzád MARIA T, mert ez oly Fia szül, Ki meg-szabadítja nép-gonosz bűneiből.

E' születésnek ő nagy drágalátos vóltát, Meg-jelenték az Ang-szegény Pálszoroknak: Mikor nekik mondanak: Hird nagy örömet, mely lészén ti-néktek, Es az egész földön bűnös embereknek.

Ez vala az Atya Istennek ő Igéje, A' ki mind kezdettől-fogva az Isten-nél vala: (*Job 1.*) Mindenek ő-általa, és ő-miatta vadnak e' gyarló Világ, Az ő gyarlósága miatt, meg nem ismért v

Eő tulajdoni közzé e' Világra jöve; De őt e' világ fiai nem akarák venni: Es a' kik őtet vévék, hatalmat ada nekik Isten fiaivá lenni, Valakik az ő nevében bizonnal hinnének.

Eőrüllyünk azért, és mi lelkünkben vigadgyunk; Nagy hálákat adván immár a' JESUS Christusnak: Ki ő születésével, minket meg-vigasztala, és meg-bátorita, Ki dicsőségével rakva földnek kereksege.

Erről az Irás tanú-bizonságot téfszen; Hogy valakik benne hisznek meg nem csalatkoznak: De az örök-életet, és örök dicsőséget ígerte azoknak, Hogy véle uralkodgyanak öröckön öröcké.

M A S R E G I E N E K.

Ier dicsirjük ez mái-napon az mi Urunkat: Bizony méltó dicsiretűnkre, nagy tisztességre, Mert született ez nap nekünk idvességűnkre.

Az Augustus Római Császár uralkodik vala, Sidóságot ki bírja vala, és Galileát: Parancsolá e' világot levélben iratni.

Mennek vala minden-felől a' Városokból: Eredet-szerint Nemzet-ség-szerint, és hazájokból, Hogy bé-iratnák ő magokat Császár levelében.

Ez hir halván a' szent József Szűz M A R I A-val; El-indúla Galileából, a' Názáretből, Dávid Királynak Városában a' Bethlehemben.

Immár a' fok Vendég-néppel, minden szállások, A' Városban béröltek vala. Azért szent József, El-bé-szálla Jegyesével, egy Istállóba.

ságban mi Urunkat, a' Szűz M A R I A: Szűzen szülé nekünk világra, az Istállóban, Bé-pólálván, s' helyheztetvén, őt a' Jászolban.

Pá írja: Bizony beszéd mellyet hinnünk kell. E' világra Ur Christus jöve: ennek-okáért; Hogy ő minket bűnönösöket idvezitene.

De ha

De ha irgalmasságából el nem jött volna, Mi minnyájan el-vefztünk volna, kárhoztunk volna, Mert mind fejen-ként Ur Istennek valánk haragjában.

A' mi első Adám Atyánk mikor vétkezék; Ur Istennek parancsolat-tyát, hogy ő meg-szegé, Magát ejté, és fiait Isten haragjában.

Minden lelkek, kik ő tőle származnak vala, Esnek vala Isten átkában, és haragjában, Fogantatván, születetvén eredendő bűnben.

Senki jó-cselekedetiből, és érdemből, Menyországba nem mehet vala, és Ur Istennek Nem engesztelheti vala ő nagy haragját.

Efaiás szent Próféta örömet monda: Hogy mi-nékünk gyermek születnék, fiú adatnék, Ki Istennek nagy haragját meg-engesztelné.

Angyal Pásztoroknak éjjel hogy meg-jelenék, E' izót monda: Hirdetek nektek én nag' örömet: Mert született ez nap nektek Idvezítőök.

Nagy sereggel az Angyalok Egben éneklik: Ur Istennek dicsőség menyben, és itt e' földön, Békeség, és jó-akarát az embereknek.

A' Pásztorok mind fel-kelvén, el-bé-menének, Bethlehembe, és megtalálák a' szent Józsefet, Szűz M A R I A-val a' gyermeket; ott a' Jászolban.

Dicsőíték, és dicsírik Istent mindenben, Mellyeket ő hallottak vala, és láttak vala: Azért mi-is dicsíretet nékie mondgyunk.

Oh te áldott, és szép gyermek Ur JESUS Christus: Hálát adunk ez nap te-néked, és kérünk téged: Tekints reánk magas Meny-ből mint fiaidra.

Adgyad nekünk ajándékul Szent Lélek Istent, Hogy valhassunk^M ged öröcké, és dicsírhesünk, Hóltunk-után Menyországban téged láthassunk. Amen.

M A S R E G I E N E K.

EZ nap nekünk dicsíretes nap, bizony vigaságnak napja, Es idvességnek bizodalma, Mert születék ez nap nekünk mi váltáságunkra, Christus JESUS Istennek Fia. Aronnak veszszeje meg-virágozék, Tiszta Szűztől gyermek születék, Mennyei Királyul nekünk adaték, Christus JESUS-nak nevezteték.

F

Ez Gyer-

Ez Gyermekek volt a' meg-igirt mag, mi első Atyáinknak: Adám Atyáinknak, Abrahámnak, Kiben minden nemzetségek megadatának, Örök-életre fel-támadnak. Aronnak vezérje &c.

Meg-törték e' Gyermekek miatt, az Ördögnek hatalma: Az halál, a' bűn, s' Ördög országa, Meg-nyitatték Menyországának erős kapuja, Istennek kedve mi-reánk szálla. Aronnak &c.

Nincsen rajtuk semmi hatalma, és semmi győzedelme, Bűnnek, Ördögnek, s' kárhozatnak, Es a' Mójses törvényének ő nagy átkának, Örök halálnak, és pokolnak. Aronnak &c.

Meg-törték a' pogány népek, kik e' Gyermekekben nem hisznek. A' nagy Istennek nem kellene: Az Ördögnek hatalmában öröcké esnek, a' kik a' bűnnek véget nem vetnek. Aronnak &c.

Hálát adgyunk az Ur Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek, Es mind örüllünk e' Gyermekeknek; Nagy örömet az Angyalok nekünk hirdetnek, dicsírven Istent, énekelnek. Aronnak vezérje, e megvirágozék, tiszta &c. Amen.

M A S R E G I É N E K.

IEr miannyájan örüllünk, Es szívünkben vigadgyunk; Mert született Ur JESUS nekünk.

Kit az Atya Ur Isten, Könyörülven emberen; El-bocsátá hatodik időben.

ert meg-va-igirve, Még az első időben, Teremtésnek ő kezdetiben:

A' mi első Atyáinknak, Adámnak fiainak, Es utánna maradékinak. Az-után Abrahámnak, Jákob Pátriárkának: Végezetre Dávid Királynak.

Kinek nemzetségéből, Méhének gyümölcséből, Születék szeplőtelen Szűztől.

Kinek neve MARIA, U JESUS-nak szent Anyja, Es ő-néki szolgáló-leánya.

E' szép

E' szép Szűztől születék, Atya Istentől adatek, Es mi-nékünk ajándékoztatek.

Angyali szép zengések, Es ékes éneklések, Jelenének Mennyei szeregek.

Hirdetvén Pásztoroknak, Juh mellett vigyázóknak, Vigadnának az Ur JESUS-nak.

Mert csak ő Idvezítő, Mindeneckel jó-tévő, Senkit pedig hátra nem vető.

Hozzá hi mindeneket, Gonosz bűnben élőket, Meg-bocsátta az ő bűnöket.

El-hagyá gazdagságát, Véghetetlen országát, Hogy érettünk adná ő magát.

Azért jöve hogy élénk, és meg-engeszteltetnénk, Erdeméből kegyelmet nyernénk.

Nagy szeretet mindenekhez, Hogy Isten emberekhez, Jöve nyomorult bűnösökhöz.

Eő életnek adója, Szívnek vigasztalója, Lelkünknek világosítója. A' kik benne nem biznak, Sőt-bizni sem akarnak, Örök halállal mind meg-halnak.

Mi azért e' Felségnek, Emberré lőtt Istennek: Hidgyunk mint nagy remétségünknek.

Ki nekünk igirtetek, Es érettünk születék, Tőlünk öröcké dicsírtecsék.

Eő Attyával egyetemben, Szent Háromság Mennyégben, Dicsírtecsék az egy igaz hitben. Amen.

M A S É N E K.

IN Natali Domini, Gaudent omnes Angeli, Et cantant cum jubilo. uni DEO. Virgo DEUM genuit, Virgo Christum peperit, V' per intacta.

F 2

Nuntiavit Angelus, Gaudium Pastoribus, Christi natalitia, Magna cum letitia. Virgo DEUM genuit, &c.

Natus est Emmanuël, Quem prædixit Gabriël, Tejl. est Ezechiël, à Patre processit El. Virgo DEUM genuit, &c.

Christus natus hodiè, Ex MARIA Virgine, Sine Viri semine, Apparuit hodiè. Virgo DEUM genuit, &c.

Magi DEUM adorant, Aurum, thus, myrrham donant, Regum Regi Domino. Gloria uni DEO. Virgo DEUM genuit, &c.

In Natali Domini. Nota eadem.

SZületésén Istennek, az Angyalok örülnek, és vigan énekelnek: Dicsőség egy Istennek. A' Szűz Istent fogada, Szűz szüle e' Világra, és Szűzen meg-marada.

Szent Angyal menyből hirdet, Pásztoroknak örömet, Christusnak születését, és nagy gyönyörűségét. A' Szűz Istent &c.

Született Emmanuël, kit meg-monda Gábriël, bizonyit Ezechiël, Atyától származék El. A' Szűz &c.

Ez nap Christus született, MARIA-tól szűzen lett, kit Férfi nem illett, ma mi-nékünk meg-jelent. A' Szűz &c.

Királyok őt imádják, és meg-ajándékozzák, a' Királyoknak Urát, Szentségét magasztalják. A' Szűz Istent fog. &c. Amen.

M A S R E G I E N E K.

Virgo parit Filium, Iubilemus. Rosa gignit liliam, Exultemus. Natum sine Patre, Filium cum Matre collaudemus.

prophetizatus: Iubilemus. Est in orbem natus. Exultemus. Natum &c.

humanam: Iubilemus. Assumpsit naturam. Exultemus. &c.

stratus: Iubilemus. Homo liberatus. Exultemus. Natum sine Patre, Filium cum Matre collaudemus. Amen.

Virgo

Virgo parit: Nota eadem.

A' Szűz szülé szent Fiát: Örvendezzünk. Rósa nemze Liliomot: Jer vigadgyunk. Atya-nélkül született Fiát, ő Anyával, jer dicsírjük.

Meg-prófétáltatva: Örvendezzünk. Születék e' világra: Jer &c.

Emberi természetet: Örvendezzünk. Fel-vőn természet-ellen, &c.

Goliát meg-öleték: Örvendezzünk. Az ember meg-menteték: Jer vigadgyunk. Atya-nélkül született Fiát, ő Anyával, &c. Amen.

M A S R E G I E N E K.

EN nagy vigaságos örömet hirdetek: Mert a' Christus JESUS Szűztől született; Mennyei Királyunk, Menynek, földnek Ura, meg-jelenék nekünk.

Nap, hód, és csillagok ragyogván örülnek, Nagy örömet nekünk azzal jelentenek, Emberi-állatnak, hogy immár ideje el-jött váltságának.

Dávid nemzetéből meg-prófétáltaték: A' mi látásunkra Jászolban réteték. Eőkör, és a' Szamár, az áldott gyermekre lehelvén, dicsírik.

Régen Esaiás ezt meg-jelentette. Hogy meg-virágozik Aáronnak veszteje; Kinek szép gyümölcse, Emberi-nemzetet kárhóztól mentse.

Eva, és az Adám, az almában önek, Kiért ő fiai meg-keseredének. Valamig Christusnak, ideje el nem jött szent születésének.

Angyalok az égben sereggel rőpdősnek, Ekes dicsíretet mondanak Istennek, örömet hirdetnek, s' Kivánt békefegyert földi-embereknek.

Az új Csillag fénlik, és Christust jelenti, Es a' mi szívünket ő-hozzá gerjeszti. Ezt kívánnyák vala a' régi szent Atyák, a' sötét busba

Azért mi-is neki minnyájan örvendgyünk: Született Christusnak éneket mondgyunk. A' szent Angyalokkal egy gyűlt vigadozva Alleluját zengjünk. Amen.

F 3

M

M A S É N E K.

Beatā immaculatā, Virgō puerperā: Quam pura es creatura, tam digna viscera. *R.* Concipere in ubere, lumen Paternæ gloriæ.

O Matrem, quæ nostrum Patrem fundis in aëra. **O** florem, quæ cœli rorem, trahis ad ubera. *R.* Lactas DEUM infantulum, Cœli, terræq; Dominum.

O Nate pro nobis date noster Emmanuël, De fruge MARIÆ suge, butyrum, lac, & mel. *R.* Sunt dulcia, sunt lactea, sunt pura Matris ubera.

Primæva seductrix Eva, dux morientium, Tu vera salutis vena, Mater viventium. *R.* Tu reseras, tu revocas, ad Paradisi januam.

Nos dentis mali serpentis, morsus invaserat. Divina sed medicina venena superat. *R.* Tu medicum das puerum, cuius est nomen oleum.

Regina, ô Heroïna, nova Ierusalem, Sis bona nobis patrona, in ista Bethlehemi; *R.* Te Cherubim, te Seraphim laudant MARIAM perpetim.

Laudemus, & invocemus, fortem Mulierem, MARIAM dulcem, & piam quæ vincit Dæmonem. *R.* Hanc cordibus, hanc vocibus, hanc veneremur mentibus. Amen.

Beata immaculata. Nota eadem.

Szeplötelen Szűz MARIÁ, Istennek szent Anyja, Az Urnak vagy szép, és tisztá teremtetett-állattya: Mert méhedben, s' szent testben szállott menyből Isten Fia.

O Anva, ki mi Atyánkat hozád e' világra! **O** virág! Ki Isten Fiát szüled váltságunkra: Szent emlőddel, szent tejeddel tartaték meny, és föld Ura.

O értünk született Szüztől, kegyes Emmanuël, Tápláltsál MARIÁ-nak, szent eledelével. Mert édeség, s' gyönyörűség tartatni Szűz emlőjével.

A' halálnak bé-hozója, vesztett minket Eva, De idvességünk úttyaak, te löl kalauzza, Mert általad fel-van nyitva, a' Paradicsom apuja

onoiz kigyónak mérge, minket ferteztetett, De te menyből sebeinkre, hozál szent kenetet, Orvost adál, s' meg-gyógyítál, szülvén Istennek Igijét. O felsé-

O felséges, kellemetes új Jeruzalemünk, Légy kegyelmes, ez életbe, nekünk Bethlehemünk, Cherubimmel, s' Serafimmel hogy tegedet dicírhessünk.

Aldgyuk, és fel-magasztallyuk, ezt a' nagy szent Szűzet, Szűz MARIÁT, Ki ördögön, von nagy győzedelmet, Ezt szívünkkel ezt elménkel, tisztellyük mint Izeretönket. Amen.

R E G I E N E K.

In dulci júbilo, Zengjen vig ének-szó, Mi meg-váltónk nyugszik in praesepio, és fénlik, mint a' fényes Nap, Matris in gremio. Alpha est, & O, Alpha est, & O.

O JESU parvule, ô kisdéd gyermecske, Szívünket vigasztallyad, ô puer optime. Minden te javaiddal, ô Princeps gloriæ. Trahe nos post te, Trahe nos post te.

Ubi sunt gaudia, A' mennyei hajlékba, Nagy örömmel éneklik, nova cantica, Mind a' mennyei Karok, in Regis curia. Eja gloria! eja gloria!

Mater, & Filia, A' szép Szűz MARIÁ, Mi mind el-vesztünk volna per nostra crimina, De ô nekünk meg-nyerte Cœlorum gaudia, Eja qualia! eja qualia!

P R O S A D E B E A T A V I R G I N E
M A R I A.

Nota: O Istennek szent Anyja, &c.

Lætare puerpera lato puerperio, Cuius casta viscera, Fœcundantur filio. Lacte fluunt ubera, cum pudoris lilio, Membra fovet tenera, Uncte proprio.

Patris Unigenitus, per quem fecit secula, Hic degit humanitus, sub paupercula.

Ibi Sanctos reficit Angelos letitiâ: Hic sitit, & esurit, egens ab infans. **Ibi** regit omnia; hic à Matre regitur: Ibi dat imperia; hic Ancilla sub-

Ibi summi culminis; residet in folio: Hic ligatus fasciis vagit in præsepio.

O Homo considera, revocans memoriæ; Quanta sint hæc opera, divinæ clementiæ.

Non desperes veniam, si multum deliqueris, Ubi tot insignia charitatis videris.

Sub Matris refugium, fuge causa veniæ; Nam tenet in gremio fontem Indulgentiæ.

Hanc salutes sæpius, cum spei fiducia, Dicens flexis genibus: Ave plena gratia.

Quondam flentis lachrymas, sedasti uberibus; Nunc iratum mitiga, pro nostris excessibus.

JESU lapsos respice, piæ Matris precibus. Emendatos effice dignos Cœli civibus. Amen.

Ad Christum natum.

Dulcis IESU, dulce nomen, dulcis DEI Genitrix. Dulce Cœlum, dulce solum, dulce Matris gaudium. R. Dulcis natus, nobis datus, dulcis DEI Filius. Dulcis chorus, dulcis chorus, & dulce præsepium.

Pulchrum numen, pulchrum lumen noctis in solatium. Pulchrum flamen, pulchrum stramen, & pulchrum palatium. R. Antrum pulchrum, pulchrum fulcrum, & pulchrum tugurium. Pulchræ cunæ, ut lux lunæ; sed puellus pulchrior.

Salve Virgo, salve virga, quæ de Iesse floruit; Salve nate nobis date, quem MARIA genuit. R. Foelix tellus, quæ per vellus rore Cœli maduit. Foelix Homo, qui pro pomo vitæ panem accipit.

IESU veni, statui leni, cor nostrum refrigerare: Carnis æstus, orci quæstus cessent mundi prælia. R. Cor devotum, te vult totum; Nam tu solus omnia. Ergo veni, sumus pleni, fontis tui copia.

ESU, qui pro esu pomi, per te vetiti. Nudus nasci, lacte pasci voluisti perpeti. R. Da salutem per virtutem quâ polles divinitus, Ut hic donum, illuc bonum acquiramus coelitus.

flatus JESU, letus, moestum mundum recreat. Ejulatus tuus gratus, atri nos conciliat; R. Sed da verè, tecum flere causam mali, crimina: & post mortem, Cœli sortem, nobis det in secula. Amen.

ALIUS.

ALIUS.

INfinitæ bonitatis, Et immensæ charitatis, Scenam recludit præsepium. Hic ignis friget, hic amor riget, hic DEUS jacet, hic verbum tacet, hic immortalis nascitur mortalis.

Pennis venti qui portatur, hic à ventis flagellatur, Lux vera nocte obruitur, Soles gemelli, pluunt ocelli, amore plenæ disfluunt genæ. Artus tenelli trepidant puelli.

Quem nec ampla terræ castra, nec Cœlorum capiunt astra, parvis integitur fasciis. Pro cœli aula, vilis est caula, Illustre tectum, vix tegit lectum, patens rigori, pervium furori.

Orbem terræ qui fundavit, Cœli molem, qui formavit: Non habet locum in diversorio. Cui cœlum sedes, non habet ædes: Qui nos amœnat, qui nos serenat. Flet sub acerbis boreæ procellis.

Egredimini de duris, cordis obstinati muris; Filix Sion egredimini. Videte bellum Regem puellum, cui sella gramen, cui thronus stramen, Cujus missellus servus est asellus.

O mi DEUS, ô meorum, vena prima gaudiorum! ô Angelorum letitia! O mi amator, ô sospitator! Tune miselle Rex es puelle, Tune Creator Cœli Imperator.

O Immensæ charitatis, inexhaustæ bonitatis, tuæ, mi Jesule quis est numerus? Quis te amor angit, quis ignis tangit. O mundi lumen, ô cœli Numen, Salutis author, Patronus & Fautor.

O cunabula, ô foenum! ô præsepe DEO plenum! O Virgo parens, ô puppie! Puelle nate, DEUS incarnate: Hic ignis crescit, cor emollescit, Petus liquefcit, amor obstupescit. Amen.

Nota eadem.

A' Véghetetlen kegyelmû, s' meg-mérhetetlen szerelmu, mek, Jászolban helyheztek: Itt a' tûz fázik, Szénában teki s' az Ige halgat, mostan nem szólhat; Im halandóvá lott. hatatlan.

G

A' kitöl

A' kitől ő tiszteltetik, Im attól most köztetetik, dörgő szelektől le-
gyeztetik, Két szép szemei, Egek gyöngyei, Most folydogal-
nak, sűrűn hullanak, A' szeretettől, ki le-húzta menyből.

Kit a' földnek kereksege, Meg nem fog; az Eg felsége, egy kis posz-
toba takartatik. Menyország helyett, egy Istállót ielt, Szerel-
münk ágya, a' barmok jázlya, A' szelek úttya ő meleg szobája.

A' ki-által teremtetek, Meny, Föld, Tenger, és mindenek, Im nem
talál magának helyet: Ki az Eget adgya, nincsen hajlékja, Fris
Palotája, ókrók Pajtája, Minden Udvara, ókre, és Szamára

Oh aczél-szivű Emberek, Embertelen kemény szivek, Sziv-nélkül
élő kegyetlenek! Ide nézzetek, szelidüllyetek, Nem szégyen-
litek, hogy idvefégték, Léven köztetek; meg nem ismélitek.

Óromomnak első Tárnya, Gyengeségemnek Istápa, Lelkem éjjének
fenyes Csillaga: Ki kényszerített erre tégedet, Hogy ily dereket,
fergetegeket, Szenvedgy? Miért kinzod kisártatlan tagod?

Szeretetednek nagyságát, Irgalmafságodnak számát, Nincs oly elme
ki meg-foghassa: Ennyit érettünk, az kik vétettünk, s' Téged
üldöztünk, szenvedsz! De kérünk, Meg-bocsás nekünk, oh
egy idvefégtünk!

Oh ókör s' szamár Szénája, Oh Istennel tellyes Jászlya, Oh szép
Szűz Anya, oh édes J E S U S! Halgasd-meg szolgálád, vedd Szi-
vét hozzád, Midőn így gyúlad, s' csak-nem el-olvad, Szerel-
med miatt már ugyan el-bádogyatt. Amen.

M A S.

Nota: Emlkezzél-meg te gyarló ember &c.

Szent Esaiás így irt Christu'nak szent Születéséről, Hogy egy vesz-
ző-szál fel-nevekedik Jesse gyökeréről

gyökerén egy virágocska úgy-mond nevekedik, Kin az Isten-
nek örök Atyának Szent Lelke meg-nyugszik.

lelmesnek, nagy hatalmasnak, irgalmasnak vallyá, Nagy kegye-
lemmel, és igazsággal őt tellyesnek mondgya.

Az-által léssen az Ur Istennel nekünk békességünk, Mert közben-já-
rónk Szent Atya-előtt, ő léssen mi-nékünk.

Drága

Drága jószágot, és örökséget szerez ő mi-nékünk, Adósságinkat,
nagy gazdagsággal meg-fizeti értünk.

Igazságával mind e' világot itilnie fogja, Mert Atya Isten az itilletet
kezében bocsáttya.

Nagy békességet lelki örömet hoz ő e' világra, Mert Királyságot nagy
birodalmot vélsen-fel vállára.

Semmi felelmet Keresztyéneken az ördög nem téssen, Kiknek Chri-
stusban nagy bizodalnok reménségek léssen.

Az ő Zászlóját fel-emelteti ő Szent-egyházában, Es szent Igéjét pra-
dikáltattya e' széles Világban.

Meg-halackoron a' Király Christus a' mi büneink-ért, De harmad-na-
pon ismég fel-tamad igazuláfunk-ért.

Kik lakozának örök halálnak sötét árnyékában, világosságot támasz-
ta nekik az ő szent Fiában.

Meg-szabadíta minnyájan minket ördög Országából, Szent Országá-
ban bé-hoza minket irgalmafságából.

Nagy Szabadsággal, és nemességgel meg-ajándékoza, Mind fiaivá, és
jegyessévé a' Király választta.

Nagy dicsőfésséggel immár született a' kit reménlettünk: A' mi Kirá-
lyunk Istenu'k Fia adatott mi-nékünk.

Nagy csudálatos tanácsosla ez, az Atya Istennek, Nagy erős Isten, ő
léssen Atya jóvendő életnek.

Istennel-való békességünknek örök Fejedelme, Birodalmának, or-
száglásának soha nincsen vége.

Dávid Királynak Királyi-székit magának foglallya, Igazán-való itile-
tivel igazsággal bírja.

Ezt cselekedti a' Seregeknek Ura és Istene, Az Ur Istennek reánk
dott buzgó nagy szerelme.

Születéséről Christus J E S U S-nak azért emlékezzünk, Bizoda-
mal, hálá-adással rajta örvendezzünk.

Nagy vigasságunk, örvendezésünk légyen a' Gyermekekben, Mert id-
ségünk vagyon mi-nékünk szent Születésében.

G a

Dicső

Dicsőret legyen Atya Istennek, és a' kis gyermeknek: A' vigasztaló,
s' világosító, kegyes szent Léleknek. Amen.

M A S.

Nota: Jer minnyájan örüllünk, &c.

Christus **JESUS** születék, Atya Istentől küldeték, E' világra nekünk
adaték.

Két ember választaték, Adám első adaték, A' Christus az után születék.
Minnyájan az Adámban, Esénk örök halálban, Istenségnek nagy harag-
jában

Első Atyánk mi-nékünk, Adám nagy veszedelmünk, lön mi-nékünk örök
halálunk.

De a' kegyelmes Isten, Ki irgalmas mindenben, Ismég bé-vón az ő kedvében.
Igére e' világra, Szent Fiát a' halálra, Mindeneknek nagy válságára.

Kezdetben vala az Ige, A' Christus ő felsége, Szent Atyának egyetlen
eggye.

Le-szálla Meny-országból, Atya akarattjából, Istenségnek gazdagságából.
Isteni bölcseségből, Szent Lélek ihléséből, Születék a' Szűznek méhéből.

E' világra adaték, Ez nap nekünk születék, Emberi-Nem hogy meg-vál-
tarnék.

Atyáknak áldozások, Prófétáknak irások, Ezt bizonyította ő mondások.

Ez az Istennek Fia, Ki jött most e' világra, Mindeneknek meg-váltására.

Mint Adámban kesergünk, A' Christusban vigadunk, Mert ő nekünk min-
den örömünk.

Mert Adámban meg-halánk, De lön Christus mi Atyánk, Ki által ismég fel-
ámadánk.

Unf' és örvendgyünk, Istennek halát adgyunk, Hogy halálból élet-
re meggyünk.

tesél Ur Isten, Christusban te Igidben, Szent Léleccel egy Istenség-
ben. Amen.

M A S.

M A S, AZON NOTARA.

VR Istennek szent Fia, Ez nap nekünk születék, Idvességre né-
künk adaték.

Atya Isten tanácsa, Régtől-fogván e' vala, Hogy szent Fiát érettünk
adgya.

Jöve alázatoson, Hogy minket meg-válthasson, Fiaivá mind választ-
hasson.

Pásztoroknak jelenék, Angyaltól izenteték, Hogy mi-nékünk Gyer-
mek születnék.

E' világra születék, Jászolban helyezették, Mert ő néki hely ott
adaték.

Ő Szent Fiát **MARIA**, Mihelt szülé világra, Térden-álva ottan
imádgya.

Mi-is azért Vrunkat, Imádgyuk mint Atyánkat, Es mi-nékünk sza-
baditónkat.

Láthassuk Menyországot, Mint örökös hazánkat, Mennyei nagy
böldogságunkat.

Dicsőség Ur Istennek, Született kis gyermeknek: Egyetemben a'
Szent Léleknek. Amen.

M A S.

JESUS születék idvességünkre, A' mint régenten vala ígírve, Atya
Istennek nagy szerelme, Emberi Nemhez tetszék ebben kegyes-
sege.

Első Szüléink vétkei miatt, Es az ördögi csalárdság miatt, Nyerénk
magunknak örök halált, Es kárhozatot, pokol kinnvát, sok
nyavalyát.

Senki oly nem lön ki meg-mentene, A' te szent Atyád meg-kön-
nyűle, Téged igire, s' idő-telve, Szabadítóul nekünk menyből
alá-külde.

G 3

Völ mi-

Völ mi-érettünk a' Szüztől testet, Kiben szenvedél és töl eleget, El-
vévéd a' mi bűncinket, Nyerél mi-nékünk szép életet, dicsősé-
séget.

Sieks már hozzánk meg-váltó Urunk, Adgyad hogy végig benned biz-
hassunk, Es Szent Atyáddal meg-láthassunk, Menyben te-veled
lakozhassunk, vigadhassunk.

Légyen tisztesség te Felségednek, Es Szent Atyádnak mi teremtnök-
nek, Es egyetemben Szent Léleknek, Dicsőség a' Szent Há-
romságnak, egy Istennek. Amen.

M A S R E G I É N E K.

Menyből jövök most hozzátok, Es imé nagy jó hirt mondok:
Nagy örömet majd hirdetek, Mellyen örvend ti szivetek.

E' mái-nap egy kis Gyermeke, Szép Szüztől születék néktek, A' Gyer-
mek szép, és oly ékes, Vigaságra kellemetes.

Már le-hozta az életet, Mely Istennél völt készitet, Hogy ti-is vele él-
lyetek, Bóldogságban örvendgyetek.

Ez lesz néktek a' Jegy róla, Imé fekszik a' Jászolba, Ott meg-talállyá-
tok őtet, Kitől Meny Föld teremtetett.

Az UR Christus mi Istenünk, Nyavalyáinkból ki-mentünk, Ó lé-
fzen az Idvezitőnk, Minden bűnünkben ki-vévőnk.

Nyily-meg szívem lásd-meg jobban, Ki fekszik itt a' Jászolban, Ez a'
Gyermeke bizonyára, A' szép JESUS Isten Fia.

Jertek hát mi-is örvendgyünk, A' Pásztorokkal bé-mennyünk, Lássuk
mit adott az Isten, Hozzánk-való szerelmében.

Allatoknak teremtője, Miért vagy ily szegénységben? Hogy fekszel
az aszú Szénán, Szamár ökrök-közt aluván.

Nincs nekünk e' világon, Ki tégedet bé-fogadgyon? Nincsen-e me-
ly helyecskéd, Sem gyengén rengő bölcsőcskéd?

Néked bölcsőcskéd, Aszú Széna lágy párnácskád, Noha
nagy dicső Király vagy, Imé mostan mely szegény vagy.

Oh én

Oh én szerelmes JESUS-om, Edes meg-váltó Christusom, Jövel
csinály csendes ágyat, Szivemben magadnak házat.

Oh kedves Vendég nálam szállj, Bűnömötől ne bizonyodgyál, Jöj-
bé hozzám te szolgálodhoz, Szegény meg-térő jüb odhoz.

En lelkemnek rejtekében, Zárkózzál-bé szekrényében, Hogy el-ne
felejthessélek, Sőt örökké dicsirjelek.

Az Mennyei magas Egben, Istennek dicsőség légyen, Ki Szent Fiát
küldé nekünk, Hogy meg-váltana mi bennünk. Amen.

M A S.

Nota: Oh Istennek szent Anyja, &c.

Pásztorok kik a' Nyájánál szüntelen vigyáztok, Néktek im kedves
hírt mond Angyal, vigadgyatok.

E' mái-nap ti-néktek Királytok születék; Kit magasztallyon a' Föld,
és Angyali felség.

Mennyetek hamarsággal Bethlehem Városban, Aldgyátok az UR JE-
SUS gyalgó ábrázatban.

Im Dávid Városában, Világ meg-váltója, Házul választ Istállót, oh
Eg s' Föld csudája!

Rabságtoknak Istennél, ki, lón drága árta, Gyenge testét meleggel,
táplál barom-pára.

Bölcsője neki Jászol, rothar-szalma ágya, Oh mely kemény Nyoszo-
lyát, választ Isten Fia.

Nézzed gyenge tagjait, Tél mint sanyargattya, De inkább te szived-
nek, kemény Dere bántya.

Szemléld Isteni-testét, szalma mint lyuggattya, Ki neheztelli in-
hogy bűnöd faggattya.

Istálló neki háza, kinek búzit nyelni, Méltób neki, hogy-sem
bűnös Szivben lakni.

Im a' barmok lábához, borult a' Dicsőség, Szánn inkább, hogy te-
gedet rapod a' kevelység.

Sohajt szoros Jászolban, Aszfonyunk szent Fia, Hogy szived helye
nem adott, azt inkább sirattya.

Szoros

Szoros pólya tagjait, JESUS-nak szorította, Hogy bűnünkből megmentsen, magát fanyargatta.

Oh szerelmes JESUS-om, miért szenvedsz annyi kínt? Miért hogy a' rabságban, nem hadsz bűnünk-szerint?

Mi romlott életünknek, nem volt-e más árta? Uram! leg-drágább kincséd, miért öntéd világra?

Oh szeplőtelen Szűznek, Istenes magzattya, Ki világnak Atyádnál, lóttel izó-szólója.

Mutasd mint adhat néked világ, méltó hálát, Hogy bűnösökhöz ingyen irgalmadat nyújtád.

Szüntelen örvendező, ti áldott Angyalok, Velünk ezekért JESUST, örökké áldgyátok.

Oh idvezült Afészonyunk, kegyes Szűz MARIA, Nyerd-meg te szent Fiadtól, szálljon ránk malasztya.

Szent Angyaltól idvezlett, JESUS palotája: Imádjy Istent, hogy legyen jó, végünk órája. Amen.

M A S.

VR Isten veletek, Keresztyének örüllyetek, Igaz Hittel ha ti felkészültetek, Bűneitekből ki-tértetek.

Istennek szent Fia, E világnak meg-váltója, Az örök kárhozatnak elrontója, Es Menyörizágnak meg-nyitója.

Nékünk születteték, Bűn közzülünk ki-viteték, Igaság újonnan meg éppítették, Az örök-élet ígérteték.

nak ó vétke, Lón mindennek veszedelme: De az UR Christus JESUS születése, Mindeneknek lón idvefsége.

mind örüllyünk, Mert a' Christus reménségünk: Ha ó benne igazán mi hijendünk, Es bűneinkből ki-térendünk.

Atyának, Eggyetlen egy szent Fiának, Mind ezeknek nem ajándékának, A tellyes Szent Háromságnak. Amen.

M A S.

M A S.

Tellyes szível örvendgyünk, Es lélekben vigadgyunk, Mert születék Christus nekünk, Mi kegyes Idvezítőnk. Alleluja.

Kit az Isten régenten, Meg-igirt volt Adámnak, Abrahámnak, és Isáknak, Jákóbnak, és Dávidnak. Alleluja.

Hogy szerelmes szent Fia, El-jőne e' világra, Es Szűztől Testet magára, Venne mi váltságunkra. Alleluja.

Ebben Isten kegyelme, Emberekhez jelennék, Haragja engeszteltetnék, Vig-kedve meg-tetczenék. Alleluja.

Mert minnyájan Adámban, Estünk vala halálban, Az ördögnek fogóságában, Törvének ő átkában. Alleluja.

Sem az Egi lelkekben, Sem földön Emberekben, Kinck volna ő nevében, Idvefség érdemében. Alleluja.

Nem találtaték másban, Hanem csak a' Christusban, Az Istennek egy Fiában, Dávidnak ő magyában. Alleluja.

Esaiás Próféta, Erről jövendőt monda, Hogy Isai tórsókéből, Es ennek gyűkeréből. Alleluja.

Veszszó-szál nevednek, Es fiatal származnék, A' Dávid Király házából, Meg-tartó adattatnék. Alleluja.

Kin Istennek Szent Lelke, Meg-nyugodnék vig-kedve, Bölcsesége, és értelme, Tanácsa, és ereje. Alleluja.

Dicsíret az Atyának, Most született Christusnak, Es ezeknek Malasztjának, Tellyes Szent Háromságnak. Alleluja. Amen.

M A S.

Nota: Jer dicsirjük ez mái-napon &c.

Most örüllyünk örvendezzünk Keresztyén-Népek, Mert mi-nékünk Gyermekek születék, Fiú adaték, Isten, s' Ember, ez nap nekünk meg-jelenteték.

Magos fákon fészket gyűjtnek Egi-madarak, A' Rókák-is lyukakat áfnak, melyben nyugosznak, Isten Fia nem találta helyet magának.

H

Dicsős.

Dicsőségnak szent Királya, Jászolban fekszik, Ki által az Eg ter-
jesztetik, e' földön nyugzik, Azért jöve bünösök-ért kik ötet
velzik.

Váltságunkra azért nekünk JESUS születék, Magas Menyből né-
künk adatek, értünk származék, Istállóban mert hely neki,
im ott adatek.

E' világnak ő nagy terhét vállára vévé, Sötérségből ő e' Világot, vi-
lágra vivé, Ó hivat Szent Attyával meg-bekélteté.

Efaiás Szent Próféta, öröm-mondása, Am bé-telek ő biztatása, és bi-
zonysága: Isten Fia hogy mi-értünk jöve Világra.

Örüllünk hát s' örvendezzünk, nagy hálát adgyunk, A' Gyerme-
nek: Ki nekünk Urunk, és jó Mesterünk, Mert általa meg-ada-
tott mai idvelségünk.

JESUS Christus Embereckel, ilyen sok jót tön, Adám helyett ő
fiainak, mert ő Attya lön, ő kedveben mind fejen-kent ő min-
ket be-vön.

Dicsirtecsék Szent Háromság e' mái-napon, Atya, Fiú, és a' Szent
Lélek, egy bizony Isten, Es óltalmunk a' míg élünk ma-né-
künk légyen. Amen.

M A S.

Nota: Ave fuit prima salus, &c.

Jövel Népek meg-váltója, Szűznek Nemes szép virága, E' Világnak
vigasága, Istennek hatalmása.

Az Ige testben óltózik, Szűznek méhe meg-virágzik, De nem Férfiú-
véréből, Hanem Szent Lélek Istentől.

Szűznek méhe nevedék, Széplőrelen meg-tartaték, Isten hatalma
jelenék, Szűztől Christus születeték.

Egyenlő Atya Istennel, Es Szent Lélek Ur Istennel, Eggyesüle Em-
berséggel, Es Emberség Istenséggel,

Dicsirer légyen Atyának, Es egyyetlen-egy Fiának, Ezeknek ajándé-
kának, A' tellyes Szent Háromságnak. Amen.

M A S.

MI Atyánk Atya Isten, Vezérünk Fiú Isten, Es Szent Lélek UR
Isten, Vigasztalónk mindenben, Kik vagyunk igaz Hitben,
Christusnak ő kedvében, Jer dicsirjük éneken.

Jó Isten e' Világot, Hogy teremte Adámot, Es a' Paradicsomot, Ha-
gya Parancsolatot, Mellyet Adám el-hagyott, Mikor ördöghöz
hajlott, Istentől el-szakadott.

Haragja az Istennek, Vagyon fejen mindenek, Kik világra szület-
nek, Bünös Adámtól léznek, Mert minnyájan vétkeznek,
Még hogy annyokban léznek, Rabjai az ördögnek.

Az irgalmas Ur Isten, Miért hogy nem kegyetlen, Azt kiáltya szünte-
len, Nincsen senki büntelen, En vagyok igaz Isten, Térjete-
k meg hirtelen, Léznek irgalmas ingyen.

Ezért küldé szent Fiát, E' Világ meg-váltóját, Es meg-szabadítóját,
Ki meg-alázá magát, Adámnak ábrázattyát, Fel-vévé ő állat-
tyát, Szenvedé bünnek kinnyát.

Légyen örök dicsőség, Az Atyának ki felség, A' Fiúnak tisztesség,
Szent Léleknek egy hűség, Háromság egy Istenség, Kérünk
hogy légy segítség, Légyen köztünk békeség. Amen.

M A S. D E J E S U L O.

ALugy ő magzatom, édes kis JESUS-om, Alugy, Alugy. Agyad
a' Jászolban van kemény szénában Alugy, Alugy.

Néked szól az Anyád, örül, vigad, és áld, Alugy, Alugy. Tejet, mé-
zet, néked nyújtok kedves kincset. Alugy, Alugy.

Oh én tisztességem, édes szép szerelmem. Alugy, Alugy. Szivem vi-
galsága, e' Világ váltsága. Alugy, Alugy.

Néked csillag sennik, az Eg mézzel nyilik. Alugy, Alugy. Gyönyörű
magzatom, drága szép JESUS-om. Alugy, Alugy.

Oh én kedves mézem, igaz, vig, jó-kedvem Alugy, Alugy. Meny,
Föld alkotója, Csillagoknak Ura. Alugy, Alugy.

Te lelke pohára, életem határa. Alugy, Alugy. Előtted itt állok
mint tellyes Hóld; szólok. Alugy, Alugy.
O bűnös váltsága, szerelmünk Tár-háza. Alugy, Alugy. Virágok
virága, halgás szőlőfomra. Alugy, Alugy.
Bé-hintem virággal a' szénát, s' rósával. Alugy, Alugy. Liliommal
szinlem, a' JESUST izépittem. Alugy, Alugy.
Téged szóval áldlak, Bethlemben imádlak. Alugy, Alugy. A' Szen-
teket hívom, tőled el-búcsúzom. Alugy, Alugy. Amen.

A L I U S.

Nota: Fit porta Christi pervia, &c.

Panditur Coeli atrium, Alleluja, Mittitur medius trium Mundo. Alleluja.
Volens hic Coelos relinquit, Alleluja, Salvus homo ut sit, inquit, Veni. All.
Ecce Virgo capit eum, Allel. Claudis in utero. DEUM verum. Alleluja.
Rex Coelorum flet in foeno, Allel. In praesepio obscuro vagit. Alleluja.
Non agnoscunt hunc Judaei, Alleluja. Quod esset Filius DEI veri. Alleluja.
Asinus & bos adorant, Allel. Quem Homines non honorant DEUM. Allel.
Tharsis & Insula Reges, Allel. Donis plenos portant greges huic. Alleluja.
Virgo mitis nixa. DEUM, Allel. Vili panno tegit eum, Fovens. Alleluja.
Stella duce Magos videt, Alleluja. Regum donis Rex arridet Puer. Alleluja.
In thure notatur DEUS, Allel. Quod sit Rex, est signum ejus aurum. Allel.
Natus homo, mundi bono, Allel. Verus est, hoc Myrrhae dono patet. Alleluja.
Bos agnoscit creatorem, Alleluja. Asinus mundi satorem timet. Alleluja.
En hyemali tempore, Alleluja. Arcus trepidant frigore hujus. Alleluja.
Te Coeli Rex, te Domine, Allel. Quis prostravit in stramine duro? Alleluja.
Linquens Coeli palatia, Alleluja. Quæris pia solatia Matris. Alleluja.
Ergone Coelos deseris, Allel. Ut subvenires miseris nobis. Alleluja.
Huc cor, oculos vertite, Alleluja. Cuncti nascentem cernite DEUM. Allel.
Ejus canamus gloriam, Allel. Et laudem multifariam demus. Alleluja.
In JESU dulcis bellule, Allel. Dormi, Nate tenellule DEUS. Alleluja.
Cui finem non dant secula, Alleluja. Per infinita secula regnes. Allel. Amen.

Pandi-

Panditur Coeli atrium. Nota eadem.

Meg-nyílt Menyország kapuja, Alleluja. El-küldeték Isten Fia,
hozzánk. Alleluja.
Akarva Mennyet el-hadgya, All. Magát Emberek-ért adgya, bérül. All.
Im a' Szűz méhében le-szál, Allel. Kinek Meny, s' Föld telve szolgál,
Isten. Alleluja.
Eg Királya a' szénán sír, Allel. Ki mind Mennyel, és Földel bir, jajgat.
Ezt a' Sidók nem isméri, All. Noha hogy el-jőjön kéri Isten. Allel.
Szamár, és ökör imádgák, All. Noha Emberek el-hadgyák őtet. Alle.
Tarsis, s' szigeték Királyit, All. Vonza, rontván akadályit nékik. all.
A' szelid Szűz Istent szülte, all. Hitván posztó közzé kötö, sírván allel.
Csillag után meszszül jünek, all. A' Mágusok, s' rendel tőnek áldást.
Temjennel, Isten hogy legyen, all. S' mint Király aranyat végyen, jed-
zik. alleluja.
Igaz Ember hogy született, all. Myrhából visznek kenetet, azért. allel.
Ökör az ő Teremtőjét, allel. Isméri; s' szamár szerzőjét, fele. allel.
Im kemény téli-időben, all. Fázik, hitván lepedőben fekvén. alleluja.
Téged Uram Eg Királya, allel. Ki fektetett a' szalmára, kérlek? allel.
El-hagyván Egek szállását, alle. Halgatod Anyád szőlését, kedvel. all.
Talám azért hagyád Eget, all. Hogy értünk tennel eleget, itten. allel.
Erre szemmel szivből tekints, all. Ember; imé a' drága kincs nyugszik.
Enekellyük dicsiret, alleluja. Hálálljuk-meg szeretett néki. alleluja.
Oh én drága kis JESUS-om, alle. Aludgyál kegyes orvosom immár.
Kinek idő véget nem ad, allel. Szent Lélecket te Szent Atyád Regnál.
alleluja. Amen.

A L I U S.

Nota: Vedd jó néven én szívemet, &c.

Oestuans animæ, dulce delictum, ó naufragi sub pectore cordis refugium,
Lacrimantis suspirium, suspirantis solatium, Tuo rore natantium
medela cordium.

H. 3

Tib.

Tibi fluunt hæ lacrymæ, ô DEUS parvule, Tibi cor jam exanime, foelix infantule, Se dicat pro præsepio, se dat pro diversorio, Ingredere cum gaudio, ô DEUS pusio.

O mi puer ingredere, hoc corde frueri, His lacrymis jam flectere, hoc cor amplectere: Huic cordi innascere, da mihi, da liquescere, Ut mollius sub pectore possis quiescere.

Rimare cor medullitius, en patent intima, Pervade cuncta penitus cor primæ victimæ: Surgit tibi, cadit tibi, calet tibi, friget tibi, Ridet tibi, plorat tibi, sit una lacryma.

O vos, ô vos capilluli DEI infantuli, O anrei cincinnuli infantis parvuli Huc alligate corculum, ô ter beatum vinculum! O maneat hoc vinculum per omne seculum.

Si vulnerare jam sciunt crines beatuli, Si forte vitam siciunt dulces Tyrannuli: Sub oculis, sunt foculi, sub foculis igniculi, Sub ignibus sunt blanduli, prædones corculi.

O vos mei gemelluli dulces ocelluli, Jaculatores parvuli fortes igniculi, Iam nolo præorsus vivere, absq; beato vulnere, Te cicatricem claudere, volo sub pectore.

Ah dulcis hic igniculus friget in stabulo, Prunis plenus hic focus fors eget pabulo: Cor quod dedi in stabulum, idem dabo in pabulum: Factum bidentale corculum, sit unum bustulum.

Antiphrasis praxis nova frigeus flammula, Cor antiquatum renova torpentis animæ, Non frigeat, sed caleat, non tepeat sed ferveat, Sic ferveat, ut ardeat, sub tuo cinere.

Cerno rigentem parvulum, heu totum tremulum, Hinc asinum, hinc bosculum ad præsepulum: Iam fiam ut jumentulum, huc admovebo corculum, Ut halitu vel paululum, soler infantulum.

Quod si dum calefacio frigentem IESULUM, In frigido palatio jacentem Regulum: Quod si dum do anhelitum, illic expirem spiritum, Cunctis suis implicium, volo reconditum. Amen.

M A S.

M A S.

Nota: Virgo parit Filium, &c.

A' Szűz egy Fia szület, Alleluja. Új reménség mi-belénk gyűlt Alleluja. A' Szűzet fiával, Vig ének-szavával, áldgyuk. Alleluja. Válságunkra született, Alleluja. Idvétségünkre küldetett. Alleluja. A' Szűzet fiával, &c.

Eva bűnös fiait, Alleluja. Váltya: ronván bűn kulcsait. Alleluja. A' Szűzet fiával, &c.

Menyégből le-szállott, Alleluja. Hideg istállóban állott. Alleluja. A' Szűzet fiával, &c.

Adám vétkenek loka, Alleluja. Lón születésének oka. Alleluja. A' Szűzet fiával, &c.

Reménséged légyen, Alleluja. Ember, hogy kedvében végyen. Alleluja. A' Szűzet fiával, &c.

JESUS-unk áldott vagy, Alleluja. Hozzánk irgalmaságod nagy. Alleluja. A' Szűzet fiával, &c.

Aldott légy MARIA, Alleluja. Kime: Embert váltott Fia. Alleluja. A' Szűzet fiával, Vig ének szavával, áldgyuk. Allel. Amen.

A D J E S U L U M.

Nota: O MARIA Virgo pia, &c.

O JESULE mi foscule ô mei pectaris animule, Quis hominum tam rigidum tibi Pupule stravit lectulum?

Tu rosulis candidulis cubare dignus in liliolis, Sed olido nunc stabulo pro coeli uteris palatio.

Viden' dico hoc ut foeno tenellus ad te vagit Pusio: Appropera marmorea huic pande H. spiri precordia.

Qui horrida tonitrua manu qui strinxit olim fulmina, Rubeola calidulas mittis ocellulis lacrymulas.

M A S.

Mi Parvule, mi JESULE! Quando te diligam mi Pupule? O loquere mi Parvule, quid me vis facere mi JESULE?

Calidulas lacrymulas vis hauriam ut sacras flammulas? En haurio, en ardeo totus in cineres jam abeo.

O cor meum ad parvulum advola felix ad JESULUM! Vis? calidas en faculas dulcis amoris JESU flammulas.

Ascendite comburite cor vestri sitiens o flammule, O flammule lacrymule, o pretiosule vos gemmule. Amen.

M A S.

A' Szűz egy Fiat szült, Kin, Menyben öröm gyült. Pásztorok örüllyetek, Szabadító földre szállott, Örvendgyetek.

Szent Attya küldötte, Gábiel le-vitte. Pásztorok &c.

El-hadta Országát, Ó nagy gazdagságát. Pásztorok &c.

Adám vétkét váltya, fel-izóval kiáltya. Pásztorok &c.

Poklot meg-rontotta, Hatalmát el-vonta. Pásztorok &c.

A' testet meg-győzte, Halált meg-kötözte. Pásztorok &c.

Szent Annyá-előtt fir, Noha mindennel bir. Pásztorok &c.

Meg-váltva Világot, Ó hozott váltságot. Pásztorok &c.

Eörül a' szép Eg-is: Limbus sötétség-is. Pásztorok &c.

Atyák szabadultak: Mennyekben indultak. Pásztorok &c.

Dicsőség Istennek, Ki, adója ennek, Békeiség Földi-népeknek: Szabadító földre szállott, Örvendgyetek. Amen.

ALIUS, AD JESUM.

O *Puer dilectissime, tu moves pectora; O JESULE chare, ut Sydera clare, O parvule Nate, plus millies grate, Tu moves pectora, Tu moves pectora.*

Si tua spectem Lumina, hæc dico Astra sunt: Ex quibus amoena, cum luce serena, Quot fulmina jadis, tot vulnera facis, Vivit qui tangitur? Vivit &c.

Os tuum merus hortulus, ah in hoc hortulo: O quam generose sunt labia rose, Ex illis per illas, sermonem distillas; Plusquam rosaceum. Plusquam &c.

Vel mur-

Vel mundum omnem tollito, tu mihi mundus es, Tu dignus amari, tu scitus joculari, Tu pectore rapti, & animo capti, Me totum vendicas. Me &c.

Tibi o IESU dedico, jam dudum cor meum: Si totum comburis, jam tui est juris, Hoc unicum spirat, ut tuum acquirat, Votis altissimis. Votis &c.

Ocella mi, dilecte mi, quid nisi nutrio, Incendium grave, sed blandum & suave, Si expetis lectum, en porrigo lectum, In centro pectoris. In centro &c.

Nunquid jam dilectissime, sic rectè canitur: O JESULE blande, o puer amande, O pusio decens, Infantule recens, Tu moves pectora. Tu moves pectora. Amen.

M A S.

Nota: Jer dicsirjük ez mái-napon &c.

SErkeny lelkem mély álmodból, vigyázz magadra, Mert ma Urad jó ez Világra, szép Váltságodra, Drága kincset hoz magával, orvoslásodra.

Tellyes szível s' vig örömmel, ma az Angyalok, Pásztoroknak im megjelentik; hogy az Ó Urok, E' Világra születetnek Egi Királyok. Örűly, ha vóltál bánatban, immár én lelkem, Ne-irtózzál tőlle, én szívem, mert Egi-kincsem, El-érkezett ma te-hozzád erős kegyelem.

Pásztorokkal egyetemben menny Berlehemben, Alázatos vig ének-lésben, zengedezésben, Alleluját néki mondván, Ó el jőtiben.

Hegyen, völgyön, erdön, mezön lakozó Vadak, Egben jáczodozó Madarak, minden állatok, Született édes Uratok: Jer mind áldgyátok.

Aronnak szép veszfző-szála, ma meg-virágzott, Angyaloknak szépséges Raja, a' kire szállott, Kiról minden édeséget, magára rázott.

No tehát már ó én lelkem JESUS Annyával, Magasztallyad az Angyalokkal, szép buzgósággal, Örvendetes, vigaságos szép muzikákkal.

Ur JESUS Szűz Mariának édes magzattya, En lelkemnek erős ól-talma, nagy bátorsága, Indíts szívem hozzád-való ohajtására.

Senki nem volt Betlehemben, ki bé-fogadgyon, Ki ennyi jót Világra hozzon, s' meg-látogasson, Egi kincsel, s' minden jókkal ajándékozzon.

Száll-bé kérlek én szivemben édes JESUS-om, Rengő bölcsőd, redd-bé lelkemben, édes Christusom, Hadd gyúladgyon Szent tűzedtől én ohajtásom.

Aldott légy te Menyországnaq fenyves Csillaga, Szűz MARIA édes magzattya, Világnak Ura, En szivemnek és lelkemnek nagy vigalsága.

Benned bizunk mind örökké édes Christusunk, A' mig élünk, téged dicsirünk, édes JESUS-unk, Hóltunk-után add-meg kérünk mi boldogságunk.

O Aronnak szép zöldellő kedves virága, Menyország Királyné Afzszonya, szép Szűz MARIA: Imádgj értünk mind örökké JESUS Szent Anya.

Dicsirteffel mind örökké édes Fiaddal, Menyországnaq Gyöngy-virágával, jó illattyával, Adgya nekünk Szent Országát minden javával. Amen.

ALIIUS DE NATIVITATE.

Naro nobis Salvatore, Celebremus cum honore, Diem natalitium.
Nobis datus, nobis natus, Et nobiscum conversatus, Lux, & salus gentium.
Eva prius interemit, Sed MARIA Christum gerit, Pro nostro remedio.
Prima Parens nobis luctum, Sed secunda Vitæ fructum, Protulit cum gaudio.
Gigas velox, Gigas fortis, Gigas nostræ victor mortis, Accinctus potentia.
Ad currendam venit viam, Complens in se Prophetiam, Et Legis mysteria.
JESU nostra Salutaris, Medicina singularis: Nostra Pax, & Gloria.
Quia Servus redimendis, Tam clementer condescendis, Te collaudant omnia.

M A S.

EZ nap mi örvendezzünk, mert dicsiretes, és idvességes minékünk:
Az új Királynak, Szent Angyalokkal örüllyünk.

Szüle-

Született Emmánuel, David Királynak szép Városában Bethlehemben, Meg-nyilt Virág-szál, Aron vesztzeje jó földben.

Angyalok meg-jelentik a' Pásztoroknak, hogy mi meg-váltónk születik, Gyenge szép Szűznek tiszta méhéből adatik.

Szép JESUST tisztaságba, szép Szűz MARIA, szülé mi-nékünk világra; Az Istállóban, mert másutt helye nem vala.

Bé-takaró posztóban, Ókór és Szamár rea lehele Jászolban, Ók meg-ismérék Mennyei Királyt házokban.

Ismérjük mi-is ötet, Mert mi bűnünk-ért, idvességünk-ért született, Kivánnya tőlünk, szállásul adgyuk szivünket.

Szalma, széna ó ágya, Jászolban úgy rengeti Szent Anya MARIA, Ó melegsége barom lehellés, nem ruha.

Jöve Emberek közzé, A' Világ bűnét Adámtól-fogva fel-vévé, Hogy bűnös Embert, Szent Országában vihetné.

Dicsőség az Istennek, Kicsiny JESUS-nak, és Szent Lélek UR Istennek, Békeység légyen a Földön-lévő Népeknek. Amen.

HYMNUS DE NATIVITATE D. N. J. C.

Nota Communis.

Christe Redemptor omnium, Ex Patre Patris unice, Solus ante principium,
Natus ineffabiliter.

Tu lumen, tu splendor Patris, Tu spes perennis omnium: Intende quas fundunt
preces, Tui per Orbem famuli.

Memento salutis Auctior, Quod nostri quondam corporis, Ex illibata Virgine,
Nascendo formam sumpseris.

Sic praesens testatur dies, Currens per Anni circulum: Quod solus à sede Pa-
tris, Mundi salus adveneris.

Hunc Coelum, Terra, hunc Mare, Hunc omne quod in eis est: Auctorem ad-
ventus tui, Laudans exultat cantico.

Nos quoque qui Sancto tuo, Redempti sanguine sumus, Ob diem Natalis tui,
Hymnum novum concinnimus.

Gloria tibi Domine, Qui natus es de Virgine, Cum Patre, & Sancto Spiritu, In
sempiterna secula. Amen.

Christe Redemptor omnium. Nota eadem.

CHristus minden meg-váltója, Atya Istennek egy Fia, Kit, hogy még kezdet nem vala, Csuda-képpen szült az Atya.
Te, Atyának fényessége, Mindeneknek reménsége: Tekints mi könnyörgésünkre, Tölled segítség-kérőkre.
Emlekezzél egy Védelmünk, Meg-tekintvén a' mi testünk: Szüztől születvén érettünk, Fel-véved a' mi személyünk.
Ez Innepnek, bizonyittya, Esztendő-béli forgáfa: Hogy Atyátúl óltalmunkra, Magad jóvél e Világra.
Ezt Meny, Föld, Tenger, és minden, Bennek-lévők áldgyák szépen: Mert az ő jóveteliben, Vannak nagy éneklésekben.
Mi-is a' kik sebeiddel, Meg-váltattunk szent Véreddel: Innepeden nagy örömmel, Dicsírünk új énekeckel.
Dicsőség Uram te-néked, Kinek Szüztől születésed: Te Szent Atyád, és Szent Lelked, Tiszteltesse nek te-veled. Amen.

ROTULA I.

Resonet in laudibus, cum jucundis plausibus, Sion cum fidelibus, Apparuit quem genuit *MARIA*. Sunt impleta quae praedixit Gabriel. Eja, Gloria, Virgo *DEUM* genuit, quod Divina voluit clementia. Hodie apparuit, apparuit in Israël, quod annuntiatum est per Gabriel. Sion lauda Dominum, Salvatorem omnium, Lavatorem criminum, Apparuit quem genuit *MARIA*.

ROTULA II.

Salve *JESU* parvule, ó Christe Infantule, In hoc natalitio, Virginis puerperio, Exultemus & letemur, pio cum tripudio Domino, Tubâ, tubâ canite, Modulos concinite: In hoc natalitio &c. Caeli pluunt gratiam, Terra promit gloriam: In hoc natalitio. &c.

ROTULA III.

Nascente Christo Domino, stupefcit natura; *DEUS* conans Infantulus, vagit. Author saeculorum, In fine saeculorum, fit creatura.

Nascente

Nascente Christo Domino, stupefcit natura: Virgo DEUM juvencula parit, fons de vivo scatet. Virgo radicem profert, authorem factura.
Nascente Christo Domino, stupefcit natura, DEI Patris verbum Infans tacet. Potens fasciatur, Immensus angustiatur in praesepio.
Nascente Christo Domino, stupefcit natura: Pax vera nobis caelitus, datur. Angeli letantur, Pastores venerantur, DEUM in stabulo.
Huic & nos Infantulo lati concinamus; Jacenti in Cunabulis dicamus: Nate JESU salve, Nos à culpis absolve, Ut tecum regnemus.

ROTULA IV.

Angelus Pastoribus, dixit vigilantibus; Nuntio vobis magnum gaudium, Salvatorem hominum, in terris genitum.
Pastores dicto creduli Bethlehem perunt seduli, Humile introeunt stabulum, Inveniunt parvulum intra praesepium.
O mira Nativitas, inaudita Novitas, Concepit salvâ virginitate, Mira fecunditate, MARIA Filium.

ROTULA V.

OMnis mundus jucundetur nato Salvatore, Casta Mater quem concepit Gabrielis ore, Sonoris vocibus, sinceris mentibus, Gaudeamus, & letemur hodie, Christus natus de *MARIA* Virgine, Gaudeamus, & letemur itaque.

ROTULA VI.

Coelum gaude, Terra plaude, Effer dia magnalia, Gaudeamus & letemur. Virgo Mater, Gnatus Pater, Sator satus, *DEUS* natus. Gaudeamus &c. Virtus jacet, Verbum tacet, Pastor pastus, Infans vastus. Gaudeamus &c. Novi Regis, Duces gregis, Vita Ducem, vident lucem. Gaudeamus & letemur: Novum melos, ferit Coelos, Et in polum migrat solum. Gaudeamus & letemur.

ROTULA VII.

Puer nobis nascitur de pura Virgine, Quem Angeli laudant sine termino. Cui bos, & Asinus genua flexerunt, Quia suum Dominum esse cognoverunt. Reges Tharsis, & Insula munera portarunt: Aurum, thus, & myrrham Christo donarunt.
 Nos quoq; concinamus huic parvulo: Ut Regi & Salvatore nostro Domino.

ROTULA VIII.

Collaudemus :ss: Christum Regem, Qui natus est in Bethlehem.

Quem laudat Sol, Quem laudat Luna, atq; Univerſa Creatura.

MARIA Mq; :ss: genitricem, Orphanorum adjuvicem.

Christe noſtri miſerere, miſerere, Mater DEI nos tuere.

Jer dicsirjűk, jer dicsirjűk, az UR Christust, Ki ſzűleték Bethlemben moſt.

Kit dicsirnek, kit dicsirnek, a' Nap, és Hűd: Minden teremtet-állatok.

Mariát-is, Mariát-is, az Ő Anuyát: Az Arvák őltalmazóját.

Segély Christus, ſegély Christus, téged kérűnk. Szűz Maria légy mel-

ROTULA IX. (lettűnk.

Psallite unigenito Christo DEI Filio psallite, Redemptori Domino puerulo jacenti in praſepio. Pueri psallite, Senes concinite, Laudem date Domino, cum dulci júbilo. Psallite unigenito &c.

ROTULA X.

Angelus ad Paſtores ait, Annuncio vobis magnum gaudium, Quia natus eſt Salvator Mundi de MARIA Virgine, in Bethlehem Juda. Venite omnes adoremus, JESUM natum, MARIAE Filium.

Huic canamus cum Angelis ſemper, psallentes, jubilantes, ſine ſine laudantes Dominum.

ROTULA XI.

Venit Lux in Mundum, nocte hodierna, In qua DEI Filius miſſus eſt de Coelis, Quem Patres à Limbo terrae poſtulabant descendere, clamantes & dicentes: rumpe caelum, Mitte rorem, Solare afflictos.

ROTULA XII.

Promit vox Angelica, cum cantico feſtivo, nato Christo Domino, Mariaeque filio. Pax in terris populis benevolis. Virgo manens Caſta Christum peperit.

ROTULA XIII.

Psallite Senes, psallite juvenes nunc nato Regi Coelorum: Psallite senes, psallite juvenes, per ſaecula ſaeculorum, In Tympanis, & Organis, in Cymbalis, & Cytharis, psallite Regi Coelorum. Gloriam

Gloriam ſenes, gloriam juvenes, nunc nato Regi Coelorum, Afferte ſenes, afferre juvenes, per ſaecula ſaeculorum, In Tympanis, & Organis, in Cymbalis, & Cytharis, psallite Regi Coelorum.

ROTULA XIV.

Verbum Caro terris degit, Servum fert, qui Coelos regit, O amor, ō benignitas, O infinita charitas!

Recumbit in praſepio, Qui Coeli ſedet ſolio, Iumentis conſociatur, Qui in Coelis adoratur.

Lacte Virginis paſcitur, Per quem qui vivit alitur, O amor, ō benignitas, O infinita charitas!

ROTULA XV.

Quem Paſtores laudavère, Quibus Angeli dixère, Abſit vobis jam timere, Natus eſt REX gloriae.

Ad quem Reges feſtinabant, Myrrham, Aurum, Thus portabant, Immolabant haec devoti, Regi, DEO, Sacerdoti.

Exultemus cum MARIA, Coelique cum Hierarchia, Hymnum demus voce pià, Dulci cum Symphonia.

Christo DEO incarnato, Per MARIAAM nobis nato, Virtus, Salus, Victoria, Laus, honor ſit, & gloria.

ROTULA XVI.

Largum veſper, Rex gloriae, Da nobis hodie largum veſper.

Cui Regi dona Magi, Aurum, Thus, & Myrrham obtulerunt.

Aurum Regem, Thus Sacerdotem, Myrrha designat Paſſionem.

ROTULA XVII.

Dicsirjűk az áldott JESUST, az Iſtennek Szent Fiát: az Iſtennek Szent Fiát. Mi meg-váltó Urunkat, a' Jászolban fekvő áldott ſzép JESUST: Néki légyen dicsőſég, győzedelemség, mind örökkön örökké, mind örökkön örökké. Amen.

A L I U S.

Nota: O Istennek Szent Anyja, &c.

Dormi mea gratia, dormi mea Rosa: Bellula, tenellula, gemma pretiosa.
Dormi parve floscule, florum Imperator: Bellule, tenellule, dormi mi Amator.

Dormi campi Liliu, collium ligustrum: Bellulum tenellulum, dormi flos amoru.

Dormi cordis ocelle, servator animule: Bellule, tenellule, dormi mi ocelle.

Dormi mi amercule, domitor amorum: Bellule, tenellule, tibi dat COR thorum,

Dormi mea Stellula, clarior Planetis: Bellula, tenellula, dormi mea Stella.

Dormi Patris hortule, Matris Paradyse: Bellule, tenellule, dormi mi Narcisse.

Qui videt Infantulum, & non obstupescit: Bellulum, tenellulum, & non colliquescit.

Si gustarem IESULUM, Manna predicarem: Bellulum, tenellulum, quid pro hoc non darem.

Ergo dormi pupule, speciose puppe: Bellule, tenellule, amor, flos, ocelle. Amen.

M A S.

Nota: Jer dicsirjuk ez mai-apon &c.

MA születék e' Világnak Idvezítője, Bűnnek és kegyetlen halálnak meg-rettentője. Az mely-után e' Világon öröm terjede.

Ellenkezett természetünk az igazsággal, Azért Isten első Atyánkot ő Angyalával: Paradicsomból ki-űzeté, Eva Anyánkal.

Mostan azon Angyal, ó hirt hirdet Embernek. Menyben örök dicsőség legyen az Ur Istennek: Békeség és jó-akarát Földi népeknek.

Órül az Atya Ur Isten szép Menyországban, Szent Angyalival egyetemben a' boldogságban: Nagy Isergben minden Szentek nagy vigaságban.

Órüllyetek Szent Angyalok magas Mennyégben, Kik állotok az Isten előtt nagy fényességben: Mert bé-telik Angyali romlás, s' léztek örömben.

Minden Nemzetek e' Földnek kerektségében, Órüllyenek kik ő nevében, és Igéjében: Idvességeket reménlik Istenségében.

Órűly

Órűly első Adám Atyánk az Ur Christusnak, Paradicsomban igértett maradéknak: Ki el-törli minden bűnét te fiadnak.

Vigasággal bővölködgyél Szent Dávid Király, Mert te Nemzetekből származik Felsőleges Király: Királyoknak Szent Királya, Mennyei Király.

Órűly nagy Hitű Abrahám Szent Pátriárka, Mert te-benned minden Nemzetek, a' mint mondotta: Meg-áldatnak minden Népek az UR Christusba.

Órűly vigan vén Simeon az UR Christusnak, Mert vége lött e' mai-apon kívánságodnak: Hogy kezedd a' szép JESUS T mutasd az Urnak.

Órűvendzzetek Próféták, és vigadgyatok, Mert igazán bé-tellyesedett Prófétálástok: Mellyet ti az Ur Christusról meg-mondotatok.

Órűvendgyetek Uratokon, kik szolgáljátok, Mert imé hozzátok közelget Szabadítótok: Ki el-vezzi vállatokról fok fáratságtok,

Órűllyetek a' Christusnak, kik bűnben vadtok, Keferűség, Penitencziát, és a' bánatott, Vig öröme ez mai-apon hogy fordicsátok.

Iffiak, Vének, és szép Szűzek mind örűvendgyetek, Mert ez napon Idvességekre nagy Jelek löttek: Isten Fia e' Világra származék néktek.

Minden jóknak meg-adója Christus Egy Isten, Könyörgűnk most tenéked itten, Egyenlő-képpen: Szent születésed idvességes mi-nékűnk legyen.

Dicsirtefél Atya Isten Egeknek Ura, Te Szent Fiad Ur Christus SUS Emberek dija, Kit küldöttél bűneinknek bocsánatára. Amen.

A L I U S.

Redemptor Orbis natus est, MARIA Virgo Mater est. O per beatum nuntium, O dulce cordis gaudium. Alleluja, Alleluja.

Hanc diem fecit Dominus, Quā nos invisit servulos. O per beatum &c.

K

Jam radix Jesse floruit, Et Virgo fructum protulit. O per beatum &c.
 Fœcunda partum edidit, Et Virgo Mater permanet. O per beatum &c.
 In Cœlis cantant Angeli, In terris Adæ filii. O per beatum &c.
 Pastores læti affluunt, Magique currunt ocyus. O per beatum &c.
 Resulcat Lymbus júbilo, Quod Christus Orbi natus est. O per beatum &c.
 Præcursor ejus omnibus, Salutem certam nuntiat. O per beatum &c.
 Sic Trinitati gloria, Per quam hæc nobis gratia. O per beatum &c.
 Tibique dulcis JESULE, Sic laus cum Matre Virgine. O per beatum nun-
 tium, O dulce cordis gaudium. Alleluja, Alleluja. Amen.

A L I U S.

Redemptor Orbis natus est. Nota: O gloriosa Domina.

Világ Váltója születik, Szűz-által nekünk adatik: Ez napot az UR
 szerzette, Szent Fiát hozzánk küldötte.
 Jesse veszfeje virágzott, Es a Szűz gyümölcsöt hozott. Ez napot
 az Ur szerzette, Ur Christus e' földre jöve.
 Ki mag-nélkül fogontatott, Az Anya szűzen maradott. Ez napot az
 Ur szerzette, Az Ige meg-testesüle.
 Eneklük Menyben Angyalok, Fiai földön Adámnak. Ez napot az Ur
 szerzette, Meg-Váltónk közinkbe jöve.
 Lymbus nagy zengve énekel, Kótele most óldatik-el. Ez napot az Ur
 szerzette, Hogy Menyország miénk lenne.
 Ne félj bűnös, ki vétettél, Bűnért kétségben ne esél. Ez napot az
 Ur szerzette, Irgalmát velünk közlötte.
 Háromságnak dicsőség, Kitől áradott e' felség. Ez napot az
 szerzette, Örvendetes éneklésre. Amen.

A L I U S.

Im Virgo vagientem, somnumque postulantem, Sobire vult ocellum, sic
 recreat puellum. O amor, ô dulcis, ô JESULE mi. O amor, &c.
 Numen, ô puella, ô Nate plene melle: In lectulo infirmi, in fœno Nate dor-
 mi. O amor, &c. O Nate

O Nate mi mellite, ô vita mea vita: O dormi mea rosa, ô gemma pretiosa.
 O amor, &c.
 O dormi meus thronus: ô dormi puer bonus. O dormi mea salus, dum sinit mun-
 dus malus. O amor, &c.
 O gaudium Parentis, solariumque mentis, O nate mi & Pater, ô dormi canit
 Mater. O amor, &c.
 Vis alios Cantores, vocabimus Pastores. His nulli sunt priores, & voce castio-
 res. O amor, &c.
 Clamabunt ô puella: O Sol orbis ocellæ. O dormi, dormi, dormi, præsepîo infor-
 mi. O amor, ô dulcis, ô JESULE mi. O amor, &c. Amen.

Dum Virgo vagientem &c.

Midön a' Szűz Magzattyát, Jászolyban síró fiát, El-akarja alutni, így
 énekel néki: Oh Nap-fény! oh élet! oh édes JESUS! oh
 édes JESUS!
 Oh édes Napom-fénye! oh életem reménye! A' barmok Jászolában,
 alugy a' lágy szénában. O Nap-fény &c.
 Oh én édes Gyermeke! csak téged kíván lelkem, Alugy édes Vira-
 gom, zöldellő rozmarinom. Oh Nap-fény &c.
 Oh alugy én Királyom, alugy édes magzatom, Alugy, alugy alakom,
 míg hadnak ez Világon. Oh Nap-fény &c.
 Oh Atyának öröme, oh Anyának szerelme! Oh Anyád Attya alugy,
 oh Anyád Fia alugy. Oh Nap-fény &c.
 Akaríz más éneklőket? Majd hívok juh-örzőket: Ezeknél senki nin-
 csen, a' ki ékesben zengjen. Oh Nap-fény &c.
 Mihelyt kedved meg-értik, ottan együtt rá-kezdik, Oh alugy J
 SUS, alugy. Itt az Jászolyban alugy. Oh Nap-fény! oh
 élet! oh édes JESUS! oh áldott JESUS!

A M E N.

ALIUS, AD JESUM.

Dormi Fili, dormi, Mater cantat unigenito. Dormi Puer, dormi, Pater nato clamat parvulo. Millies tibi laudes canamus, mille, mille, millies.

Lectum stravi tibi soli, dormi, nate bellule, Stravi lectum fœno molli, dormi mi animule. Millies tibi &c.

Dormi decus, & corona, dormi nectar coelicum, Dormi, Mater dabo dona, dabo favum melleum. Millies tibi &c.

Dormi sapor, & dulcedo, dormi mea gloria, Quicquid vis, en tibi cedo, inter hæc præsepia. Millies tibi &c.

Dormi Nate mi, mellite, dormi plene & accaro, Dormi vita mea vitæ, casto natus utero. Millies tibi &c.

Quicquid optas volo dare, dormi parve pupule, Dormi fili, dormi cara Matræ deliciolæ. Millies tibi &c.

Dormi cor, & meus thronus, dormi Matræ jubilum: Aurium coelestis sonus, & suave sibilum. Millies tibi &c.

Dormi fili, dulce Mater, dulce melos concinam. Dormi Nate, suave Pater, suave carmen accinam. Millies tibi &c.

Ne quid desit, sternam rosis, sternam foenum violis. Pavimentum Hiacynthis, & præsepe liliis. Millies tibi &c.

Si vis Musicam, Pastores convocabo protinus, Illis nulli sunt priores, nemo canit castius. Millies tibi laudes canamus, mille, mille, millies. Amen.

Dormi fili dormi, &c.

Aludy fiam, így énekel Anya ó szülöttének, Aludy fiam, aludy, Attva kiáltya kisdédének. Ezerfzer néked éneket mondgyunk, töményteni ezerfzer.

Aludyat néked verettem, aludy édes kisdédem, Csak magadnak kézfiztettem, aludy édes Gyermekem. Ezerfzer néked &c.

Aludy szépség, és ékecség, Menyből cseppent édecség, Aludy aján-
cokot adok, majd lépes-mézet hozok. Ezerfzer néked &c.

Aludy szájam édes ize, szivem tellyes öröme, Aludy édes mézzel tellyes, aludy lelkem élete. Ezerfzer néked &c.

Mit

Mit kérsz? hozok, mond-meg s' adok, aludy két szemem-fénye, Füleimnek szépen zengő vigaságos éneke. Ezerfzer néked &c.

Aludy szivemnek Királtya, lelkemnek koronája, Szüzelségemnek mátkája, Angyalok tisztasága. Ezerfzer néked &c.

Aludy, én pedig éneklek, mint méh körüléd zengek: Nem engedem hogy álmodból téged fel-ébrekszzenek. Ezerfzer néked &c.

Aludy fiam, aludy, midőn tégedet így rengetlek; Aludy fiam aludy, midőn tégedet szeretgetlek. Ezerfzer néked &c.

Hogy semmi heával ne-légy, Jászlod szép virágokkal: Kőrös-körül bé-kertelem gyenge Liliomokkal. Ezerfzer néked &c.

A' szénát-is Violákkal, jó-illatú Rósákkal, Be-hintem Tulipánokkal, s' gyenge Narcissusokkal. Ezerfzer néked &c.

Pásztorokat a' Nyáj-mellől mingyárt ide hivatom, Ezek tisztán énekelnek: mely tetszik néked tudom. Ezerfzer néked éneket mondgyunk, töményteni ezerfzer. Amen.

Votum Christo Nascituro. Nota: Omni die &c.

Quis te tenet in conclavi castitatis abditum? Tot jam annis expectavi ante seclâ conditum.

Redde pignus quod tulisti Virgo, manens integra: Satis alvo nutritivisti Matræ, dones ubera.

Scimus Matrem, scimus Natum nasciturum saculo: Virgo Natum quæ fovisti, imple lacte ubera.

Amor prodit Cælo datum, quem fovebas clanculo: Virgo carnem quæ dedisti, Virgo dabis ubera.

Felix Virgo, felix Mater DEI prole gravidâ: Natus super, & implebit lactis ubera.

Nata Patri, Sponsæ Sponso: Virgo dabis ubera: Creatura Creatori, & cilla Domino.

Gaude Sponsa, Mater, Nata, Castitatis lilium: DEI dono, mundo data: go dabis Filium.

K3

Virgo sinum per intactum leva lata pondera: Dona VERBUM CAR-
NEM FACTUM, quod distendit ubera. Amen.

DE JESULO IN STABULO.

Nota eadem.

Dulci collo pendens pondus ludit inter basia: Onus leve cui mundus, Matre
ridet sociâ.

Cantat Mater, ridet Natus, Cantat Ioseph Parvulo, Solâ Virgine prognatus
colluctatur Gerulo.

Cantant Angeli ludentem in Divinis nexibus: Factum DEUM Infantulum
Matris in amplexibus.

Lati concinunt Pastores novo terris Domino: Spargunt melos spargunt flores,
dulci mentis júbilo.

Nobis datus, nobis natus ex intacta Virgine: Coelo datus, mundo datus Chri-
stus natus hodiè.

Exultemus, & letemur in chordis & Organo, Alternantes collatetur in tu-
bis, & tympano.

In fistulis & cymbalis suaviter sonantibus: In Lituis, & buccinis sonore clangen-
tibus.

Plaudant sylva, plaudant prata, leta plaudant nemora: Et quaecunquè capis
Nata plaudant Nato flumina.

Plaudant valles, plaudant montes, frondes, flores, germina: Plaudant rupes,
& torrentes Nato plaudant omnia. Amen.

AD JESULUM.

Nota: O Istennek Szent Annnya &c.

Mi dulcis JESULE, Pusio venuste, Virginis puerperæ, Svavianda

^{prol. es.}
Quo colore bellulus, Vultulus madescit, Aureisque lacrymis gemmulant ocelli.

Eas amaris lacrymas; fundo delicatus, Sangvinem virilior prodiget juventus.

Heu ferire desinant, JESULUM amores, Lineis puellulus fasciis ligatus.

Ad liga-

Ad ligatum parvulum citius accede, Peccatorum audiet veniam petentem.
Hoc Natali gaudio, Gloria sit Patri, Filioquè Genito, Spiritui Sancto.
Amen.

Nota eadem.

O Mi dulcis JESULE sponsule decore, Ubi es? ah! ubi es? langveo
amore.

Quis te fovet lectulus, lectulus plumatus? Quæ te fovent cunule, cunule
beatæ?

O beata limina, fasciæ beatæ, Quæ te stringunt JESULE arctius
amore.

O beata ubera, & ô lac beatum, Quod te pascit Parvule! dulcius est melle.
Utinam me famulum sponsule legisses! O quàm fidum famulum sponsule
legisses. Amen.

M A S.

GRatulare Virgo singulari privilegio. Jucundare sacro decorari puerperio.
Quæ mirante natura, genuisti pura, Salutiferum mundo parvulum.

Salve cubans adorande Puer in præsepio: Salve gaudens veneranda Mater
novo gaudio. Tu Virginum Corona, Castitatis norma celeberrima, Ma-
trum maxima.

Digna puro puerpera Parens puerperio, Cerne duro puritatis pignus in præse-
pio, Dilecta supra mille, dulciora melle fige oscula, ô Virguncula.

Colunt nudum Dominum acrotè Bos & Asinus, Inter quorum medio du
jacet medius. Quem profitentur DEUM, Creatorem rerum corde cre-
dendum, ore canendum.

Ergo grati pariter devoti Nato pusillo, laudum Vota offeramus toto corâ
júbilo, proni geniculemur, Nato gratulemur per obscurum, ad Præ-
sepium.

Venerat

*Venerandum Puellum lactentem Matris gremio, Veneremur ubera lambentem
novo gaudio, Quem veneranda trium devotio Regum munerabatur, ve-
nerabatur.*

*Ob sacratam Parvuli lactentis Nativitatem, Obsecramus teneræ Parentis inte-
gritatem: Pro nobis omni horâ jugiter exora ô Mater pia, Virgo MA-
RIA. Amen.*

Nota eadem.

SZÜZ MARIA ez világra nekünk Szent Fiát hozá, A' Jászolban helyheztetvén őtet imígyen szólla: Alugyál én magzatom, nyugodgyál virágom; így énekelvén, és örvendezvén.

Ökör, Szamár reája lehelvén, mint-ha mondanák: UR és Isten most közöttünk fekszik; együtt vigadnak. Már az Egi-madarak, és Erdei vadak imádgják, és magasztallyák.

Az te mi-is halandó Emberek őtet dicsirjük, Dicsőséges születése napját vigan szentellyük. Az Atya Ur Istennek nekünk kegyelmének hálákat adgyunk, szívből vigadgyunk.

A' ki hozzánk irgalmaságából Szent Fiát küldé, Hogy ő mind az bűnös Embereket idvezitené. Ki mihent születteték, ottan kergették kegyes Királyunk, édes JESUS-unk.

Oh te kegyes Afzszonyunk MARIA, Istennek Anyja, E' világnak te vagy esedező óltalmazója. Ne felejtkezzél rólunk, oh édes gyámolunk! Te légy óltalmunk, erős paifunk. Amen.

A L I U S.

*Cœlò rores pluunt flores, & terras inebriant; Dulce melos implet Cœlos,
Angeli conjubilant. Angeli conjubilant.*

*Cœlum plaudit, tellus audit, quàm est suavis musica! Angelorum turba gaudet
Nato DEO concinit. Nato DEO concinit.*

*O MARIA dulcis pia Virgo Mater Numinis: En natura obstupescit, absq̃
Viro Mater es. Cum q̃ Viro Virgo es.*

*Teperisti qui te secut, Redemptorem hominum, Gaudent montes, saltant fontes
cum sonoro jubilo. Cum sonoro jubilo. O Filij*

*O Filii mortalium rei Adam crimine, Triumphate mecum omnes, JESUS
Dei Filius. Adam est innoxius.*

*Tibi Laus, qui natus es ex intacta Virgine, DEUS carnem induisti, Libe-
rator hominum. Liberator hominum. Amen.*

A L I U S.

Nota eadem. Vel, Omni die, dic Maria.

*Cœlò rores pluunt flores, & terras inebriant, Dulce melos implet Cœlos,
Angeli conjubilant.*

*Rident sata, virent prata, Nato Regi parvulo; Gaudent montes, saltant fon-
tes, magno mundi Domino.*

*Mater plorat cum adorat Deum factum Hominem, Natus ridet quando vi-
det, Charam Matrem Virginem.*

*Vitant caulam petunt Aulam Regis nati Cœlicam, En pastores sunt canores,
JESU cantant Ecclogam.*

*Ridet fœnum inamœnum: Et ridet præsepium, Sic innectens sic amplectens
Universi Dominum.*

*En adstantes animantes fuso fovent spiritu, Admirantes salutantes, Parvu-
lum cum gemitu.*

*Cum nivalis hyemalis casam inflat Boreas, En tenella mollicella membra tre-
munt choreas.*

*Crassò filò ruptò linò Virgo ligat parvulum, Et argentem & trementem Ma-
ter fovet Filium.*

*Nostrum pectus Christo lectus, & sit cor Præsepium, Deo plenum caro fœnum,
Et sit pectus Stabulum. Et sit pectus Stabulum. Amen.*

AD JESULUM.

Nota: O Stellula, Maria fulgida, &c.

*O JESULE! dulcedo cordium, Cupido mentium, tenellule: O! unicum
bellissimæ formæ compendium Puellule.*

*Ah! lumina, amorum spherula, Fortuna rotula, chrySTALLINA: O! flammæ.
Jam ardeo vestro, Carbunculi, incendio.*

L

Ah! ge-

Ah! genula fluenta grana, lactis & purpura areola, Ut colligam ô lesule!
permittere Conchulam hoc littore.

Cincinnati, solares radii ô ramusculi electrici! Dilecte mi sunt stamina:
his vitæ laqueis ô capiar.

Ah! labia rosarum phialæ, amorum venula, coralina: His mergere jucundum
est, his pectus Urere beatum est.

Ambrosia ex ore nascitur, farrus diffunditur in flumina: Hic templum est, in-
gredere; hic Amor Echus est, eloquere.

Ah! digitos, quantumvis in fasciis armatos jaculis, Eburneos: Ingemina plus mil-
lies; amabo vulnera quæ facies. Amen.

Alia. Nota eadem.

O Angeli, citò accurrite, Regiûm Syderum applaudite: Puellulo concinnite,
Gementi dulce melos fundite.

Ad Stabulum res mira provocat; Hic Virgo Mater Natum collocat: Qui Na-
tus, Pater Matris est; Coeliûm grandis Imperator est.

E maximo præbet se parvulum, Ut profugum reducat servulum: Ut referat
Oviculam, Deus humanam sumpsit formulam.

Hoc Angeli stupent miraculum, Quod nullum ante vidit sæculum: Et glori-
am dant Numini; Denunciaturq; pacem homini.

Hic Salomon regnat pacificus; Iacet foeno puer Deificus: Qui mortuos vivifi-
cat, Præsepio Mundum centrifugat.

concinam tibiûm serviam, Et insequar quousq; capiam: Hiberne, IESU,
floscule, te mei cordis petunt flammula.

Lucescite beata Numina, Virgo cum Prole bina lumina: Splendores ô vos ge-
mini præbete coeco facem homini.

In Bethlehem te duce tendimus ô stella Maris imus, currimus: Iam Bethlehem
attigimus; hic mira protinus deprændimus.

Patescunt hic à sæclis abdita Matris hic sorte Virgo prædita: Hic Pater est qui
Filius nihil in Coelo quære melius.

Te dulciter te fruor jugiter tibi mi Pusio geniculans; Te contrectabo leniter
præsepe millies exosculans.

O foenu-

foenulum! ô præsepiolum! ô dulce Dei tabernaculum; Quæsitus hic inven-
ar hoc foeno pascar, & hoc moriar.

Ah foenulo strate mi lectule, tenellis lacrymis mellitule: Mellite mi Puellule,
dulcoris plene mi pusillule.

Sit mihi tui quæso copia nil vana mundi curo gaudia: Mellite mi, tenelle mi,
Divine Pusio, pulchelle mi. Amen.

M A S.

C Sorda Pásztorok midõn Bethlehemben, Csordát õriznek éjjel az
mezõben, Ejjel az mezõben.

Isten Angyali jóvének melléjek, Nagy felelemmel telék-meg ô szí-
vek. Telék-meg ô szivek.

Órómet mondok néktek ne félyetek, Mert születék néktek ma id-
veffetek. Ma idveffetek.

Mennyetek-el-bé gyorsan a' Városban, Ott találjátok IESUST a'
Iászolyban. IESUST a' Iászolyban.

El-indulának, és el-bé-jutának, Szűz Mariának jó napot mondának,
Íó napot mondának.

Hol fekszik IESUS, mond-meg a' Iászolyban, Kit bé-takartál mo-
stán a' Pólában? Mostán a' Pólában.

Isten titeket hozott Uratokhoz, De nem szólhatok mostán Szent Fi-
amhoz. Mostán Szent Fiamhoz.

Mert most aluszik, és Pólában nyugszik, Hideg Iászolyban szénán bád-
gyadozik. Szénán bádgyadozik.

Nem fekszik ágyban, sem friss Palotában, Hanem Iászolyban, rom-
lott Istállóban. Romlott Istállóban.

Serkents-fel IESUST, Szent Fiadat nekünk, Mert Angyalok
hozzája küldettünk. Hozzája küldettünk.

Serkeny-fel Fiam Pásztorok el-jöttek, Szent Angyalidtól kik hozzád
küldettek. Kik hozzád küldettek.

Idvöz-légy IESUS Pásztorok Pásztor, Menyrek és földnek te-
remtõ Szent Ura, Teremtõ Szent Ura.

L2

Ha nem

Ha nem utálz-meg te szolgaid vagyunk, és azért jöttünk hogy téged imádjunk.

Kérünk tégedet, mint Idvezitőnket, bűnünkért tölled hogy el ne űzz minket.

MARIA te-is könyörögj érettünk, hogy ez világból bődögül ki-mennyünk.

Dicsiret néked Őrök Atya Isten, Kicsinded JESUS, és Szent Lélek Isten. Es Szent Lélek Isten. Amen.

M A S.

Nota: *O Stellula, Maria fulgida, &c.*

O Edelem, szerelmes kisedem, Ertem emberré lőtt szent Istenem: O véghetetlen szerelem, Es ki-beszélhetetlen értelem.

O nagy szentség, szép tiszta tüköre, Ur JESUS lelkünk drága cimere: O bődogságunk gyökere, Aldott Ur JESUS minden jók ere.

O Szűz Anya! tiszta szép Mellyével, Táplállya Szent Fiát nagy örömmel: O JESUS kérünk ne-hadgy-el, Vonny magadhoz minket kegyelmeddel.

O emberek, ne keménkedgyetek; Ur JESUS-hoz lágyúllyon szivetek: Szűnnyék-meg a' bűn tölletek, Ugy lesz Ur JESUS éppen tiétek.

Nagy dicsiret légyen az Atyának, Es Ő Fiának áldott JESUS-nak: A' tellyes Szent Háromságnak. Es a' bődög szép Szűz Mariának.

M A S.

Nota: *Midőn a' Szűz magzattyát, &c.*

Kely-fel Keresztyén lélek, a' nagy Istenre kérlek, Tekints-bé a' Jászolyban, Ur JESUS fekszik abban. O én szerelmes Jესusom! Nézd mely kemény az ágya, tiszta szerelmünk tárgya, Azért fekszik oly ágyon, hogy szerelmünk gyúladgyon. Oh én szerelm: Szűz

Szűz Annyának szent Teje, Ur JESUS eledele, Kinállya sziveinket, hogy űzze vérkeinket. O én szerelmes Jესusom!

Hirdecsük egész földnek, nagy vóltát e' gyermeknek: Legyünk kedves hajléki, szivünket adgyuk néki. O én szerelmes &c.

Csókollyuk-meg kezeit, törölgecsük szemeit. Bűneinket utálljuk, magunkat néki adgyuk. Oh én szerelmes Jესusom!

Dicsiret, és dicsőség, az Atyának ki felség, Ur JESUS-nak tisztefég. Mondgyon minden Nemzetség. O én szerelm: &c. Amen.

M A S.

Nota: *Jesu Salvator, mundi &c.*

SZép violácska, kedves rósácska Emberré lőttél, értünk születtél. Szivemet vond-el, bűnöm töröld-el, Igen kedvellek, szivből szeretlek.

Vigasztaly minket, foglald szivünket, Néked szolgállunk, és hálát adgyunk.

Jászolbá látlak, szivembé várlak, Tűzeid nagyok, im tiéd vagyok. En Szent Teremtőm, és Idvezitőm. Dicsiret néked, mellyet mond néped. *Irgalmaz nekünk.*

A L I U S.

Nota: *Midőn a' Szűz Magzattyát, &c.*

EXultet & letetur, totusq; jucundetur, Mundus, tuo natali. O Iesule mi, ô pupule mi.

Plaudat dies beata, dum calitûs citatâ, Manu sonat choraules. O Iesule &c.

Tristes silete cantus; non vult habere planctus, Salvator orbis natus. O Ies. &c.

Alauda lirlirando, passerq; circitendo, Natale pangant carmen. O Iesule &c.

Dulces mei sodales, adeste commensales, Ad nuptias regales. O Iesule mi, &c.

Eja Angelo credentes, stellam Ducem sequentes, Regem novum quæramus. &c.

Quid tam diu moramur, Pastoribus jungamur. In Bethlehem pergamus. O Ies:

Præsepe circumdemus, & voculas aptemus, Simulq; cantilemus. O Iesule &c.

Infantulo, novello, pulchellulo, tenello, Psallamus omnes, omnes. O Iesule mi, &c.

*Pro fasciis, cunisq; stratis, crepundisq; Cor molle præparemus. O Iesule &c.
Sat est, sat est, cessemus, dum blandulum videmus, iam somnulum venire.
Eamus hinc ad claustra, iam hinc nutant astra, Dicamus omnes dormi. O Ie-
sule mi, ô pupule mi, Amen.*

M A S.

Exultet & letetur. Nota eadem.

Eőruĺlyőn és vigadgyon, Győnyőrkődvén jőt mondgyon; Világ
Teremtőjének. O én szerelmes Iesufom.
Szomorú éneklések, Keserves vers szerzések, Szőnnyetek-meg infę-
gek. O én szerelmes Iesufom.
Mert világ Teremtője, Idvefségnek szerzője, El-jőt: őröm tévője.
O én szerelmes Iesufom.
En szerelmes rokonim, Iertek Vendég-társaim, Egi Urhoz barátim.
O én szerelmes Iesufom.
Királyi vendégségben, őröm és békefségben, Mennyűnk-el eggyef-
ségben. O én szerelmes Iesufom.
Angyal beszéllésére, Csillag vezérlésére, Sielsűnk idvezlésre. O én
szerelmes Iesufom.
Uj Királyt hamarsággal, Pásztori társasággal, Tisztellyűk imádság-
gal. O én szerelmes Iesufom.
Bethlehem Városában, Barom kőzt Uraságban, Iáfzlyon fekszik
szállásban. O én szerelmes Iesufom.
Sielsűnk bölcsőjéhez, Gyengén szűlt Személyéhez, Edeskedves Ké-
péhez. O én szerelmes Iesufom.
Beszédűnkkel kőszőntsűk, Enekekkel dicsirjűk, áldással dicsőitsűk.
O én szerelmes Iesufom.
Dicsirtetsél Királyunk, Dicsirtetsél Iesufunk, Dicsirtetsél Váltságunk.
O én szerelmes Iesufom. Amen.

M A S.

M A S.

Nota: Fit porta Christi &c.

<p>SZűletett új Király nekűnk. Innepi Szent tiszteletben. Nap-kelettől fel-támadott, Az Egek bölcs alkotója, Angyaloktól izentetett, Bethlehemben szűlettetett, Poztóban bé-takartatott, Iertek-el a' Pásztorokkal, Sielsűnk a' Királyokkal, Hirdefsűk az Angyalokkal, Dicsőfség menyben Istennek.</p>	<p><i>Eőrvendegjűnk.</i></p>	<p>Mert el-jőt mi idvefségűnk. Isteni szép dicsiretben. Nap-nyűgotig által-hatott. Lőt embernek meg-Váltója. Pásztoroknak hirdettetett. Istállóban helyheztetett. Királyoktól imádtatott. Kerefsűk nagy vigasággal. Imádgjuk nagy buzgósággal. Tizta Szent ártatlansággal. Békefség az Embereknek.</p>	<p><i>Vigyan éneksűnk.</i></p>
---	------------------------------	--	--------------------------------

A L I U S.

Cor tibi IESU offero, ô cordis sponsule, Et totâ mente dedico, mi sva-
parvule. R. Amore tui ardeat, totumq; in te transeat. O mi beate pupu-
le, pulchelle IESULE.
Amore cor accenditur, ô ardens IESULE, Liquefcit, & dissolvitur aman-
de parvule. R. Urit dolor in viscere, urit amor in pectore: Nudum te
quando video, Matris in gremio.
Quid fecit? ut eligeres pro Cælo Scabula; Amoris hæc audaculi sunt stratage-
mata. R. O Amor, ô quàm fortis es, ut Cælo Deum traheres; Ah flecte-
re gemmeolis parvi lacrymulis.
O Sol, ô spes, ô unicum mentis solatium! Quantum amoris patior, tui incendium.
R. Non capio tot flammulas, quibus mihi pectus ustulas; Ardebo dum in
tenuis, dissolvat cineres.
Plus millies te diligo, ô blande IESULE! Mori coram præsepio, qu-
lem parvule. R. En cor plenum amoribus, tuis advolvo pedibus,
svavis pufio, include corculo.
Non meus sum, sed tuus sum ô dulcis parvule, Ego tuum tu cor meum, habes
ô IESULE. R. Accurre Amor, ultima tibi debetur laurea, Utrumq;
cor in unicum liquefcit corculum. Amen.

Cor ti-

Cor tibi JESU offero. Nota eadem.

VEdd jó néven én szívemet, oh édes Jესսom. Óncs-ki most szeretedet, oh édes kisedem: Ósztozzál, s' vedd-el szívemet, ónts-ki te-is kegyelmedet. Oh én édes szép kisedem, oh édes Jესսom. **I**mmár szívem el-olvadt, oh édes Jესսom. Szeretettől mert gyúladott, oh édes kisedem. Midőn téged a' Jászolyban, szemlélek kemény pólában. Oh én édes szép kisedem, oh édes Jესսom. **K**i kényszerített tégedet oh édes Jესսom. Jászolyban hajtsad fejedet? oh édes kisedem! A' véghetetlen szerelem, s' ki-mondhatatlan értelem. Oh én édes szép kisedem, oh édes Jესսom. **T**éged én szívből szeretlek, oh édes Jესսom. Mindennél inkább kedvellek, oh édes kisedem: Nyisd-ki szivednek kapuját, hogy érezzem buzgó langját. Oh én édes szép kisedem, oh &c. **L**átván vigyázó szemedet, oh édes Jესսom. Oly szép mosolygó színedet, oh édes kisedem. Te-hozzád hajtom fejemet, mert mutatod vig kedvedet. Oh én édes szép kisedem, oh édes &c. **S**ebesítsd-meg én lelkemet, oh édes Jესսom. Neveld meg-gyúlatl sebemet, oh édes kisedem. Foglald hozzád életemet, vezérlj mindenben lelkemet. Oh én édes szép kisedem, oh édes &c. **I**mmár éppen tiéd vagyok, oh édes Jესսom. Szeretettől mert gyúladok, oh édes kisedem. Te-read biztam fejemet, te-benned reménségemet. Oh én édes szép kisedem, oh édes Jესսom.

A L I U S.

O! *Mi pulcher floscule, Dulcis Iesu, Basiandæ Parvule, Svaris Iesu: Unde tibi lectulus Hic tam durus? merus paliurus.*
re rosulis, Dulcis Iesu, Dignus & liliolis, Svaris Iesu: Ergo quod in stabulo Te locasti; memet vulnerasti.
nunc in durusculo, Dulcis Iesu, Vagis Infans Lectulo, Svaris Iesu: Nostram sic aspredinem vis mollire; ferum cor lenire.
Qui perfringis culmina, Dulcis Iesu, Diramitten Culmine, Svaris Iesu, Nunc effundis lacrymas, Miseratus; & nobis placat... Quod-

Quodsi adhuc obloquor, Dulcis Iesu, Si tibi non obsequor, Svaris Iesu: Jure tuas lacrymas pertimesco, Necdum si mollesco.
Qui liquescis lacrymans, Dulcis Iesu, Mihi temet intimans, Svaris Iesu; Fac & me liquescere vi amoris, & fructum da floris.
Si Te verè diligo, Dulcis Iesu; Castos fructus eligo, Svaris Iesu: Vanitati pro-
tinùs valedico, pectore pudico.
Genitrix Virguncula, Dulcis Iesu; Tibi figit oscula, Svaris Iesu: Matris hoc obsequium sit favori, Mihi peccatori. Amen.

M A S.

O puer dilectissime. Azon Nótára.

Szerelmes édes Jესսom, Te vonszod szívemet; Es alázatos vóltodhoz szoritod mellyemet: Mint csillagok fenyve, Mint arany szekrénye; Annál-is erősbén, Es fokkal kedvesbén, Te vonszod szívemet: Te vonszod szívemet.
 A' te gyémántos két szemed, szerelmes Jესսom; Olly mint kettős Nap te-benned, ó édes Jესսom: Abból mind kettőből, mint tűzes felhőkből, Sűrű meny-követ hánysz, sebtől senkit nem szánysz; Meg-éled a' kit útsz. Meg-éled a' kit útsz.
 A' te szentséges szájacskád, szerelmes Jესսom: Két drága szép ajakacskád, ó édes Jესսom; Olly mint szép kertecske, mint Rófás edényke, Melyből a' jó illat, vigaságot mutat, Es életre indit: Es életre indit.
 Bár veszfzen-el ez a' Világ, szerelmes Jესսom, Csak Te maradgy-meg épp Virág, ó édes Jესսom: Veled meg-elégfzünk, szükségben sem léfzünk; Csak te-benned éllyünk, nem lesz kitől fellyünk; Foglaly magadnak el; Foglaly magadnak el!
 Immár a' mely én szívem vólt, szerelmes Jესսom, Eppen te-néked meg-hajolt, ó édes Jესսom: Mindent semminek tart, és csak téged óhajt, Jászolyhoz el-menni, s' néked udvarolni, Igen kívánkozik: Igen kívánkozik.

Zengő firáid halgatom, Izerelmes Jézulom; Hozzá: jó-vóltodat látom, ó édes Jéfusom: Ha Jászoly nem tetzük, hol testecskéd fekszik; Jőj-bé én szivemben, lelkem rejtekében, s' Ott nyugodgy örökké: s' Ott nyugodgy örökké.

Ó áldott Szüz, új kincsedet, fekteld én szivemben; Ertem Szent kőnyörgésidet ne szánd szükségemben: Hogy Jéfusnak éllyek, gonóztúl ne félyek, Az Istent szerezsem, s' országát vehessem, Az örök-életben: Az örök-életben. Amen.

A L I U S.

Nota: Szüz Maria, ez Világra nekünk. fol. 80.

Iam Divini succensum amoris ignem sentio: O! Divine Puer, ne des finem huic incendio: Sed fac, ut flammam spiram, Et amando dorem, IESU mi nate, Cunis ligate.

Vis doloris est magna, dum plorat hic Infantulus: Sed amoris major vis, dum ridet Puer IESULUS. Fac me tecum ridere, tecum IESU flere: Risu fervebam, flutu liquebam.

In Te IESU, qui micant ocelli, stellis prevalent: Sunt amoris flabra, tua labra; si cor involent. O! genæ delicatæ, Flammula beatæ: Mellis poculum, si dem osculum.

Frons Infantis isthac, Angelorum pascit oculos: Frons beata, succendit amoris in me foculos. O! frontis pulchritudo, Nostra plenitudo; Foris nivescit, intus dulcescit.

Dum te Mater, Amor incarnate, nudum conspicit; O! mi Nate, sollicita dicens, Cælum suspicit. Virgineo dum lacte, Pascit IESUM castè; Stupescunt proni, Cælici Throni.

Orbe toto cui vix invenit locum Deitas; Hunc locavit rudi saltè fœno nunc humilitas. O! Liliu beatu, è Cælo translatu; Non saltè vernu, sed æternu.

O Beata, sorte Matris aucta, Virgo Virginu; Joseph chare, IESULO parare qui scis gaudium: Infirmos supportate, Nosq; commendate Nunc Infantulo, charo IESULO.

IESU,

IESU, IESU, quàm valdè mi IESU, Te desidero: Dicam semper, IESU, ô! mi IESU, donec vixero. Hoc solùm sit in ore, quòd Christi amore Fesso corpori Dulce sit mori. Amen.

A L I U S.

Nota: Dicsiretes a' gyermek, &c. fol. 36.

Eja mea anima, Bethlehem eamus, Virtute magnanima puerum quæramus, Verbum ineffabile, Angelis mirabile, Cubans sinu Patris: Objectum spectabile, Summè contemplabile, Datum fide Matris.

Virgo Pudicitia, Throne Deitatis, Et Joseph nutritie IESU paupertatis: Me indignum famulum, ducatis ad Stabulum, mei Creatoris. Fundam tintinabulum laudis, & cunabulum volvam vi amoris.

Ó Pater dulcissime, omnibus optate, Venisti gratissime salutis Legate. Te Vatum oracula, te Legis umbracula, Exortum testantur. Polus, tellus, maria, laude multifariâ Tibi adjocantur.

Heu! quòd jacet Stabulo omnium Creator, Vagiens cunabulo Mundi reparator. Si Rex, ubi purpura? vel clientum munera? ubi Aula Regis? Hic omnis pecunia, paupertatis curia, Forma novæ Legis.

Isthuc amor generis traxit Te humani, Quod me noxa sceleris perdidit profani: His tuis inopiis, gratiarum copiis me pergo ditare: Hocce natalitio, vero Sacrificio me volens beare.

Ó Cæli attendite Infantis amorem, Angeli rependite laudem & honorem: Verbum est dulcissimum, Ens istud altissimum, Cælum admiratur: Verbum divinisimum, Æternu dulcissimum, Spretu pauperatur.

Ó mera dignatio, immensu locari; Nostra gloriatio, Deum humanari. Ó stupor ô gaudium, Hostis technas fraudium tuus ludit ortus: Jam Orbi quadrifido tibi grato, fervido, Coeli patet hortus.

Salve Rex, Principium, Verbum incarnatu, Effectus mancipium foe reclinat. Salve sordens Stabulum, salveto cunabulum Sponsi amatoris. Tu meum latibulum, construam hic nidulum; Non manebo foris.

Stringens meis brachiis, IESU te amplector, Ac totis præcordiis tibi condelector.

M 2

lector.

lector. Cogis IESU tenere, lacrymas me fundere Puer Euphratene,
Amor ineffabilis, & inestimabilis, IESU Nazarene.

O ardens incendium, Deus incarnate; Anima suspendium tibi desponsata.
Omni reverentiâ, humili decentiâ IESU te honoro: Cum benevolentia
grata complacentia Promus te adoro.

En te laudum millibus laudo, laudo, laudo! Tantis mirabilibus plaudo, plau-
do, plaudo! Amabilis gloria, & grata memoria Domino in altis; Cui
testimonia dantur, & præconia Coelicis à psaltis.

O Puer dulcissime, me purga, lustrato; Corrige altissime, corda inflammato:
Redimens salvifica, meq; compurifica Hoc tuo natali. Perfectè sanctifi-
ca, tecum beatifica, Vitâ eternali.

Pater natalitium suscipe sophiæ, Gratum sacrificium manibus Mariæ: Corpus,
sensus, animam, in viventem victimam Lito IESU nato: Et Sponse
unaniam laudem suavissimam Litans voto grato. Amen.

A L I U S.

O Gratiose IESULE, duro cubas in stramine, Amor cares amoribus, vi-
tam necas doloribus. O IESULE gratiose.

O mi suavis pusio, Patris cares palatio. Amor cares amoribus, privas Deum
Coelestibus. O Iesule gratiose.

O mi beate parvule, pro me jaces in frigore. Amor cares amoribus, privas
Deum caloribus. O Iesule gratiose.

Da Virgo mihi Filium, novum dabo Præsepium. Amor places amoribus, Chri-
stum levas doloribus. O Iesule gratiose.

Te Christe claudam pectore, hoc dulcius nil carcere. Amor places amoribus,
Christum foves caloribus. O Iesule gratiose.

Nunc rve dormi pusio, in hoc novo palatio. Amor fave Præsepio, somnum
fove silentio. O Iesule gratiose. Amen.

ALIUS.

A L I U S.

Nota: O gloriosa Domina, &c.

Latere Virgo Israël, quâ natus est Emmanuël. Quæ eras ante filia, nunc
Matris habes gaudia.

Latere dum te Gabriël, salutat florem Israël. Foecunda Numen recipis, &
Virgo Christum concipis.

Latere dum Bethlemicis, excluderis ab incolis. Fers nobis magnum gaudium,
dum Virgo paris filium.

Latere ad Præsepia, tres ducunt Magos sidera. Qui suas opes ingerunt, au-
rum, thus, myrrham offerunt.

Latere ab exilio, dum stas in solo patrio. Latere Templo perditum, cum Na-
tum ducis subditum. Amen.

Latere Virgo Israël. Nota eadem.

Órvendgy ó áldott Israël; Im tölled jó Emmanuël, Szent Szűz
nagy jót cselekedtél, Hogy Istennek Anyja lettél.

Órvendgy kit a' szent Gábriél, Egből kőszönt nagy örömmel. Szent
Anyja szűzen maradál, Es szűzen Szent Fiat hozál.

Órvendgy Szűz, kit Bethlehemből, Ki-zárának irigységből. Rajtad
a' természet el-hűl, Hogy im szűz Méhed Fiat szűl.

Órvendgy Szűz; mert a' Jászolyhoz, Szénán fekvő Szent Fiadhoz,
Királyok majd el-érkeznek, Sok szép ajándékot visznek.

Órvendgy; mert szám-ki-vetésből, Meg-térsz az idegen földről.
Hogy mi-is Menyben mehecsünk, Nyerd-meg Szent Fiadtól,
kérünk.

Dicsirtefsék Atya Iste., Ur IESUS-sal egyetemben. Es a' Szer-
lek Ur Isten, Most, és mind örökké. Amen.

A L I U S.

Puellus nobis natus est, ex Virgine MARIA. Per quem mundus salva-
tus est. Canamus Alleluja, Canamus Alleluja.

M 3

Eterni

Æterni Patris Filius, & Cœlorum fabricator, Tenellus sic Infantulus, immensus Imperator; Immensus Imperator.

Recumbit inter bestias, Majestas infinita. Tenellas fundit lacrymas, mortaliū pro vita: mortaliū pro vita.

Hanc ergo propter gratiam, letemur & exultemus, Deoq̄ demus gloriam, & nunquam finiamus, & nunquam finiamus. Amen.

A L I U S.

NOBIS est natus hodiè, de pura Virgine, Rex victoriæ. De pura Virgine, Rex victoriæ.

Cui Sol, Luna, & Terra, omnia Sydera, vernant per tempora. Omnia Sydera, vernant per tempora.

Ideò nos terrigenæ, laudemus hodiè Regem potentiæ. Laudemus hodiè Regem potentiæ.

Ut dentur nobis præmia, magnaq̄ gaudia in Cœli curia. Magnaq̄ gaudia in Cœli curia.

Ob hoc nunc pangamus ei, omnes, & singuli in voce Choralis. Omnes, & singuli in voce Choralis.

Laudemus nostrum Dominum, MARIÆ Filium, Regem Angelorum. MARIÆ Filium, Regem Angelorum.

Salus illi, & gloria, atq̄ victoriæ, per cuncta sæcula. Atq̄ victoriæ, per cuncta sæcula. Amen.

A L I U S.

Fit porta Christi pervia; Fulget dies, Fulget dies. Referta plena gratia; fulget dies ista. Referta &c.

Diei solemnia; fulget dies, &c. Celebrat Ecclesia, fulget dies &c.

Genus superni luminis: fulget dies, &c. Processit alvo Virginis: fulget &c.

Honor Matris, & gaudium. Fulget &c. Immensa spes credentium, Fulget &c.

Nascuntur mundo gaudia, fulget &c. Æterni Patris germina, fulget &c.

Gloria tibi Domine, fulget &c. Qui natus es de Virgine, fulget &c.

Cum Patre, & Sancto Spiritu: fulget &c. In sempiterna sæcula. fulget &c.

NOVLIS

NOVUS ANNUS.

UI ESZTENDŐRE VALO ÉNEKEK.

Puer natus in Bethlehem: Unde gaudet Ierusalem. Latamini in Domino, in hoc Novo Anno.

Assumpsit formam hominis, &c. Vide supra.

GYermek születék Bethlehemben, Kinn örüle Ierusalem. Örven-dezzünk, és vigadgyunk, az Uj esztendőben. Emberi testet fel-véve, &c. *Vide supra fol. 33.*

Nota Secunda.

Puer natus in Bethlehem, Hoc in Anno. Unde gaudet Ierusalem. Ad laudem Domini, hoc in Anno novo, parvulum adoremus.

GYermek születék Bethlehemben. Az időben. Kinn örüle Ierusalem. Mi-is már örüllyünk, az új Esztendőben, a' szép IESUST dicsirjük, &c.

Nota tertia.

Puer natus in Bethlehem. Hoc in Anno. Unde gaudet Ierusalem. Hoc Anno gratulemur, Genitrici collatemur dulci júbilo, Christum Re veneremur novo cantico. *Vide reliqua fol. 37.*

GYermek születék Bethlehemben. Az időben. Kinn örüle lem. Az időben mi vigadgyunk, Szűz Anyának Örven-dezzünk kedves örömmel; Christus Királyt mi imádkyuk új éne-kekkel.

REGI

REGI ÉNEK.

NEKŰNK születék Mennyei Király, Szűz Mariának tiszta méhéből.
Uj Esztendőben mi vigadgyunk, született IESUST mi imádgyuk.

Öt követé Bóldog Szent István: Első Mátyra lón Ur Istennek. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Szent Iános vala választatott, Es egyebek között szerelmetesb. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Apró Szentek meg-öletének, Az Ur kedvéért halált szenvedének. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Szent Thamás Püspök, és Fejedelem: Bóldogságos Szent Thamás emlekezeti, Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Sylvester Pápa hívattaték, Es Meny-országban koronáztaték. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Kis Karacsonnak hívattaték, Es idveségnek nevezteték. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Királyok Sábából jövének, Aranyat, tömjént, myrrhát hozának. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Dicsirtefsék a' Szent Háromság; Hálá legyen az Ur Istennek. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, született Iesus mi imádgyuk. Amé.

M A S.

Nota: Ier mi dicsirjük a' szép Szűz Mariát.

NEKŰNK születék Mennyei Király, Kit Idvezítőnek monda az Angyal. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, született szép IESUST mi imádgyuk.

meg-irták ezt a' Próféta, Hogy Fiat szülne egy nemes Virág. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Szűz Marától gyermek születék, De Szent Lélektől ő fogontaték. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, &c.

Es nyolczad napon környül-metélék, Az ő Törvényben a' mint rendelék, Uj Esztendőben &c. Nagy

Nagy hatalmas lón a' kilded Gyermekek, Meg-töretének fok ellenfeggek. Uj Esztendőben &c.

Győzedelmet von a' kárhozon, Győzedelmet von örök halálon. Uj Esztendőben &c.

Nincsen a' bűnnek hatalma rajtunk, Midőn a' Gyermekek lészzen óltalmunk. Uj Esztendőben &c.

Hálát adgyunk az Ur IESUS-nak, Az Idvezítő áldott Christusnak. Uj Esztendőben &c.

Dicsirtefsék a' Szent Háromság, Adgya mi-nékünk Szent ajándékát. Uj Esztendőben mi vigadgyunk, született szép IESUST mi imádgyuk. Amen.

M A S.

Nota: Mikor Christus Bethlehemben, &c.

MENNYEI Király születék, Ur Christus nekünk adaték, Es IESUS-nak nevezteték. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.

Az áldott mag, meg-adaték, Ki régenten meg-mondaték, Abrahamnak igirteték; Ma az Uj esztendő el-kezdeték.

A' fényes Csillag fel-terfzék, Jácóbból világosodék, Ki Bálámtól meg-mondaték. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.

A' nagy Próféta születék, Ki Mójséstől meg-mondaték, Israélnek igirteték. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.

Efaiástól mondaték, Hogy a' Szűz meg-virágoznék, Es nekünk Gyermekek születnek. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.

Júdából el-ki-véteék, Királyi-pálcza ki-esék, Mert a' Christus születeték. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.

Szűz Mariától születék, Kigyó feje meg-töreték, Órdög hatalma rontaték. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.

Christus környül-metélkedék, Szent vére ki-bocsáttaték, Világ bűne el-mosaték. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.

A' törvény bé-tellyesedék, Adótságunk le-téteék, Isten velünk megbékéllék. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.

N

Azért

Azért e' Szent Innepekben, Vigadgyunk Uj esztendőben, Örven-
dezzünk mi szívünkben. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.
Bizodalunk csak Istenben, Légyen Christus érdemében, Örül-
lyünk ez esztendőben. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.
Hadgyuk hátra bűneinket, Jobbitsuk-meg életünket, Engesztellyük
Istenünket. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.
Mikor ez élet el-múlik, Es e' Világ végeződik, Christus Urunk meg-
jelenik. Ma az Uj esztendő el-kezdeték.
Akkor mi-is a' Christussal, Véghetetlen boldogsággal, Elünk halha-
tatlansággal, Uj esztendőt érünk vigasággal.
Dicsirtefésél Atya Isten, Szent Fiaddal a' Mennyégben, Szent Lélek-
kel egyetemben, Aldgy-meg minket ez Uj esztendőben. Amen.

M A S.

Nota: Mi dicsirjük e' mái-napon, &c.

MEg-telleyesíté az Atya Isten, Szent igiretit bé-tölté szépen. Uj esz-
tendőben mi vigadgyunk.
Im hozzánk küldé szentséges Fiát, Annyanak választá a' Szűz Mari-
át. Született Iesust mi imádgyuk.
Csuda-képpen értünk születék, A' Szent Lélektől mert fogontaték.
Uj esztendőben mi vigadgyunk.
Hideg időben születése lön, A' barmok Jászla ó bölcsője lön. Szü-
letett Iesust mi imádgyuk.
A' Gyermekek Iesus fel-nevedék, Es Ember-korrá hogy el-érkezék.
Uj esztendőben mi vigadgyunk.
Ellene monda sok hatalomság, A' halál, öldög, hitetlen Világ. Szü-
letett Iesust mi imádgyuk.
Lárván őket értünk meg-veré, Nagy erejeket semmivé tévé. Uj esz-
tendőben mi vigadgyunk.
Támadgy mellénk most-is Ur Isten, Es uralkodgyál ellenségiden.
Született Iesust mi imádgyuk.
Dicsirtefésél őket, te vas-veszszóddal, Szájadból származott drága igéd-
del. Uj esztendőben mi vigadgyunk. Biztas

Biztas minket te Szent Fiaddal, Kit értünk adtál Iesus Christussal.
Született Iesust mi imádgyuk.
Adgyunk hálát a' jó Istennek, Atyának, Fiúnak, és Szent Léleknek.
Uj esztendőben mi vigadgyunk, született IESUST mi imád-
gyuk. Amen.

M A S.

Nota: Szűz Maria ez világra nekünk. fol. 80.

O Szép Iesus ez új Esztendőben végy seregedben, O Maria, Isten-
nek Szent Anyja legyünk kedvedben. Esfedezél érettünk, igaz
szível legyünk Iesus nevének dicsiretiben.
O szép Iesus drága szent Neved-ért, kely-fel néped-ért. O Maria te-
kints hiveidre Iesus Nevé-ért. Hogy ez új Esztendőben, tellyes
életünkben, legyünk Iesusnak drága kedvében.
O szép Iesus, kik félük Nevedet, vigyázz azokra. O Maria Iesusnak
Szent Anyja, földünk virága. Könyörögj népeid-ért, a' te
sereged-ért, Te Szent Fiadnak örök-élet-ért. Amen.

M A S.

Nota: Mi dicsirjük ez mái-napon, &c.

IEr mondgyunk éneket a' mi Urunknak, Es nekünk született Iesus
Christusnak. Uj esztendőben mi vigadgyunk.
Heródes Király Sidó népeket, Mikoron birná Jerusálemet. Születe-
t Iesust mi imádgyuk.
Bethlehem Városban Iesus születék, Es Pásztoroknak meg-jelen-
ték. Uj esztendőben mi vigadgyunk.
Nap-kelet-felől-való Országból, Bölcsék jövének nagy Perfiából.
Született Iesust mi imádgyuk.
Jerusálemben hogy bé-jutának, Ott a' népeknek mindgyárt mon-
nak. Uj esztendőben mi vigadgyunk.
A' mostan született Sidók Királyát: Mutasátok-meg a' Szent Ma-
riát. Született Iesust mi imádgyuk.

N z

M e r

Mert az ő fényes és új csillagát, Láttuk Nap-keletről fel-támadását.
Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Es azért jöttünk mi ennyi földre, Őtet imádni és tisztelni. Született Iesust mi imádjuk.

Herodes Király hogy ezt meg-hallá, Meg-háborodék, és meg-búsúla. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Azonban hamar Gyűlést hirdete: Nagy fok Bölcséket őszve-gyűjtete. Született Iesust mi imádjuk.

Erőssen tőlők ő tudakozék, Hogy a' Messiás holott születnék. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

A' Papi-renden-való Fő népek, Király beszédire így felelének: Született Iesust mi imádjuk.

A' Júda Nemzetnek Tartományában, Kell születetni Bethlen Városban, Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Herodes Király hogy ezt meg-hallá, A' három Bölcséket titkon hívátá. Született Iesust mi imádjuk.

Bethlemben, ugy-mond, ti el-mennyetek: Es a' Messiást ott keressétek. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Mihely pedig meg-találjátok, Mindgyárt énnékem-is ti meg-mondjátok. Született Iesust mi imádjuk.

Hogy én-is hozzá szépen mehessék: Es tiszteiséget neki tehessek, Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Szavat a' Bölcsék halván Királynak, Bethlehem-felé el-indulának. Született Iesust mi imádjuk.

Csillag előttök mendegél vala, Mind addig holott a' Iesus vala. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Ízban Iesust Szűz Mariával: Am meg-találák ő Szent Annyával. Született Iesust mi imádjuk.

Gyermek előtt térdre esének: Nagy tiszteiséget Istennek tőnek. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Rága kincseket neki nyújtának, Aranyat, Temjént, Myrrhát adának. Született Iesust mi imádjuk.

Istennek

Istennek Angyala őket álmokba: Inté hogy más úton mennének vizsá. Vj esztendőben mi vigadgyunk.

Té's József kely-fel most, az Angyal monda: Vedd-fel a' gyermeket fűs Egyptusba. Született Iesust mi imádjuk.

Mert álnok Herodes, a' kis Gyermecket, Halálra keresi mint ellenséget. Vj esztendőben mi vigadgyunk.

Szent József azért a' kis Iesussal, El-futa mindgyárt az ő Annyával. Született Iesust mi imádjuk.

Herodes látván a' Királyoktól, Hogy meg-csúfoltatott a' Mágusoktól. Vj esztendőben mi vigadgyunk.

Igen nagy haraggal, és dühősséggel, Seregét indítá kegyetlenséggel. Született Iesust mi imádjuk.

Száz negyven-négy ezer ártatlanokat, Meg-ölé mind környűl a' magzatokat. Vj esztendőben mi vigadgyunk.

No azért mi-is hű Keresztyének, Örök-életre választott Népek. Született Iesust mi imádjuk.

Mennyűnk fején-ként Iesus Christushoz, A' Szent Bölcsékkel édes Vrunkhoz. Vj esztendőben mi vigadgyunk.

Imádjuk a' Christust mint Istenűnket: Es meg-váltónkat, Idvezítónket. Született Iesust mi imádjuk.

Es meg-óltalmaz a' Herodestől, Angyala-által az ellenségtől. Vj esztendőben mi vigadgyunk.

Ha mi-is Christus-ért halált szenvedűnk: Az apró Szentekkel Menyben vitetűnk. Született Iesust mi imádjuk.

Ott a' mi mostani nagy fok siralmunk: Örömré változik minden bánatunk. Vj esztendőben mi vigadgyunk.

Ezt nekűnk engedgye a' Iesus Christus: Kinek dicsőőség legyen örökké. Született Iesust mi imádjuk. Amen.

N 3

M. S.

M A S.

Nota: Mennyei Király születék, &c.

Mikor Christus Bethlehemben, Születék a' szegénységben, A' Jászolynak közepiben, Heródes Királynak idejében.
 A' magas égen Csillaga, Meg-jelenék Szent Zászlója, Bölcsék láták Perfiába, Nem nyughatának ő hazájokba.
 Támadatról indulának, Jerusálembé jutának, Christusról tudakozának, Hól született volna, így szállának.
 Nap-keletről ő Csillaga, Jelent nekünk Szent Zászlója: Jöttünk azért ez Országra, Őtet meg-keresni, s' imádnia.
 Heródes halván réműle, Jerusálem fel-zendüle, Papokat hamar gyűjtete, Christus születését meg-érthesse.
 Erre Papok azt felelék: Hogy Bethlehemben születnék, Mert ekképpen ők olvasták, Mikéas könyvében így találták.
 Ugy-mond, te-is kis Bethlehem, Nem vagy kisseb én seregem, Városim közt: Mert Vezérem, Te-belőled jó-ki-én Herczegem.
 Származik-ki Sidóságra, Népem előtt Hadnagyságra: Hiveim közt Királyságra, Hogy legyen út örök boldogságra.
 Király ezen retteg vala, Titkon Bölcséket hívattya, Erőssen kérdezi vala, Csillag támadását: s' így szól vala:
 Ezentűl már el-mennyetek, Es igen meg-kérdezzétek, A' gyermeket, s' keressétek, Es mikoron őtet meg-lelitek.
 Nekem mindgyárt izennyetek, Es hamarsággal el-mégyek, Könyörgők ott a' Gyermekek, Es ottan imádom ti-veletek.
 Király szaván eredének, Csillag után el-menének, s' Hogy meg-ál-la örülének, Bölcsék ott egy házba bé-menének.
 Gyermek Iesust ő Attyával, Meg-találák Szent Annyával, Imádák nagy buzgósággal, Es ajándékozák ajándékkal.
 Rajta esudálkoznak vala, Kik e' dolgot láttyák vala, Mert mind ki-hirhedett vaia, Gyermek Iesust dicsőítik vala.
 Angyala éjel Istennek, Meg-jelenék a' Bölcséknek, Ki ezt mondá: Ne mennyetek, Heródes Királyhoz se térjete,

Hazá-

Hazájokba készülének, Heródeshez nem térének, Más úton el-eredének, Es lön mikor haza érkezének.
 Imé Istennek Angyala, Jolefnek monda álmába, Kely-fel Jófes hamarjába, Es nagy sietséggel induly útra.
 A' Gyermeket hamarsággal, Vedd-fel mindgyárt Annyával, Es fufs hamar Egyptomba, Légy ott mig meg-mondom hogy térj visszra.
 Nagy haddal mert az Heródes, Keresi a' kis Gyermecket, Akarván vefzeti őtet, Azért hamarsággal vidd-el őket.
 Zúsmaráz, és nagy dér vala, Mariát fel-vötte vala, Kis Iesus ölében vala, Egyptomba őtet vitte vala.
 Heródes meg-háborodék, A' Bölcsékre, boszszonkodék: Hogy tőlők meg-csúfoltaték, Azért nagy Serege bocsáttaték.
 Tartományát Bethlehemnek, Nyargallyak a' fok Seregek, Sok gyermeket meg-ölnék, Hogy Christust meg-ölnék, igyekeznek.
 Sok gyermeket le-vágának, Valamenyit találának, A' Christus-ért meg-halának, Száz negyven-négy ezert számlálának.
 Tagjokat ő magzattyoknak, Csókolgattyák szép fioknak, Magokban csak meg nem hálnak, A' keserves Anyák; úgy jajgatnak.
 Akkor telék-bé a' mondás, Mellyet meg-irt Jeremiás, Hogy Rámában nagy kiáltás, Hallaték zokogás, sívás, rívás.
 Ráchel két fiát sirattya, Nem akar már vigadnia, Meg-öletett két szép fia, Kik-ért magát halálra bocsátta.
 Jófes pedig Mariával, Egyptomba szép Iesussal, Lakának, mi meg-Váltónkal: Mig Heródes el-vefzne halállal.
 Jófes az után fel-kele, Onnét Názáretbe mene, Az Ur Christus fel-ferdüle, Sidóságban prédikálni kezde.
 Titkait ő Szent Artyának, Ki-hirdeté Sidóságnak, Az után mind Világnak, Mostan nekünk bűnös fiainak.
 Kiért néki hálát adgyunk, Es örökké magasztallyuk: Szent igéjét meg-fogadgyuk, Hogy örökké véle uralkodgyunk.

A M E N.

ALIUS.

A L I U S.

Nota: O mi pulcher floscule. fol. 88.

Puer circumceditur, Dulcis IESUS: Cui Nomen imponitur, Svaris IESUS. O! medela vulnerum, Dulce Nomen; Pietatis Omen.
 Dans cruorem tenerum, Dulcis Iesu, Meum levas humerum, Svaris Iesu. Nefas circumcidere dein' ullum, post dulcem Puellum.
 Culter ille saxeus, Dulcis Iesu; Per Te totus lacteus, Svaris Iesu: Nos jam nequit ledere, hebes factus; ad Petram confractus.
 Dulce Nomen meruit, Dulcis Iesus; Qui se dulcem præbuit, Svaris Iesus: Dum Legis aspredinem mollescit; Jugum svave jecit.
 Legem priscam dum necas, Dulcis Iesu; Novum Annum revocas, Svaris Iesu. O beata novitas gregis Christi! privans Lege tristi.
 Foelix Novus Annus hic, Dulcis IESU; Per te nobis currat sic, Svaris IESU; Si cum Tuo Nomine consentimus; Tecum IESU simus. Amen.

EPI.

EPIPHANIA DOMINI

VIZ-KERESZT NAPIÁRA VÁLO
E N E K E K.

Nota: A' Szűz szűlé Szent Fiát, &c.

Királyoknak Királyának Iesus Christusnak, Mariának Szent Fiának, mi egy Urunknak, Jer mi mondgyunk dicsiretet mi meg-Váltónknak.

Jer dicsirjük Ő Felségét Istenségében, Es tisztellyük csudálatos Emberségében, Hogy juthassunk Ő általa a' dicsőségben. Nyolczad napja a' Gyermekek midőn bé-telék, Salamonnak Templomában kőnyűl-metélék, Idvezítő Ur Iesusnak Őtet nevezék. Három Király meszse földről-hogy el-érkezék, Jerusálemben az' új Királyt igen kérdezék, Gáspár, Menyhárt, és Böldisár, igen keresék.

Ezt hogy hallá a' Heródes meg-háborodék, Es a' Város azon igen el-csudálkozáék, A' Gyermekekről a' Heródes így tudakozék. A' Városból bé-hivatá a' Fő-Papokat, Szent írásból tanúlt, okos, bölcs Doctörokat, Parancsolá hogy látnának Szent írásokat. A' Doctörök Szent írásban ám meg-keresék, A' Sidóknak Ő Királyt e' képpen lelék, Hogy a' hires Bethlehemben Christus születnék. Doctöroktól a' Heródes hogy ezt meg-tudá, Nagy haragra az' Ő szívé ottan inditá, Mert a' Iesust el-vezteni, s' ölni akará. Királyokat a' Heródes hozzá hivatá, Barátságát, szeretit nekik mutatá, De szívének nagy haragját nekik nem mondá. Mennyetek-el jó Királyok a' Bethlehemben, Az' új Királyt keressétek ott a' Fő helyben, Mert az' Írás oda mutat a' mi könyvünkben. Kérlek azon jó Királyok ha meg-lelitek. Ajándékkal, im' dsággal meg-tisztellyétek, Hogy meg-tértek, s' betegyértek; hozzám jöjjetek.

Met

Mert kívánom én-is ötet látnom, s' hallanom, Ajándékkal, tisztességgel meg-látogatnom, Mint Istentől adott Királyt, látnom, s' imádnom.

A' Királyok halván szavát a' Heródesnek, ō előle fő-hajtással el-ki-menének, A' Városnak ō kapuján á n ki-menének.

Ur Istennek ott meg-jöve fényes Csillaga, Es reájok ki-áradá világossága, Lőn a' Csillag Királyoknak nagy vigassága.

A' Csillagot ōk követvén el-indulának, Bethlehemnek Várofsához hogy el-jutának, A' Városnak szép kapuján ōk meg-állának.

Ott a' Csillag egy ház-felett vezteg-ál vala, Holott Urunk Christus Iesus született vala, A' szép Szűznek Mariának ōlében vala.

A' Királyok a' Csillagos-házban menének, Es a' földhöz békellének, úgy kőszönének, Drágalátos ruhájokba fel-öltözének.

Hogy a' házban bé-jutának, térdet hajtának, Buzgó szivből, szeretettel le-borulának, Es imádván: dicsiretet néki mondának.

Aldott vagy te Iesus Christus Felsőges Király, Mennyen, földön uralkodó hatalmas Király, Kőnyörgésünk vedd-bé hozzád: minket ne-útály.

Félelemmel, háladással ōk fel-kelelének, Látván fényes szép Személyét meg-felemlének: Bátorságot de hogy vőnek, közel menének.

A' Szent Bölcsék ō kincseket ottan meg-nyiták, Ur Iesusnak, s' Mariának meg-mutogták, Aranyat, Temjént, szent Kenetet, szépen bé-adák.

Szűz Maria a' Bölcséket ott meg-tanítá, A' Szent Hitre: mert ō nekik nyilván meg-mondá, Hogy a' Gyermekek Isten, s' Ember, mindenek Ura.

A' Királyok nézik vala a' Szűz Mariát, Nagy örömmel vészik vala ō tanítását, Edesdeden hallják vala minden mondását.

Ott a' házban a' fényes Nap Christus ben-vala, Mind Istennek, és Embernek ōk vallyák vala, A' szép Szűznek Mariának ōlében vala.

Szűz Maria a' kis Iesust fel-vette vala, A' Bölcséknek ō láttokra ki-tartya vala, Oh mely édes Szent Malasztot éreznek vala!

Arabiá-

Arabiának aránya hogy ténlik vala, A' Temjénnek, és Kenetnek jó szaga vala, Nemes illat mind a' házat bé-fogta vala.

Az Arannyon példázatok ō Királysága, A' Temjénen ō Isteni nagy méltósága, A' Keneten ō Emberi halandósága.

Szűz Maria tisztességgel a' Bölcs Urakat, Am meg-áldá és kőszöné ajándékokot, Jó-vóltokot, Szent Fiához, s' ízolgálattokot.

A' szálláfra hogy mennének, búcsút mondának, Etelt, italt hogy vennének, ott maradának, Az egy napon, és egy éjjel ott mulatának.

Midőn éjjel alunnának álmod látának, Tanúságot az Angyaltól ottan hallának, Hogy az álnok Heródeshez ne indulnának.

Ez lőn oka hogy a' Bölcsék reggel kelének, Heródeshez nem menének jobbra térének, Vigassággal, nagy örömmel haza menének.

Hazájokban pogányoknak hirdetik vala, Hogy Istenhez Csillag ōket bé-vitte volna, Menynek, s' Földnek Sz. Királyát ōk látták volna.

Dicsirteffel áldott Iesus, Világnak Ura, Kit mi-nékünk váltságunkra, szült a' Maria. Engedgyed hozzád meheisünk Sz. orizágodba. A.

M A S R E G I E N E K.

O Præclara lucidaq; Stella hodiè exorta, Splendor cuius Mundi huius erat penetravit, Tenebrasq; universas procul abdicavit.

De longinquis hi tres Magi terris adsunt Zelo cordis, Tria dona Deo grata secum deferentes, Orbis terræ, Sanctum Regem, piè requirentes.

Postquam ergo iter acceperunt, Bethlehem intrârunt; Stella, casâ demonstrata, stat: ubi Maria Prole Sanctâ vigilabat, Mundum redempturâ.

Simul unâ in domum intrârunt, piè salutârunt, Ac Infantem verum esse DEUM agnovere, Hominemq; huic Mundo mori credidere.

Auro puro Christum venerantur, Regemq; fatentur, Thure Sancto tanquam DEO gratificabantur, Hominiq; morituro Myrrha donabatur.

Per aliam viam rediere, Angelo iubente, Ut Herodes ira fervens sic illuderet, Regisq; jam recens nati oblivisceretur.

Hæc nunc vobis pro exemplo damus, vosq; informamus, Trium horum sequarini vestigia Regum, Hominem ac Christum verum adorantes Deum. Amē.

O praeclara. Nota eadem.

O Te fényes kis Csillag, ki ez nap támadál, Kinek fénye e' Világot mind széllyel bé-jára, E' Világnak sötétségét el-távoztatá. Világ végén három Szent Királyok, sziveket fel-gerjeszték, Három-némű ajándékkal ōk el-eredének, E' Világnak áldott Urát megkeresnéjék. Minek-után ōk el-eredének, mind Bethlehemiglen, A' ház felett megállapék, a' hol Szűz Maria, Tartya vala ō Szent Fiát e' Világ Urát. Egyetemben házba bé-menének, ékezt kőszönének, Meg-ismérek, hogy a' Gyermeke ō Istenség-vólna, Bizony Ember e' Világ-ért halandó vólna. Arañyal, a' szent ajándékkal Királysága vóltát, Sz. Temjénnel meg-mutatók Istensége vóltát, Sz. Kenettel meg-mutatók halando vóltát. Más úton haza eredének, Angyali szózat miatt, Hogy Heródes el-feledné az ō nagy haragját, Kit a' gyermek felől halván, szívében vótt vólna. Ezt ti-néktek csak például mondgyuk, hogy meg-tanúlljátok, Szent Királyoknak járásából ezt ti így hidgyétek, Hivén Christust bizony Embert, és bizony Istent. Amen.

M A S.

Nota: Jer minnyájan örüllünk, &c.

Pogányok, Nemzetségek, Nyelvek, és minden népek, Az Ur Christust no dicsirjétek. Vig-orczával nékie, Járuillyunk eleibe, Mert született idveféségünkre. Efrátes határában, Bethlehem Várofsában, Dávid Király egyik házában. Bölcsék Nap-kelet felől, Tiszta buzgó örömből, Hozzá mennek nagy mefíze földről. Kik Nemes ajándékkal, Menének hamarsággal, Hogy tisztelnék nagy buzgósággal.

Imádák

Imádák a' Gyermekeket, Mint igaz Isteneket, Menyből szállott idveféségeket. Angyaltól intetének, Hogy viszá ne térnének, De más úton haza mennének. Mert kegyetlen Heródes, A' Gyermekeket keresné, Jövendőre hogy elvelzené. A' Bölcsék hogy ezt érték, Jóbba útt yok téríték, A' kis Iesust ottan hirdetéek. Dicsiret Ur Istennek, Született kis Gyermekeknek, Egyetemben a' Szent Léleknek. Amen.

M A S.

Nota: O gloriosa Domina, &c.

VJ Csillag jelent az Egen, Kit meg-prófétáltak régen: Ez jele az új Királynak, Kit a' szegény lelkek várnak. Gáspár ott az új Királynak, Enged; és szép Csillagának: Ur Iesusnak Királyságát, Arannyal jegyzi nagy-vóltát. Menyhárt Temiénnel áldgya, Ur Iesust Istennek mondgya. há láttya szegénységét, Még-is hiszi Istenségét. Böldisár-is Myrrhát viszen, Róla bizonyoságot téfzen. Hogy az Isten emberré lótt, Szép Szűztől e' Világra jött. Arany, Temjén, Myrrha kenet; Hit, Reménség, és Szeretet. Ezz Iesushoz mehetünk, Es Szent kedvében lehetünk. Áldott I E S U S új Királyunk, Elótted földre borulunk. Dicsirtefesei Szent Atyáddal, Szent Anyád Szűz Mariával. Amen.

De Creatione Mundi.

Emlékezzünk Istennek nagy hatalmaságáról: Ki semmiből *niz* dent teremte. Első napon az Isten Meñyet, Földet teremte: Szép világgal fel-ékesíté. Másod napon az Eget, vízzel meg-elegyíté, Csillagokkal fel-ékesíté.

O 3

Harmad

Harmad napon a' vizet széles földre el-óiztá: Fűvel, fával földet meg-raká.

Negyed napon két Lámpást magas Egbe emele: Napnak, Hóldnak kiket neveze.

Ötöd napon teremté vizben élő állatokat: Es az égi szép Madarakat. Hatod napon teremté földön lévő állatokat: Rendek-szerént ő mind azokat.

Ugyan azon hatod nap, földből Embert teremte: Személyére kit ékezte.

Heted napon meg-szűnék minden teremtésétől: Meg-nyugovék rendelésétől.

Igy teremté az Isten, mind e' széles Világot: Kiról néki adgyunk hálákat.

Dicsirtésél Ur Isten, Szent Fiaddal egyetemben: Mi Urunkal Christussal. Amen.

H Y M N U S. Nota Communis.

*Hostis Herodes impie, Christum venire quid times? Non eripit mortalia,
Qui Regna dat Coelestia.*

*ut Magi quam viderant, Stellam sequentes præviam, Lumen requirunt lu-
mine, DEUM fatentur munere.*

*Luxura puri gurgitis, Coelestis Agnus attingit: Peccata quæ non detulit, Nos
abluendo sustulit.*

*Novum genus potentia, Aquæ rubescunt Hydriæ, Vinumq; jussa fundere,
Mutavit Unda Originem.*

*Gloria tibi Domine, Qui apparuisti hodiè, Cum Patre, & Sancto Spiritu,
in sempiterna secula. Amen.*

Hostis Herodes impie. Nota Communis.

Conofz kegyetlen Heródes, Uj Királytól vagy felelmes, Nem vé-
izen-el mulandókat, De ad örökké-valókat.

Nap-keletről Bölcsék mennek, Vezér Csillagot követnek, Világos-
ságot keresnek, Hogy új Királyt tiszteljenek,

A' Ke-

A' Keresztségnek vízával, Mennyei Bárány vérével, Mosá Christus
bűnünket el, Kiért Attya immár kedvel.

Urunk első nagy csudáját, Ez nap tévé: hogy hatalmát, Vőlegény-
nek meg-mutatná, Vízet borrá változtatá.

Dicsiret legyen Atyának, Es eggyetlen-egy Fiának, Ezeknek ajándé-
kának, A' tellyes Szent Háromságnak. Amen.

M A S R E G I É N E K.

Nota: Nékünk születék Mennyei Király, &c.

Mi dicsirjük e' mái napon, Nagy tisztefésséggel a' mi Urunkat. Uj
esztendőben mi vigadgyunk.

Dicsőfésségen a' Szűz Maria, Az ő Szent Fiát szűlé világra. Született
Iesust mi imádgyuk.

Angyalok Mennyégből alá-jövének: Nagy dicsiretet ők éneklének,
Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Dicsőfésség Mennyégben az Ur Istennek: Békeség legyen földi népek-
nek. Született Iesust mi imádgyuk.

Pásztorok Juhokat őriznek vala: Angyalok Mennyégben vigadnak
vala. Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Bethlem Várofsában egy Istállóban, Tétetett Iesus egy kis Jászoly-
ban. Született Iesust mi imádgyuk.

Három Királyok Csillagot láttak, Az ő szivekben illyet gondoltak.
Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Mennyünk-el, s' keressük, ha meg-talállyuk, Ajándékokkal őtet
tiszteljük. Született Iesust mi imádgyuk.

Jerusálemben hogy érkezének, Heródes Királytól kérdezkedének.
Uj esztendőben mi vigadgyunk.

Hol vagyon született Sidók Királya: Meg-jelent nekünk az ő Csilla-
ga. Született Iesust mi imádgyuk.

Heródes Királytól el-búcsúzának, Bethlehem-felé ők indulának. Uj
esztendőben mi vigadgyunk.

Bethlem Várofsában hogy érkezének; A' Gyermekek előtt földre esé-
nek. Született Iesust mi imádgyuk,

Gá, ár-

Gáspártól tiszta nemes Arannyal, Ajándékoztaték Mennyei Király.
 Uj esztendőben mi vigadgyunk.
 Bóldisár mutata drága kenetet, Igaz Embernek ismértvén őtet. Szü-
 letett Iesust mi imádgyuk.
 Menyhárt tisztele Temjén-illattal, Ó Istenségét jelentvén azzal. Uj
 esztendőben mi vigadgyunk.
 Iesufnak Anyja ezeket látá, s' Rá figyelmezve magába tartá. Szüle-
 tett Iesust mi imádgyuk.
 Más úton haza el-indulának, Mint az Angyaltól intve valának. Uj
 esztendőben mi vigadgyunk.
 Heródes Király fel-háborodék, s' a' Gyermekek-ellen fel-fegyverkezék.
 Született Iesust mi imádgyuk.
 Száz negyven-négy ezer ártatlanokat, Le-vágattata szép magzatokat.
 Uj esztendőben mi vigadgyunk.
 Azok már vigadnak az Ur IESUS-sal, Szűz MARIA-val, s' az An-
 gyalokkal. Született Iesust mi imádgyuk.
 Mi-is szenvedgyünk az Ur IESUS-ért, Ki magát adá mi bűneink-
 ért. Uj esztendőben mi vigadgyunk.
 Azért kérjük a' Szűz MARIA T, Imádgya érettünk az Ó Szent Fiát.
 Született Iesust mi imádgyuk.
 Dicsírtesék a' Szent Háromság, Kitől reánk szál minden bődög-
 ság. Uj esztendőben mi vigadgyunk, született IESUS T mi
 imádgyuk. Amen.

CAN-

CANTUS QUADRAGESI-
 MALES.

NAGY BÖITRE-VÁLO
 ENEKEK.

Passio Domini Nostri JESU Christi.

PRIMA PARS.

Menynek, Földnek, ez Világnak Ura, Atya Isten, mindenek
 tudója, Embereknek sziveknek látója, Segély minket min-
 denek birája.
 A' Föld, s' az Meny, még ingyen sem vala, Bölcseséged Leelkedben
 nagy vala, Teremtésre akaratod vala, Kiből minden ki-jöven-
 dő vala.
 Reánk nézel jó-akarattal, Es Isteni hatalmassággoddal, Bölcsesé-
 ges hozzánk látásoddal, E' Világot, ki irád újoddal.
 Igen tisztán Adámot teremtéd, Okofsággal naggyal nemesítéd, Te
 lelkeddel, lelkit meg-pecséltéd, Hogy fel-nézne az Egre, úgy
 ferezéd.
 Adám Atyát a' kertben bé-vivéd, Eva Anyát oldalából izerzéd. Az
 almában ne ennének, intéd, De hogy őnek, ottan szám-ki-vertéd.
 Meg-tekintéd Embernek életét, El-isméred az ő nagy sok vétkét.
 Vétke miatt pokolra menetét, Am meg-szánád az ő nagy életét.
 A' Menyégből a' földre bocsátád, Szent Fiadot váltságunkra adád,
 Szent Lélektől bölcsen fogontatád, Mariának méhében szü-
 litád.
 Tisztaságos, es Nemes szép Rósa, Szűz Maria, Szűzeknek Virága,
 Szent Annának első fő Leánya, Szűzen szülé Iesust e' Világra
 P E' Szent

E' Szent Gyermeke Iesus nevedek, Bölcseséggel, Malasztal bé-telék,
Minden jókkal földön fenyvedek, Emberekért fokát mún-
kálkodék.

Rettenetes lón hatalomsága, Használatos jóságos szóllása, Betege-
ket szám-nélkül gyógyíta, Halottakat fokakat támaszta.

Gonosz Sátán e' jókot meg-látá, Meg-búsula, Júdást fel-támasztá,
Júdás Christust Sidóknak árulá, Harmincz pénzen nagy ólcsón
el-adá.

Reá-jövő kinnyát el-isméré, Tanítványit Christ. mellé vevé, Cső-
törtökön Jerusálembe vivé, Vég-Vacsoráját v. k ott évé.

A' Vacsorán lábokat meg-mosá, Nem engedi Szent Péter, azt mondá;
Ó Sz. Testit, Vérit nekik adá, Ó Törvényért az új Törvényt hagyá.

Christus onnét a' kertbe bé-méne, Szent Attyának háromszor kő-
nyörge, Hogy a' halált rólla el-vennéje, De ó maga akarattya
lenne.

Itt ó tölle meg-nem halgattaték, De Angyaltól meg-bátorítottaték,
A' Sidóktól ó meg-fogattaték, Ismérőktől mind el-hagyattaték.

El Annához kötözve viteték, Egy Sidótól ott arczul vereték, Szent
Pétertől ott meg-tagadtaték, Caipháshoz onnét bocsáttaték.

Mind bé-hivá ez a' Tanácsokat, Christus-ellen támaszta Tanúkat,
Kik ezekben vádollyák Urunkat, Szólta volna im-ez mondá-
fokat:

A' Templomot hogy ó el-rontaná, Harmad-napra de ismét fel-rak-
ná; Iesus Urunk, ezt mind el-halगतá, Békeféségnek példáját
mert adná.

Tehát néki Caiphás így monda: Kényszeritek Istennek vóltára,
Mond-meg, ha te vagy Istennek Fia? Kinek Urunk, En va-
gyok: úgy monda.

E' mondását hogy hallá Urunknak, Meg-szakasztá ruháját magá-
nak, Mondá Iesust nyilván káromlónak, Tanács-nélkül ha-
látra-méltónak.

Riaszkodék a' Nép, s' reá esék, Meg-pókdósék, arczul, nyakon
verék,

verék, Szent Szemeit Urunknak bé-ke-köz, Egész éjjel csúfol-
ván: így gyótrék.

Még háromszor Kakas nem szólt vala, Háromszor már meg-ragad-
ta vala Szent Péter ott: és el-ki-ment vala, Erről magát úgy
firattya vala.

Jesust ismét Caiphás ki-küldé, Nagy Pénteken Pilátusnak küldé,
A' Pilátus Christust bé-viteté, Ott kün-álló Sidókat kérdezé.
Sidók Iesust vádollyák háromról, A' köz-népnek el-fordításáról,
Az Adónak ó meg-tiltásáról, Sidóságnak ó Királyságáról.

Ez vádolást Pilátus hogy hallya, Urunk Iesust meg-kérdé: s' azt
mondgya: A' Sidóknak te vagy-é Királya? Kinek Urunk;
felelvén, így monda:

Róllam mondhad, mert én Király vagyok, Királyságban szület-
tett vagyok, E' világra más Világról vagyok, Bizonyságra bo-
csáttatott vagyok.

Iesus elől Pilátus ki-mene, A' Sidókhöz; kiknek így felele. A' Ie-
susban nincsen bűnnek helye, Meg-kérdeztem, nincs halál-
ra vétke.

Christus-ellen Sidók kiáltának, Mondván ótet nyilván káromlón-
nak, Sidóság fel-háborítójának, Jerusálemnek, és Galileának.
Ott meg-érté Pilátus hogy vólna, Heródesnek Iesuson hatalma: Az-
ert néki Urunkat bocsáttya, Véle ótet meg-ajándékozta.

Reá nézven Heródes Urunkra, Rajta igen örüle, s' vigada, Mert ó
tölle látni kíván vala, Nagy csudákat: avagy hallania.

De mikoron Heródes látnája, Hogy a' Iesus nékie nem szólna,
Kérdésére csak egy szót sem adna, Mondá ótet, hogy vólna
egy Néma.

Iesust azért bolondnak alitá, Ruhájában csúfon meg-jártatá, Meg-
csufolá, meg-játékoztatá, Pilátusnak meg-viszta bocsátá.

El-bé vivék Pilátus házában, Le-uteték Iesust a' pítvarban Környül-
álnak Sidók az Udvarban, Kiknek vólna Pilátus-azonban.

SECUNDA PARS.

TI az Embert ismég meg-hoztátok, Nem-ólte-meg Heródes, láttyátok, Mert ő-benne bűnt nem lelt, tudgyátok, El-bocsátom, hogy-ha akarjátok.

Ugy mondának Sidók Pilátusnak, Mi törvényünk halált ítél annak, Ki ő magát mondgya Királyunknak, Avagy pedig, Istennek Fiának.

Néki monda Pilátus, hogy-ha kell, Óllyétek-meg a' ti törvényekkel, Kinek Sidók mondának, nyelvekkel, Nem ölhetünk Embert mi kezűnkkel.

Or, és Tolvajt akkor fogtak vala, A' Barrabást, ki, embert ólt vala, Es a' Húsvét el-közelget vala, Kire foglyot szabaditnak vala.

Szólla azért Pilátus Sidóknak, Monda: ha kell, ti jó szokástoknak, A' Húsvétra egyikét foglyoknak El-bocsátom; kit hitok Christusnak.

A' Sidóság monda: azt ne tegyed, Mert a' Christus igen bűnös, hidgyed, A' Barrabást szabadon erezszed, Es a' Christust, kínzóknak engedgyed.

Beszédeket Pilátus hogy hallá, Es semmi jót nem tehetne, látná, A' Barrabást szabadon bocsátá, Es a' Christust Hóhérokknak adá.

Hitetlenek Urunkat meg-foszták, Mezitelen kő-lábhoz szoriták, Ostorokkal, s' veszfűzökkel szaggaták, Ó Szent vérét a' földre ki-onták.

Oszlop-mellől Urunkat el-óldák, Tövisszekkel fejét koronázzák, Hitván bársonyt nyaka-körül vonák, Es kezében a' Nád-szálat adák.

Sok rütsággal kezdék ott csúfolni, Szent Szakállát, és haját rángatni, A' koronát Szent fejében nyomni, Arczúl, nyakon kezdék őt csapdosni.

Térdén-álva úgy káromlyák vala, Nevetséggel néki mondgyák vala, Idvez-légy te Sidóknak Királya. Azon-közben meg-pökdöfik vala.

El-ki-

El-ki-vivé Pilátus Urunkat, Meg-mutatá mind vérben fagyottat, A' Sidóknak szólla ilyen szokat, Imé Ember, ki, látott kinokat.

Pilátusnak a' Sidók mondának, Halálára add a' keresztfának; Monda azért Pilátus Sidóknak: De ezt kell-é tennem Királytoknak? Rettenetes lón Sidóknak szavok, Meg-tagadák Iesust; hogy nem Urok, Ugy mondának hogy nincsen Királyok, Nincs több Urok, hanem csak Császárok.

Oda juta Szűz Anya Maria, Véle vala Maria Magdolna, Es két húga, mind kettő Maria, Es Szent János az ő rokonsága.

Több helyeken meg-keresték vala, Urunk Iesust: hoi alhatták vala, Jerusálemet mind bé-járták vala, De még őtet nem láthatták vala.

Ez Udvarba nehezen juthata, Olykor jöve, hát Iesust ki-hozta A' Pilátus: és arczal ki-tartya, Mutogattya őtet, hogy kínozza.

Gyengeséges Szűz Anya Maria, Fel-tekinte: hát ott áll Szent Fia, Törött véres mind Szeme, s' Orczája, Igen reszket, az Ina nem tartya.

Es meg-kötve az ő Szent két Karja, Üres nád-szál Királyi-pálczája, Bokor tövis az ő Koronája, Hitván bársony ruhája, s' Palástya.

Ezt-is látá, tehát lánczon tartják, Tanitványi őtet mind el-hatták, A' fok Sidók vádolják, káromlyák, Keresztfára kiáltyák, hogy vonnyák.

Térdre esék Afzfonyunk Maria, Hogy ő Fiát Iesust imádnája, De hogy látá, szívét bánat fogja, El-ájúlván a' földre borúla.

Iesust Urát úgy sirattya vala, Kit, méhében Szűzen viselt vala, Szűzek őtet költögetik vala, Hogy ne sirna, azon kéri vala.

Népek-elől Pilátus bé-vivé, Urunk Iesust: csak magának vevé, Honnan-való, s' ki vólna kérdezé, De azokat Urunk el-veszteglé.

Hát Pilátus monda: Szóly énnékem, Nem tudod-é hatalmomot nékem, Szabad vagyok téged meg-óletnem, Szabad vagyok el-is erezstenem.

Ottan monda Urunk, hogy nem vólna, Ha Menyégből engedve

nem volna, Mondá azt-is: Nagyobb büne volna, A' ki őtet néki adta volna.

Rútság vala Sidóknak zajgások, Méne azért Pilátus hozzájok, Mondá nekik de mit kiáltotok, Ninesen büne halálra, láttyátok.

A' Sidóság ő néki így monda, Hogy nem lenne Császárnak barátja, Ha a' Iesust el-bocsátanája, Sőt ő reá szállana haragja.

Meg-ijede Pilátus, hogy hallá, ő Véréből kezeit ki-mosá Artatlan-nak önnön magát monda, Kéz-mosással bizonságát adá.

Ott ezt látván Sidóság; kiálta, Pilátusnak im ilyen szót monda, Christus vére izállyon mi magunkra, Fiainkra, s' azoknak fiokra.

Rettenetes szavokat hogy hallá, A' Pilátus: de hogy azt-is látná, Hogy a' Iesust ő meg-nem óhatná, El-tökéllé hogy kezekben adná.

Tanács előtt Pilátus le-üle, Felesége ő néki izene, Hogy Christuson halált ne tétetne, Mert órdógtól nagy sok kint izenvedne.

Izenetin ő semmit nem ada, De Iesusra sententiát monda, Hogy kereszt-fán feszülve meg-halna, Sidóságban tovább ne maradna.

Sidók, bárfonyt Urunkról le-vonák, Ó ruháját ismég reá-adák, A' kereszt-fát vállára fel-tolyák, A' két Tolvajt melléje ki-hozák.

Sok nép gyüle, trombitát meg-túvák, A' foglyokat kapura inditák, Szent Afiszonyok kapun-kivül várják, Urunk Iesust hogy ők meg-láthatnák.

Urunk Iesust kapun hogy ki-vivék, Szűz Maria Szent Fiára esék, Minda kettő a' földre térdeplék, A' kereszt-fa ő-reájok esék.

Sőt e' dolgot a' Szűz nem általlya, Szűz Mana esék Szent Fiára, Nagy szeretet mert meg-győzte vala, Hogy mit tenne, soha nem tudhattya.

Christus fejét meg-ölelte vala, Szeretettel őtet ápolgattya, Jaj mi képpen izive lesád rajta, Nagy sirástol magát nem ohattya.

Iesus Urunk kinban csak nyög vala, Kőnyves-szemmel néz ő Szent Anyára, ő bánattyán újul nagy bánattya, Zokogástol szavát nem mondhattya.

Pogány

Pogány népek e' dolgot csudállyák, Szent Afiszonyok Urunkat sirattyák, Szűz Mariát gyengén ápolgattya, Népek-közzül bajjal ki-hozhattya.

Edes Iesust Sidók fel-rángaták, A' kereszt-fát vállára fel-adák, Sier-séggel az útra inditák, A' vén Simont segítségül adák.

T E R T I A P A R T .

GYakor ütést rajta tésznek vala, A' Hohérok: s' őtet vonszák vala, Sido népek tafzigállyák vala, Sido fiak hagyigállyák vala.

Láttyák vala az ájtatos népek, Mind Férfiak, és Afiszonyi rendek, Hogy mint vernék Iesust kegyetlenek, Sirnak, mert nincs azért mit tenniük.

Ott hogy látá Urunk hogy sirnának, Mondá nekik, hogy ne jajgatnának, De magokon jobb siránkoznának, Mert időre azért kint látnának.

Reájuta Golgota hegyére, Urunk Iesus: fáradva, s' epedve, Kereszt-fával le-esék a' földre, Ott meg-foszták, s' ülteték keresztre.

Iesust reá hanyottá fekteték, A' két kezét két-felé feszíték, A' két lábát mind egyben-izegezék, A' koronát Szent fejében verék.

Az ő Nevét fejéhez ragaszták, Honnan-valo, s' ki volna, meg-irák; Es mind addig földön lenni hagyák, Mig két Tolvajt fára fel-akaszták.

Társaságot a' Sidók szolliták, Kereszt-fával Iesust fel-támaszták, Hogy kereszt-fát veremben zokkanták, Urunk kinnyát igen meg-újíták.

Itt Iesusnak ruháját fel-kapák, A' Hohérok: és gyorsan meg-öfzták; Azon-közben Felségét káromlyák, Szidalommal csalárdnak ki-álttyák.

Boldogtalan Sidók úgy káromlyák, Izraélnek Királynak hiják; Ha a' Christus Isten Fia mondgyák, Kereszt-fáról szálljon-le, had lássák. Iesus halván szavokat Sidóknak. Imátkozva kőnyörög Attyának, Bocsássa-meg bűn-ököt azoknak, Mert nem tudgyák hogy mit szollanának.

De lás

De láts csudát, mint káromlyák vala, Tolvajok-is, kik ott fügnek vala; Végre egyik Urunkhoz tért vala, Könyörögvén néki így mond vala:

Országodban mikor bé-jutcz Uram, Kérlek téged emlékezzél rólam. Monda Iesus: Bizonyos légy abban, Hogy velem lész ma Paradicsomban.

Meg-hallá ezt távúl Szűz Maria, Fel-tekinte, hát fán függ Szent Fia, Meztelen feszített voltna, A' Tolvajnak keresztfáról szólna.

Jánost kéré hogy őtet bé-vinné, Sok nép-között Iesust ott meg-lelé, Szűz Maria Szent Fiát tekinté, Iesus Urunk Szent Annyát meg-nézé.

Nem tűrheté Iesus ne beszélljen, Szent Annyával: avagy mi jót tégyen. Monda néki: Fiad János légyen; Néked János, Anyám, Anyád légyen.

Edes Iesus nagy kint szenved vala, Szegerek-között csak tekereg vala, Szent Attyához foházkodik vala, Könyörögvén néki így szól vala:

En Istenem, Istenem, de mire Hogy el-hagyál engemet ennyire? Im Urunknak az ő beszédire, Minden hajla, könyörületire.

Vérben kezde im a' Nap öltözni, Hatod órán kezde setétedni, Mi Urunknak kinyán könyörülni, Szent Halálán úgy-mint sirást tenni.

Illyen csudán a' föld meg-indúla, Le-szakada Templomnak kárpittyá, Kő-sziklák kezdének romlania, Sok koporsók földből ki-nyílnia.

Nagyon kezde Iesus szomjúhozni, Szent Véreből keresztfán száradni, Nagy fel-szóval kezde kiáltani; Epét, mérget, kélszek innya adni.

Azt mihelyen Urunk meg-kóftolá, Hát étető: innya nem akará, Végeződtek mindének, azt mondá, Mint Próféta ezeket meg-irá.

Tellyeséggel kilencz óra vala, Urunk Iesus hogy válék halálra, Ő Szent színe ottan el-hervada, Szent Attyának illyen-képpen szólla:

Vegyed

Vegyed Atyám kezében lelkemet, Adgyad Menyben veled én helyemet, Mert mindenben töttem te kedvedet, Embereknek adtam törvényedet.

Sok kin között Szent Lelkét ki-adá, Szent Attyának kezében bocsátá, Ő Szent fejét jobba-felé hajtá, Meg-hólt testét keresztfán fenn tartá.

Ezt hogy látá Szűz Annya Maria, El-ijede, és ugyan el-hala, Nagy bánatban a' földre borúla, Lón sirása, Szent Fia halála.

Sok csudákat, kik ott löttek vala, Centurio Urunkra mutata, s' Az ott álló Sidóknak azt mondgya, Bizony e' volt Istennek Szent Fia.

De többen-is, kik ott álnak vala, Hogy meg-ölték igen bánnyák vala, Ő mellyeket kézzel verik vala, Nagy bánattal vízfűz térnek vala.

Egy kegyetlen Sidó im ezt tévé, Hogy láncsáját ő kezében vévé, Iesus szívét vele meg-öklelé, Kiből testét, vér, és viz el-telé.

Urunk Annya, midőn ezt meg-látá, Mint öklelé; le-esék hanyottá, Mély sebéből hogy Szent vérit ontá, Szűz Mariát bánat le-taszitá.

János őtet emelgeti vala, Es a' népek kik ezt láttyák vala, Szűz Marián igen sirnak vala, Minden-képpen keseregnek vala.

Ronták, törék a' két Tolvajoknak, Ő szárokat: hogy fán meg-halná-nak, Es a' földre le-bocsáttatnának, Húsvét napján fenn ne láttatnának.

Gazdag József Pilátushoz méne, Őtet kéré, hogy meg-engednéje, Hogy Iesusnak testét le-vennéje, Tisztességgel, és el-temetnéje.

Iesus ha él, Pilátus meg-kérdé, Centuriótól jobban meg-érté, Hogy már meg-hólt, Józsefnek engedé, Nicodémust József mellé-vévé.

Nagy bánattal ők fel-készülének, Tiszta gyölcsöt, és kenetet vőnek, Ember-ölő hegyre ki-menének, Ahoz-való elközöt izerzének.

Q

El-kí-

El-ki-jutván lajtorját fel-tévék, A' szegeket fogókkal ki-szedék, Urunk
Jesús Szent testét le-vévék, Szent Annyának őliben fekteték.

QUARTA PARS.

CSuda dolog mint el-keferedék, Szűz Maria Szent Fiára esék,
Ő mellyével mellyéhez hasonlék, Szent szivére bánat eresz-
kedék.

Urunk Iesus el-fonnyadott vala, Vereségtől mind el-kékült vala,
Szent sebei el-ki-nyiltak vala, Ő Szent vére ki száradot vala.

Mely nagy sírást tészén vala rajta, Szűz Maria: holt testét hogy lát-
tya, Ő Szent Fiát öleli, s' csókollya, Szemét száját kezével bé-
fogja.

Piros vérit rólla törölgeti, Fátyolával szépen bé-fedezi, Szent sebeit
nézvén úgy könyvezi, Jaj én Fiam, Iesus: így nevezi.

A' Szent János fejét tartya vala, Tövisseket fejéből szed vala, A' Ma-
gdolna lábánál sír vala, Ólgetvén apólgattya vala.

Térden álván sok ajtatos népek, A' Férfiak, és Afiszonyi-rendek,
Urunk testén vala kefergések, Mesterek-ért sűrű könyvezések.

Rajta-síró Szűz Mariát kérek, Hogy őliben a' Iesust meg-kennék,
Es az-után őtet el-temetnék, Mivel-hogy már a' Nap el-nyü-
godnék.

Ezt engedvén, Urunkat meg-kenék, Minden testit Myrrhával il-
leték, Gyölcsben tévék, és egy kertben vivék, Koporsónak
melléje le-tévék.

E' koporsó a' Jósefé vala, Márvány-kőből vala ki-faragva, Ő ma-
gának csináltatta vala, Benne senkit nem temettek vala.

Tiszteiséggel koporsóba tévék, Urunk Iesust, gyölcsba helyhezte-
ték, Meg-síratván, könyvekkel öntözék, A' nagy követ ko-
porsóra veték.

Sok sírással térdre le-esének, Ur Istennek tiszteiséget tőnek, Ko-
porsóhoz hozzá-békéllének, Es az-után tölle búcsút vőnek.

A' Szent

A' Szent János költőgeti vala, Szűz Mariát; ki, térden áll vala, A'
koporsót meg-ölelte vala, Fiát IESUST úgy síratya vala.
Nagy bánattal innét fel-kelének, Jerusálemben estve bé-térének,
Szállásokra ismég bé-menének, Harmad napig mind ott ke-
fergének.

Koporsóra pecsétet vetének, Nagy-Szombaton őrzőt rendelének, A'
fő Sidók: Urunkhoz küldének, Hogy ellene vigyázók lennének.
Tanítványok hogy el-futtak vala, Urunk testét tollók feltik vala,
Urunk pedig fel-tamadott vala, Harmad napra: mint meg-
mondta vala.

Oh jó Iesus szeretnek Ura, Mariának Szűzen szült Szent Fia,
Menyországban Felsőges Királya, s' e' Világnak halállal Válsága.
Segély minket Irgalmafságoddal, Bocsád bűnünk te Szent halá-
loddal, Es őrizz-meg te Szent Malasztoddal, Hogy láthassunk
téged Szent Atyáddal.

Péntek napon Szent Lelked ki-adád, Szent Atyákat Lymbusban
meg-látád, Vigasztalád, és világosítád, Gonosz Satánt meg-
rontád, s' gyalázád.

Igen édes teád néznek vala, A' Szent Lelkek: s' úgy örülnek vala,
Szeretettel hálát adnak vala, Ez igiket néked mondgyák vala:
Régtől-fogván téged ohajtottunk, Szeretettel; Istenünk mi vár-
tunk, Im el-jöttél: néked hálát adunk, Mind örökké dicsire-
tet mondunk.

Jó Istenünk téged azon kérünk, Tégy jól velünk; vidd-ki innét
lelkünk, Hogy te veled lehessünk, élhessünk, Szent színedre
örökké nézhessünk.

Téged azon mi-is igen kérünk, E' világon kik még testben élünk,
Malasztoddal világosíts lelkünk, Hogy bűnünkből igazán fel-
kellyünk.

Vidd lelkünket, kik most itt kefergünk, Menyországban: hogy veled
lehessünk, Magasztallyunk, vigan dicsírhessünk, Mind örök-
ké te-veled élhessünk.

Q.

Jesus

Jesus lelked hogy Lymbusban szálla, Istenséggel Leiked-is out állá;
Te Szent tested koporsóban hála, A' Sidóktúl őrizet lón nála.

Nagy inneplő Húsvét közel vala, Mert harmad nap immár el-tölt
vala, Fel-tamadást Szentek várják vala, Mind e' Világ vez-
tegségben vala.

Sok lelkeket jó Iesus meg-áldád, Kéréseket nékik meg-halgatád,
Hogy Lymbusból őket el-ki-hozád, Koporsónál szépen meg-
állatád.

A' koporso-környűl fokban állnak, Az Angyalok kik néked szolgál-
nak, A' lelkek-is rendel udvart állnak, Fel-tamadnál, tége-
det úgy várnak.

Meg-halgatád őket: és fel-vévéd Szent testedet: és meg-dicsőítéd,
Fényességgel naggyal nemesítéd, A' lelkeket azzal erősitéd.

Pogányokat Sidókat rettentéd, Őrizőket földre mind le-ejtéd, Ő
sziveket felelemben vetéd, Hatalmadat azzal meg-jelentéd.

Jesus néked nagy hálát adának, A' Szent Lelkek; téged imádának,
Az Angyalok; nagy áldást mondának, Fel-tamadtál, tégedet
áldának.

Testben veled fokban támadának, Lelkek-közzül kik veled valának,
Kik, fokaktúl nyilván láttatának, Bizonyságot te-róllad szól-
lának.

Es hajnalban jókor fel-kelenek, A' Mariák te-hozzád menének, Ke-
neteket néked készitének, De koporsót üressen lelének.

Reggel jutván ott nem találának, Koporsóban ők Angyalt látának,
Tanúságot a' kitől hallának, Nagy örömmel ők haza futának.

Nagy fokaknak látást meg-beszéllék, Jerusálemben, és a' kik nem
hivek, Ki-menének: azok-is úgy lelék, Azon-közben Iesus
meg-jelenék.

Azon-közben síró Magdolnának, Meg-jelenék, s' az ő Szent An-
nyának, Nem csak egyszer az Apostoloknak, Uton-járó két
szarándokoknak.

Sok jó hivek úgy örülnek vala, Mestereket hogy ők láttyák vala,
Dicsőf-

Dicsőségben fel-tamadott vala, Szeretettel reá néznek vala.
E' világra hogy ő fel-tamada, Negyven napig vélek meg-marada,
Tanitása reájok árada, Idveiségre nékik utat nyita.

Christus vélek végtére ezt tévé, Jerusálemben őket bé-vivé, Olaj-
fáknak hegyére késéré, Ott ő tollók vég-búcsúját vévé.

Urunk Iesus onnét Menyben méne, Mind Menyorizág ezen meg-
őrüle, Szent Attyának Jóbja-felől üle, Onnat lézen Világ
itilője.

Légy kegyelmes Iesus Szent Atyáddal, Légy szó-szóllónk drága Szent
kínoddal: Segély minket Menyből Malasztoddal, Őrizzes-
meg te Szent Angyaloddal.

Aldgy-meg minket a' te Szent igéddel, Moss-meg minket drága Szent
véreddel, Vigasztaly-meg a' te Szent Lelkoddal, Dicsőíts-meg
te Istenségeddel.

Az Menyégből Iesus, Nemes Urunk, Ez Világra itilni le-várunk,
Fel-tamadván téged mind meg-látunk, Tölled Menyben meg-
koronáztatunk.

Mostan azért adgyad Szent Lelkeder, Dicsirhesűk vele felségedet,
Es egy-házi te szentelésedet, Eggyeségben L. gyűlt fok Szen-
tidet.

Ez életben bocsásd-meg bűnünket, Itiletkor támasd-fel testünket,
Eggyesítvén testünkkel lelkünket, Jobb-kéz-felől engedgyed he-
lyünket.

Nagy Ur Isten vegyed e' Versünket, Szeretetből szerzett énekünket,
Bóldogitsad testünket, lelkünket, Adgyad Menyben örök-éle-
tünket.

Dicsirtesék az Atya Ur Isten, Dicsirtesék a' Fiú Ur Isten, Dicsirtes-
fék Szent Lélek Ur Isten, Szent Háromság, egy bizony
UR Isten. Amen.

PASSIO BEATISSIMÆ VIRGINIS
MARIÆ.

BOLDOG ASSZONY PASSIO-JA.

AZON NOTARA.

Szűz Maria Iesusnak Szent Anyja, Angyaloknak, s' Szenteknek Asszonya, Bűnös népnek kegyes szó-szóloja, Reménsege, oltalma, gyámola.

Emlékezem mostan Szent Fiadról, A' Iesusról, mi édes Urunkról, Ó kinnyárol, és Szent haláláról, Es szivednek nagy fok firásáról, Azt említem, hogy Bétániában, Magdolnának Ó Palotájában, Iesus hiva belső-kamarában, Nagy titkokat monda néked abban, Azok között illyent-is jelente, Hogy Jerusálemben Ó fel-menne: Vég-Vacsorát a' Városban tenne, O Törvényért ott újat rendelne.

Es az-után a' kínokra menne, Vereséget nagy fokot szenvedne, Kereszt-fára feszítetve lenne, E' Világ-ért halált azon venne.

Te ezeket oh Szent Szűz hogy hallád, El-ijedvén fejedet le-hajtád, Térdeidet a' földre bocsátád, Szent Fiadnak e' szókat úgy mondád:

Oh énnékem, szerelmes Szent Fiam, En Istenem, és szentséges Uram! Kérlek téged emlekezzél róllam, Kérésemet halgald-meg, hadd mondgyam.

Kérlek ne-menny most fel a' Városba, De maradgy-meg itt Bétániába, Mert a' Sidók vadnak nagy haragba, Te-ellened: és gonosz szándékba.

Maradgy-meg itt gondodat viselem, Vég-Vacsorát én meg-szerzetem, A' Húsvéti-Bárányt meg-süttem, Az étkeket kedvedre készítem.

Kérlek engedgy én könyörgésemnek, Ne-tégy nagyobb bánatot szivemnek, Mert ha fel-mégy, és ott meg-ölelendnek, Nagy kint szerzed az én életemnek.

Monda

Monda Iesus az Ó Szent Annyának, Akarattya az én Szent Atyámnak, Irások-is tartják Próféta'knak, Hogy el-vegyem bűnét e' Világnak.

Szükség azért hogy én oda mennyek, A' Városba: s' mindent el-vegezzek, Vég-Vacsorán új Törvényt szerezzek, Es az-után kint, halált szenvedgyek,

Oh Maria ezeket hogy hallád, Szent Fiadnak im e' szókat szóllád: Tudom Uram, úgy vagyon mint mondád, Igy rendelte ezeket Szent Atyád.

De én velem kérlek hogy ezt tegyed, Hogy lelkemet testemből ki-vegyed, Addig, a' mig a' halált szenvedgyed, Akarattját Atyádnak bé-töltsed.

Ne láthassam én a' te kínodat, Se pediglen szörnyű halálodat, De te lássad az én haláloamat, E' Világból én ki-múlásomat.

Jobb énnékem Világtól meg-válnom, Es lelkemet te Kezedben adnom, Hogy-sem-mint te halálodat látnom, A' látásból bánatban meg-halnom.

Kérlek azért vedd-ki most lelkemet, E' Világból az én életemet, Kezeiddel fogd-bé szemeimet, Es az-után temesd-el testemet.

Urunk Iesus látván nagy bánattyát, Szent Annyának keserves siralmát, Le-térdeplék, s' meg-ölelé Annyát, Meg-csókolá az Ó Szent orcáját.

Szent Annyának, sirván csügg a' vállán, Ugy bánkodik az Ó nagy bánattyán, Engeszteli szép szóval biztatván, Hogy ne-sirna, kéri, bátoritván.

De mind ketten Ók zokognak vala, Egy-mást szépen meg-ölelték vala, Térden-álva siránkoznak vala, Szent Annyának Iesus így szól vala:

Kérlek Anyám, hogy légy békeféségben, Csendeféségben, szivedben, s' elmédben, Mert énnékem akaratom ebben, Hogy szenvedgyek halált én testemben.

Nem

Nem jobb volna, ha te most meg-halnál, Es engemet e Világon had-nál, Mert bizonynal Lymbuira szállnál, Menyországban bém nem bocsáttatnál.

Nám jól tudod, hogy a' vén Próféta, A' Simeon te-néked meg-mondta, Hogy lelkedet a' tör által-járja, En kinomat, midőn szemed látva.

En Szent Fiam, monda Szűz Maria, E' világnak halállal Váltója, En szívemnek csak te vagy tudója, Szereteti, és bátorítója.

Légyen bátor énnékem, mint monda, A' Próféta: s' irásban mint hatta; Hogy szívemet a' bánat el-hattya, Kinaidot midőn szemem látva.

Csak hogy kérlek ne-hadgy-el engemet, En előlem ne-vedd-el Szinedet, Rézfesíts bár kinokban engemet, Mellyek alá veted Szent testedet.

Engedd kérlek hogy veled lehessek, Es mindenben együtt szenvedhessek, Kint, és halált, temetést vehessek, Veled hallyak, s' te-veled élhessek.

Monda Iesus: Szent Anyám, MARIA; Nem bocsátlak téged a' kinokra, Nem kell menned mostan a' halálra, De akarom hogy csak nézz kinomra.

Maradgy-meg te, monda Szent Annyának, Légy Afzfzonyok az Apostoloknak, Tanítója a' Tanítványoknak, E' világon példa minden jóknak.

Ezt-is monda, Szent Anyám hogy szültél, Szent méhedben, Óledben vieltél, Hogy engemet ennyire neveltél, Es nagy hiven eddig meg-őriztél.

Köszönöm én te szolgálatodat, Velem-való dajkálkodásodat, Szeretettel rám vigyázásodat, Nagy hűséges szorgalmasságodat.

Im ellled most én búcsút vések, Es te-tölled bocsánatot kérek, Mert immár Jerusálemben megyek, Kint, és halált holott én szenvedek.

A' Pölkökre az-után le-szállok, Sok Lelkeket én onnét ki-hozok, Fényel-

Fényességben hogy én fel-támadok, Néked akkor nagy örömet adok.

Im ezeket hogy Iesus meg-mondá, Ó Szent Annyát meg-áldá, s' csókolá, Es az-után ő maga fel-állá, Szent Annyát-is állatá lábára. Idvezitőnk innét ki-fordúla, A' Szent Szűz-is utánna indúla, Szűz Maria mert igen firattya, A' kün-álló Sokaság jól látta.

A' ház-népe Urunkhoz járúla, Tudni-illik, Maria Magdolna, Kik a' Szűzet látván hogy úgy írta, Ott meg-kérdék hogy mi oka volna?

Szűz Maria hogy okát meg-mondgya, Hogy Szent Fia most menne halálra, Azzal őket indítá íráfra, Ohajtásra, és nagy zokogásra.

Kérik vala Iesust ók mind arra, Hogy ne-menne a' szörnyű halálra, Ne-menne-fel a' Vég-Vacsorára, Mert eleget főznének ók arra. Monda Iesus a' jó Afzfzonyoknak, Akarattya az én Szent Atyámnak, Írások-is tartya Próféta'knak, Hogy magamat adgyam a' kinoknak.

Kéré Iesus Maria Magdolnát, Hogy vennéje hozzája Szent Annyát, Es viselné mindenben jól gondgyát, Enyhítené az ő nagy bánattyát.

Iesus Urunk mind az ott állókat, Az keserves Afzfzony-állatokat, Szent kezével meg-áldá sírókat, Meg-köszöné nekik jó-vóltokat.

Az Udvarból Christus ki-fordúla, Apostoli Sereg véle vala, Jerusálem-felé el-indúla, Illyen-képpen megyen a' halálra.

Szent Annyá-is utánna indúla, Jó népekkel ottan el-ki-állá, Könyves-szemmel néz vala utánna, Fiát Iesust erőssen firattya.

Szent Fia-is sír az úton menvén, Es nagy gyakran Annyára tekintvén, Apostolok e' dolgot szemlélvén, Ók-is azon bánkodnak könyvezvén.

Christus Urunk menvén a' Városban, Szűz Maria áll vala az útbán, A' fok jókkal marada bánatban, Nagy írásban, és sok ohajtásban.

Ez a' dolog Csötörtökön vala, A' Nap immár le-menésben vala,
Az út pedig ott felelmes vala, Azért Szűzet haza híják vala.
Az útról ők mind haza térének, Szállásokra estvére menének, Es
házokban le-telepedének, Kamarában Szűznek helyt szerzének.
Ott a' Szent Szűz szivből imátkozik, Szent Fiáról gyakran gondol-
kodik, Szent Attyához azért fohászkodik, Fia miatt felette
bánkodik.
Szűz Maria mi-is téged kérünk, Bűnös népek kik még testben
élünk, Hogy a' Iesust imádjad érettünk, Légy szó-szóllónk
előtte mi-nékünk.
Hogy bűnünkől mi ki-tisztúlhassunk, s' Szent Malasztban és meg-
újulhassunk, Menyországban hozzád bé-juthassunk, Mind örök-
ké veled vigadhassunk. Amen.

M A S A Z O N N O T A R A.

Isten Fia magát meg-aláza, Menyországból jöve e' Világra: Mariá-
nak bé-szálla méhében, Es öltözék Emberi-személyben.
Ehséget, és gyakor szomjúságot, Fáratságot, és sok boízfúságot:
Gyalázatot érettünk szenvede, Hogy bűnünkről eleget te-
hetne.
Sok vakoknak szemeket meg-nyitá, Poklofokat szépen meg-gyó-
gyitá: Halottakat támaszta életre, Jó példával utat nyitá
Menybe.
A' kegyetlen Sidók meg-irigylék, A' Tanácsban ottan el-végezék:
Hogy a' Iesust kötözve meg-fognák, Es végtére a' halálra
adnák.
Ez Tanácsot Júdás hogy meg-hallá, A' Sidókkal ő-is azt jóvallá:
Meg-ölelsék a' IESUS; azt mondgya, Maga lészén, ki ke-
zekben adgya.
Ezt hogy hallák Sidók, örülének, Es harmincz-pénzt néki igiré-
nek: Júdás a' pénzt Sidóktól el-vévé, Es a' Iesust kezekbe úgy
vitte.

Nagy

Nagy fok néppel Júdás fel-készüle, Iesus-után a' kertbe bé-méne:
Mondván nekik: A' kit meg-csokolok, Azt fogjátok, s' erőssen
tartsátok.
Látván Iesus Sidók sokaságát, Ottan tőlők meg-kérdé az okát:
Kit keresnek? IESUST. ők azt mondák, Hogy Júdás már
jelt adgyon, azt várak.
Monda Iesus szép gyenge beszéddel, A' Sidóknak szólván szelidséggel:
Ha engemet akartok meg-fogni, Tanítványim hadgyátok el-
menni.
Ottan Iesust a' Sidók meg-fogák, Meg-kötözék, s' mód-nélkül rán-
gatak: Szent szakállát meg-tépék, szaggatak, Szent orcáját
pökdösék, rútíták.
Cedron-vizén Iesust vízfsza-hozák, Annás Papnak házában állaták:
A' Sidóktól néki vádoltaték, Tanítványi hol vadnak? azt kér-
dék.
Meg-felele Iesus Annás Papnak, Tanítványim azt kérded hol vadnak:
Es mi légyen az én tanításom, Tudgyák a' kik hallották szól-
lásom.
Azon-közbe egy kegyetlen szolgál, Az ördögnek undok moslák rab-
ja: Arczúl csapá Iesust, és így monda: Így felelsz-e a' Fő Pap
szavára?
Monda Iesus engedelmelességgel, Mit versz engem ily kegyetlenség-
gel? Gonosz szókat ha én most mondottam, Bizonyítsd-meg
ha nem jól szóllottam.
Annás Iesust Kaipháshoz küldé, A' Kaiphás házában bé-vivé: Es ott
Iesust meg-kérdé magának, Hogy-ha mondgyák őt Isten
Fiának.
Kaifásnak Iesus így felele: Magad mondod; és meg-látsz végtére,
Itilette szép felhőben jöni, Szent Atyámnak Jobja-felől ülni.
Dicsírtelessék az Atya Ur Isten, Ó Igije a' Fiú Ur Isten: Egyetemben
Szent Lélek Ur Isten, Szent Háromság egy bizony Ur Isten.
Amen.

R 2

MAS

M A S S Z E P E N E K.

Nota: *Stabat Mater dolorosa, Co.*

I.

Kerlek én Szarándok lelkem, Téged-is halandó testem. Ertsetek egyet velem. Ertsetek egyet velem.

Igyekezem Istenemnek, Szolgálnom én Teremtőmnek. Világ Fejedelmének. Világ Fejedelmének.

Ebben a' Szarándokságban, Pœnitencia-tartásban. Lészek lelki-bánatban. Lészek lelki-bánatban.

Mert hogy lehetne vig kedvem, Midőn szenved Fejedelmem. Tõvis-alatt én Fejem. Tõvis-alatt én Fejem.

A' Nap, a' Hóld, Föld, s' kő-sziclák, Urunk halálát sirattyák. A' csudák bizonyittyák. A' csudák bizonyittyák.

A' békeiségnek Angyali, Istennek kedves Szolgái. Tudtak akkoron sirni. Tudtak akkoron sirni.

Koporsók meg-nyilatkoztak, A' halottak fel-támadtak. A' Városban láttattak. A' Városban láttattak.

Csak a' Sidók örvendeztek, Ó bűnökben dicsekedtek. De ezért megfizettek. De ezért megfizettek.

En Christus Szent halálá-ért, Szűz Annya epeségé-ért. Sirok, s' meg-halok ezért. Sirok, s' meg-halok ezért.

Kezén, lábán, szegek-helyét, Vérel-festett sebes testét. Es oldala mély sebét. Es oldala mély sebét.

Köny-húllatá-fommal mosom, Nagy szerelemmel csókolom. Ólemben szárogatom. Ólemben szárogatom.

I I.

Kinek Nevére Föld, s' az Eg, Térdet hajt Pokol, és mélység. Minden Fejedelemség. Minden Fejedelemség.

Kit dicsirnek az Angyalok, Imádnak hatalmaóságok. Rettegnek Uraságok. Rettegnek Uraságok.

Intésére meg-rémülnek, Egek oszlopi reszketnek. Kő-szálak repedeznek. Kő-szálak repedeznek. Térdre

Térdre esett, mint a' Szólga, Tanítványok lábát mossa. Törölvén szárogattya. Törölvén szárogattya.

Oh Isten méltóztatása, Judás lábát-is meg-mosta. Ki őtet el-árulta. Ki őtet el-árulta.

Intvén pœnitenciára, Elete jobbítására. De nem lön ő hasznára. Mert volt az ördög töriben, Fõlvénységnek örvényében. Immár Pokol tüzében. Immár Pokol tüzében.

Christus alázatóságát, Kövefsük ő tanítását. Ugy veszszük boldogságát. Ugy veszszük boldogságát.

I I I.

Nagyobb csudát nem olvasott, Ez e' Világ; nem-is hallott. Szemeivel sem látott. Szemeivel sem látott.

Urunk orczáján a' vérenél, Es véres-veréjtezésnél. Hofszú szenvedésénél. Hofszú szenvedésénél.

Midőn készült a' halálra, Meg-mondhatatlan kínokra. A' magas kereszt-fára. A' magas kereszt-fára.

Látván az egész szenvedést, Ostorozást, és pökdösést. Csúfolást, s' nyakon-verést. Csúfolást, s' nyakon-verést.

Népe háládatlanságát, Vérenek meg-tapodását. Maga meg-útálását. Maga meg-útálását.

Jerusálemnek romlását, Sidó-Ország pusztulását. Sok Nemzet kárhozattya. Sok Nemzet kárhozattya.

Gondolkodván mind azokról, Vér-verejték orczájáról. Földre folyt, ruhájáról. Földre folyt ruhájáról.

Oh én lelkem te-is azért, Bánkodgyál fok bűneid-ért. s' Christus szenvedésé-ért. s' Christus szenvedésé-ért.

Mert a' mint a' szenvedésnek, Tárfa lesz most keresztének. Ugy lélsz őrdömének. Ugy lélsz őrdömének.

SECUNDA PARS.

I.

Veres verejtéke után, Iesus a' jövendőt tudván. Judást Sidókkal várván. Judást Sidókkal várván.
 Tanítványit hogy fel-költé, Es az Imádságra inté. s' Hóhérit meg-jelenté. s' Hóhérit meg-jelenté.
 Júdás fok fegyveres-kézzel, Sok égő-szövetnekekkel. Erkezék készülettel. Erkezék készülettel.
 Nézd a' dühös farkasokat, Mint készítik agyarokat. Bárány-ellen fogokat. Bárány-ellen fogokat.
 Meg-kérdvén, kit keresnének? Rémulván hátra menének. Es a' földre esének. Es a' földre esének.
 Nem titkolta Istenségét, Meg-gyógyítván Málkus fülét. Tiltván Péter fegyverét. Tiltván Péter fegyverét.
 Emberségét sem titkolá, Mert ám magát kézben adá. Meg-fogák, mert akará. Meg-fogák, mert akará.
 Te áruló fősvény Júdás, Hol a' méltó hálá-adás? Mit jelent a' csókolás? Mit jelent a' csókolás?
 Christus néked testér, s' vérét, Adta: mosván lábad szennyét. Hogy vennéd dicsőségét. Hogy vennéd dicsőségét.
 Te pedig meg-ejtésére, Vermet ásál: Es véreére, Pénzt vettél; gyötrelmére. Pénzt vettél; gyötrelmére.
 Roszszúl kereskedő Kalmár, Erszény-hordozó Or, Sáfár; Gehennában fizetsz már. Gehennában fizetsz már.

II.

AZ Eg, és Föld irtózzanak, Arczúl-verésén Christufnak. Attya ábrázattyának. Attya ábrázattyának.
 Kit egy hizelkedő szolga, Órdögnek rosz moslák rabja. Ok-nélkül arczúl-csapa. Ok-nélkül arczúl-csapa.

Sera-

Serafimok, Cherubimok, Angyalok, és Archangyalok. Kik Istennek szolgáltak. Kik Istennek szolgáltak.
 Kik az első szülötteket, Egyptusban meg-ölétek. A' népet meg-verétek. A' népet meg-verétek.
 Kik Lucifert le-vetétek, Sodomát meg-égetétek. Pharaót meg-ölétek. Pharaót meg-ölétek.
 Mi az oka hogy halgattok, Midőn szenved ti Uratok. Es boszszút nem állotok. Es boszszút nem állotok.
 Tudom hogy idveiségünk-ért, Halgat Christus; ti-is azért, Mennyei éppület-ért. Mennyei éppület-ért.
 Bé-kell telni az Irásnak, Szervedni kell a' Christufnak, Váltságok-ért fokaknak. Váltságok-ért fokaknak.
 Mert rólla prófétáltatott, Hogy szenved fok boszszúságot. Orczája gyalázatot. Orczája gyalázatot.

TERTIA PARS.

I.

I Saisának írása, Dávidnak prófétálása. Példák árnyékozása. Példák árnyékozása.
 Üdőknek tellyes voltára, Bé-töltek: midőn Christufra, Szállott szenvedés habja. Szállott szenvedés habja.
 Meg-némult Kaifás előtt, Mint bárány a' nyirók előtt. A' hamis Tanúk előtt. A' hamis Tanúk előtt.
 Őket egy szóval sem fedde, Magát előttök nem menté. Kaifás sem érdemlé. Kaifás sem érdemlé.
 Mert jött vala ő szenvedni, Mi bűneink-ért fizetni. s' Azért akart halgatni. s' Azért akart halgatni.
 Szent orczáját bé-födözték, Kezeit hátra kötözték. Hogy b...ban verhetnék. Hogy bátrabban verhetnék.
 Némelly pökdöste orczáját, Némelly szaggatta szakállát. Őklével verte hátát. Őklével verte hátát.

A' tób-

A' többit meg-nem mondhatom, Könnyebb Christussal bánkodnom.
 Bóldog-Afzfzonnnyal sirnom. Bóldog-Afzfzonnnyal sirnom.
 Ollyanná tötte orczáját, Mint igen kemény kő-fziklát. Gondolha-
 tod fok kinnyát. Gondolhatod fok kinnyát.
 Oh ember tanú halgatni, Ha kedved Christust követni. Es véle
 uralkodni. Es véle uralkodni.
 Bóldogok a' kik szenvednek, Boszfzúság-ért nem fizetnek. Isten fiai
 léznek. Isten fiai léznek.

I I.

SOk káromlás, taglás után, Fő-Papok Sinatot tartván. Nagy-Pén-
 tekre virradván. Nagy-Péntekre virradván.
 Kötve vivék Pilátushoz, Christust a' Pogány Biróhoz. Hogy szólna
 halálához. Hogy szólna halálához.
 De az ő vádolások, Fontolván, menté Urunkat. Meg-vevén pa-
 nafzokat. Meg-vevén panafzokat.
 Mondván: Okot nem találok, Az Emberben, kit vádoltok. Jobb ha
 el-bocsáttátok. Jobb ha el-bocsáttátok.
 Ha el-bocsátod, mondának; Nem léz barátta Császárnak. s' Kedvek
 telik Sidóknak. s' Kedvek telik Sidóknak.
 Pilátusnak nincs mentsége, Ki vólt Sidók Fejedelme. Római Császár-
 Képe. Római Császár-Képe.
 Midőn Christust kézben adá, Halálra sentenciázá. Szörnyen osto-
 rozatá. Szörnyen ostoroztatá.
 Mert a' Tanúk hamiságát, Tudta a' Sidók haragját. s' Christus ártat-
 lanságát. s' Christus ártatlanságát.
 Még-is hozatván Medenczét, Fedezni akarván vétkét. Meg-mosá
 véres kezét. Meg-mosá véres kezét.
 De Urunkat kézben adván, Barrabást meg-szabadítván. Gonofsága
 lön nyilván. Gonofsága lön nyilván.
 s' Mint-hogy Császár gratiáját, Hogy sem Törvény igafságát. Inkább
 szerette magát. Inkább szerette magát.
 Császártól sem becsülteték, Szám-ki-vetéfre üzeték. Bűnében el-
 kárhozék, Bűnében el-kárhozék. Pilá-

Pilátusnak követői, Christusnak meg-felzítói. Es kegyetlen hohéri.
 Valakik bünt cselekefznek, Pilátussal együtt léznek. Es örökké
 gyötrődnek. Es örökké gyötrődnek.

Q U A R T A P A R S.

I.

A Tyának örök Igéjét, Es dicsőségének fényét. Szépségének tü-
 kórét. Szépségének tükórét.
 Mindeneknek Teremtőjét, Minden Tudománynak kincsét. Istennek
 bölcseségét. Istennek bölcseségét.
 Kevély Heródeshez vivék, A' hol Iesust meg-neverék. Es bolondnak
 nevezék. Es bolondnak nevezék.
 Mert fejrbe öltözteté, Pilátushoz viszfa-küldé. Csak semminek
 itilé. Csak semminek itilé.
 Valaki elől-találta, Avagy által-menvén látta. Iesust minden csúfol-
 ta. Iesust minden csúfolta.
 Így csúfolá régen Noët, A' gonosz Chám ő Szüléjét. Látván ő ré-
 szegségét. Látván ő részegségét.
 Christust-is fejr ruhába, Meg-részegítette vala. A' szereternek bora.
 Azért lön csúfja mindennek, A' Sidó, és pogány Népnek. Egész Je-
 rusálemnek. Egész Jerusálemnek.
 Ez-után más öltözetben, Meg-látták fényes felhőben. Christust
 itilő-székben. Christust itilő-székben.
 Jajgatván magok sirattyák, Mondván: Ti magos kő-fziklák, Esse-
 tek ránk minden fák. Effetek ránk minden fák.
 Ne-hallyuk a' Biró szavát, Az ő rettenetes átkát. Ne-láffuk ő orczá-
 ját. Ne-láffuk ő orczáját.

I I.

O En lellem Teremtőd-ért, Mennyei Vő-legényed-ért. Es meg-
 dicsőitőd-ért. Es meg-dicsőitőd-ért.
 Öltözzél most gyász-ruhában, Menny Pilátus Udvarában. Sirván
 könyvez magadban. Sirván könyvez magadban.

A' Római pogány szolgák, Az ártatlan Iesust fosztyák. Veszíözik, s' ostorozzák. Veszíözik, s' ostorozzák.
 Nincs senki óltalmazója, Mellette nincs szó-szóllója. Nincsen szánakodója, Nincsen szánakodója.
 Ah! ki gondolhatta volna, Hogy az Istennek vállára. Valaha ostorozna. Valaha ostorozna.
 Nézzed a' Mennyei Urat, A' kín miatt nem-is szólhat. Látod ostorok alatt. Látod ostorok alatt.
 Christus csapása izámos volt, Öt-ezer, négy-száz, negyven volt. Es erre oka nem volt. Es erre oka nem volt.
 A' lába talpátul-fogva, Egészség benne nem vala. Tetejé-ig seb vala. Tetejé-ig seb vala.
 Nem volt szine, ékésége, Orczájának tekintete. Kit meg nem törölhete. Kit meg nem törölhete.
 En már többet nem szólhatok, Köny-húllatással áradok. Böldog-Afzszonnyal sírok. Böldog-Afzszonnyal sírok.

Q U I N T A P A R T S.

I.

NEzd az Ur Christus Szent teste, Sok sebekkel van terhelve. Szent vérevel bé-festve. Szent vérevel bé-festve.
 De ezzel nem elégednek, Hivei a' Lucipernek. Uj kínokat szereznek. Uj kínokat szereznek.
 Bársony ruhát adtak reá, A' végre, hogy a' ki látná. Csúf-Királynak tartaná. Csúf-Királynak tartaná.
 Kezében Nádat adának, Hogy már nincs országa annak. Mint pártos lázzasztónak. Mint pártos lázzasztónak.
 Ottan tövis Koronával, Fajdalmas nagy gyalázattal. Koronázák nagy kinnal. Koronázák nagy kinnal.

Az ifzo-

Az ifzonyú Koronába, Illy hallatlan találmányba. Hetven-két tövis vala. Hetven-két tövis vala.
 Azt akkor fejében verék, Szent orczáját meg-vérezék. Koponyáját meg-sérték. Koponyáját meg-sérték.
 Ezt Pilátus nem formálta, Söt más ember sem gondolta. Illy szokás nem-is vala. Illy szokás nem-is vala.
 Ennek kegyetlen mestere, A' kevélyek Fejedelme. Vólt Pokol mű-helyébe. Vólt Pokol mű-helyébe.
 De Urunknak nem-árthatott, Harmad-napra fel-támadott. Menyben koronáztatott. Menyben koronáztatott.
 Ellenségit mind meg-gyözte, Pokol táborát meg-verte. Lucipert meg-kötözte. Lucipert meg-kötözte.
 Pilátus Christus inségét, Látván tövissel vert fejét. Sebes, beteges testét. Sebes, beteges testét.
 Szánakodék, s' azt gondolá, Hogy-ha a' Sidóság látná. Békével bocsátaná. Békével bocsátaná.
 De a' Papok gonofsága, A' népet el-ámította. Mind halálig nem szánta. Mind halálig nem szánta.
 Barrabást add ugy-mond nekünk, Ezt feszítsd-meg; hogy-ha vé-tünk. Vére maradgyon rajtunk. Vére maradgyon rajtunk.
 A' Tolvajt meg-szabadittya, A' Nép; de Iesust halálra. Ottan sentenciázza. Ottan sentenciázza.
 Pilátusnak nincs mentsége, Júdással vagon gyötrelme. Kén-köves feredőbe. Kén-köves feredőbe.

I I.

○ Szüzek Szüz Királynéja, Urnak Szolgáló-Leánya. Isten Fiának Anyja. Isten Fiának Anyja.
 Szemléld kit visznek halálra, A' magas Kalváriára. Mint Bárányt áldozatra. Mint bárányt áldozatra.

S z

Imé

Imé vállán a' keresztfá, A' Fején tövis Korona. Orczáján vér, és torha. Orczáján vér, és torha.

Ez-é az Istennek Fia? Ez-é az Embernek Fia? Ez-é Sidók Királya?
Ez-é a' kit Názáretben? Szűzen fogadtál méhedben, Es szültél Bethlehemben? Es szültél Bethlehemben?

Nem szólhat a' kegyes Anya, Szívét éles-tőr szaggattya. Szent Fiát úgy jajgattya. Szent Fiát úgy jajgattya.

Péter, ez-é a' kit látál, Tábor-hegyén midőn vólnál? Rajta el-álmélkodál. Rajta el-álmélkodál.

Midőn vólna dicsőségben, Hónál fejeb őlőzetben. Orczája fényességben. Orczája fényességben.

Péter-is halgat bánkodván, Mert vétkezett többet szólván. Mesterét meg-tagadván. Mesterét meg-tagadván.

Nékünk-is jobb most halgatnunk, Urunk halálán bánkodnunk. Szent Annyával síratnunk. Szent Annyával síratnunk.

Christus tövis Koronád-ért, A' kopott bársony ruhád-ért. Es a' rozűres nád-ért. Es a' rozűres nád-ért.

Add az élet Koronáját, Halhatatlanság ruháját. Tár-házad gazdagságát. Tár-házad gazdagságát.

S E X T A P A R S.

I.

KI az Eget Nappal, Hóddal, A' bújdosó Plánétákkal. Tündöklő Csillagokkal. Tündöklő Csillagokkal.

Ki az Erdőt szép zöld fákkal, A' Völgyeket forrásokkal. Gyönyörű Madár-szókkal. Gyönyörű Madár-szókkal.

Ki a' Földet virágokkal, Föld-gyomrát ezüst, arannyal: Gyémánttal, fű-szerfzámval. Gyémánttal, fű-szerfzámval.

Ki gyümölcsel a' kerteket, Szóló-gerezedel hegyeket, Halakkal a' vizeket. Halakkal a' vizeket.

Ki az Embert okofsággal, Madarakat szép tollakkal. Meg-ruház jó-módgyával. Meg-ruház jó-módgyával.

Ruhái-

Ruháitúl meg-fosztatik, Keze, lába szegeztetik. Es fára függesztetik. Es fára függesztetik.

Im Anya-szült-mezitelen, Három órát a' kereszten. Fűgg a' nagy vas-szegeken. Fűgg a' nagy vas-szegeken.

O én szerelmes Iesusom, Mely kemény ágyad van látom: Rajtad a' nagy fájdalom. Rajtad a' nagy fájdalom.

Fejednek selyem vánkosa, A' kemény tövis korona. O fájdalmak Férfia! O fájdalmak Férfia!

I I.

KI ad vizet én fejemnek, Köny-húllatást szemeimnek. Hogy én-is keferegjek. Hogy én-is keferegjek.

Mert a' Világnak nagy Ura, Fűggesztetett keresztfára. Gyalázatos halálra. Gyalázatos halálra.

Im az Istennek Szűléje, Vagyon nagy keferűségbe. Epeség tengerébe. Epeség tengerébe.

A' Nap-is az ő orczáját, Bé-fedte világofságát. Gyászollya Isten Fiát. Gyászollya Isten Fiát.

Föld-öfzlopi meg-rendűltek, Kő-sziklák meg-repedeztek. Sidókra nehezteltek. Sidókra nehezteltek.

Mert a' betegek orvosát. A' halottak támasztóját. A' vakok gyógyítóját. A' vakok gyógyítóját.

Minek-utánna meg-verték, Pökdősték, vérbe keverték. Meg-feszítvén, meg-ölték. Meg-feszítvén, meg-ölték.

Akkoron ketté-szakada, A' Templomnak Suporláttya. Világ volt nagy homályba. Világ volt nagy homályba.

Az Angyalok-is csudálták, Urunk halálát hogy lárták, s' Keservefen síratták. s' Keservefen síratták.

I I I.

O Háládatlan Sidóság, Mit véthetett az Igafság. Az Isteni méltóság! Az Isteni méltóság!

Hogy hozzá illy kemény szível, Lennél illy kegyetlenséggel. Oktalan dűhűséggel. Oktalan dűhűséggel.

Hogy nem csak meg-feszítenéd, De bősziúval-is illetnéd. Halálakor nevetnéd. Halálakor nevetnéd.

Ő te-éretted Farahót, Meg-veré mind az Országot. s' Téged meg-szabadított. s' Téged meg-szabadított.

A' Tengeren száraz-lábbal, Altal-hozott gazdagsággal. Nagy rettentő csudákkal. Nagy rettentő csudákkal.

Te pedig őtet kötözve, Pogány Pilátus kezébe. Adtad meg-feszítésre. Adtad meg-feszítésre.

Ő téged táplált Mannával, Kőből-forró jó itallal. Te pedig epésborral. Te pedig epésborral.

A' te ruhád meg-nem kopott, Negyven esztendeig tartott. Nem adott semmi gondot. Nem adott semmi gondot.

Te, ruhájátul meg-fosztád, Merős mezitelen hagyád. Kereszt-fára akasztád. Kereszt-fára akasztád.

Ő, Királyi-Koronával, Becsüllött Uri-pompával. Földnek minden javával Földnek minden javával.

De te róvis-Koronával, Koronáztad gyalázattal. Csúfoltad üres Náddal. Csúfoltad üres Náddal.

Jaj azért néked Sidóság, Reád ízal fok nyomorúság. Szám-ki-vetés és rabság. Szám-ki-vetés és rabság.

Nem lesz Országod, s' Királyod, Oltárod, és áldozatod. Csak méltó gyalázatod. Csak méltó gyalázatod.

I V.

Ő Töredelmes Szűz Anya, Kinek szivét búsultába, Hegyes-tör által-járta. Hegyes-tör által-járta.

Engedd, most veled sirhassunk, Szent Fiadon bánkodhassunk. Kőnyhullással jajgassunk. Kőnyhullással jajgassunk.

Kereszt mellett veled legyünk, Szent kínnyával meg-epedgyünk. Sebével sebefedgyünk. Sebével sebefedgyünk.

Oldala sebében lépjünk, Vérével meg-részegüllyünk. Szent szerelmével égjünk, Szent szerelmével égjünk.

Szent

Szent Kereszte meg-örizzen, Halála elevenítsen. Malasztya idvezítsen. Malasztya idvezítsen.

Ur Iesusnak Anyja engedd, Midőn bűnös testem senyved. Lelkem élyen te-veled. Lelkem élyen te-veled.

Dicsiret az Ur Iesusnak, Meg-epedt Szűz Mariának: Tellyes Szent Háromságnak. Tellyes Szent Háromságnak. Amen.

M A S.

Nota: Angyaloknak Nagyságos Afzszonya, &c.

EZ Világnak szépséges tüköre, Iesus Christus örök dicsősége, Atya Isten véghetetlensége, Abrázattya, és nagy bölcsesége.

E' Világra jöve tanítani, Sok csudákat kezde cselekedni, Bűnösöket a' jóra inteni, Mindeneket idvességre hini.

A' mi szűkség mi idvességünkre, s' Kivántatik az örök-életre, Akarattya mindennek hirdette, Példájának int követésére.

Igy szól Urunk Evangeliomban, Tanuljatok töllem jó-vóltomban, Példát adtam néktek mindenjóban, Kövessetek engem nyomdokimban.

Negyven-napig Iesus a' Pusztában, Bőjtölt értünk nagy fanyarúságban, Sokat fáradt ártatlanságában, Késértette Sátán torkoltságban.

A' Christusnak jó-cselekedete, Mint-egy tükör nekünk Szent élete, Jóra-intő maga-viselése, Követése, s' jó-példa szerzése.

Mikor Urunk Ninivé Városát, El-akará veszteni kő-falát, Bőjtőléssel enyhiték haragját, Es úgy vévék Istennek irgalmát.

Magdaléna Mesterét követvén, A' Pusztában méne nagy fiétvén, Bűneiről Istent engesztelvén, Sok ideig szenvedé, bőjtölvén.

Mikor Isten Adámot teremté, Paradicsomban bé-helyhezteté, Ottan néki a' Bőjtőt hirdeté, Tiltott almát, szájában nevenné.

De hogy

De hogy Adám Istennek hagyását, Altal-hágá Ő parancsolattyát, A' halálra kötelezte magát, Reá-vévé Istennek haragját.

Mind fejen-ként Adámnak fiai, Vagyunk néki el-hagyott árvái, Szám-ki-vetett Eva maradéki, Sok bűn-alá vettetett népei.

Véle-őszve az almában őttünk, Isten-ellen minnyájan vétkeztünk, Azért immár Istent engesztellyünk, Szenvedéssel bünt megszűkerüllyünk.

Kerefsztségben tudgyuk mit fogadtunk, A' Sátánnak hogy ellene-mondunk, És test-ellen mindenben támadunk, Akarattya-ellen rufakodunk.

Tartsuk-meg hát mi fogadásinkat, Zabolázzuk mi kívánságinkat, Kérvén azon szentséges Atyánkat, Igazgassa jóra szándékunkat.

Iesus Christus ki értünk szenvedtél, Mi példánkra negyven-nap böjtöltél, És hasznunkra mindent cselekedtél, Szent életre minket úgy intettél.

Kérünk téged halgass-meg most minket, Vegyed hozzád mi könyörgésünket: Tölts-bé nekünk ebben kérésünket, Veled Menyben rendellyed helyünket.

Dicsirtefsék az Atya Ur Isten, Véle együtt a' Fiú Ur Isten, Egyetemben Szent Lélek Ur Isten, Szent Háromság egy bizony UR Isten. Amen.

M A S.

Nota: A' Pünkösztnek jeles napján, &c.

CSudálatos nagy bölcsesség, Hogy Isten az Embereken, Könyörüle bűnösökön. Dicsiret Istennek.

Mert orvoságot készítte, Kivel az Ember élhetne, És magában el-nevezne. Dicsiret Istennek.

Fiát az Isten választá, Szerelméből értünk adá, Közinkbe őtet bocsátá. Dicsiret Istennek.

Végezté ezt az Ur Isten, Fiát hogy Emberi-testben, Öltöztetné mint fegyverben, Dicsiret Istennek.

Kezes

Kezes lévén Emberek-ért, Ő tenne elégséges bért: Embereknek váltságá-ért. Dicsiret Istennek.

Hogy mindent meg-újítana, És mindent helyére hozna, Kit Adám meg-rontott vala. Dicsiret Istennek.

Bajt vína törvény átkával, Bűnnel, és a' kárhozattal, Istennek nagy haragjával. Dicsiret Istennek.

Értünk halált, s' kint szenvedé, Törvénynek átkát meg-törte, Haragtól minket meg-mente. Dicsiret Istennek.

Annyira meg-kínóztaték, Epp semmi benne nem tetézék: Mert Szent teste meg-törték. Dicsiret Istennek.

Meg-verék, és meg-szaggaták, Meg-pökösök, és csúfolák, És szörnyen meg-ostorozák. Dicsiret Istennek.

E' Világ bunei Söldgya, Mint a' vizeknek foksága, Az Ő fejére borúla. Dicsiret Istennek.

Nem volt ábrázat Ő rajta, Mind vér taglásnak miatta, Fetreng a' fok nyavalyába. Dicsiret Istennek.

Hatalma már az őrdögnek, Nincsen mi-rajtunk a' bűnnek, Pokolnak, és kárhozatnak. Dicsiret Istennek.

Az Istennel békeféségben, Mi Atyánknak szerelmében, Vagyunk immár jó kedvében. Dicsiret Istennek.

Keserves kínnya Christusnak, Lőn el-rontása Pokolnak, Bűnnek, és örök halálnak. Dicsiret Istennek.

Az Ő halála ereje, Immár el-hatott lelkűnkre, Diadalmunk hogy így lenne. Dicsiret Istennek.

Fel-tamadása Christusnak, Elestése lőn holtaknak, Szabadsága minnyájunknak. Dicsiret Istennek.

Mert meg-hozá életűnk, És meg-igazította minket, Hogy fel-támasztá lelkűnk. Dicsiret Istennek.

Bizonyal immár Christusban, Fel-tamadunk mi Urunkban, Uralkodunk országában. Dicsiret Istennek.

Dicsiret Atya Istennek, Dicsiret Fiú Istennek, Dicsiret a' Szent Léleknek, Egy bizony Istennek. Amen.

T

MAS.

M A S.

OH Egeknek fenyelege, Dicsőségnek ékessége, Edes Napom
tündöklése, Jaj imé mely homályban méne.
Oh drágalátos szép gyémánt, Ki vagy az én szivem-aránt, Jaj a'
Sidó veled mint bánt, Téged a' koporsóban hánt.
Oh szentséges édes kezek, Mellyek érettem szenvedtek, O drágalá-
tos mély febek, Szent vérével földet festnek.
O ti magos kék fellegek, Mostan igen könyvezzetek, Szép Csillagok
fenyességtek, Homályban bé-rekeszfizétek.
Oh ti nagy magos kő-fziklák, Repedeztetek, s termő-fák, Szomo-
kodgyék a' vigaság, Imé meg-hólt az igazság.
Oh Menybéli Szent Angyalok, Koporsóhoz járúlyatok, Kérlek mo-
stán sirásátok, Imé meg-hólt ti Uratok.
Oh felséges Atya Isten, Ki lakozol magas Menyben: Szent fiadra te-
kints itten, Mely kint szenved keservesen.
Bűneimnek undokságát, Mossa-el minden rútságát, Szent Fiadnak
ezért kinnyát, Vegyed vére ki-ontását.
Dicsiret légyen Atyának, Ertünk szenvedett Christusnak, Szent Lé-
lek Vigasztalónknak, A' dicső Szent Háromságnak. Amen.

M A S S Z E P E N E K.

Nota: Szörnyű halál, imé hol áll, &c.

Jóseph, Jóseph, hol vagy Jóseph? hol téged én keresselek: Nagy
hegyeken, és völgyeken, el-mégyek, hogy meg-lelylek.
Jesús, Jesús, hol vagy Jesús, hol téged én vesztettelek: Mely tengeren,
vagy csak téren, jaj nekem hol keresselek.
Jóseph Atyád, szived Anyád, mely hirtelenül el-hagyád; Országó-
dat, és hazádat: halálra vetvén magadat.
Jesús Egek Ura, s' Földnek rettenetes birója: Meg-rettentél, hogy el-
mentél, Pokolnak meg-rontója.

Bened

Bened bízott Jácób, s' hízott; oh Jóseph víziza-térűly: Meg-hal
Atyád, meg-hal Anyád, ó-töllök hát el-ne kerűly.
Világ kincse, Jesús élz-e? Vagy még kereszt-fán száradol: Száll-le
hosszánk, pirűly orcánk, Hogy értünk ott szomjúhozol.
Talám vadtól, vagy Farkastól el-szaggattatott a' tested: Vaj-ha tud-
nám! már nem várnám ó Jóseph a' te életed.
Kebelemben, vagy mellyemben ereszfizet drága fejedet: Ne-igya-
meg, ne-szopja-meg, akar-ki piros véredet.
Csepegetett ruhád ijeszt, jaj bizony a' te véred ez: Olly piros vólt,
mikor ki-folyt, el-rejthetetlen dolog ez.
A' mely Dárda által-járta, csontodot, és oldalodot: Oh Jesusom, u-
gyan azon, hadd járja én oldalomot.
Hát meg-hóltál, hogy jó vóltál, oh Jesús Világ tüköre: Veled járok,
s' veled halok, nem élek esztendőre.
Jaj mit késel, hogy nem jósz-el, csak rám erzd kinaidat: Hogy el-
vegyem, és szenvedgyem, minden-fele bánatidat.
Im szivemben, vagy lelkemben halálad után sirt áfok: Ott temetlek
Jóseph, s' tészlek, hogy meg-ne tudhassák mások.
Szivem lobog, vermet vájok, koporsót bennem faragok: Nálam lak-
jál, szép virág-szál, mert éppen már tiéd vagyok.
Szeretettel hogy táplállyunk, noha mi magunk koplalunk, Minden
munkát, fordítunk rád, nálad hogy kedvet találunk.
Oh Jesusunk, oh Istenünk, nagy haragot érdemlettünk: Hogy vére-
det, és erődet, Sidók ki-szopták érettünk.
De bocsásd-meg, és halgásd-meg, siralmas óhajtásinkat: Hogy hasz-
nállyon, és meg-áldgyon, Szent halálad minnyájunkat.

A M E N,

T 2

SEPTEM

SEPTEM DOLORES BEATÆ MARIÆ
Virginis.

Septem tuos dolores *MARIA* dum confidero; *Anna* gemit devota, & *Simeon* affligitur. Tecum pati labores, tecum mori desidero: Doloris ense pectus quando tibi transfigitur: Age fac simili gladio feriar; Age quis tuus est dolor, experiar.

Fugis *MARIA*, prolis Onusta charo pondere; Et luminare Solis De nocte vis abscondere. *Agyptus* est asyli Locus, tuis amoribus: Juxta fluenta Nili Liquefcis in doloribus. Dolor his lacrymis meus elicitur, Meus his lacrymis amor afficitur.

In Patris esse rebus Cum nesciebas Filium; Visa es tribus diebus Pallere, sicut Liliū. Clamans per angiportus, Fili! replebas athera: Lictura plus, obortus Dolor, premebat cetera. Tibi condoleo, tibi compator, Tibi collacrymo, nec adhuc satior.

En fert trabale lignum, Flagrisq; *JESUS* icitur. O Mater! ecce signum Cui porrò contradicitur. Eben crucem ferenti Corpus pluit cruoribus; Et cor tibi Parenti Submergitur doloribus. Plue sanguineis lacrymis anima: Age me dolor, ô dolor, exanima.

Calvaria est amoris, Et est doloris vinea; Sunt prala vinitoris, Clavi, & corona spinea. Dum fixus est *JESUS*, Crucisq; calcatur torculum; Amor dolore lesus, Premit *Mariæ* corculum. Mihi crux, amor, & dolor hinc oritur; Crucifixus amor meus emoritur.

MARIA quando petra Sensu doloris scinditur; Diesq; nocte tetrâ Luget, tibi cor finditur. Deposta membra ligno, Sed membra cassa lumine, Foves sinu benigno, Lavas doloris flumine. Abit has etiam super excuvias Dolor, ac animus meus in pluvias.

Cum filio sepulto Lapis sepulchro advolvitur; Tibi *MARIA* multo Dolore, vita solvitur. Sedens ad antra tumbæ, Mœsti susurro murmuris, Instar gemis columbæ, Et plangis instar turturis. Ita congeritur dolor in cumulum; Facis è lacrymis tibimet tumulum.

ô Mater!

O Mater! ut dolorum Per hanc amaritudinem; Cœlestium bonorum Gustem suavitudinem; Tecum pati labores, Tecum mori desidero; Septem tuos dolores Dum plango, dum confidero. Sit honor Triadi, Triadi canimus: Sit ei dolor hic sacer, ac animus. Amen.

A L I U S.

Nota: Mittitur ad Virginem Dei &c.

Hora jam Matutina Matri nunciatur, Quòd Iesus à Iudæis falsis captivatur: Domum *Annæ* petiit: illuc ducebatur, Toto corde tremuit malè dum tractatur.

Hora prima *Maria* Iesum suum Natum, Sequitur suspiriis crebris ad *Pilatum*: Falsos testes audiens, sputo maculatum, Ingemiscit tam dirè cernens verberatum.

Hora audit tertia crucifigi Natum, Videt reatum purpurâ, spinis coronatum. Ad mortis sententiam eundem damnatum, Trabe magnâ graviter crucis oneratum.

Hora sexta *Maria* videt conclavari, Corpus Christi tenerum in altum levari, Ac Iesum sitientem felle saturari, Et proprio sanguine vestem rubricari.

Hora nona *Maria* Iesum expirantem, Videns: ac magnâ voce audit clamantem. *Ioanni* Matrem, *Patri* Flamen commendantem, *Simeonis* cor ejus enses perforantem.

Hora jam Vespertina Mater dolorosa, De cruce depositum voce querulosa. Continens ingremio, dixit: O meorum, Vita sustentatio, lumen oculorum.

Hora completorii venit ad sepulchrum, Aromate *Maria* corpus unxit pulchrum. Deformatum pallore, Iesu mortis dura, Redemptionis nostræ premium futura. Amen.

M A S.

Nota: Jesus Szent szivek arannya, &c.

Idvez-légy Iesus Szent feje, Kit Sidók irigy elméje, Tõvissel, s' Náddal verete, E' világnak vétkei-ért.

T 3

Idvez-

Idvez-légy minden haj-szála, Vérben-fagyott Szent Izakálla, Kiket hóhér meg-szaggata, E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy fenyves orczája, Kit Sidók büdös torhája, Undokíta, s' csapdoftata. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Urunk két szeme, Irgalmafságnak Szent jele, Ki, sűrű könyvet ereszte. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy édeség szája, Kit egy vitéz Spongiája, Eczet, s' epével kínála. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Urunk Szent Füle, Kiket a' Sidók vad-nyelve, Szitkokkal igen terhele. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Uram Szent Nyaka, Kit a' kötél, s' hóhér marka, Képtelen meg-szorongata. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Ur Szent Vállai, Kegyes Pellikán Szárnyai, s' Fára terjesztett Karjai. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Urunk Szent Keze, Kiket hóhér undok keze, Meg-lyuggata, és szegeze. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Iesus oldala, Melyből viz, és Vér csordúla, Mihelyt lánccsától meg-nyíla. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Ur Iesus Szive, Ki érettünk meg-epede, Kint, terhet fokat szenvedde. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Iesus Szent Lába, Kik Jerusálem útára, Mentenek fokszor fátadva. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Iesus Szent Vére, Bűnösöknek nemes Bére, Ki, folyál Si-on földére. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Iesus Szent Teste, Kit ostor vérrel meg-feste, s' Hóhér keresztre függeszte. E' világnak vétkei-ért.

Idvez-légy Lelke IESUS nak, Kit ajánlál Szent Atyádnak. Dicsiret Szent Háromságnak, Ertünk szenvedett Christusnak,

A M E N.

M A S.

M A S.

Nota: *Infinita bonitatis, &c.*

SZűz-által jött e' Világra, Ki vérével Menyországra, Urat nyitott a' boldogságra, Kereszten meg-hólt, mellyen heter szólt, Az első e' volt, hogy bűnök nem vólt; Kik miatt testén vértől esett fok fólt.

Attyát mivel azon kéri, Hóhérinak piros véri, Bűnőknek legyen váltó béri, Tudatlan tötték, hogy őt meg-ólrék, Ózlophoz köttek, kinnyát szerzették, Hogy Urok legyen ezekben nem vótték.

Lásd, a' második szózatya, A' nagy bűnöst meg-halgattya, s' Paradicsomba jutattya, Ma veled léfzek, mondván: jól téfzek, Örömid kéfzek néked, nagy részek, Menyben; mert róllad minden bűnt el-véfzek.

Véres fejét Szent vállára, Hajtván tekint Szent Annyára, s' Kedvesebbik Tanítványára, Harmadszor hadgya, szavát fogadgya, Annyának adgya, Szent Annyát, s' mondgya: Hogy együtt legyen véle, s' el-ne hadgya.

Erts-meg negyedszer, mint várja, Attyát kiáltván hogy zárja-El nagy kinnyát, mely testét járja, Sidók káromlyák, s' avar csufollyák, Most hja, mondgyák: Illyést, meg-látták, Hogy kinnyaitól, ha meg-szabaditták.

Rettenetes szomjúsága, De nem bornak kívánsága, Hogy tisztúlyon bűnöd rútsága, Azért innya kér, testéből foly vér, Mely mi-reánk tér, Attyáig fel-ér, Hogy bűneink-ért ő legyen elég Bér.

Ez a' hatodik szóllása, Keresztről hogy ki-bocsássa, Lelkét: s' legyen már ki-múlása, Vegye hozzája, tekintsen rája, Vólt fok munkája, meg-epedt szája, Oldalán lebet tött vitéz kopiája.

Gyöze-

Győzedelmes halála lőtt, Testen, ördögön erőt vött, Végre mindenekben véget tőtt, Nem kimílette, vérét töltötte, Mind ki-öntötte, vért el-vőtte; Világnak: kiért életét le-tötte.

Itt v. gyon hát bő váltsága, Eletednek szabadsága, Itt romlott-el, lelked rabsága, Meg-szabadított, útra indított, Mellyet megnyitott, meg-is tanított, Mint kellyen járnod, úgy lesz ajtód nyitott.

Nézd azon váltságod árra, Itt tétetett az óltárra, Járúly lelki-szemmeddel arra; Szul. Fia teste, ki fel-kereste, Eleted leste, vérevel feste, Kereszten midőn érted lőn el-este.

Aldott légy drágalátos test, Ki, halálnak vetettél lest, Midőn piros véred földet fest, Azon Isten vagy, itt hatalmad nagy, Minket el-ne hadgy, sőt Malasztot adgy, Te hiveiddel, mind végig itt maradgy. Amen.

HYMNUS.

Nota: Jesus Szent szivek arannya, &c.

Audi benigne Conditor, Nostras preces cum fletibus, In hoc Sacro jejunio Eufas quadragenario.

Scrutator alme cordium, Infirma tu scis virium: Ad te reversis exhibe Remissionis gratiam.

Multum quidem peccavimus, Sed parce confitentibus: Ad laudem tui Nominis, Confer medelam languidis.

Sic corpus extra conteri Dona per abstinentiam, Jejunet ut mens sobria, à la-be prorsus criminum.

Præsta beata Trinitas, Concede simplex unitas, Ut fructuosa sint tuis Jejuni-
orum munera. Amen.

Audi benigne conditor. No. 152.

Halgas-meg minket Ur Isten, Kereszten könyörgésünkben, E' Szentséges szenvedésben, Negyven-napi böjtölésben.

Te lá-

Te látod Uram szívünket, Tudod erőtlenségünket, Adgyad te-hoz-zád tőröknek, Bocsánattyát bűneinknek.

Sokkal Uram meg-bántottunk, De légy kegyelmes mi-nékünk, Es lelkünkben orvosságunk, Hogy mi sziből böjtölhesünk.

Ur Isten engedgyed kérünk, Kik testünkben most böjtölünk, Hogy lelkünkben örvendezzünk, Minden bűnt távol kerüllyünk.

Engedd-meg ezt Szent Ur Isten, Szent Fiaddal egyetemben, Hogy hasznos légyen mi-nékünk, Az mi testi-szenvedésünk. Amen.

HYMNUS.

Nota: O Pater Sancte, &c.

Ad preces nostras Deitatis aures, Deus inclina pietate solâ: Supplicum vota suscipe, precamur, Famuli tui.

Respice clemens solio de Sancto, Vultu sereno Lampades illustra: Lumen tuo tenebras depelle, Pectore nostro.

Crimina laxa pietate multâ, Ablue sordes, vincula disrumpe: Parce peccatis, releva jacentes, Dexterâ tuâ.

Te sine, tetro mergimur profundo, Labimur alta scelevis sub unda: Bre-
tuo trahimur ad clara, Sidera Coeli.

Christe Lux vera, bonitas, & vita, Gaudium Mundi, pietas imm-
nos à morte roseo salvâsti, Sanguine tuo.

insere tuum, petimus amorem, Mentibus nostris, fidei refunde: Lumen
num, charitatis auge, Dilectionem.

Tu nobis dona fontem lacrymarum, Jejuniorum fortia ministra: Viria carnis
millia retunde, Freamâ tuâ.

Procul à nobis perfidus absistat, Satan à tuis viribus confractus: Sanctus assi-
stat Spiritus à tua, Sede demissus.

Gloria Deo sit aeterno Patri, Sit tibi semper genitoris Nate: Cum quo equalis
Spiritus per cuncta, Sacula regnat.

Amen.

Ad pre.

Ad preces nostras. Nota eadem.

Könyörgésünkre kegyes füleidet, Hajts-le Ur Isten, s' nyisd-meg az Egeket, Es kegyelmesen fogadd kérésünket, Dicsiretünket. Nézz kegyelmesen reánk Szent Székedből, Tiszta kedvedből tekints alá Menyből, Es világoddal vigy-ki sötétségből, E' nagy inségből.

Fojts-meg vétkünet te nagy jó-vóltodból, Mosd-el bűnünket irgalmasságodból: Bűnben lévőket, emelly kegyessen-fel, Szent kezeiddel.

Christus jó világ, jóság, és igazság, Es a' Mennyei vígaság, böldegység, Ki életünk-ért egyedül lól váltság, Szent irgalmasság.

Olts-belénk kérlek, Szent Szeretetedet, Önts-bé elménkben a' te Szent Hitedet, Egi-világgal táplályad népedet, Te hiveidet.

Engedgy mi-nékünk bőséges köny-hullást, Bőjtölésünkben vétkünetől távozást, Szent szerelmedből igazán újulást, Végigmaradást.

Távul mi-tóllunk légyen az ellenség, Ugy mint Istentől rontatott dühőség, De jelen légyen Szent Lélek Istenség, Meny-béli dicsőség.

Ég légyen néked Atya Isten, Tisztetség néked áldott Fiú Isten, Es mind ezekkel, Szent Lélek Ur Isten, Mind öröké, Amen.

M A S.

Nota: Menyből jövők most hozzátok, &c.

NO Földnek minden Népei, Egnek dicsőült Seregi: Emberek, s' minden állatok, Jertek ide hol kik vadatok.

En vagyok az Isten Fia, Kit Atya újjal mutata: Amaz áldott Szent Mesiás, Ki-által lótt a' meg-váltás.

Mi az oka hát e' Világ, Hogy engem így üldöz, és vág? Illyen háladatlanságot, Földön, Mennyen hol ki látott?

En vagyok-é gonosz-tévő, Isten Neve-ellen vétő? Illyen iszszonyú kinokra, Világ mint sentencziája. En va-

Nincsen senki ez Világon, Ki igaz-mellé támadgyon: Illyen méltatlan fogságot, Hogy kell szenvednem kinokot.

Az én szerelmes Emberem, Ki nekem ötte kenyerem: Az én kedves Tanítványom, Im mint lón csalárd árulóm.

En barátim kik voltanak, Pártot útvén, el-hadtanak: Az önnön saját Nemzetim, Lóttenek nekem gyilkosim.

Minden ki száját táthattya, Nevemet póki káromlya, Környül-fogott fok nyavalya, Kinomat senki nem láttya.

Nofzfa Emberek, s' Angyalok, Kik Eget, Földet lakjátok: Szemlélyetek-meg engemet, Ha ki látott illy vert Embert.

Nincs Emberi ábrázatom, Rakva fekélyekkel tagom, Nincsen helyén csak egy csontom, Azt mivelte szörnyű kinom.

Oh Adám bűnös fiai, Hogy nem-tudtok engem szánni: Kinomot hogy nézhetitek, Hogy nem esik-meg szívetek.

Sír én-rajtam az Hegy, és Völgy, Meg-indult helyéből a' Föld: Kősziklák meg-repedeznek, E' szörnyű dolgon rettegnek.

Sirat engem a Nap, és Hóld, Nem-szenvedheti kinomot: Orczáját homály bé-fogta, Teremtőjét az-is szánnya.

Sírnak a' fenyves Csillagok, Mert szenved Teremtő Urok, Vagyon széllyel bolyongások, Mert nincsen igazgatójok.

Oh kemény-szívű Emberek, De ti még-is mit miveltek? Az Eg, és föld szán engemet, Ti nevetitek ügyemet.

Atyám ne-rejts-el orczádat, Hogy nem-szánod-meg Fiadat: Ostorodat ne-süllyosítsd, Inkább kinomat könnyebítsd.

Lám te-hozzád éjjel nappal, Kiáltok teli torokkal: Szánny-meg ennyi kérésemre, Ne-hagy-el szintén ennyire.

Nincs-é más út immár soha, E' Világ meg-váltására? Hogy adod Fiad halálra, E' szörnyű baj-viadatra.

Jelents-meg szivednek titkát, Ha meg-kell innom e' pohárt: Nem tartok ellent jól tudod, Légyen te Szent akaratod.

Mind-az-által kérlek arra, Visselly gondot Szent Fiadra: Nyújts-ki Menyből kezeidet, Néked ajánlom lelkemet, Amen.

V 2

HYM-

HYMNUS DEVOTISSIMUS.

Nota: O gloriosa Domina, &c.

In mea sint memoria, IESU pie signacula: Quæ passionis tempore, Pertu-
listi durissime.
Hoc primum exercitio, Denarios conspicio: Quibus te Judas vendidit, Et te
Judæis tradidit.
Hinc calix adest, fugiunt, Discipuli; & rugiunt: Sævi Lupi, cum facibus,
Verbis adsunt minacibus.
Das proditori osculum, Voce prosternis cuneum: Petrus ferit in gladio, Mal-
chum, quem sanus subito.
Tunc fustibus & gladiis, Chordis ligatus, duceris: Ad domum Annæ, colaphis,
Ubi consputus caderis.
Hinc Caiphas te respuit, Herodes quoque despicit: Petrus negat, dum metuit,
Ancillam, Gallus cecinit.
Coram Pilato siteris, Falsis testibus premeris: Te spernunt, petunt Barrabam,
Matrem repellunt miseram.
Tolle, tolle vociferant, Hunc crucifige, clamitant: Reus est mortis, traheris:
Columnæ tu affigeris.
Stas rigidus & debilis, Elagris & verbis asperis: Tunc Caro tua vivida, Fit
duris plagis livida.
Hinc tu vestiris Chlamyde, Data tibi Arundine: Pro Sceptro sedes ponitur,
Coronâ caput pungitur.
Tunc facie conspueris, Et manibus obrueris: Crini nec barbæ parcitur, Dum
tibi sic illuditur.
Ave Rex, flexis genibus, Dicunt parvi cum senibus: Nec verba cessant aspe-
ra, Donec detur sententia.
Tunc revestitus duceris, Crucem deportans humeris: Dorso curvus, vestigia,
Facis cruore rosea.
Simon juvat, & Foemina, Quæ comitantur gemina: Quos videns tu alloque-
ris, Sed progredi compelleris.
Occurrit flens Veronica, Cum Matre semi-mortua: Te plangit, tu compateris,
Dum flentem Matrem conspicias. Ad mon-

Ad montem mox Calvaria, Venis, nudaris, aspera: Spina cruorem expri-
munt, Ad terram te projiciunt.
Adsunt malleus, terebrum, Scala, clavicque vulnerum: Diræ sunt foramina,
Per manus & vestigia.
In terra crucifigeris, Cum Scala mox erigeris: Pendesque cum Latronibus,
Oras pro illis foribus.
Latroni Spes promittitur, Servo Mater committitur: Et clamante te sitio,
Judæi tunc, convitio.
Pleni blasphemant: acidum, In vase præbent poculum: Cum albe & Spongia,
Arundini imposita.
Gustans potare venis, Est consummatum præcinis: Caput inclinans pendulum,
Patri commendans Spiritum.
Tunc lanceâ cor aperit, Miles; & sanguis effluit: Cum aqua, unde protinus;
Cæci sanatur oculus.
Vestes hinc aptant Milites, Quas exuisti triplices: Albam ferunt & rubeam,
Sed sortiuntur tunicam.
Quæ texta esse creditur, Mox titulus apponitur: Sol, velum, terra, lapides,
Testantur quia Deus es.
Confirmat hæc Centurio, Longinus, & Decurio: Judæi sunt territi, Dum
multi surgunt mortui.
Tenellum corpus solvitur, Et unguentis perfunditur: Quod involutum Sindone,
Mox clauditur sub lapide.
Flet MARIA cum cæteris, Qui erant in exequiis: Te pro peccato hominum,
Sepultum suum Dominum.
Sed surgens die tertia, Non obstante custodia: Novum fecisti gaudium, In
cordibus fidelium.
De quorum IESU numero, Me reputari supplico: Per passionis meritum,
Et nunc, & in perpetuum. Amen.

M A S.

Nota: Atyának bölcsesége, &c.

EMlekezzünk mi hivek Urunknak haláláról, Erettünk lótt kinnyáról, kinnya-kőzt hét szaváról, A' mi idvességünkről, és a' mi váltságunkról, Es legyünk bizonyosok Christus Emberségéről.

Első szava: Bocsd-meg Atyám nekik vétkeket, Mert ha tudnák ki vólnék, nem kínoznák testemet, Sőt dicsőség Királyát tisztelnének engemet, De így kell ennek lenni, hogy meg-tartsam hiveidet.

Másod szavában Urunk szólítá ő Szent Annyát, Hogy mint Fiát szeretné, Szent János Tanítványát, Tanítvány is Szent Annyát tartaná úgy mint Annyát, Anya-szent-egyházáról mutata nagy szép példát.

Harmad szava Urunknak lón a' bűnös Tolvajhoz, Mondván: Paradicsomban velem jősz ma Atyámhoz: Így lesz dolgok mindennek kik futnak irgalmamhoz, Mert ez én áldozatom mindennek kegyelmet hoz.

Negyed szavában Urunk kegyessen szomjúhozza, Meg-térését mindeñek, mert Szent érdeme hozza, Emberi-Nem romlását felette szánakozza, Mond: Szomjúhozom Atyám, mert akaratod hozza.

Ötöd szavával Urunk, mentől nagyobb kinnyában, Kiáltá ő Szent Atyát, rettenetes szózatban: Istenem, én Istenem, miért hagyál-el kínomban; Nekünk-is példát hagyja hogy hidgyünk Sz. Atyában.

Hatod szavában Urunk, monda: El-végeztetett, Atyámnak Dékrétoma, a' mint el-rendeltetett, Szent írásban felőlem a' mint feljegyeztetett, Emberi-Nem váltsága töllem végben-vitetett.

Heted szavában Urunk szép csendes elméjében, ő Szent Lelkét ajánlá Szent Atyának kezében; Mondván: Atyám lelkemet le-téstem Szent kezedben, Mert tudom hogy Szent testem, nem rothad meg a' földben.

Illyen szép hét igiket minden jónak kút-feje, Christus Urunk kinnya kőzt, keresztfáról befzélle, Engedd azért mi Urunk, hogy Szent dicsőségedre, A' Szentséges igiket hidgyük idvességünkre.
Amen.

M A S

M A S S Z E P E N E K.

Nota: Hálá-adásunkban &c.

Hatalmas Mennyei Királyi-Székemből, Az én Szent Atyámnak kedves tetszéséből, Es a' Szent Léleknek egyes értelméből, E' világra jöttem buzgó szerelmemből.

E' széles Világnak adó-fizetője, Hogy lennék: s' Atyámnál békeség-szerzője, E' végre szállottam Menyégből a' földre, Szent Atyámnak tellyék mindenekben kedve.

Engedelmes voltam az én Szent Atyámnak, Holott irások-is tartyák Profetáknak, Hogy el-vegyem bűnét e' széles Világnak, Megrontsam hatalmát halálnak, s' pokolnak.

A' Jerusálemben tudgyátok fel-mentem, Es az O Törvény-ért új Törvényt szerzettem, Gethsemani kertben a' fogságban estem, A' hóhér Sidóktól kötözve vitettem.

Vallyon Caipháshoz ki vétkéért vittek, Ottan csúff-ruhában kiért öltöztettek, Mint egy gonosz-tévőt kötözve viseltek, Nem szenvedtem másért, hanem érettetek.

A' Fő-Pap házában én meg-kötöztettem, Mind arczúl, s' mind nyakon gyakran verettetem, Sok undok pökdősést, és nagy verést türtem, Sok-fele ostornak fájalmát szenvedtem.

Tövisből énnékem Koronát csináltak, Es csúfolván engem, térder hajtottanak, Bársony ruhában-is meg-jáczodoztattak, Es így minden helyen gyaláztak, s' csúfoltak.

Nehéz keresztemet vállamon viseltem, Reá karjaimat el-ki-terjesztettem, Kegyetlen szegekkel arra szegeztem, Lábaimmel együtt, érted így szenvedtem.

Mikor szomjúhoztam érted, mérget ittam, A' magas Kereszt-fán halállal bajt vittam, Tulajdon magamat te-érettetted adtam, Országot te-néked halállal váltottam.

Olly nagy drága kincset néked vásárlottam, Menyország kapuját néked meg-nyitottam, Az örök-életre utat így mutattam, Végeztetted lelkem érettetted ki-adtam.

Illy

Illy nagy szeretettel mutattam hozzátok, Jertek hát már velem, Országom birjátok, El-készült Menyégben fényes Koronátok, Szent, Szent, az Egekben, mindenkor mondgyátok.

Dicsiret, dicsőség a' I E S U S Christufnak, Szent Lélekkel együtt az ő Szent Attyának, Bóldog Szent Annának a' Szűz Mariának, Dicsiret, dicsőség a' Iesus Christufnak. Amen.

M A S.

Popule meus? Nota: Joseph, Jóseph, &c.

EN Nemzetem Sidó népem, Te-ellened mit vétettem? Hogy tölled halált szenvedtem, Felelly-meg immár énnékem.

En tégedet Ægyptusból, Ki-hoztalak nagy rabságból: Te engem kedves hazámból, Ki-vertél a' Szent Városból.

En Nemzetem Sidó népem, &c. *ut supra.*

Ægyptusból ki-mentedben, Nyiláft töttem a' tengerben: Te melyemet meg-nyitottad, Lánczáddal vérem ontottad.

A' Pufztában itattalak, Es Mannával tápláltalak: Engem epével itattál, Mérges eczettel kínáltál.

En Nemzetem Sidó népem, &c.

Veled szép fényes oszlopban, Jártam, és hires homályban: Te-is én előttem jártál, De meg-kötözve hordoztál.

Ellenségedet meg-vertem, A' Kánáneust el-űztem: Te engem ostorral vertél, És talpig vérben kevertél.

En Nemzetem Sidó népem, &c.

Kánáneust meg-fosztottam, Országát kezedben adtam: Te pedig Náddal tiszteltél, Heródeffel meg-vertettél.

En téged nagy méltóságra, Fel-vittelek Királyságra: Te tövüvel koronáztál, Csúfos bársonnyal ruháztál.

En Nemzetem Sidó népem, &c.

Téged Chanáán földére, Vittelek Mézes helyre: Te Kálvária hegyére, Vittél minden szenvedésre.

En Szó-

En Szőlőmben plántáltalak, Esővel harmatoztalak: Te roiz gyümölcsöt termettél, Latrok-közzé feszítettél.

Egig fel-magasztaltalak, Becsülettel tartottalak; Te a' földig megaláztál, Gyalázattal rágalmaztál.

En Nemzetem, Sidó népem, Többet mit cselekedhettem: Te-ellened mit vétettem, Felelly-meg mostan énnékem.

Ne-elsél még-is kétségben, Csak légy buzgó meg-térésben: Könyvezz, és térj Istenedhez, Hozzám te Idvezitődhoz.

Akarlak idvezíteni, Bűnödöt meg-bocsátani, Fiamnak-is bé-fogadni, Csak ne-kélsél hozzám térni. Amen.

Confiteor. Nota: *Salve mundi salutare, &c.*

GYónom az élő Atyának, Mindenkor Szűz Mariának, Keresztelő Szent Jánosnak, Szent Peter, s' Pál Apostolnak. Istennek minden Szentinek vallo magamat bűnősnak.

En vagyok a' ki a' sárban, Arczal estem rút mocsárban, Es baromi-ábrázatban, Gyönyörködven a' rútságban. Istennek &c.

Nincsen-is rútabb nálamnál, Bűdösebb vagyok ganéjnál, Utállatosb a kigyónál, Csúszó-mászó-állatoknál. Istennek &c.

De a' mi leg-nagyobb vétkem, Christusomat meg-vertetem, Meg-pökdősvén arczul-vertem, Csúfolván meg-is nevettem. Istennek:

Ruháit rólla le-vontam, Mert a' szegényt nem ruháztam, Százszor el-űztem, nem szántam, De ezerszer már meg-bántam. Istennek:

Eletemnek rútságával, Mint hóhér ő dárdájával, Ur Iesusom oldalával, Bántam, és Szent orczájával. Istennek &c.

Irigységnek szegeivel, Lábaik két kezeivel, Kereszt-fára fel-szegeztem, Sidó Királynak neveztem. Istennek &c.

Az én telhetetlenségem, Lőtt énnékem ellenségem: Gonosz nyelvem káromlása, Christus Iesusnak halála. Istennek &c.

Nyila dühös haragomnak, Drága testét Ur Iesusnak, Meg-szaggattaj magamnak! Hogy ezt töttem Orvosomnak. Istennek

Oh Iesufom mit miveltél, Hogy hegyre kereztet vittél? Mindent érem cselekedtél, Hogy engem idvezithetnél. Istennek &c.
Szánom bánom fok bűnömöt, Orvosra biztam sebemet, Kérem csak Idvezítőmet, Adgya-meg egélségemet. Istennek minden Szentinek vallom magamat bűnösnek. Amen.

M A S.

Nota: Angyaloknak Nagyságos Asszonya, &c.

IEr dicsirjük az Istennek Fiát, A' szép Szűznek áldott Szent Magzatyát, E' Világnak édes meg-váltóját, Bűnösöknek kegyes izószólóját.

I E S U S Christus kegyelme; meg-váltónk, Ur Istentől adatott Tanítónk, Szent Atyáddal felséges meg-tartónk, Szent Lélekkel minden igazgatónk.

Téged vallunk hatalmas Istennek, Kezdet-nélkül-való természetnek, Szent Atyáddal egy örök Felségnek, Allattyaából születél Istennek. Te-általad e' Világ kezdeték, Es semmiből szépen teremteték, A' Csillagos szép Eg terieszteték, Nappal, Hóldal meg-ékesíteték.

E' széles Föld te-tőlled adaték, Termő-fákkal meg-gyümölcsöztek, Szép zöldellő füvel éppítették, Virágokkal meg-esillagoztaték.

Te-általad Adám teremteték, Földből teste szépen alkottaték, Menyből lelke a' testben adaték, Eva társul mellé rendelteték.

Paradisom-kertiben viteték, Órdög-miá ott meg-csalattaték, Minden jótul ottan meg-fosztaték, Az Emberi-Nemzet kárhoztaték. Mikor Adám ott magát el-veiszté, Es fiait a' halálban ejté, Atya Isten magát ki-jelenté, Te nevedet Adámnak hirdeté.

Fel-öltözél az Emberi-testben, E' Világra jövel mi-közinkben, Igaz Híret adál mi szivünkben, Uj-világot geriesztél lelkünkben.

Érveddel te minket meg-váltál, Bűneinkből szépen ki-risztisztál. Szent Lelkeddel meg-világosítál, Es Atyádnak kedvében

A' ke-

A' kerezt-fán érettünk meg-halál, Harmad-napon ílmég fel-támadál, Menyországban fel-magasztaltatál, Tisztességgel meg-koronáztatál.

Azért vallunk téged Királyunknak, Es örökké-való nagy Papunknak, Isten-előtt minden gyámolunknak, E' Világon minden oltalmunknak.

Az Istennek nagy haragja-ellen, Az órdögnek dühösége-ellen, E' Világnak kergeréte-ellen, A' bűnösöknek rettentése-ellen.

Te vagy nekünk a' mi reménségünk, E' Világon mi nagy tisztessé-
günk, Isten előtt minden dicsőségünk, Menyországban örök idveségünk.

Oh Istennek kedves áldozattya, Kit jó-szemmel meg-tekint az Atya, Es meg-marad az ő jó-illattya, Mind örökké kedves fogonattya. Edes Iesus elődben járulunk, Széked-előtt arczalle-borulunk, Keserve-
sen te-hozzád ohajtunk, Es nagy sírván Menyben fel-kiáltunk.

Mert az órdög ellenünk támadott, A' gonofság kóztunk el-áradott, A' mi erőnk immár el-fáradott, Jelents azért mostan hatalmadot.

Emlékezzél gyarló esetünkről, Emlékezzél erőtlenségünkről, Emlé-
kezzél kegyelmességedről, Emlékezzél Szent igiretedről.

Oltalmaz-meg azért az órdógtól, E' Világi sok kegyetlenektől, Sza-
badits-meg a' mi bűneinktől, Testünk-béli fertelmességektől.

Adgyad nekünk a' te Szent Lelkedet, Terjesztessed a' te Szent igidet, Ismérjünk-meg minnyájan tégedet, Dicsirhesűk a' te Szent Nevedet.

Tekints reánk most a' magas Menyből, Látogass-meg Királyi-Szé-
kedből, Tégy jól velünk kegyelmességedből, Ments-meg min-
ket keserűségünkből.

Vigasztald-meg a' mi siralmunkat, Teliyess-bé mi kívánságunkat,
Mi-is néked halá-adásunkat, Bé-mutatnyuk mi áldozatunkat.

Dicsirtefsék az Atya Ur Isten, Dicsirtefsék a' Fiu Ur Isten, Dicsirtefsék
a' Szent Lélek Isten, Szent Háromság egy bizony Ur Isten. Amé-

X 2

H Y M

HYMNUS IN COENA DOMINI.

Hymnum dicamus Domino, Laudes Deo cum cantico, Qui nos Crucis patibulo, Sangvine redemit suo. Kyrie eleison. Christe exaudi nos. Salvator adjuva nos.

Die decursu ad Vesperam, Passioni Christi proximam: Impius venit ad Coenam; Qui Christum Deum tradet jam. Kyrie eleison. &c.

JESUS futura nunciat, Coenantibus hoc indicat, Quod Judas eum jam vendat, Quamvis in Mensa discumbat. Kyrie eleison. &c.

Judas pessimus mercator, Intrat in hortum ut Proditor, Osculo tradens Dominum, Per quem conditum est saeculum. Kyrie eleison. &c.

Denariorum numero, Christum vendit hoc pretio: Innocens Christus Dominus, Pro nobis ad tormenta ductus. Kyrie eleison. &c.

Præses Pilatus proclamat, Nihil in Christo inveniat: Ablutis inde manibus, Tradit eum tortoribus. Kyrie eleison. &c.

Fallaces Judæi impii, Barrabam malunt dimitti: Graviter Christum accusant, Crucifigatur inclamant. Kyrie eleison. &c.

Barrabas Latro dimittitur, Qui reus mortis asseritur: Salus Mundi suspenditur, Mortui per quem excitantur. Kyrie eleison. &c.

Gloria Patri Domino, Gloria Unigenito, Una cum Spiritu Sancto, Nunc, & in omni saeculo. Kyrie eleison. Christe exaudi nos. Salvator adjuva nos. Amen.

Hymnum dicamus Domino.

Dicsiretet mondgyunk Ur Istennek, Es ō Fiának Christusnak, Ki minket Szent halálával, Meg-válta vére-húllásával. Iesus irgalmazz nekünk. Christus kegyelmezz nekünk. Ur Isten halgals-meg minket. Idvezitõnk idvezits minket.

IESUS jövendõt hirdete, Hogy érettünk halálra menne, Tanitványinak meg-mondá, Hogy Júdás õtet el-árulná. Iesus &c.

Akkor való harmincz pénzen, Júdás Christust el-adá ingyen, Noha a' Christus ártatlan; Ertünk halált szenved nagy bátran. Iesus:

Júdás

Júdás az hamis gonosz Kalmár, Csókkal Christust el-árulá, Ő mint ártatlan Bárány, Júdástól magát meg-nem voná. Iesus &c.

Pilátus nagy fel-szóval kiálta, Hogy bűnt benne nem találna, Kezeit vizben meg-mosá, Es Christust, a' Sidóknak adá. Iesus &c.

Csalárd Sidók hogy ezt láttyák, Barrabás Tolvajt el-bocsáttyák, Es a' Christust vádollyák, Meg-feszítették, kiálttyák. Iesus &c.

Tolvaj Barrabás el-eresztették, Noha halálra meg-fogaték, E' Világ Ura meg-feszítették, Ki-által sok halott fel-támadék. Iesus &c.

Dicsiret néked Ur Isten, Dicsiret néked Fiú Isten, Szent Lélekkel egyetemben, Örökkõn örökké, Amen. Iesus irgalmazz nekünk. Christus kegyelmezz nekünk. Ur Isten, halgals-meg minket, Idvezitõnk idvezits minket. Amen.

M A S S Z E P E N E K.

Bűnõs lélek, sirasd kérlek, Uradnak nagy kinyát: Mert ártatlan, mint egy Bárány, szenved a' kereszt-fán.

Tekints kérlek, Szent sebekre, édes Teremtõdnek: Mellyet szenved, hogy lelket adgya idveiségnek.

Siránkozik bűneink-ért, és úgy mosogattya: Rútságinkat, mocskainkat, vér-el tisztogattya.

Bűneink-ért ostorozzák az ártatlan Barányt: Tõvissékkel koronázzák, s' kínozzák egy-aránt.

Arczúl-verik bűneink-ért, põkdõsik orcáját: Irgalmatlanú folyák, szaggattya Szent haját.

Kegyes Iesust, mint egy Bárányt, úczákon hurczollyák: Kaifástó látushoz kötõzve hordozzák.

Te Szent Atya, Szent Fiadat vérbe bé-keverve: Tekints kérlek Magzatodat Latrok-kõzt feszítve.

Indülly kérlek veszett lelkem, szánnyad Szent Uradat: Keservesen bűneid-ért sirassad magadat.

Oh te Egek erősege, szivünk gyenge méze: A' Csillagok fényesége, el-vagyon felejtve.

Oh te Világ nagy öröme, lelkünk csendesége: Angyaloknak ékesége, mint húznak keresztre.

Föld, Tenger, Egek sirjatok, szenved most Uratok: Ti Csillagok zokogjatok, könnyait szánnyatok.

A' Latrok-közt mint kínlódik Világ szabadsága: Veszszókkal ostromoztatik Egeknek Császára.

Ki a' Földet gyümölcsökkel, drága termő-fákkal: Bé-fedi szép virágokkal, zöldellő ágakkal.

Most Anya-szült meztelen, oszlophoz kötözve: Veszszóztatik kegyetlenül, bűnünk miatt nyögve.

Ki a' Napot fenyeleggel, Eget Csillagokkal: A' Hóldat tartya világgal, bűnünk miatt meg-hal.

Bűnös lélek, indully kérlek, sirasd bűneidet: Nézd Uradnak szenvedését, mint keres tégedet.

Oh én lelkem csendesége, el-vagy most hagyatva: Sidóktól így kínoztatol az mi bűnünk sóldgya.

Oh én keserves szemem ezt nézven sirjatok: Mert kereszt fán fel-függesztve, szegezve Uratok.

Kegyes IESUS, légy kegyelmes nekem bűneim-ért: Ki a' magas Szent kereszt-fán, öntözél értem vért.

Bűneim-ért úgy ne fizess a' mint érdemlettem: Gonosz cselekedetimet; bocsásd-meg énnékem. Amen.

M A S.

Nota: *Infinitae bonitatis, &c.*

Aj mit látok, s' mit szemlélek, Mikor kereszt-fára nézek, Meg-feszült drága Iesusomra: O könyvez szemem, sir az én szívem, Bánkodik lelkem, nincs semmi kedvem, Szomorúságtól mert nem-szólhat nyelvem.

Vallyon s' kérlek ki nem sirná, Téged Iesus ki nem szánna, Illy keserves, illy rút kínok-ért? Bizony kemény szű, vad természetű, Ha szive rajtad, sirva nem fakad, Oh szép meg-Válóm, kínok-közt mint lankad!

Meny-

Menyországoknak nagy Királya, Szenteknek szép Koronája, Egy rút keresztre szegezterik: Az egész tested, el-fogta véred, El-ájul szived, jaj nincsen szined, Rútul változott szép ékes Személyed.

Dicsőséges gyenge Kezed, Mely fundálta az Egeket, Jaj, kereszt-fára szegeztetett: Szentséges lábak, kik bűnt tapodnak, Im egy keresztre, vadnak szegezve, Kemény szegekkel rútul által-verve.

Hol Felséged, hol Nagyságod? Hová lőtt szép ábrázatod? Oh lám mely véres az oldalod: Ki nem siratna, s' téged nem szánna? Te Szent testedet, ékes Szinedet, Eppen bé-fogta a' vér Szent Fejedet.

Oh Királyoknak Királya, Oh Istennek szép Báránya, Oh ártatlan édes Iesusom! Mit cselekedtél, kinek vétettél? Hogy kereszt-fára, illy rút halálra, Sentenciáztak mindenek láttára.

En vagyok Uram, én vagyok, A' kinek bűnei nagyok, Bűntelen vagyok; te nem vétettél: Oh-miért értem, a' ki bűnt rőttem, Téged kínoznak, és ostromoznak, Edes Iesusom ártatlan von-doznak?

Allyon-elé a' ki látott, Illyen Törvényt; a' ki hallott, Illy hamis, illy rút sentenciát: Szolgák érkeznek, Királyt büntetnek, Bűnös el-téved, az Ura szenved, Keresztre mégyen Isten, Ember érted.

Oh kereszttyén igaz Lelkek, Kereszt-fára tekíncsetek, Meg-feszült drága Iesusomra: Mondgyátok kérlek, ha ki-köztetek, Ily dőlgot látott, illy csudát hallott, Minémű mostan a' kereszt-fán látezott.

Itt igy életnek Ura, Itiltetik a' halálra, Bűntelen szenved bűnösök-ért: Az Ige halgat, az Isten jajgat, A' Virág hervad, zöld-ág fonnyad, Halandóvá lőtt az Isten miattad.

Ki az Egtől tiszteltetik, Angyaloktól imádtatik, A' bűnösöktől esúfoltatik: Kit az Országok, felnek: a' latrok, Neveim merik, s' azt arczul-verik, Pökdőfik Istent, s' véreben keverik.

Menynek

Menynek és Földnek Királyát, Csak tövissel koronázzák, Minden
czimeri csak vas-szegek: A' hegyes kopja, Királyi-pálcza, Két
Lator között, vérben öltözött, Sidok Királya vért bővön öntözött.

A' ki ruház minnyájunkat, Ekesiti virágokat, Mezitelenül feszitte-
tik: Ki a' kincset adgya, ninesen ruhája, Bársony-Palástya, né-
ki szállása: Leg-jobb jószága tövis Koronája.

Oh boldogságom kút feje, Oh én lelkem, s' szemem-fénye, Oh I E-
S U S szivem egy öröme: Ki kényszerített erre tégedet, Hogy
bűneim-ért, s' szegény lelkem-ért, Rút halált szenvedgy éret-
tem szegény-ért.

Halálodnak kegyes-voltát, Minden véred ki-ontását, Nincs olly Em-
ber, ki, meg-szolgálna: Ha életemet, s' minden véretem, Né-
ked áldoznám, s' lelkemet adnám: Szeretetedet meg-nem szol-
gálhatnám.

Vaj-ha drága kerest-fádhhoz, Magdolnával lábaidhoz; Borúlhatnék
édes Iesusom: Szemem-könyvével, mint-egy kenettel, Lábad
kenném, és ölelgetném, Haj-szálaimmel csókolván törölném.

Oh kerest hegyes tövissek, Emberek-ért fel-vőtt szegek, Oh piros
sebek, oh szép I E S U S: Ah tekints reám, Mennyei Mannám,
Szivem el-bádogyatt, nyelvem nem szólhat, Szerelmed miatt
már halálig óhajt. Amen.

FERIA QUINTA. IN LOTIONE PEDUM.

Nota: Menynek földnek &c.

TUdván I E S U S hogy el-jött órája, Halálához közelített vala,
Tanítványit igen bátorittya, Imádságra szüntelen taníttya.

Meg-kerülé Sátán gonosz Júdást, Inté őtet hogy tenne támadást,
Addig sűga, hogy tön nagy árulást, Simon fia el-adá Chri-
stusát.

A' mi Urunk Vég-Vacsorát szerze, Szeretetet mindennek hirdete, Bo-
csánatot bűnöknek engede, A' ki hiszi örök-élet helye.

Minden

Minden javát Isten néki adta, Földön, Mennyen meg-engedte Át্যা,
Mindeneknek ő legyen Birája, Magát lássad im mint meg-
alázta.

Bűnös-voltát nem nézé Júdásnak, Nagy Ur lévén szolgál Tanulóknak,
Ideje lön mikor Vacsorának, Magát adá a' Tanítványok-
nak.

A' köntöft-is magáról le-verte, Keszkenőjét ő kezében vévé, Kivel
magát ottan bé-övedzé, Szokásokot Sidóknak jelenté.

Reá néznek miben igyekezik, Medenczébe viz tölle öntetik, Tanít-
ványok lába meg-mosatik, Csudálkoznak hogy mit cselekezik.

A' lábokat mikoron mosnája, Rendel juta Christus a' Simonra, Si-
mon monda hogy nem-méltó arra, Nem-engedi, néki lábát
mossa.

Nagy szép szóval I E S U S így felele: Ha nem-moslak, részed dicsőf-
ségbe, Nem fog lenni velem az Egekbe, Mikor jutok Atyám
eleibe.

Im ezt halván Péter el-ijede, Fenyegető-szótul el-rettene, Búsult szí-
vel Urunknak könyörgé, Lábát, fejét néki öntözneje.

Hogy lábokat szép rendel meg-mosá, Ő testére ruháját ragadá, Va-
csorához magát vellek adá, Tanúságra akkoron ezt monda:

Tudgyátok-é mit én cselekedtem? Noha Urrá, és Mesterré löttem,
Lábatokat meg-mosam, s' meg-kentem, Ugy tegyetek a' mint
én miveltem.

Sok jó példát adtam-is ti-néktek, Meg-mutattam mit cselekedgyetek,
Uratoknak kedvét keressétek, Akarattját néki kövessétek.

Ha ezeket ti meg-tanúlljátok, Kiket töllem sokszor hallottatok, En
Atyámnak szavát fogadgyátok, Ha tartjátok, így léztek böl-
dogok.

Fejen-ként mi a' kik Keresttyének, Vagyunk: szűkség szolgálunk
Istennek, Jó gyümölcsét teremtsük Hitünknek, Hogy jutal-
mát vehessük ezeknek.

Barátinknak lábokat meg-mosjuk, Mi Urunktól a' mint meg-tanul-
tuk, Ki

Y

tuk, Ki szomorú, azt meg-vigasztaljuk, Ha goromba, jó tanács-
csal tarcsuk.

Boszúságot békével szenvedgyünk, Szegényeknek igen adakozzunk,
Ha tudatlá szűkség tanítanunk, A' ki vétett bűnét meg-bocsássuk.

Láb-mosásnak ez magyarázattya, Mellyet Christus Vacsorán muta-
ta, Egy-más terhét el-viselünk hadgya, Országában böldeg-
ségát adgya.

Dicsirtések az Atya Ur Isten, Véle-ószve a' Fiú Ur Isten, Szent Lélek-
kel egy bizony Ur Isten, Mind örökkön örökké úgy legyen. Am.

M A S.

Nota: *Mittitur ad Virginem Dei &c.*

Mater Sapientiae Rosa sine spina, **MARIA** ingemuit hora matutina,
Dum audivit Dominum captum, & ligatum, Pergit Jerosolymam, ut
videret Natum.

Horâ primâ Filium caesum, & afflictum, Cernit & ab impiis vinculis adstri-
ctum, Ad Pilatum Praesidem duci cum clamore, Tota tunc contremuit
magno praedolore.

Acclamantem populum hora tertiarum, Crucifige: percipit cor fit plus ama-
rum, Spinis punctum aspicit Natum, & ferentem: Crucem, sequens Fi-
lium moestam habens mentem.

Horâ sextâ Dominum, in Cruce levare, Respicit, & ferreis clavis conclavari,
Frangi membra Filii, & sanguinem fundi, Repletur doloribus Domina-
trix Mundi.

Horâ nonâ Spiritum Patri commendantem, Audit Natum lugubri voce expi-
rantem: Cujus latus Lancea quando perforavit, Genitricis viscera fer-
rum penetravit.

De Cruce depositum horâ Vespertinâ, Tenet inter brachia Coelorum Regina,
Quem dum lavit lacrymis, madidum cruore, Se aspergit sanguinis sacra-
ti dolore.

Horâ Completorii quando sepulturae, Corpus Sacrum traditur Virgo Mater du-
re, Lamentatur ejulans se tam desolatam, Natoque tam inchoate sic fo-
re privatam.

Has ho-

*Has horas Canonicas tibi cum amore, Virgo Mater offero pro tuo dolore, Ut
que Crucem Filii mente pertulisti, Nos ducas ad gaudia sempiterna
Christi. Amen.*

M A S.

Ex more docti mystico. Nota: Menyországna &c.

ATyáinknak szokásokból, Keresztvéni rend-tartásból, Tartsuk-
meg a' böjt-napokat, Szentül viselvén magunkat.

Elsőben ezt a' Próféták, Meg-tartották a' Szent Atyák, A' Christus-is
meg-szentelé, Negyven-napiglan böjtölé.

Ellyünk immár józansággal, ételünkkel, italunkal, Pœnitencia-tar-
tással, Legyünk lelki-vigyázással.

Távoztassuk-el a' vétket, Hogy ne-rútítsa lelkünket, Utat ne-nyisson
szívünkre, A' Sátán kísértetire.

Istenünkhöz fohászkodgyunk, Egy szível hozzá kiáltunk, Le-borül-
ván könyörögjünk, Szent haragját engeszteljük.

Bűneinkel Felségedet, Meg-bántottuk Szent nevedet, De tudgyuk
hogy irgalmas vagy, Bűnösök kegyes Atya vagy.

Emlékezzél-meg mi-röllünk, Hogy gyarló fiaid vagyunk, Adgyad
nékünk Szent Lelkedet, Dicsirhefsük Szent Nevedet.

Bocsásd-meg mi bűneinket, Es jobbits-meg életünket, Hogy te ked-
vedben lehessünk, Es veled egygyütt élhessünk.

Engedgyed ezt Szent Háromság, Ki mindenben vagy igaság, Foga-
natos könyörgésünk, Légyen hasznos szenvedésünk.

Dicsőség legyen Atyának, & egyyetlen-egy Fiának, Mi kegyes Vi-
gasztalónknak, A' tellyes Szent Háromságnak. Amen.

HYMNUS DE PASSIONE DOMINI.

Pateris Sapientia, Veritas divina, **DEUS** Homo captus est; horâ matuti-
na, A notis Discipulis citò derelictus, A Judæis traditus, venditus, &
afflictus.

Horâ primâ Dominum, ducunt ad Pilatum, Et à falsis testibus, multum accu-
satum, Colaphis percutiunt, manibus ligatum; Vultum DEI conspuunt,
lumen Coeli gratum.

Y 2

Crucifi-

Crucifige clamitant, horâ tertiarum, Illusus induitur, veste purpurarum; Caput ejus pungitur, coronâ spinarum: Crucem portat humeris ad locum poenarum.

Horâ sextâ IESUS est Cruci conclavatus, Et est cum Latronibus, pendens deputatus. Præ tormentis sitiens, felle saturatus, Agnus crimen diluens, sic ludificatus.

Horâ nonâ Dominus IESUS, expiravit. Eli clamans, spiritum Patri commendavit. Latus ejus lanceâ miles perforavit, Terra tunc contremuit, & Sol obscuravit.

De Cruce deponitur horâ Vespertinâ; Fortitudo latuit in mente divina, Talem mortem subit, vitæ medicina: Heu! Corona gloriæ jacuit supina.

Horâ Completorii, datur sepulturæ, Corpus Christi nobile, spes vitæ futura, Conditur aromate: implentur Scripturæ. Jugi sit memoriæ, mors hæc mihi curæ.

Hæc horas Canonicas, cum devotione, Tibi Christe recolo piâ ratione: Ut qui pro me passus es, amoris ardore, Sis mihi solatium, mortis in agone.

Patris Sapientia. Nota eadem.

ATyának Bölcsesége bizony Istensége, Vecsernyekor fogaték Christus Embersége. Az ő Tanítványitól hamar el-hagyattaték, Sídóknak árultaték, igen meg-kötözteték.

Első órán Ur IESUS Pilátushoz viteték, Hamis tanúságoktól igen bé-vádoltaték: Arczúl s' nyakon vereték, kötözve viselteték, Egi-világosságnak Szent orczáját pókdőfék.

Harmad órán Ur Iesust, feszíteni kiálták; Bárlonyban öltöztetvén méltatlanul csúfolák. Tővisses koronával, Szent fejét meg lig-gatták, Kereszt-fáját viselni, Szent vállára, fel-adák.

Hatod órán Ur Iesust, kereszt-fára feszíték, Kinnya miatt szomjúzék méreggel itattaték. Fügven a' tolvajok-közt, hozzájok hason-littaték; Bűn el-mosó bárányunk, ekképpen csúfoltaték,

Kilencz órán Ur Iesus, e' világból ki-műlék. Szent Attyához kiáltván, lelke ki-

lelke ki-bocsáttaték, Egy Vitéz dárdájával, oldala lyuggattaték, Föld ottan meg-indúla, a' Nap meg-homályosodék.

Vecsernyének idején keresztről le-véteték, Istennek nagy ereje, illy módon titkolraték, Eletnek orvossága, illy kinnal öletteték, Jaj, Menynek dicsősége, illy-képpen tapodtaték.

Complétának idején, koporsóban téteték, Christusnak nemes teste, s' gyölcsban bé takartaték, Kenettel meg-keneték. Írások bé-telének. Légyen emlékezete, nálunk e' szenvedésnek.

Ez szentséges igéket, nagy áhítatossággal, Néked Christus mi-mond-gyuk, keserves ohajtással, Mint, ki értünk szenvedéi, szeretetnek langjával. Légy halálunk óráján, nekünk vigasztalással. Amen.

Planctus Beatæ Virginis MARIE.

Stabat Mater dolorosa, Juxta Crucem lacrymosa, Dum pendebat Filius: Dum pendebat Filius.

Cujus animam gementem, Contristantem, & dolentem. Pertransivit gladius. O quam tristis, & afflicta, Fuit illa benedicta. Mater Unigeniti. Mater &c. Quæ moerebat, & dolebat, Et tremebat cum videbat. Nati poenas inclyti. Quis est homo, qui non fleret, Christi Matrem si videret. In tanto supplicio? Quis non posset contristari, Piam Matrem contemplari Dolentem cum Filio? Pro peccatis suæ gentis, Vidit Iesum in tormentis. Et flagellis subditum. Et &c. Vidit suum dulcem Natum, Morientem desolatum. Dum emisit spiritum. Eja Mater fons amoris, Me sentire vim doloris. Fac, ut tecum lugeam. Fac, ut: Fac, ut ardeat cor meum, In amando Christum Deum. Ut sibi complaceam. Sancta Mater istud agas, Crucifixi fige plagas. Cordi meo valide. Cordi &c. Tui Nati vulnerati, Tam dignati pro me pati. Poenas mecum divide. Poenas: Fac me verè tecum flere, Crucifixo condolere. Donec ego vixero. Donec &c. Juxta Crucem tecum stare, Te libenter sociare. In planctu desidero. In &c. Virgo Virginum præclara, Mihi jam non sis amara. Fac me tecum plangere. Fac, ut portem Christi mortem, Passionis ejus sortem. Et plagas recolere. Fac me plagis vulnerari, Cruce hac inebriari. Ob amorem Filii. Ob &c.

*Inflammatum, & accensum, Per te Virgo sum defensum. In die Judicii. In &c.
Fac me Cruce custodiri, Morte Christi pramuniri. Confoveri gratiâ.*

Quando corpus morietur, Fac, ut animæ donetur. Paradisi gloria. Paradisi gloria. Amen.

Stabat Mater dolorosa. Nota eadem.

Alla a' keserves Anya, Kereszt-fánál firalmába. Midőn fűgne Szent Fia. Midőn fűgne Szent Fia.

Kinek meg-epedett szivét, Tőredelmes, és bús-lelkét. Hegyes-tőr által-járta. Hegyes-tőr &c.

Oh mely keseredet igyben, Akkor vala győtrelemben. Eggyetlen-egynek Anya. Eggyetlen- &c.

Ki fir vala, és kínlódék, Retteg vala, s' szomorkodék. Hogy lőn Fia halála. Hogy lőn &c.

Vagyon-é ki ne-síratná, Christus Annyát hogy-ha látná. Illy nagy szomorúságban. Illy nagy &c.

s' Ki tűrhetné hogy ne-szánná, E' Szent Anyát hogy-ha látná: Fiával illy nagy kínbán? Fiával &c.

Az ő népének vétké-ért, Láta IESUS-nak győtrelmét. Es megostorozását. Es &c.

Láta az ő édes Fiát, Hólt-számban ő el-hagyását. Szent Lelke kiadását. Szent &c.

Oh Szűz szeretet forrása, Hogy fájdalmad lelkem lássa. Engedd: s' kínod visellyem. Engedd &c.

Add, hogy szivem fel-gerjedgyen, IESUS szerelmétől égjen. Hogy néki kedveskedgyem. Hogy &c.

Oh Szent Anya ezt mivellyed, Meg feszültnek belém rejtsed, Mélységesen sebeit. Mélységesen sebeit.

Meg-febesült Szent Fiadnak, Ertem-tűrő Magzatodnak, Közöld velem kínyait. Közöld &c.

Engedd, hogy veled sírhassak, Szent Fiadon jajgathassak. Mig e' Világban élek, Mig &c.

Kereszt-

Kereszt-alatt veled állják, Ottan társul fogadgyalak. Es te-veled könyvezzek. Es te- &c.

Ah Szűzeknek Nemes Szűze, Ne-légy keferűségemre. Szent Fiadnak kedvé-ért. Szent &c.

Christus halálának kínyát, Kín-szenvedésének súllyát. Viselhessem sebeit. Viselhessem sebeit.

Sebeivel sebesíts-meg, Keresztivel részegíts-meg. Hogy kedvében lehessenek. Hogy kedvében lehessenek.

Hogy fel-gerjedt tiszta szivel, Szűz általad, s' vig-órómmal. Itéletre mehessek. Itéletre mehessek.

Christus Kereszti őrizzen, Szent halála el-készítsen. Szent Malasztya fegéllyen. Szent &c.

Midőn a' test, földé léssen, Add a' lélek bé-mehessen. Paradicsom fényében. Paradicsom fényében. Amen.

Planctus 2-dus de Beata Virgine: per modum Dialogi.

Nota: Stabat Mater dolorosa, &c.

Stabat juxta Crucem Christi, Virgo Mater corde tristi. Suum cernens Filium. Manus Sacras elevabat; Et pendentis peroptabat. Nati, membra tangere. Dic MARIA quid vidisti, Contemplando Crucem Christi. Lacrymosis oculis?

Quando Crucem contemplabar, Nati, saxo perforabar. Simeonis gladio.

Dic MARIA quid vidisti, &c.

Vidi vultum pretiosum, Et præ cunctis speciosum. Maculatum sanguine.

Dic MARIA quid vidisti, &c.

Vidi Manus delicatas, Diris plagis perforatas. In Crucis patibus. In &c.

Dic MARIA quid vidisti, &c.

Vidi pedes innocentes, Et culpam nullam habentes. Duro fixos stipite.

Dic MARIA quid vidisti, &c.

Vidi latus vulneratum, Et Longini perforatum. Scvientis lanceâ. Scvientis:

Dic MARIA quid vidisti, &c.

Vidi crines Agni puros, Pallescentes, & obscuros. Præ livore sanguinis.

Dic MARIA quid vidisti, &c.

Vidi Na-

Vidi Natum lacrymantem, Et Parenti supplicantem, Cum clamore valido.

Dic *MARIA* quid vidisti, &c.

Vidi fructum ventris mei, Verbum Summi Patris *DEI*. Eminentem spiritum.

Dic *MARIA* quid dixisti, Quando Christum conspexisti. Inclinato capite?

Cœpi tristis exclamare. Eheu Nate mihi care! Cur me solam deseris?

Dic *MARIA* quid dixisti, &c.

Mœstas voces eructabam, Et ad fletus concitabam. Totam mundi machinam.

Dic *MARIA* quid dixisti, &c.

Cœpi nimium plorare, Triste pectus conturbare. Præ moeroris copia.

Dic *MARIA* quid fecisti, Quando Christum perdidisti. Angelorum Dominum?

Ligna Crucis amplectebam, Et manantis osculabar. Sacras guttas sanguinis.

O *MARIA* noli flere, Surget natus tuus verè. Et te consolabitur.

Consolare Virgo Mater, Supra cunctos Summus Pater. Te mortales diligit.

Et te Sponsam consecratam, Margaritis decoratam. In excelsis statuet.

In excelsate levabit, Et à dextris collocabit. Tui Virgo Filii.

Ubi throno sublimata, Super choros exaltata. Imperabis sæculis. Amen.

Hymnus Sancti Bernardi ad Christum Crucifixum.

Ad Pedes.

Salve Mundi salutare. Salve, salve *IESU* chare. Cruci tuæ me aptare,

Vellem verè, tu scis quare. Tuum mihi da amorem, tuo fac amore mori.

Ac si præsens sis accedo, Imò te præsentem credo: O quàm nudum hinc te cer-

no! Ecce tibi me prosterno. Tuum mihi &c.

Clavos pedum, plagas duras, Et tam graves impressuras, Circumplector cum

affectu, Tuo pavens in aspectu. Tuum mihi &c.

Grates tantæ charitati, Nos agamus vulnerati; O Amator peccatorum, Re-

parator confractorum Tuum mihi &c.

Quidquid est in me confractum, Dissipatum, aut distractum, Dulcis *IESU*

totum sana, Tu restaura, tu complana. Tuum mihi &c.

Te in tua Cruce quero, Prout queo, corde mero: Me sanabis hinc, ut spero: Sana

me, & salvus ero. Tuum mihi &c.

Plagas

Plagas tuas rubicundas, Et fixuras tam profundas, Cordi meo fac inscribi:

Ut configar totus tibi. Tuum mihi &c.

Dulcis *IESU*, pie *DEUS*, Ad te clamo, licet reus, Prebe mihi te beni-

gnum: Ne repellas me indignum. Tuum mihi &c.

Coram Cruce procumbentem, Hosquæ pedes complectentem, *IESU* bone non

me spernas: Sed de Cruce Sancta cernas. Tuum mihi &c.

In hac Cruce stans directè, Vide me, ô mi Dilectè, Ad te totum me converte;

Esto sanus, dic apertè. Tuum mihi &c.

Ad Genua.

Salve *IESU* Rex Sanctorum, Spes votiva peccatorum, Crucis ligno tan-

quàm reus, Pendens homo verus *DEUS*. Tuum mihi &c.

O quàm pauper! ô quàm nudus! Qualis es in Cruce ludus? Derisorum iocus fa-

ctus, Spontè tamen, non coactus. Tuum mihi &c.

Sanguis tuus abundantè, Fusus fluit incessantè, Totus lotus in cruore, Stans

in maximo dolore. Tuum mihi &c.

O Majestas infinita! O egestas inaudita! Quis pro tanta charitate, Querit te

in veritate. Tuum mihi &c.

Quid sum tibi responsurus, Actu vilis, corde durus? Quid rependam Anato-

ri, Qui elegit pro me mori. Tuum mihi &c.

Amor tuus, amor fortis, Quem non vincunt jura mortis: O quàm pià me sub-

cura, Tuâ foves in pressura. Tuum mihi &c.

Ecce tuo præ amore, Te complector cum rubore: Me coopto diligentè, Tu

scis causam evidentè; Tuum mihi &c.

Hoc quod ago, non te gravet, Sed me sanet, & me lavet, Inquinatum &

agrotum, Sanguis hic fluens per totum. Tuum mihi &c.

In hac Cruce, te cruentum, Te contemptum, & distentum, Ut requiram, me

impelle: In hac imple meum velle. Tuum mihi &c.

Ut te queram mente purâ, Sit hac mea prima cura: Non est labor, nec gra-

vabor, Sed sanabor, & mundabor. Tuum mihi &c.

Ad Manus.

Salve IESU Pastor bone, Fatigatus in agone, Qui per lignum es distra-
ctus, Et ad lignum es compactus. Tuum mihi da amorem, &c.
Manus Sanctæ vos avete, Rosis novis adimpletæ; Hos ad ramos dirè junctæ,
Et crudeli ferro punctæ. Tuum mihi da amorem, &c.
Ecce fluit circumquaque, Manu tuâ de utrâque, Sanguis tuus copiosè, Rubi-
cundus instar Rosæ. Tuum mihi da amorem, &c.
Manus clavis perforatas, Et cruore purpuratas, Corde premo præ amore, Siti-
bundo bibens ore. Tuum mihi da amorem, &c.
O quàm largè te exponis, Promptus malis, atque bonis: Trahis pigros, pios vo-
cas, Et in tuis ulnis locas. Tuum mihi da amorem, &c.
Ecce tibi me præsentò, Vulnerato & cruento. Semper agris misereris: De
me ergo ne graveris. Tuum mihi da amorem, &c.
In hac Cruce sic extensus, In te meos trahere sensus, Meum posse, velle, scire,
Cruci tuæ fac servire. Tuum mihi da amorem, &c.
In tam lata Charitate, Trahe me in veritate: Propter tuam Crucem almam,
Trahe me ad Crucis palmam. Tuum mihi da amorem, &c.
Manus Sanctæ vos amplector, Et gemendo condelector: Grates ago plagis tan-
tis, Clavis duris, guttis Sanctis. Tuum mihi da amorem, &c.
In cruore tuo lotum, Me commendo tibi totum: Tuæ Sanctæ Manus istæ, Me
defendant, IESU Christe. Tuum mihi da amorem, &c.

Ad Latus.

Salve IESU summe bonus, Ad parcendum nimis pronus: Membra tua ma-
cilentia, Quàm acerbè sunt distenta. Tuum mihi da amorem, &c.
Salve Latus Salvatoris, In quo latet mel dulcoris, In quo patet vis amoris, Ex
quo scatet fons cruoris. Tuum mihi da amorem, &c.
Ecce tibi appropinquo, Parce IESU, si delinquo: Verecundâ quidem fronte,
Ad te tamen veni spontè. Tuum mihi da amorem, &c.
Salve mitis apertura, De qua manat vena pura, Porta patens & profunda,
Super rosam rubicunda. Tuum mihi da amorem, &c.

Odor

Odor tuus super vinum, Virus pellens serpentinum: Potus tuus potus vitæ, Qui
siticis, huc venite. Tuum mihi da amorem, &c.
Plaga rubens aperire, Fac cor meum te sitire: Sine me in te transire, Vellem
totus introire. Tuum mihi da amorem, &c.
Ore meo te contingo, Et ardentèr ad me stringo, In te meum cor intingo, Et
ferventi corde lingo. Tuum mihi da amorem, &c.
O quàm dulcis sapor iste! Qui te gustat IESU Christe, Tuo victus à dulcore,
Mori posset præ amore. Tuum mihi da amorem, &c.
In hac fossa me reconde, Infer meum cor profundè: Ubi latens incalescat, Et
in pace conquiescat. Tuum mihi da amorem, &c.
Horâ mortis meus flatus, Intret IESUS, tuum latus: Hinc expirans in te
vadat, Ne hunc Leo trux invadat. Tuum mihi da amorem, &c.

Ad Pectus.

Salve Salus mea DEUS, IESU dulcis Amor meus; Salve Pectus reveren-
dum, Cum tremore contingendum. Tuum mihi da amorem, &c.
Ave Thronus Trinitatis, Arca latæ Charitatis, Firmamentum infirmitatis,
Pax & pausa fatigatis. Tuum mihi da amorem, &c.
Salve IESU reverende, Dignè semper inquirende: Me præsentem hinc atten-
de, Accedentem me succende. Tuum mihi &c.
Pectus mihi confer mundum, Ardens, pium, gemebundum; Voluntatem abne-
gatam, Tibi semper conformatam. Tuum mihi &c.
IESU dulcis Pastor pie, Fili DEI & MARIE, Lava fonte tui cordis,
Fœditatem meæ sordis. Tuum mihi &c.
Ave Splendor & figura, Summi DEI Genitura: De Theauris tuis plenis,
Fer afflictis & egenis. Tuum mihi &c.
Dulce IESU Christi Pectus, Tuo fiam dono reclusus, Absolutus à peccatis,
Ardens igne charitatis. Tuum mihi &c.
Tu Abyssus es Sophiæ: Angelorum Harmoniæ, Te collaudant, ex te fluxit,
Quod Joannes cubans suxit. Tuum mihi &c.
Ave fons benignitatis, Plenitudo Deitatis, Corporalis in te manet: Vanitatem
in me sanet. Tuum mihi &c.

Zz

Ave ve-

*Ave verum Templum DEI, Precor, miserere mei: Tu totius Arca boni,
Fac Electis me apponi. Tuum mihi da amorem, &c.*

Ad Cor.

*Summi Regis Cor aveto, Te saluto corde lato, Te complecti me delectat, Et
hoc meum cor affectat. Tuum mihi &c.*

*Quo amore vincebaris, Quo dolore torquebaris, Cum te totum exhaurires, Ut
te nobis impertires. Tuum mihi &c.*

*O Mors illa quam amara, Quam immitis, quam avara, Quae per cellam intro-
dit, In qua mundi Vita vivit. Tuum mihi &c.*

*Propter mortem, quam tulisti, Quando pro me defecisti, Cordis mei o Cor dile-
ctum, In te meum rape affectum. Tuum mihi &c.*

*O Cor dulce, praedilectum, Munda meum cor illectum, Et in vanis induratum,
Pium fac & timoratum. Tuum mihi &c.*

*Per medullam cordis mei, Peccatoris atque rei, Tuus amor transferatur, Quo
Cor totum rapiatur. Tuum mihi &c.*

*Dilatate, aperire, Tanquam Rosa fragrans mirè, Cordi meo te conjunge, Illud
unge, & compunge. Tuum mihi &c.*

*Quidnam agat, nescit verè, Nec se valet cohibere: Nullum modum dat amori:
Multa morte vellet mori. Tuum mihi &c.*

*Vivà cordis voce clamo, Dulce Cor, te namquè amo: Ad cor meum inclinare,
Ut se possit applicare. Tuum mihi &c.*

*Tuo vivat in amore, Ne dormitet in torpore: Ad te oret, ad te ploret, Te
honoret, te adoret. Tuum mihi &c.*

*Rosa cordis aperire, Cujus odor fragrat mirè: Te dignare dilatate, Fac cor
meum anhelare. Tuum mihi &c.*

*Da cor cordi sociari, Tecum IESU vulnerari: Nam cor cordi similatur,
Si cor meum perforatur. Tuum mihi &c.*

*Infer tuum intra sinum, Cor; ut tibi sit vicinum, In dolore gaudio, Cum de-
formi specioso. Tuum mihi &c.*

*Hic hic pauset, hic moretur, Ecce jam post te movetur, Te ardentèr vult si-
tire: IESU, noli contraire. Tuum mihi da amorem, &c.*

Ad Faci-

Ad Faciem.

*Salve Caput cruentatum, Totum spinis coronatum, Conquassatum, vulne-
ratum, Arundine verberatum. Tuum mihi da amorem, &c.*

*Salve, cujus dulcis vultus, Immutatus & incultus, Immutavit suum florem,
Totus versus in pallorem. Tuum mihi &c.*

*Omnis vigor, atque viror, Hinc recessit; non admiror: Mors apparet in aspe-
ctu, Totus pendens in defectu. Tuum mihi &c.*

*Sic affectus, sic despectus, Propter me sic interfectus, Peccatori tam indigno,
Cum amoris intersigno. Tuum mihi &c.*

*In hac tua Passione, Me agnosce Pastor bone: Cujus sumsi mel ex ore, Hau-
stum lactis cum dulcore. Tuum mihi &c.*

*Non me reum asperneris, Nec indignum dedigneris: Morte tibi jam vicina,
Tuum Caput hic reclina. Tuum mihi &c.*

*Tuae sanctae Passioni, Me gauderem interponi, In hac Cruce tecum mori, Prae-
sta Crucis Amatori. Tuum mihi &c.*

*Morti tuae tam amara, Grates ago IESU chare. O mi clemens, pie DEUS,
Fac, quod petit tuus reus. Tuum mihi &c.*

*Dum me mori est necesse, Noli mihi tunc deesse: In tremenda mortis hora,
Veni IESU absque mora. Tuum mihi &c.*

*Cum me jubes emigrare, IESU chare, tunc appare: O Amator complectende,
Temetipsum tunc ostende. Tuum mihi da amorem, tuo fac amore mori.*

Salve mundi salutare. Nota eadem.

A' Lábaihoz.

IDvez-légy Világ váltója; Idveffégnek meg-adója. Keresztedre fel-
hágnia, Kivánok: tudod mi oka. Add IESUS-om szerelme-
det; szerelmed-ért meg-hóltomat.

Mint-ha itt vólnál úgy vézlek; Sót jelen-valónak hiszlek. Mely me-
zitelenen nézlek? De így kegyelmész fejemnek. Add &c.

Lábaidnak mély sebeit, Es illy kemény liggatásit, Ólelgetem ó sze-
geit, Emlegetvén nagy kínyait. Add &c.

Z 3

Hálál-

Hálállyuk-meg illy szerelmét, Mi sebesek, s' nagy kegyelmét, Bűnösöknek szeretőjét, Magasztalván éppítőjét. Add &c.
 Valami bennünk meg-romlott, El-ozlatott, s' pufztított, Edes Iesus mind azokat, Orvosolván fel-állítod. Add &c.
 Szent Kereszteden kereslek, Szomorú szível szemlélek, Mert így gyógyulást reménelek, Hát mos-meg véredben, s' élek. Add &c.
 Vérben-fagyott Lábaiddat, Illy mélységes kútaiddat, Mésd szivembe, s' fájdalmidat, Veled visellyem kínodat. Add &c.
 Edes I E S U S, kegyes Isten, Hozzád kiáltok szüntelen, Kőnyörülly rajtam szegényen, Lábadhoz borult vétkefen. Add &c.
 Kereszted-előtt feküvőt, Szent Lábaidd ólelgetőt, Ne-útald I E S U S meg-vetőt, Sőt tekints már hozzád-térőt. Add &c.
 Ez Keresztről én reményem, Tekints reám én szerelmem, Eppen téríts hozzád engem, Mondván: bűnőd meg-engedtem. Add &c.

A' Térdeire.

IDvez-légy Szentek Királya, Bűnösök szabadítója, Térden-álló áldozattya, Keresztre ment Isten Fia. Add &c.
 Oh mely szegény, s' mezítelen, Csúfúl függesz kereszteden! Latrok nevetnek igyeden, Ertünk meg-táglott testeden! Add &c.
 Szent véred foly bőségesen, Mi váltságunk-ért szüntelen, Le-hull fájdalmas testeden, Kis rongytól fedett részeden. Add &c.
 Oh meg-mérhetetlen Felség! Oh eddig nem-történt szükség! Mely sziv-szeretettől úgy ég, Hogy véreben ő legyen vég. Add &c.
 Néked felelni mit tudok, En meg-általkodott undok? Ki, hogy örökké ne-veznék, Meg-halál értem, hogy élnek. Add &c.
 Szerelmed ereje mely lágy, Ki halál földgyának nem-hágy, Reám gondod oh mely jó ágy, Ki halálban esnem nem-hágy. Add:
 Szerelmed-ért, én veszélyes, Noha pirulással tellyes, Meg-ölellek rút méteyes, Viselly, és tisztits, mint kegyes. Add &c.
 Ne-gerjedezz vétkem-ellen, Sőt véreddel kegyelmessen, Illy mocskos beteget hiven, Mos-meg, s' büntől úres lézen. Add &c.
 Ez keresz-

Ez kereszteden tégedet, Kit minden el-hagyott, s' vetett. Hogy keresselek mivellyed, Itt kedvem-telni engedgyed. Add &c.
 Ez lesz nékem leg-főbb gondom, Téged keresselek, tudom: Akkor szünik fáradságom, Midőn meg-foglak I E S U S-om. Add &c.

A' Kezeire.

IDvez-légy I E S U S jó Pásztor, Harczon el-fáradott bátor. Kinek Szent Kezeit sok pór, Kereszten liggatta, s' lator. Add &c.
 Aldassatok ő Szent Kezek, Piros színekkel tellyesek, Vassal kereszthez szegeztek, Csorgó vértől ékesültek. Add &c.
 Im foly véred bőségesen, Kezeidből nagy sebesen, Vagy öltözve rófa színben, Idveségünknek bérében. Add &c.
 Lyuggattatott kezeidet, Kiket piros véred festett, Langozó szível örömeft, Csokolom; sziván véredet. Add &c.
 Oh mely bővön magad osztod, Jóknek, s' gonoszoknak adod, Mindeneknek szivét vonszod, s' Ingyen rájok javad ontod! Add &c.
 Magam mutatom feszültnek, Es érettem sebesültnek: Mert tégedet szeretőknek, Vagy Attyok és keresőknek. Add &c.
 Ez keresztre végy engemet, s' Minden érzékenységimet, Szándékomat, értelmemet, Karjaid-közzé testemet. Add &c.
 Engem illy nagy szerelmedből, Végy hozzád Szent érdemedből. Vegyek erőtt keresztedből, Es végy búcsút bűneimtől. Add &c.
 Siránkozván ő Szent Kezek, Gyönyörködöm ti-bennetek, Csokolgatlak ő Szent sebek, Kemény szegek, Szent vér-cseppek. Add:
 Ajánlom néked magamat, Véredtől tisztult szolgálodat, Erezzem I E S U S karodat, Igyeimben óltalmadat. Add &c.

Az Oldalára.

IDvez-légy I E S U S minden jó, Irgalmasságra hajlandó, Tagaidban nagy kint látó, Kereszt gyalázattyaat valló. Add &c.
 Idvez-légy I E S U S oldala, Minden édeség tár-háza, Igaz szereter forrása, Szivek tisztító folyása. Add &c.

I E S U S-

IESUS-om im hozzád jöttem, Meg-bocsásd hogy-ha vétettem, Pi-
rúlok, magam nem mentem, De azért szabadon jöttem. Add:
Idvez-légy IESUS nyílt sebe, Melyből foly lelkünk élete, Kapu
vagy kinn az életre, Lelkünknek vagyon menése. Add &c.
Gyönyörű a' te illatod, Kivel kigyó mérgét rontod; Elet-itala, ita-
lod, Kire lelkeinket hivod. Add &c.

Oh nyílyál-fel piros forrás, Mert tőlem nagy rád a' vágyás! Engem
magaddá változtass, s' Kapud nékem legyen tágas. Add &c.

Téged édesen csókollak, s' Egvén magamhoz szoritlak, Szivemmel
hozzám kapcsolak, s' Többé el-is nem bocsátlak. Add &c.

Azoknak mely édes izek, Kiknek IESUS benned részek? Edesé-
gedtől győzetnek, Azért halni érted készek. Add &c.

Ez hasadékbán engemet, Rejts-el mélyen, s' én szivemet, Holott
végyen melegséget, Es állandó békeiséget. Add &c.

Mikor én lelkem ki-mégyen, Oldalodban helye legyen, Hogy kigyó
hozzá ne-ferjen, Hanem veled Menyben éllyen. Add &c.

A' Mellyére.

Idvez-légy én idveffegem, Edes IESUS én szerelmem, Idvez-légy
Szent Mellye, nékem, Kiben vagyon rejtve kincsem. Add &c.

Szent Háromságnak Zeczele, Idvez-légy szeretet Széke, Erőtlenek
erősege, Es fáradtak enyhítője. Add &c.

Idvez-légy IESUS-om Mellye, Ki méltó vagy keresésre, Tekints
itt álló bűnőse, Es gerjesz-fel szerelmedre. Add &c.

Adgy énnékem tiszta szivet, Zokogót, kegyest, gerjedtet. Veled
eggyező értelmet, Minden jóra-vonó lelket. Add &c.

Edes IESUS Isten Fia, M A R T A-nak Szent Magzattya. Te szived-
nek bő forrása, Bűneimet mosogassa. Add &c.

Menyből le-szállott fényesség, Atyától származott Felség, Kincse-
det kit vár szegénység, Osztogassad oh nagy bőség. Add &c.

Edes IESUS-omnak Mellye, Aldásod szivem viselnye, Bűneimtől
űresítse, Malasztyával ékesítse. Add &c.

Te vagy

Te vagy bölcsesség örvénye, Kiből Szent János merite, Téged An-
gyalok zengése, Dicsír, s' Szentek éneklése. Add &c.

Nem veszendő jóknak ere, Istenségnek tellyesége, El-rejtett titkos
mélysége, Kősd iradat sebeimre. Add &c.

Oh igaz Isteni Templom, Sirván kérlek légy gyámolom, Minden
jóra Kalauzom, Dicsőült Szentekhez útom. Add &c.

A' Szivére.

O H én Királyomnak szive, Téged kőszönt szolgál szive, Siet ölel-
getésedre, Hogy szóllyak int mérészségre. Add &c.

Téged győzött mély szerelem, Kénszerített mély sérelem, Hogy ma-
gad adnád érettem, Haláltól mentvén életem. Add &c.

Oh mely keserves halál volt, Mellyet Ur IESUS meg-kóstolt. Meg-
nem tarthatta az a' bört, Kiben Világ élete volt. Add &c.

Ez keserves halálod-ért, Mellyet fel-vettél eset-ért, Vedd szivemet
mind ezek-ért, Meg-érdemlett jutalmad-ért. Add &c.

Oh édes Sziv, szivem czéllya; Legyek tőled meg-tisztítva, Ki valék
meg-általkodva, Gerjesztvén elébbi jókra. Add &c.

Te szerelmed ez bűnőse, Szivét gyújtsa el-veszternek, Hogy éppen
veled élhessek, Vévén tűzét, szerelmednek. Add &c.

Jövel, jövel lelkem arra, Szivemet éltető rósa, Kenegess lelkem or-
vosa, s' Mely nagy lesz szivemnek langja! Add &c.

Oh mely nagy szerelmed tüze, Ha kinek ebben van része! Mérték-
nélkül szerelmedre, Gerjed, s' fűt ölelésedre. Add &c.

Edes sziv hozzád kiáltok, Mivel tűzedtől langolok. Veled eggyé len-
ni vágyok; Jőj hozzám, s' kész szállás vagyok. Add &c.

Szivem szerelmedben éllyen, Tűnyaságtól távol legyen, Te szolgál-
latodban félyen, Hogy veled örökké éllyen. Add &c.

Nyíly-fel édes sziv rósája, Jó illatú violája, Hogy lehessen maradása,
Szivemnek benned, s' lakása. Add &c.

Kősd-őszve szivem sziveddel, Edes IESUS tóltvén sebbel, s' En
szivem-is ha foly vérrel, Eggyezni fog te sziveddel. Add &c.

Aa

Szivem

Szivem kebeledben légyen, Hogy tölled távol ne-mennyen, Jókkal-
tellyes sebeidben, Hogy nagy vigasággal légyen. Add &c.
Itt, itt lakjék, s' jáczodozzék; Mert már veled jární tetczik, Téged
buzgón igyekezík, Szólgálni, s' meg-fem csökkeník. Add &c

Az Orczájára.

IDvez-légy Fő, kit vér fogott, Hegyes tóvis koronázott, Veretett,
ostoroztatott, Torhákka undokittatott. Add &c.

Idvez-légy gyönyörű Orcza, Virágoknak szép virága: Honnét or-
czád sárgasága, Kit imád Meny fokasága? Add &c.

Erőd, s' szépséged távozott, Nem-csudálom, szín el-hagyott; Mert a'
halál így fonnyasztott, s' Mint cserepet meg-szárasztott. Add:

Mind ezeket én-érettem, Vetted-fel ő én életem, Hogy már vig-or-
czád nézhessem, Engedd édes reménségem. Add &c.

Ez te nagy kín-szenvedéfed, Mutattya te kegyeséged; Melyből sze-
dek lépes-mézet, s' Maradandó édeséget. Add &c.

Engem bűnőst kérlek ne-hadgy, s' Halál rabját kinnra ne-adgy. Sőt
midőn a' halálra mégy, Karjaim-közt nyugodván légy. Add &c.

Kivánnék veled szenvedni, s' Te kereszteden meg-halni. Hát ki ke-
reszted szereti, Ő árnyékában mülyék-ki. Add &c.

Illy kesérvés haláloed-ért, IESUS áldassál kinnod-ért, Kegyes Isten
mind ezek-ért, Veled legyek jutalmad-ért. Add &c.

Amaz rettenetes óra, Elerem végső határa, Mikor léfzen ne-álly há-
tra, IESUS életem óltára. Add &c.

Hanem mikor ki-szólítasz, Követet hozzám bocsátasz, Akkor ott
légy, s' reám vigyázz, Hogy halálom ne-légyen gyász. Add I E-

S U S-om szerelmedet, szerelmed-ért meg-hóltomat.

A M E N.

Hymnus

Hymnus de Sancta Cruce pro Dominica Passionis.

Vexilla Regis prodeunt, Fulget Crucis mysterium: Quo carne carnis Condi-
tor, Suspensus est patibulo.

Quo vulneratus insuper, Mucrone diro lancea: Ut nos lavaret crimine, Ma-
navit unda sanguine.

Impleta sunt quae concinit, David fideli carmine. Dicens: in nationibus, Re-
gnavit à ligno DEUS.

Arbor decora & fulgida, Ornata Regis purpura: Electa digno stipite, Tam
Sancta membra tangere.

Beata cujus brachiis, Sacli pependit praetium: Statera facta corporis, Prae-
damque tulit tartari.

O Crux ave Spes unica, Hoc Passionis tempore! Auge piis justitiam, Reisque
dona veniam.

Te Summa DEUS Trinitas, Collaudet omnis spiritus: Quos per Crucis my-
sterium, Salvas: rege per saecula. Amen.

Vexilla Regis. Nota eadem.

Királyi Zászlók lobognak, Fénlik titka Kereszt-fának: Kin az élet
meg-öletet, s' Halálával életet nyert.

Kit meg-sebesített vala, A' bűnnek éles dárdája: Vérrel, s' vizzel foly
óldala, Hogy lelkünk szennyét el-mossa.

Bé-telleyesedet irása, Dávid Királynak mondása: Népeknek e' kép-
pen szólván, Uralkodott Isten a' fán.

Ó áldott Fa, s' tekintetes, Királyi bársonnyal ékes: Méltó vagy
nagy becsületre, Mert IESUS vére meg-feste.

Aldott Fa! kinek ágára, Függesztetett Világ arra: Ur IESUS test-
meg-mérted, Órdógót, Poklot meg-győzted.

O szent Kereszt reménségünk, Idvez-légy mi békeségünk: Nevelly
bennünk igazságot, Meg-rontván a' gonofságot.

Eleven-kút Szent Háromság, Téged áldunk minden jóság: Szent
Keresztnek győzedelmét, Közöld velünk Szent érdemét. Amé,

Aa 2

Hymnus

Hymnus pro Dominica Palmarum.

Gloria, Laus, & Honor tibi sit, Rex Christe Redemptor. Cui puerile decus, promisit Hosanna pium.

Israël es tu Rex, Davidis, & inclyta proles, Nomine, qui in Domini, Rex benedicte venis. Gloria laus &c.

Cœtus in excelsis, te laudat cœlitus omnis, Et mortalis Homo, cuncta creata simul. Gloria laus &c.

Plebs Hebræa tibi cum palmis obviam venit. Cum prece, voto, hymnis adsumus ecce tibi. Gloria laus &c.

Hi tibi passuro, solvebant munia laudis, Nos tibi regnanti pangimus ecce melos. Gloria laus &c.

Hi placuere tibi, placeat devotio nostra, Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placent. Gloria laus &c.

Gloria, Laus, & Honor &c. Nota eadem.

Dicsőség, és dicsiret te-néked meg-váltó Királyunk: Kinek Gyermeke szép Sereg, mond édeséges éneket.

Izraëlnek te vagy Királya, és Dávid Királynak magzattya: Ki az Urnak nevében, jössz hozzánk dicsőségedben. Dicsőség &c.

Mennyei Seregek, minnyájan tégedet dicsirnek: Dicsir Emberi-szózat, és minden teremtet-állat. Dicsőség &c.

Szűköknak Serege, Pálmákkal jövének elődbe: Mi-is könyörgésekkel, jöttünk hozzád, s' énekekkel. Dicsőség &c.

Ime jelen szenvedéfednek, im-ezek téged dicsirtenek: Mert midőn Menyben lakol, mi elménk énekekkel hódol. Dicsőség &c.

Ék Sidóknak éneke, im tetsék mi nyelvünk zengése: Mert kegyelmes Király vagy, kinél minden jó kedves, és nagy.

Dicsőség, és dicsiret, te-néked meg-váltó Királyunk: Kinek Gyermeke szép Sereg, mond édeséges éneket. Amen.

VIRAG-

VIRAG-VASARNAPRAVALO

PASSIO.

Kezdetik az mi Urunk IESUS Christusnak kín-szenvedése, Szent Máthé Evagelistának írása-szerint. Cap. 26.

Mivel a' Passionak három Tonussa vagyon: Tenor, Bassus, Altus; azért, a' hol T, betű leszzen, ott közép-renden: a' hol B, alatt: a' hol pedig A, találatik, fenn kell énekelni.

Tenor. **A**Z időben, monda IESUS az ő Tanítványinak: Bassus: Tudgyátok, hogy két-nap-után Húsvét leszzen, és az Ember fia el-árútatik, hogy meg-feszitessék. T. Akkor egybe-gyűlőnek a' Papi-Fejedelmek, és a' népnek Venei, a' Fő-Pap pitvarában, ki mondatik vala Kaifásnak: és tanácsot tartának, hogy IESUS Tálnoksággal meg-fognák, és meg-ölnék. Mondának pedig: Altus. Ne az Innep-napon, hogy ne-talám támadás ne legyen a' Nép között. T. Mikor pedig IESUS Bétániában volna, a' Poklos Simon házában, járula ő-hozzája egy Afzszonyi-állat, kinek drága kenetű alabástroma vala, és az aztalnál-ülőnek a' fejére önté. Látván pedig a' Tanítványok, boszszonkodának mondván: A. Mire-valo e' vesztegetés? mert ezt drágán el-adhatták volna, és a' szegényeknek adhatták volna. T. Tudván pedig IESUS, monda nekik: B. Miért vattok ez Afzszony-állatnak bántására? mert jó-cselekedetet cselekedett velem. Mert mindenkor vadnak szegények veletek: én dig nem mindenkor vagyok veletek. Mert ez, e' kenetet a' fejemre öntvén, az én temetésemre cselekedte. Bizony mondom nextek valahol ez az Evangeliom prédikáltatik az egész Világon, az-is mondatik, a' mit ez cselekedett az ő emlékezetire. T. Akkor el-menne egy a' tizen-kettő-közzül, ki mondatik vala Júdás Iskariotesnek, a' Papi-Fejedelmekhez: és monda nekik: A. Mit akartok nekem adni, és én öt'er kezetekben adom? T. Azok pedig rendelének neki harmincz ezüst-pénzt. Es attúl-fogva alkalmatosságot keres vala, hogy

Aa 3

hogy

hogy őtet el-árulná. A' kovásztalanoknak első napján pedig, járulának a' Tanitványok Iesushoz, mondván: *A.* Hol akarod, hogy el-készítsük néked ételedre az Hufvétet? *T.* Iesus pedig monda: *B.* Meñyetek a' Városba egy némelyhez, és mondgyátok a'nak: A' Mester mondgya: Az én időm közel vagy, nálad íszerzem az Hufvétet, az én Tanitványimmal, *T.* Es cselekedének a' Tanitványok, a' mint rendelte vala nékik Iesus, és el-készíték a' Hufvétet. Estve lévén pedig, le-telepedett vala a' tizen-két Tanitványával. Es midőn ők ennének, monda: *B.* Bizony mondom néktek, hogy egy közzületek el-árul engem. *T.* Es igen meg-szomorodván, kezdék egyenként mondani: *A.* Vallyon én vagyok-é Uram? *T.* Ő pedig felelvén monda: *B.* A' ki a' kezét velem a' táliba mártya, az árul-el engem. Az Ember Fia el-mégyen ugyan, a' mint írva vagy, felőle: Jaj annak az Embernek, a' ki-által az Ember Fia el-árultatik: Jobb lett volna néki, ha nem született volna az az Ember. *T.* Felelvén pedig Júdás, a' ki el-árulta őtet, monda: *A.* Vallyon én vagyok-é, Rabbi? *T.* Monda néki: *B.* Te mondád. *T.* Ők pedig vacsorálván, vevé Iesus a' kenyeret, és meg-áldá, és meg-szegé, és adá a' Tanitványinak, és monda: *B.* Vegyétek, és egyétek: Ez az én testem. *T.* Es vevén a' pohárt, hálákat ada: és nékik adá, mondván: *B.* Igyatok ebből minnyájan: Mert ez az én vérem az Uj Testamentomé, mely sokakért ki-ontatik a' bűnök bocsánatjára. Mondom pedig néktek: nem-ízom mostantól-fogva e' szőlő-terméséből, a' napig, mikor amaz újat ízom veletek, az Atyám Országában. *T.* Es dicsiretet mondván, ki-menének az Olaj-fák hegyére. Akkor monda nékik Iesus: *B.* Ti minnyájan meg-botránkoztok én-beñem ez éjjel. Mert írva vagy: Meg-verem a' szőlőt, és el-öszolnak a' Nyáj-juhai. Minek-utánna pedig fel-támadok, és őket vészem Galilæában. *T.* Felelvén pedig Péter, monda néki: *A.* Ha minnyájan meg-botránkoznak-is benned, én soha meg-nem botránkozom. *T.* Monda néki Iesus: *B.* Bizony mondom néked, hogy ez éjjel minek-előtte a' Kakas szóllyon, háromszor tagadsz-meg engem. *T.* Monda néki Péter: *A.* Ha meg-kell halnom-is veled, meg-nem tagadok téged. *T.* Hasonlóképpé mondának a' Tanitványok-is minnyájá. Akkor méne Iesus vélek a' Majorba, mely Gethsemaninak hivatik, és mon-

da a' Tanitványinak: *B.* Üllyetek itt, míg amoda megyek, és imádkozom. *T.* Es el-vivén Pétert, és a' Zebedæus két fiát, kezdé bánkodni, és szomorkodni. Akkor monda nékik: *B.* Szomorú a' lelkem mind halálig: várakoztatok itt, és vigyázzatok velem. *T.* Es egy-keveysé elébb-menvén, orczájára borúla, imádkozván, és mondván: *B.* Atyám, ha lehetséges, müllyék-el e' pohár tőlem, mind-az-által nem a' mint én akarom, hanem a' mint te. *T.* Es méne a' Tanitványihoz, és aluva találá őket, és monda Péternek: *B.* Így nem-vigyázhattok-é velem egy óráig? vigyázzatok, és imádkoztatok, hogy kísértetbe ne-essetek. A' Lélek kész ugyan, de a' test erőtlén. *T.* Ismét másodszor el-méne, és imádkozék, mondván: *B.* Atyám, ha e' pohár el-nem múlhatik, hanem ha azt meg-íszom, légyen a' te akaratod. *T.* Es el-jöve ismét, és aluva találá őket: Mert az ő szemek meg-nehezítettve valának. Es el-hagyván őket ismét el-méne, és imádkozék harmadszor, azon beszédet mondván. Akkor a' Tanitványihoz jöve, és monda nékik: *B.* Aludgyatok már, és nyugodgyatok: imé el-közelgetet az óra, és az Ember Fia a' bűnösök kezében adatik. Kellyetek-fel, mennyünk-el: imé el-közelgett a' ki engem el-árul. *T.* Még ő szólván, imé Júdás egy a' tizen-kettő közzül el-jöve, és ő vele sok sereg, kardokkal, és dorongokkal, küldetvén a' Papi-Fejedelmektől, és a' népnek véneitől. A' ki pedig el-árulta őtet, jelt adott nékik mondván: *A.* Valakit meg-csókolok, ő az, fogjátok őtet. *T.* Es mingyárt Iesushoz járulván monda: *A.* Idvez-légy Rabbi. *T.* Es meg-csókolá őtet. Es monda néki Iesus: *B.* Barátom mire jöttél? *T.* Akkor hozzája menének, és kezeket Iesufra veték, és meg-fogák őtet. Es imé egy azok-közzül kik Iesussal valának, ki-nyújtván kezét, ki-voná kargyát, és csapván a' Papi-Fejedelem szolgáját, el-vágá annak fülét. Akkor monda néki Iesus: *B.* Tedd helyére kardodat: mert minnyájan a' kik fegyvert fognak, fegyverrel vesznek-el. Véled-é hogy én nem kérhetem az Atyámat, és ad énnékem most többet tizen-két Legio Angyalnál? Miképpen tellyesednek-bé tehát az iráfok, mert így kell lenni? *T.* Azon órában monda Iesus a' Seregeknek: *B.* Mint latorra, úgy jöttetek-ki kardokkal, és dorongokkal engem meg-fogni: Mindennap nálatok ülök vala tanitván a' Templombá, és meg-nem fogátok engem.

Ez pedig mind lőn, hogy bé-tellyesednének a' Próféták irási. *T.* Akkoron a' Tanítványok minnyájan el-hagyván őtet, el-futának. Azok pedig meg-fogván IESUST, vivék Kaifáshoz a' Papi-Fejedelemehez, a' hol az Irás-tudók, és a' vének egybe-gyűltek vala. Péter pedig követi vala őtet távúl, a' Papi-Fejedelem pitvaráig. Es oda bémenvén, ül vala a' szolgákkal, hogy látná a' végét. A' Papi-Fejedelmek pedig, és az egész gyülekezet, hamis bizonytságot keresnek vala IESUS-ellen, hogy őtet halálra adnák: és nem-találának, noha sok hamis-tanúk jöttek volna elő. Utolszor pedig jövének két hamis-tanúk, és mondának: *A.* Ez mondotta: El-ronthatom az Isten Templomát, és harmad nap-után fel-éppíthetem azt. *T.* Es fel-kelvén a' Papi-Fejedelem, monda néki: *A.* Semmit nem-felelsz-é azokra, a' miket ezek ellened-bizonyitnak? *T.* IESUS pedig halgat vala. Es a' Papi-Fejedelem monda néki: *A.* Kényszerítlek téged az élő Istenre, hogy meg-mondgyad nekünk, ha te vagy a' Christus, az Istennek Fia. *T.* Monda néki IESUS: *B.* Te mondád: Mind-az-által mondom néktek, ez-után meg-láttjátok az Ember Fiát ülni az Isten erejének jobján, és el-jöni az Egnek felhőiben. *T.* Akkor a' Papi-Fejedelem meg-szaggatá ruháit, mondván: *A.* Káromkodék: Mit szűkölködünk még tanúk-nélkül? imé most hallátok a' káromlást: mitetizik néktek? *T.* Azok pedig felelvén, mondának: *A.* Méltó halálra. *T.* Akkoron az orczájára pökdősenek, és nyakon csapdosák őtet, némellyek pedig tenyerekkel arczul-verék, mondván: *A.* Prófétály nekünk Christus, kicsoda úte téged? *T.* Péter pedig kívül a' pitvarban ül vala: és hozzá járúla egy Szolgáló, mondván: *A.* Te is a' Galilæai IESUS-sal valál. *T.* Ő pedig tagadá mindenek előtt, mondván: *A.* Nem-tudom mit mondasz. *T.* Ki-menvén pedig ő az ajtón, más Szolgáló látá őtet; és monda azoknak, kik ott valának: *A.* Ez is a' Názáreti IESUS-sal vala. *T.* Es ismét tagadá esküvéssel; hogy nem-ismérem az Embert. Es egy-kevés vártatva, hozzája menének a' kik állanak vala, és mondának Péternek: *A.* Bizonyára te-is azok között-ülő vagy; mert a' szóllásod-is ki-jelent tégedet. *T.* Akkor

T. Akkor kezde átkozódni, és eskünni, hogy nem-ismérte-vólna az Embert. Es mindgyárt meg-szóllala a' Kakas. Es meg-emlékezék Péter a' IESUS igéjéről, mellyet mondott vala: Minek-előtte a' Kakas szóllyon, háromszor tagadiz-meg engemet. Es oda-ki-menvén, kefervesen sira.

Reggel lévén pedig, tanácsot tartának minnyájan a' Papi-Fejedelmek, és a' Népek vénei IESUS-ellen, hogy őtet halálra adnák. Es kötve vivék őtet, és adák Pontius Pilátus Tiszt-tartónak. Akkoron látván Júdás, a' ki őtet el-árulta, hogy halálra kárhoztattatott volna; meg-bánván, viszfá-vivé a' harmincz ezüst pénzt a' Papi-Fejedelmeknek, és a' véneknek, mondván: *A.* Vétkeztem, el-árulván az igaz vért. *T.* Ők pedig mondának: *A.* Mi gondunk véle? te lássad. *T.* Es el-vetvén a' Templomba az ezüst pénzeket, viszfá-tére, és el-menvén fel-akasztá magát. A' Papi-Fejedelmek pedig fel-vévén az ezüst pénzeket, mondának: *A.* Nem szabad azokat a' Templom pénzé-közzé vetni: mert vér-árta. *T.* Tanácsot tartván pedig, meg-vévék azokon a' fazakas mezejét, a' jövevények temetésére. Azért hivatattik az a' mező Hakeldamának; az az: vér-mezejének, e' mai-napig. Akkor bé-tellyesedék, a' mi meg-mondatott Jeremiás Próféta-által, mondván: Es vévék az harmincz ezüst pénzt, a' meg-böcsültetnek árrát, kit böcsülve vöttek-meg az Isráel fiaitól: és adák az Fazakas mezejé-ért, a' mint nekem rendelte az Ur. IESUS pedig a' tiszt-tartó előtt álla, és meg-kérdé őtet a' tiszt-tartó, mondván: *A.* Te vagy-é a' Sidók Királya? *T.* Monda néki IESUS: *B.* Te mondod. *T.* Es midőn vádoltatnék a' Papi-Fejedelmektől, és a' vénektől, semmit nem-felele. Akkor monda néki Pilátus: *A.* Nem hallod-é menyi bizonytságot mondanak ellened? *T.* Es nem-felele néki egy szavára-is, úgy hogy felette igen csudálkoznék a' tiszt-tartó. Az Innep-napon pedig, el-ízokott vala bocsátani a' tiszt-tartó, a' népnek egy foglyot, a' kit akarnának. Vala pedig akkor egy hires foglya, ki mondatik vala Barrabásnak. Egyben-gyűlvén azért azok, monda Pilátus: *A.* Kik akartok, hogy el-bocsássak néktek: Barrabást-é, avagy a' IESUST, ki Chri-

ki Christuſnak mondatik? *T.* Mert tudgya vala, hogy irigységből árú-
ták volna el őtet. Űlvén pedig ő az itilő-székben, hozzája küldé a' fe-
lesége, mondván: *A.* Semmi közöd néked azzal az igazsal, mert sokat
szenvedtem ma, látás-által ő-miatta. *T.* A' Papi-Fejedelmek pedig, és
a' Vének, el-áltaták a' Népet, hogy Barrabást kérnék, I E S U S-t pe-
dig el-veztenék. Felelvén pedig a' Tiszt-tartó, monda nekik: *A.* Kit
akartok, hogy néktek a' kettő-közzül el-bocsássak? *T.* Ők pedig mon-
dának: *A.* Barrabást. *T.* Monda nekik Pilátus: *A.* Mit cselekedgyem
tehát a' I E S U S-sal, ki Christuſnak mondatik? *T.* Mondának min-
nyájan: *A.* Feszíttessék-meg. *T.* Monda nekik a' Tiszt-tartó: *A.* De
mi gonoszt cselekedett? *T.* Azok pedig inkább kiáltanak vala, mond-
ván: *A.* Feszíttessék-meg. *T.* Látván pedig Pilátus, hogy semmit nem
használna, hanem inkább támadás lenne: vizet vévén, meg-mosá
kezeit a' nép-előtt, mondván: *A.* Artatlan vagyok én ez igaznak vére-
től: ti látsátok. *T.* Es felelvén az egész Nép, monda: *A.* Az ő vére
mi-rajtunk, és a' mi fiainkon. *T.* Akkor el-bocsátá nekik Barrabást:
a' meg-ostoroztatott I E S U S-t pedig kezekben adá, hogy meg-fe-
szíttetnék. Akkor a' Tiszt-tartó vitézi el-vivén I E S U S-t a' Tanács-
szobában, egybe-gyűjték hozzája az egész csoportot: és le-vetkeztetvén
őtet, veres karmasin-színű felső-ruhát adának reá; és tővisből koro-
nát fonván, a' fejére tévék, és nádat a' jobb-kezébe. Es térdet hajt-
ván előtte, csúfollják vala őtet, mondván: *A.* Idvez-légy Sidók Ki-
rályja. *T.* Es reá pőkdősvén, vévék a' nádat, és a' fejét verik vala. Es
minek-utánna meg-csúfolák őtet, le-vetkezteték a' felső-ruhából, és
fel-öltözteték az ő ruháiba, és vivék őtet, hogy meg-feszítenék. Ki-
menvén pedig, találának egy Simon-nevű Czyrénei Embert: ezt kén-
szérik hogy fel-venné az ő kereszttit. Es jövének a' helyre, mely Gal-
gotának mondatik, mely az Agy-kaponyának helye. Es adának né-
ki innya epével egyelítettett bort. Es mikor meg-kóstolta volna,
nem-akará innya. Minek-utánna pedig meg-feszíték őtet, el-ol-
ták az ő ruháit, sorlot vetvén, hogy bé-telleyesednék, a' mi meg-
monda-

mondatott a' Prófeta-által, mondván: El-olították magoknak az
én ruháimot, és az én ruhámra sorlot vetettek. Es űlvén, őrzik
vala őtet, és tévék a' feje-feliben az ő ügyét írva: E Z A Z I E-
S U S A' S I D O K K I R A L L Y A. Akkor meg-feszítteték
ő-vele két lator, eggyik jobba-felől, és a' másik bal-felől. Az elő-
menők pedig káromlyák vala őtet, hajtogatván a' fejeket, és
mondván: *A.* Vah, ki az Isten Templomát el-rontod, és harmad-
napra azt fel-éppíted: Szabadítsd-meg magadat: ha Istennek Fia
vagy, szállj-le a' keresztről. Hasonló-képpen a' Papi-Fejedelmek-
is csúfolván az Irás-tudókkal, és a' Vénekkel, mondanak vala: *A.*
Egyebeket meg-szabadított, magát meg-nem szabadíthattya: ha
Izraélnek Királya, szálljon-le most a' keresztről, és hiszünk neki:
az Istenben bízott: szabadítsa-meg most, ha akarja őtet: mert azt
mondotta: Hogy Isten Fia vagyok. Ugyan azont hányják vala
pedig szemére a' Latorok-is, kik meg-feszíttettek vala vele. Hat-
órától-fogva pedig sötétség lón az egész földön kilencz óráig. Es
kilencz-óra-felé kiálta I E S U S, nagy szóval mondván: *B.*
E L I, E L I, Lamma Sabaktáni? az az: E N I S T E N E M,
E N I S T E N E M, miért hattál-el engem? *T.* Némellyek pe-
dig ott álván, és halván, mondának: *A.* Illyést híja ez. *T.* Es
mindgyárt el-futamodván egy közzülők, spongiát vévén, meg-
tölté eczettel, és nádra tévé, és innya ad vala neki. A' többi
pedig mondának: *A.* Hadd lássuk, ha el-jő-é Illyés, meg-szaba-
ditván őtet. I E S U S pedig ismét kiáltván nagy szóval, ki-bo-
csátá Lelkét.

Hic aliquantulum pausat.

Bb z

Es imé

Es imé a' Templo.n superláttya két-rézre szakada, a' felitól-fogva az allyáig; és a' föld meg-indula, és a kő-sziklák meg-repedezének; és a' koporsók meg-nyilának: és sok Szentek testei, kik el-alutak vala, fel-támadának. Es ki-menvén a' koporsókból az ő fel-támadása-után, jövének a' Szent Városba, és sokaknak meg-jelenének. A' Százados pedig, és a' kik véle valának, őrizvén IESUS-t, látván a' föld-indulást, es azokat mellyek léznek vala, igen meg-félemlének, mondván: *A.* Bizony ez az Isten Fia volt. *T.* Valának pedig ott sok Afszony-állatok távul, kik követték vala IESUST Galilæából, szolgálván néki: Kik között vala Maria Magdolna, és Maria a' Jakab és Jóseph Anyja, és a' Zebedæus fiai Anyja. Mikor pedig estve lótt volna, jöve egy Arimat'iai Jóseph-nevű gazdag Ember, ki ő-is a' IESUS Tanítványa vala. Ez el-méne Pilátushoz, és meg-kéré a' IESUS testét. Akkor Pilátus meg-hagyá, hogy meg-adnák a' testet. Es el-vivén a' testet, Jóseph bé-takará azt tiszta gyölcsban. Es tévé azt az ő új koporsójába, mellyet a' kő-sziklában vágott vala. Es nagy követ hengeríte a' koporsó-ajtáira, és el-méne. Ott vala pedig Maria Magdolna, és a' másik Maria, a' koporsó-ellenében ülven. Másod-nap pedig, mely Innep készülete-után vagyon, egybe-gyülének a' Papi-Fejedelmek, és a' Pharizæusok Pilátushoz, mondván: *A.* Ur-am, meg-emlékeztünk, hogy an a' hitető még éltében mondotta: Harmad-nap-után fel-támadok. Had-meg azért hogy őrizzék a' koporsót harmad-napig: hogy valamiképpen el-ne jöjjenek az ő Tanítványi, és el-lopják őtet, és azt mondgyák a' kőtségnek: fel-támadott halottaiból. Es az utolsó tévelygés, gonolzb lézen az elsőnél. *T.* Monda nekik Pilátus: *A.* Vagyon őrizötök, mennyezek-el, őrizzettek, az mint tudgyátok. *T.* Azok pedig el-menvén, meg-erősíték a' koporsót őrizőkkel, meg-pecsételvén a' követ.

NAGY-SZEREDARAVALO
LAMENTATIO.

Minek-utánna Sidóság Babilloniának fogságában viteték, és Jerusálem el-töreték, Jeremiás Próféta le-üle sírván, és Jerusálem Városának jövendő pusztulásáról szomorú szível ezt mondá:

A L E P H.

Miképpen ül egyedül a' néppel-rakott Város: ugy-mint özvegygyélött a' pogányoknak Afszonya: a' Tartományoknak Fejedelme adó-fizetővé lótt.

BETH. Sírván sírt éjjel, és az ő köny-húllatási az ő orczáin: nincs a' ki vigasztallya őtet, minden szerelmesi-közzül: minden baráti meg-útálták őtet, és ő ellenségivé lettek.

GHIMEL. El költözött Júdás a' nyomorgatás-ért, és a' szolgálatnak fokaságá-ért: a' pogányok-között lakott, s' nem-talált nyugodalmat: minden ő üldözői meg-fogták őtet a' szorongatásban.

DALET. A' Sion útai szomorkodnak, azért, hogy nincsenek a' kik az Innep-napra jöjjenek: Minden kapui el-romlottak: az ő Papijai sírnak: az ő Szüzei nyomorúltak, és ő-maga el-nyomattatott a' keferüségétől.

HE. Az ő ellenségi fővé lóttek, az ő ellenségi meg-gazdagúltak: mert az Ur szóllott ő-ellene, az ő hamiságának fokaságá-ért: az ő kisdedi fogságba vitettek, a' nyomorgatónak színe előtt.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

R. In monte oliveti.

Nota: Menynek földnek ez világnak &c.

MAgas hegyén im az olaj-fáknak, Imádságot tévék Szent Atyámnak; Hogy-ha volna lehetsége annak, Szörnyüsege távoznék kinomnak.

Jóllehet a' Lélek kész halálra, Noha testnek nagy ő gyarlósága, Mind-az-által Atyám akarattya, Tellyesedgyék: Szent parancsolattya.

Szükség azért, hogy most vigyázzatok, Tanítványim, és imádkozatok, Késértetben hogy ti ne-jussatok, Az ellenség reánk rórr tudgyátok.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

LAMENTATIO SECUNDA.

V A U.

ES el-távozott a' Sion Leányától minden ő ékessége: az ő Fejedelmi ollyá lóttek, mint legeltetést nem-találó kosok: és elmentek erő-nélkül a' kergetőnek szine-előtt.

ZAIN. Meg-émlékezett Jerusálem az ő nyomorúságának napjairól, és vétkeiről, minden kívánatos dolgai-ért, mellyekben volt a' régi napoktól-fogva, midőn az ő népe az ellenség kezében esnek, és nem volna segítője: látták őtet az ellenségek, és meg-csúfolták az ő Szombatit.

HETH. Felette igen vétkezett Jerusálem, az-oká-ért lótt bujdosóvá: Minnyájan a' kik dicsőitik vala őtet, meg-útálták őtet, mert látták az ő gyalázattját; ő pedig nyögven hátra-fordult.

THETH Az ő undoksági az ő lábain, és meg-nem emlékezett az ő végéről: felette igen le-tétetett, nem lévén vigasztalója: Lássad Uram az én nyomorúságomat, mert fel-emelkedett az ellenség.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

℞. Tristis est anima mea &c.

Nota: Menynek földnek ez világnak &c.

AZ én lelkem nagy szomorúsággal, Tellyes: miglen meg-éivom halállal, Békességet szerzek Szent Atyámmal, E' Világot meg-váltván kínommal.

Legyetek

Legyetek itt velem, s' vigyázzatok, A' Sereget majdan meg-láttjátok, Meg-környékez engem, mint a' latrot, Ti fejen-ként engem mind el-hadtok.

En pediglen mégyek a' halálra, Szent Atyám kedves áldozattyára, Az meg-romlott Népnék váltságára, A' hiveknek nagy boldogságára.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

LAMENTATIO TERTIA.

J O D.

AZ ellenség kezét vetette annak minden kívánatos dolgaira: mert látta a' pogányokat bé-menni, az ő Szent helyére, kik-felől meg-parancsoltad vala, hogy bé-ne-mennének a' te Gyülekezetedbe.

CAPH. Minden ő népe fohászokodik, és kenyeret keres: Minden drága marhákat oda-adtak, az eledel-ért, a' léleknek meg-éleltetésére. Lássad Uram, és gondold-meg, mert alá-valóvá lóttam.

LAMED. Oh ti minnyájan, a' kik a'nal-mentek az úton, figyelmezzetek, és lássátok, ha vagyon-é fájdalom, mint az én fájdalom: mert meg-fzedett engem a' mint szóllott az Ur, az ő búsulása haragjának napján.

MEM. A' magaságból tüzet bocsátott, az én csontaim közi-be, és meg-tanított engem: Meg-vetette a' hálót az én lábaimnak, hátra-téritett engem, puszttává tótt engem, egész-nap bánattal eméltett meg.

NUN. Vigyázott az én hamisságimnak igája: az ő kezében egybe-takartattak, és a' nyakamra tétettek: Meg-erőtlenült az én erőm: kezében adott engem az UR, melyből fel-nem-kelhetek.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

℞. Ecce

R. *Ecce vidimus.* Nota: Menynek földnek. *ut supra.*

AZ hitetlen Sidóknak Serege, A' IESUS-ra mely mindenkor tőre, Szent Személyét boszszúval illette, Isten Fia hogy volna, nem hitte.

Imé mostan ő drága Személye, Nem-tetfzik-meg, színe, s' Ember-sége, Mert a' Sidók nagy kegyetlensége, Kegyetlenül vérében keverte.

Ez a' IESUS, ki a' bűnt el-vette, Es érettünk egyedül szenvede, Ki Mennyégből Attyától le-jöve, Mellyet a' Sidó-Nép nem becsülte.

Christust értünk Sidók sebesíték, Betegségünk tőlle viselteték, Mi fokságú vétkünk-ért vereték, Halálával bűnünk el-mosáték.

Meg-rontaték őrdögnek hatalma, A' Pokolnak rettenetes kinnya, Mert halálnak el-jöve halála, Kiról régen a' Próféta szólla.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

N A G Y C S Ő T Ő R T Ő K R E V A L O
L A M E N T A T I O.

Jeremiás Prófétaának Siralmáról.

H E T H.

MÉg-gondolta az Ur, hogy el-bontsa a' Sion Leányának kő-falát: Meg-vonta az ő kötelét, és el-nem fordította kezét az el-vesztésről: Es sirt a' bástya, és a kő-fal-is egyetemben el-bontatott.

THETH. A' földben szegeztettek az ő kapui: El-velztette, és el-rontotta az ő zárjait; az ő Királyát, s' az ő Fejedelmit a' pogányok-között: Nincs Törvény, és az ő Prófétaának nem lott látások az Urtól.

JOD. A' földön ültek, meg-csendesedtek a' Sion Leányának vénei; Hammuval hintették-meg a' fejeket, Szőr-fákakat ővedzetek magokra, a' földre függesztették fejeket a' Jerusálem Szűzei.

CAPH.

CAPH. El-fogyatkoztak a' köny-húllatások miatt, az én szemem: Meg-háborodtanak az én belső részeim: Ki-omlott a' földre a' májam, az én népem Leányának romlása-miatt, midőn el-fogyatkoznék a' kisdéd és a' csecsemő a' Város úczáin.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

R. *Omnes Amici.* Nota: *ut supra.*

MIND fejen-ként kik velem valának, En barátim engem el-hagyának, Tanítványim tőllem távoznak, Csalárd Sidók reám támadának.

Nagy hirtelen engem el-árúla, Tanítványom: kit szeretek vala, A' ki nekem fő Sáfárom vala, A' Sidóknak kezekben ez ada.

Es a' Sidók hogy meg-csúfolának, Rettenetes-képpen rongáltak, Nagy keresztfát vállamra adának, Sok káromlást én reám szóllának.

En keserves nagy kin-vallásomban, A' keresztfán nagy izomjúságomban, Mérget tőnek eczettel pohárban, Hogy meg-innám fel-nyújták szájamban.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

L A M E N T A T I O S E C U N D A.

L A M E D.

AZ Annyoknak mondának: Hol vagyon a' búza, és a' bor el-fogyatkoznának mint a' sebesültek a' Város úczáin: bocsátanak az ő Lelkeket az Annyok ölében.

MEM. Kihez hasonlítsalak téged? Vagy kihez mondgyak hasonlónak téged, Jerusálem Leánya? Kivel vessenek-őfzve téged vigasztaljalak téged, Sionnak Szűz Leánya? Mert nagy minger, a' te nyomorúságod: Ki gyógyít-meg téged?

Cc

NUN. A' te Prófétaid hamisságokat, és bolondságokat láttak néked, és meg-nem nyilatkoztatták hamisságodat, hogy téged penitenciára intenének: láttak pedig néked hamis terheket, és ki-üzé-
feket.

SAMECH. Kezekkel tapsoltak te-rajad minden úton-járók: sü-
völtöttek, és hajtogatták fejeket a' Jerusálem Leányán; mondván:
Ez-é a' tökéletes ékességű Város az egész föld öröme?

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

℞. Velum templi.

Nota: Menynek földnek ez világnak &c.

Mikor IESUS kereszt-fán függ vala, E' földön lőn akkor ilyen
csuda, Meg-szakada a' Templom kárpittyá, Es mind az Eg, s' az
Föld meg-indula.

A' kő-sziklák meg-hafadozának, Koporsók-is meg-nyilatkozának,
Sok halottak kikkől támadának, Es fokaktól meg-is láttatának.

A' Nap, s' az Eg, meg-homályosodék, Es e' földön setétség láttaték,
Mely kilenczed óráig tartaték, Ezen nagy fok Ember csudál-
kozék.

Olvaj-is a' kereszt-fán vala, Bűne-szerint fel-tétegett vala, Ur IE-
SUS-hoz fel-szóval kiálta, Illyen szóval imádkozik vala:

Ó bé-mégy a' te Országodban, Szent Atyádhoz magas Meny-
országban, Róllam kérlek emlékezzél ottan, Hiveidnek vigy-
oldogságában.

IESUS tekintvén Tolvajra, Drága szóval nékie így szólla:
Éked mondom Tolvaj bizonyára, Ma velem léiz szép Para-
csomba.

Éki könyörögjünk mostan, Vigyen minket a' Paradicsom-
n, Szent Atyának drága Országában, Régtől-fogva meg-
szertt fok jókban.

Minden-

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS C-
stusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy
csőfőség a' Szent Háromságnak, Amen.

LAMENTATIO TERTIA.

A L E P H.

EN vagyok a' Férfiü, látván az én szegénységemet, az ő búsulá-
sának veszfzejében.

ALEPH. Engem vezetett, és a' setétségre vitt, és nem a' vilá-
golságra.

ALEPH. Csak én-reám fordította, és forgatta az ő kezét,
egész nap.

BETH. Meg-fonnyasztotta az én bőrömöt, és a' húfomat, meg-
rontotta az én csontaimat.

BETH. Epített környülem, és környül-vett engem epével, és
munkával.

BETH. Setétes helyekre helyeztetett engem, mint az örökké
meg-hóltakat.

GHIMEL. Kőrös-körül épített ellenem, hogy ki-ne-mennyek:
meg-nehezítette az én békómot.

GHIMEL. De midőn kiáltok, s' könyörgök-is, kí-rekesztette az
én imádságomat.

GHIMEL. Bé-rekesztette útaimat, négy-szegű kővekkal, az é
ősvényimet fel-forgatta.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

℞. Vinea mea. Nota: Menynek földnek &c.

EN tégedet, én szerelmes szőlőm, Plántáltalak gyenge
szőlőm, Hogy énnékem lennél jó szőlő-tőm, Kedven-
való jó gyümölcsöm.

De lám miért vad-gyümölcsé löttél, Jó gyümölcsöm,
mértél, Es engemet meg-keferítettél: Gyalázatos halálomra
tél.

Cc2

Mei

Mert a' latrott te el-bocsátottad, Az ártatlant a' halálra adtad, Minden-féle kínokkal kínoztad; Végezetre kereszt-fára vontad.
 Nem-tekintéd lok fáradságomat, Te-éretted-való lok munkámat; Ehségemet, és izomjúságomat, Minden-féle lok nyavalyáimat.
 Nem-kívántam a' te romlásodat, Sőt kívántam meg-jobbulásodat, Es Pokolból szabadulásodat, Menyországban velem lakásodat.
 Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

PLANCTUS BEATÆ VIRGINIS
 MARIÆ.

*Planctus ante nescia, Planctu lassor anxia, Crucior dolore.
 rbat Orbem radio, Me Judæa Filio, Gaudio dolore.
 dulcor unice, Singulare gaudium, Matrem flentem respice, Conserens solatium.
 us, mentem, lumina, Tua torquent vulnera, Quæ Mater, quæ femina,
 tam felix, tam misera.
 O quàm sero deditus, Quàm citò me deseris, O quàm dignè genitus, Quàm abjectè moreris.
 is amor corporis Sibi fecit spolia, O quàm dulcis pignoris, Quàm amara premia.
 rimen, quæ scelera, Gens commisit effera: Vincla, virgas, vulnera, spina, spinas carera.
 varcite, Matrem crucifigite: Aut in Crucis stipite, nos simul as-
 Amen.*

NAGY-PENTEKRE-VALÓ
 PASSIO.

Az mi Urunk IESUS Christusnak kin-szenvedése, ilyen képpen következik, a' Szent Evangelistáknak írása-szerint.

Tenor. AZ űdöben, mikor el-közelgetett volna a' kovásztalanok Innepe-napja, mely Húsvétnek mondatik vala, monda Urunk IESUS az ű Tanítványinak: *Bassus.* Tudgyátok, hogy két nap-múlva Húsvét-napja leszén, és az Ember-Fia el-árúztatik, hogy meg-feszítessék. *Tenor.* Akkoron egybe-gyűlénék a' Papi-Fejedelmek, és a' népnek Vénei, a' Caiphás fő-Pap Palotájában, és tanácsot tartának, hogy Urunk IESUS-t álnoksággal meg-fognák és meg-ölnék. Es azt mondgyák vala: *Altus.* Ne az Innep-napon, hogy ne-talámtán támadás ne-légyen a' Nép között. *Tenor.* Mikor pedig IESUS Betániában volna, a' Poklos-Simon házában, járula ű-hozzá egy Afzszony-állat, kinek drága kenerű Alabáttrom-Szelenczéje vala, és az Ur IESUS-nak a' fejére önté. Látván pedig a' Tanítványok, boszszonkodnak és zugolódnak vala, mondván: *Altus* Mire-való e' vesztegetés? mert ezt drágán el-adhatták volna, és a' szegényeknek adhatták volna. *Tenor.* Tudván pedig IESUS, monda nekik: *Bass.* Miért vattok ez Afzszony-állatnak bántására? mert jó-cselekedet cselekedett én-velem, mert mindenkor vadnak szegények veletek, de én nem-mindenkor vagyok veletek. Mert ez a' kenerű az én testemre öntvén, az én temetésemre cselekedte. Bizony mondom nektek, valahol ez Evangeliom prédikáltatik az egész Világon, az-is meg-hirdettetik az ű emlékezetire. *Tenor.* Béméne pedig a' Sátán Judásba, ki Iskariotesnek mondatik vala, a' ki a' tizen-kettő-közzül egyik vala, és el-méne a' Papi-Fejedelmekhez és monda nekik: *Altus.* Mit akartok énnékem adni, és én kezetekben adom ötöt? *Tenor.* Ezt halván a' Sidók, örülénék rajta, és ígérének neki harmincz ezüst pénzt. Es attól-fogva alkalmatosságot keres vala, hogy miképpen el-válna, és kezetekben adná ötöt.

El-jöve azért az Húsvétnek Innepe-napja, melyben a' Baránt áldozni kell vala. A' kovásztalanok első napján azért, meg-kérdék IESUS-t az ő Tanítványi, mondván: *Altus*. Hol akarod, hogy el-készítsük néked a' Húsvéti-Baránt? *Tenor*. Akkor el-külde kettőt az ő Tanítványi-közzül, és monda nekik: *Bassus*. Mennyetek-bé a' Városba, és imé egy ember egy korsó-vizzel jó előtökbe, és mondgyátok ezt ő néki: A' Mester mondgya: az én időm közel vagy, te-nálad eszem-meg az Húsvétet az én Tanítványimmal. Es ő mutat néktek egy el-készítettet Vacsoráló-hélyt, és ott készítetek nekünk. *Tenor*. El-menvén azért a' Tanítványok, úgy találák a' mint Urunk IESUS meg-mondotta vala nekik. Es el-készíték a' Húsvétet. Estve lévén pedig, le-telepedett vala a' tizen-két Tanítványával. Es midőn ők ennének, monda: *Bassus*. Kivánva kivántam e' Húsvétet meg-enni veletek, minek-előtte szenvedgyek. *Tenor*. Es fel-kelevén a' Vacsorától, le-tévé az ő ruháit, és midőn kendőt kötött volna elő, meg-ővedzé magát. Es vizet töltvén a' Medenczében, kezdé mosni a' Tanítványok lábait, és meg-törli vala a' kendővel, mellyet magához ővedzett vala. Mikoron pedig jutott volna Simon Péterhez, monda néki Péter: *Altus*. Uram, te mosod-e-meg az én lábaimat? *Tenor*. Felele IESUS, és monda néki: *Bassus*. A' mit én most cselekezem, te most nem-tudod, de ennek-utánna meg-tudod. *Tenor*. Monda néki Péter: *Altus*. Soha örökké meg-nem-mosod az én lábaimat. *Tenor*. Felele néki IESUS: *Bassus*. Ha meg-nem-moslak téged, nem leszen részed én-velem. *Tenor*. Monda néki Simon Péter: *Altus*. Uram, nem csak a' lábaimat, de a' kezeimet, s' fejemet is. *Tenor*. Monda néki IESUS: *Bassus*. A' ki meg-mosódot, nem szükség meg-mosni, hanem csak a' lábait. Ti-is tiszták vattok, de nem minnyájan. *Tenor*. Mert tudgya vala, ki volna, a' ki őtet el-árulná, és azért mondá, nem vattok tiszták minnyájan. Minek-utánna azért meg-mosá az ő lábokat, ruháját fel-vévén, az asztalhoz üle, és monda nekik: *Bassus*. Tudgyátok-e, mit cselekedtem veletek? Ti engem Mesternek, és Urnak hitok, és jól mondgyátok: mert az vagyok. Ha azért én meg-mostam

mostam lábaitokat, UR, és Mester lévén, ti-is egy-máinak meg-mosátok lábaitokat. Mert példát attam néktek, hogy a' mit én cselekedtem veletek, ti-is azt cselekedgyétek. Bizony, bizony mondom néktek, nem nagyobb a' szolga az ő Uránál.

Tenor. Es mikor ennének, monda az ő Tanítványinak: *Bassus*. Bizony, bizony mondom ti-néktek, hogy egy közzületek el-árul engemet. *Tenor*. Ők pedig igen meg-szomorodának, és egy-másfra nézvéen, kezdének egy-más-közt kérdezkedni, hogy ki cselekedné, és ki-felől mondanája azt? Es ki-ki mind azt mondgya vala néki: *Altus*. Nem-de én vagyok-e Uram? *Tenor*. Felelvén IESUS, monda: *Bassus*. A' ki a' kezét én-velem a' tálba mártya, az árul-el engem. Az Ember-Fia el-mégyen ugyan, a' mint írva vagy felőle, de jaj annak az Embernek, ki-által az Ember-Fia el-árultatik: Jobb lett volna, ha az az Ember nem-születtetett volna. *Tenor*. Felelvén pedig Júdás, a' ki el-árulta vala őtet, és monda: *Altus*. Vallyon én vagyok-e Mester? *Tenor*. Monda néki Urunk IESUS: *Bassus*. Te-magad mondod. *Tenor*. Es mikoron vacsoráltak volna, vévé IESUS a' kenyeret, és hálákat adván, meg-áldá, és meg-szegé, és adá az ő Tanítványinak, és monda: *Bassus*. Vegyétek, és egyétek, ez az én TESTEM, mely ti-érettetek halálra adatik. *Tenor*. Es vévén a' pohárt, hálákat ada, és nekik adá, mondván: *Bassus*. Igyatok ebből minnyájan, mert ez az én VEREM, az Új Testamentomnak vére, mely ti-érettetek, és sokaknak bűnök-bocsánattyára ki-ontatik. Ezt valamenyifzer cselekeztetek, az én emlékezetemre mivelitek. *Tenor*. Es minnyájan ivának belőle, és monda nekik: *Bassus*. Bizony mondom ti-néktek, nem-íszom mostantúl-fogva e' szőlő-terméséből, a' napig, mikor amaz újat íszom veletek az én Atyám Országában. *Tenor*. Eczaka lévén pedig, fel-kele Júdás közzülok, és mindgyárt ki-méne, és monda IESUS az ő Tanítványinak: *Bassus*. Mostan dicsőítettet meg az Ember-Fia: és az Isten meg-dicsőítterett ő benne.

Fiacskáim, még egy-kevelésé veletek vagytok, kerestek engem, és a' hová megyek, ti most oda nem jöhettek. *Tenor.* Monda neki Simon Péter: *Altus.* Uram, miért nem-követnélek téged, mert kész vagyok veled a' tömlőczbe, és halálra menni, mert az én életemet adom érted. *Tenor.* Es dicsiretet mondván, ki-menének a' Cedron patakán-által, az Olaj-fák hegyére, és monda nekik I E S U S: *Bassus.* Ti minnyájan meg-botránkoztok én bennem ez éjjel, mert irva vagyok, meg-verem a' Pásztor, és el-öszolnak a' Nyáj-juhái, minekutánna pedig fel-támadok, elötöket vélszem Galilæába. *Tenor.* Felelvén pedig Péter, monda neki: *Altus.* Ha minnyájan meg-botránkoznak-is benned, én soha meg-nem botránkozom. *Tenor.* Monda neki I E S U S: *Bassus.* Bizony mondom te-néked, hogy ez-éjjel minnelölte a' Kakas szóllyon, háromszor tagadsz-meg engemet. *Tenor.* Es Péter annál inkább mondgya vala: *Altus.* Ha meg-kell hálnom-is veled, soha meg-nem tagadlak téged. *Tenor.* Azon-képpen a' több Tanítványok-is mondják vala. Akkor méne I E S U S vélek a' Majorba, mely Gethsemaninak mondatik, holott vala egy Kert, melyben bémene ő, és az ő Tanítványi. Tudgya vala pedig Judás-is azt a' helyt, mert gyakorta mégyen vala oda Urunk I E S U S az ő Tanítványival. Es monda az ő Tanítványinak: *Bassus.* Üllyetek itt, míg amoda mégyek, és imádkozom. *Tenor.* Es melléje-vévé Pétert, és a' Zebedeus két fiát, Jakabot és Jánost. Es mikoron a' helyre jutottak volna, kezdé igen rettegni, bánkodni, és szomorkodni. Es monda nekik. *Bassus.* Szomorú az én lelkem mind halálig: Vigyázzatok velem, és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne-essetek. *Tenor.* Ő pedig egy-kevelésé, mint-egy kő-hagyitáfnira elébb-menvén, térdre-esék, és orczájára-borúlván, imádkozik vala; mondván: *Bassus.* Ha lehetséges szerelmes Atyám, távozzék-el e' pohár töllem, mind-az-által, nem a' mint én akarom, hanem a' mint te, úgy legyen. *Tenor.* Es jöve a' Tanítványokhoz, és aluva találá őket, és monda Péternek: *Bassus.* Így nem-vigyázhattok-é velem egy-óráig. Vigyázzatok, és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne-essetek. A' lélek kész ugyan, de a' test erőtlen. *Tenor.*

Tenor. Ismét májodszor-is el-méne, és imádkozék, mondván: *Bassus.* Atyám, ha e' pohár el-nem-múlhatik, hanem meg-kell innom, legyen a' te akaratod. *Tenor.* Es el-jöve ismét az ő Tanítványihoz, és aluva találá őket, mert az ő szemek meg-nehezítettve valának, és nem-tudgyák vala mit felelnének neki. Akkor monda Péternek: *Bassus.* Simon, aluszol-é? nem vigyázhattál egy óráig velem. Vigyázzatok, és imádkozzatok, hogy kísértetben ne-essetek. *Tenor.* Harmadszor-is el-menvén, és azon beszéddel imádkozék. Jelenék pedig neki egy Angyal Menyből, bátorítván, és biztatván őtet. Es a' halállal tusakodván hosszabban imádkozik vala. Es az ő verejtéke mint a' vér-cseppek a' földre folynak vala. Es fel-kelevén az imádságról, jöve a' Tanítványihoz, és aluva találá őket, és monda nekik. *Bassus.* Aludgyatok bár immár, és nyugodgyatok, imé el-közelgetett az óra, és az Ember-Fia a' bűnösök kezébe adatik. Kelljete fel, és menjünk eleikben, mert imé el-közelget, a' ki el-árul engem.

Tenor. Es midőn még ő szöllana, imé Júdás egy a' tizen-kettőközzül, sereget, és szolgálkat vévén a' Fő-Papoktól, a' Vénektől, és az Irás-tudóktól, el-jöve lámpásokkal, kardokkal, dorongokkal, és botokkal, és jelt adott vala nekik, mondván: *Altus.* Valakit én meg-esókolok, az a' I E S U S, fogjátok-meg őtet. *Tenor.* I E S U S pedig tudván mindeneket, a' mellyek reája-jövendők valának, eleikben méne, és monda nekik. *Bassus.* Kit kerestek? *Tenor.* Azok pedig felelének neki: *Altus.* A' Názáret-béli I E S U S-t. *Tenor.* Monda nekik I E S U S: *Bassus.* En vagyok. *Tenor.* Vélek áll vala Júdás-is, a' ki el-árúllya vala őtet. Hogy azért monda nekik I E S U S: En vagyok; hátra-menének, és a' földre mind le-esének. Es ismét meg-kérdé őket, mondván: *Bassus.* Kit kerestek. *Tenor.* Azok pedig mondának: *Altus.* A' Názáreti I E S U S-t. *Tenor.* Felele Urunk I E S U S: *Bassus.* Meg-mondám néktek, hogy én vagyok: ha azért engem kerestek, erefszétetek-el ezeket. *Tenor.* Hogy be-teljesednék a' beszéd, mellyet mondott: hogy a' kiket nekem attál, fenkit azok közzül el-nem-velztettem. Es azon-közben hozzá-járúlván Júdás, monda neki: *Altus.*

Altus. Idvez-légy Mester. *Tenor.* Es meg-csókolá őtet. *Tenor.* Es monda néki IESUS: *Bassus.* Barátom miért jöttél? Csókkal árúlod-é-el Júdás az Embernek Fiát? *Tenor.* Akkor a' Sidók kezeket JESUS-ra vetvén, meg-fogák őtet. Simon Péternek pedig kardgya lévén, kivoná azt, és a' Papi-Fejedelem szolgájához csapa, és el-vágá annak jobb fülét. A' szolgának pedig Malchus vala neve. Monda pedig IESUS Péternek: *Bassus.* Tedd helyére a' te kardodat, mert minnyájan a' kik fegyvert fognak, fegyver-miatt vesznek-el. Azt véled-é, hogy nem-kérhetem az Atyámat, és ad énnékem most többet tizenkét Sereg Angyalnál. Avagy azt akarod-é, hogy a' Pohárt mellyet nékem Atyám adott, meg-ne-igyam. Miképpen tellyesednek-bé tehát az irások? mert így kell lenni. *Tenor.* Akkor monda IESUS a' Sidók Sereginek: *Bassus.* Mint egy Latorra úgy jöttetek-ki kardokkal és dorongokkal engem meg-fogni: Minden-nap nálatok ülök vala, tanitván a' Templomban, és meg-nem-fogtatok engem. De ez a' ti órátok, a' setétségnek hatalma. *Tenor.* Es azonban Urunk IESUS illeté a' Málkus fülét, és meg-gyógyítá. Ez pedig mind azért lón, hogy bé-telleyesednének a' Próféta irásai. Akkoron a' Tanitványok minnyájan el-hagyván őtet, el-futának. Követi vala pedig egy iffiacska, kinek mezitelensége gyólcshal vala bé-fedezve, és meg-fogák őtet. Az iffiú pedig el-vertvén a' gyólcshal, mezitelen el-futa tőlök. A' Sereg azért, és a' Hadnagy, és a' Sidóknak szolgálai, meg-fogák IESUS-t, és meg-kötözék, és vivék őtet előszőr Annás Püspökhöz, mert Ipa vala Kaifásnak, ki fő-Pap vala azon esztendőben. Kaifás pedig az vala, a' ki tanácsot adott vala a' Sidóknak, hogy hasznos egy Embernek meg-halni a' Népért.

Követik vala pedig Urunk IESUS-t két Tanitványi távol, Simon Péter, és János. János azért, mivel-hogy ismértségében vala a' Papi-Fejedelemnek, bé-méne IESUS-sal a' Fő-Pap palotájában. Péter pedig kívül a' pitvarban álván, fűtőzik vala. Mikoron azért az ajtón-álló Leánzó látta volna, monda Péternek: *Altus.* Nem-de te-is ez Embernek Tanitványi-közzül vagy-é? *Tenor.* Péter pedig meg-tagadá, mond-

mondván: *Altus.* Aszszonyi-állat, nem-vagyok, sőt nem-is tudom mit mondasz. *Tenor.* A' fő-Papok pedig és az egész gyülekezet, IESUS ellen hamis Tanú-bizonyságot keresnek vala, hogy őtet halálra adnák, és nem-találnak vala. Végezetre el-jövének két hamis-tanúk, és mondának: *Altus.* Mi hallottuk, hogy ez Ember azt mondotta, elronthatom az Isten Templomát, és harmad-napra ismét fel-épitem azt. *Tenor.* Es fel-kelevén a' Papi-Fejedelem, monda IESUS-nak: *Alt.* Semmit nem-felelsz-é azokra, a' miket ezek ellened bizonyitnak? *Tenor.* IESUS pedig csak halgat vala. Es a' Papi-Fejedelem ismét monda néki. *Altus.* Kényszeritek téged az élő Istenre, hogy meg-mondgyad nekünk, ha te vagy a' Christus, az élő Istennek Szent Fia. *Tenor.* Monda néki IESUS: *Bassus.* Te mondád, mert én vagyok, és mondom nektek, ez-után meg-láttátok az Ember Fiát ülni az Isten erejének jobján, midőn el-jő a' fényes felhőben. *Tenor.* Akkoron a' Papi-Fejedelem meg-szakasztá a' maga ruháját, mondván: *Altus.* Káromkodék, mi szűkség a' bizonyásra, imé mostan hallátok a' káromlást, mi teczik nektek? *Tenor.* Azok pedig minnyájan fel-kiáltának, mondván: *Altus.* Méltó az halálra. *Tenor.* Akkoron az orczájára pökdősenek, és nyakon csapdosák őtet. Némelylek pedig bé-köték izemeit, tenyerekkel arczul-verik vala őtet mondván: *Alt.* Próféta Christus, és mond-meg ki űte most tégedet? *Tenor.* Mikoron azért a' szolgák tüzet töttek volna a' pitvarban, fűtőznek vala, mert hideg vala. Simon Péter is fűtőzven köztök ül vala. Es midőn látta volna őtet más leánzó, kezdé mondani azoknak a' kik ott álnak vala. *Alt.* Ez-is a' Názáret-béli IESUS-sal vala. *Tenor.* Meg-tagadá nagy esküvéssel Péter, hogy nem tudná ki volna, és nem-is mérte volna az Embert, mondván: *Altus.* Sem hirem, sem tanácsom, nem-tudom mit mondasz. *Tenor.* Es egy-kevés vártatva, hozzája menének a' kik ott állának vala, és a' szolgák közzül mondának néki: *Altus.* Bizonyára te-is azok-közzül-való vagy, még a' szóllásod-is ki-jelent téged. *Tenor.* Monda néki egy a' fő-Pap szolgálai-közzül, annak rokona, kinek Péter el-vágta vala a' fülét. *Alt.* Nem-de-nem láttalaké én téged a' kertben ő-vele? *Tenor.* Akkor Péter

harmadszor-is kezdé eskünni, és átkozódni, hogy soha sem ismerte volna az Embert, a' ki-felől szóllának. Es mindgyárt meg-szóllala a' Kakas. Es meg-fordulván IESUS, meg-tekinté Pétert; és ottan meg- emlékezék a' IESUS beszédéről, mellyet mondott vala: hogy minek- előtte a' Kakas szóllana, háromszor meg-tagadsz engemet. Es ki-men- vén onnet Péter, nagy keservesen sira.

Reggel lévén pedig, öszve-gyülének a' Papi-Fejedelmek, az Irás- tudók, és a' népnek Vénéi, és tanácsot tartának IESUS-ellen, hogy őtet meg-ölnék. Es kötve vivék őtet, és adák Pontius Pilátus tiszt-tar- tónak kezében. Akkoron látván Júdás, a' ki őtet el-árulta, hogy halál- ra kárhoztatott volna, magába-térvén, meg-báná, és vissza-vivé a' har- mincz ezüst-pénzt a' Papi-Fejedelmeknek, és Véneknek, mondván: *Alt.* Vétkeztem, el-árulván az ártatlan vért. *Ten.* Ők pedig mondának: *Alt.* Mit gondolunk véle, te lássad. *Ten.* Es el-yetvén a' Templomban az ezüst-pénzt, el-menvén fel-akasztá magát, és ketté hasada, és az ő béle mind ki-omlék. A' Papi-Fejedelmek pedig, fel-vévén a' harmincz ezüst-pénzt, mondának: *Alt.* Nem-szabad azokat a' Templom pénze- közzé tenni, mert vér-árta. *Ten.* Tanácsot tartván pedig, meg-vévék azokon a' fazakas-mezejét, a' jövevények temetésére. Azért hívataték az a' mező, Hakeldama: az az, vér mezejének e' mái-napig. Akkor bé- tellyesedék a' mi meg-mondatott Jeremiás Próféta-által, mondván: *Alt.* Es vivék a' harmincz ezüst-pénzt, a' meg-becsülterett Christusnak árát, kit vöttek az Izraél fiaitól, és adák azokat a' fazakas mezejé-ért, a' mint rendelte nekem az Ur. *Ten.* IESUS pedig a' tiszt-tartó előtt áll va- la, és a' Papok bé-nem-menének az ítélő-házban, hogy meg-ne fertez- tetnének, hanem hogy meg-ennék a' Húlvéti Báránt. Ki-jöve azért Pi- látus hozzájok, mondván: *Alt.* Micsoda vádolást hoztok ez Ember-el- len? *Ten.* Felelének a' Sidók, és mondának néki: *Alt.* Ha ez gonosz-té- vő nem volna, nem-adtuk volna őtet kezedben. *Te.* Monda azért nekik Pilátus: *Alt.* Vegyétek-el ti őtet, és a' ti törvényetek-szerint ítéljétek- meg őtet. *Ten.* Mondának erre a' Sidók: *Alt.* Nekünk nem-szabad sen- kit meg-ölnünk. *Ten.* Mondának ismég néki: *Alt.* Ezt találtuk, hogy a' mi Nemzetségünket el-fordította, és meg-tiltotta a' Császárnak az adót

adni, és Királya tette ő-magát. *Te.* Bé-méne azért ismég Pilátus a' Ta- nács-házba, és szóllitá Iesus, és monda néki: *Alt.* Te vagy-e a' Sidók Ki- rálya? *Te.* Felele Iesus: *Baf.* Te-magadtól mondod-e ezt, vagy egyebek mondották néked én felőlem? *Te.* Felele Pilátus: *Alt.* Nem-de Sidó va- gyok-e én? A' te Nemzetséged, és a' fő-Papok attak téged kezemben, mit mivelte? *Te.* Felele Iesus: *Baf.* Az én Országom nem e' Világból való, ha a' Világból-való volna az én Országom, az én szolgaim harcolnának ugyan, hogy kezébe ne-adattatnám a' Sidóknak: Most pedig az én Or- szágom nem iñét való. *Te.* Monda néki Pilátus: *Alt.* Tehát Király vagy te? *Ten.* Felele Iesus: *Baf.* Te mondod hogy Király vagyok én. En arra születtem, és azért jöttem a' Világra, hogy bizonysgot tegyek az igaz- ságról, minden a' ki az igazságból vagyon, halgattya az én ízomat. *Ten.* Monda néki Pilátus: *Alt.* Micsoda az igazság? *Ten.* Es midőn azt mon- dotta volna, ismég ki-méne a' Sidókhöz. Es midőn vádoltatnék a' Papi-Fejedelmektől, és a' Vénektől, semmit nem-felele. Akkor monda néki Pilátus: *Alt.* Nem-hallod-e, mennyi bizonságot mondanak ellened? *Ten.* Iesus pedig nem-felele néki egy szavára-is, ugy hogy felette igen csudálkoznék rajta Pilátus. Küldé pedig Iesus, Pilátus Herodesnek, mert ő-is Jerusálemben vala azokban a' napokban. Herodes pedig lát- ván Iesus, igen örüle, mert sok időtől-fogva kívánta vala őtet látni, és reménli vala, hogy valami nagy csudát teñe ő-előtte. Kérdezi vala pe- dig őtet sok beszéddel, Iesus pedig nem-felel vala semmit néki. Meg-utá- lá pedig őtet Herodes az ő Udvarával: és meg-csúfolá, fehér-ruhában öltöztetvén, és vissza-küldé Pilátushoz. Es meg-barátkozának azon napon Pilátus és Herodes, mert annak-előtte ellenségesek valának. Pi- látus azért egybe-híván a' Papi-Fejedelmeket, és tiszt-viselőket, és a' kötséget, monda nekik: *Alt.* Ismég előmben hoztátok ez Embert, de én semmi vétket nem-találok ő-benne, azért meg-veretvén, el-eresztem őtet. *Te.* Mert tudgya vala, hogy csak irigységből árulták volna el őtet. Es monda a' Sidóknak: *Alt.* Szokástok ti-néktek, hogy az Iñep-napon egy foglyot el-bocsássak néktek: Mellyiket akarjátok a' kettő-közzül hogy el-bocsássam néktek, Barrabást-e, vagy a' Christust, a' Sidók Királyát?

Tenor. Fel-kiálta azért az egész Sereg, mondván: *Altus.* Nem ezt, hanem Barrabást. *Tenor.* Barrabás pedig gyilkos és Tolvaj vala.

Ülvén azért Pilátus az itilő-székben, hozzája-külde a' Felesége, mondván: *Alt.* Semmi közöd néked azzal az igazsal, mert fokat szenvedtem ma látás-által ő-miatta. *Ten.* Pilátus azért szólla nekik, mondván: *Alt.* Mit akartok, hogy cselekedgyem a' IESUS-sal, ki Christusnak mondatik? *Ten.* Amazok pedig mondának minnyájan: *Alt.* Feszítették meg. *Ten.* Monda harmadszor-is nekik a' tizt-tartó: *Al.* De mi gonoszt cselekedett? Semmi halálra-valót nem-találok ő-benne. *Ten.* Azok pedig inkább kiáltnak vala, mondván: *Alt.* Feszíts-meg, feszíts-meg őtet. *Ten.* Akkor Pilátus igen meg-ostorozá IESUS-t. Es a' Vitézek Koronát fonván tövisfőből, az őfejébe nyomák, és veres-bárfony ruhát adának reája, és nád-szálat adának jobb kezében, és csufolván térdre esnek vala előtte. Es imádják, és idvezlik vala őtet, mondván: *Alt.* Idvez-légy Sidók Királlya. *Ten.* Es arczúl csapdófsák vala őtet, és a' nád-szálat ki-vefzik vala a' kezéből, és a' fejét verik vala véle. Ki-méne azért ismét Pilátus a' Sidókhoz, és monda nekik: *Alt.* Imé ki-hozom néktek őtet, hogy meg-tudgyátok, hogy semmi halálra-való okot nem találtam ő-benne. *Ten.* Ki-méne azért IESUS a' tövis Koronát viselvén, és a' veres-bárfony Palástot. Es monda Pilátus: *Altus.* Imé az Ember. *Ten.* Midőn azért látták volna őtet, kiáltnak vala minnyájan, mondván: *Alt.* Vidd-el, vidd-el, feszíts-meg, feszíts-meg őtet. *Ten.* Monda nekik Pilátus: *Alt.* Vegyétek ti őtet, és feszítsétek meg, mert én nem-találok okot ő-benne. *Ten.* Felelének neki a' Sidók: *Alt.* Nékünk törvényünk vagyon, és a' törvény-szerint meg-kell halni, mert Isten Fiává tőtte ő magát. *Ten.* Mikor azért Pilátus hallotta volna e' beszédet, inkább meg-ijede. Es ismét bé-méne a' Tanács-házba, és monda IESUS-nak: *Alt.* Honnan-való vagy te? *Ten.* IESUS pedig semmit nem-felele neki. Monda azért neki Pilátus: *Alt.* Nékem nem-szóllasz-é? nem-tudod-é, hogy hatalmam vagyon a' te meg-feszítésedre, és hatalmam vagyon a' te el-bocsátásodra? *Ten.* Felele IESUS: *Bass.* Nem-vólna semmi hatalmad ellenem, ha te-néked onnan-fellyül nem adatott volna.

Az-oká-

Az-okáért, a' ki engem kézbe-adott néked, nagyobb büne vagyon: *Tenor.* Es attúl-fogva igyekezik vala Pilátus, hogy el-bocsátaná őtet. A' Sidók kiáltnak vala, mondván: *Altus.* Ha ezt el-bocsátod, nem vagy a' Császár barátja, mert minden a' ki magát Királlyá teszi, ellenmond a' Császárnak. *Tenor.* Monda nekik Pilátus: *Altus.* A' ti Királytokat feszítsem-é meg? *Tenor.* Felelének a' Fő-Papok: *Altus.* Nincsen Királyunk, hanem csak Császárunk. *Tenor.* Látván azért Pilátus, hogy semmit nem-hafználna, hanem inkább támadás lenne, eleget akarván tenni a' népnek, azt itilé, hogy a' mint kívánnák, úgy lenne. Es vizet kérvén, meg-mosá kezeit a' nép-előtt, mondván: *Altus.* Artatlan vagyok én ez igaznak véreétől, tilálsátok. *Tenor.* Es felelvén az egész nép, monda: *Altus.* Az ő vére mi-rajtunk, és a' mi fiainkon.

Tenor. Akkor a' meg-ostoroztatott IESUS-t kezekben adá, hogy meg-feszítenék. Barrabást pedig el-bocsátá nekik. Akkor a' Vitézek fogák IESUS-t, és le-vonák rólla a' veres-bárfony Palástot, és az ő-maga ruháiban öltözteték őtet, és vállára adának egy nagy keresztet, hogy a' feszítésnek helyére ki-vinné. Es mikor el-fáradván, nem-bírná a' nagy kereszt-fát, találának egy Cirénei Embert, hogy a' mezőről jőne, és azt kényszeríték, hogy IESUS-után vinné a' keresztet. Követi vala pedig IESUS-t, a' népnek, és a' szeszony-állatnak, kik sirattyák és kefergik vala őtet. Hozzájuk fordúlván pedig IESUS, monda: *Bassus.* Jerusálem Leányi, ne-sirjatok én-rajtam, hanem magatokon sirjatok, és fiaitokon. Mert imé el-jőnek a' napok, a' melyekben mondgyák: Bóldogok a' Magtalanok, és a' méhek melyek nem-születtek, és az emlékek, melyek nem szoptattak. Akkor kezdik mondani a' hegyeknek: Szakadgyatok reánk, hegyek: és halmok, borítsatok-el minket. Mert ha a' zóldellő-fán ezeket mivelik, a' szárazon mi léfzen? *Tenor.* Vitetnek vala pedig ő-véle két gonosz-tévők-is, hogy meg-öletteffenek. Es vivék IESUS-t a' helyre, mely Agy-koponyának mondatik, Sidóul pedig Golgotának.

E. ott

Es ott meg-feszíték őtet, és ő vele két Lator két-felől, egyik jobba-felől, a' másik bal-felől, középen pedig IESUS-t. Es akkor telék-bé az irás: Az hamissak-közzé számláltatott. Es adának néki innya myrrhával és epével elegyített eczetet. Es mikoron meg-kóstitta volna, nem-akara innya. Fellyül-való irást-is ira Pilátus, és helyhezteté a' feje-feliben a' keresztre, mondván: *Altus*. A' NAZARET-BELI IESUS, a' SIDOKNAK KIRALLYA. *Tenor*. Ezt azért a' fellyül-való irást sokan olvasák a' Sidók-közzül, mert közel vala a' Városhoz a' hely, a' hol meg-feszítették IESUS. Es irva vala Sidóul, Görögül, és Deákul. Mondának azért Pilátusnak a' Sidók Fő-Papjai: *Altus*. Ne-ird hogy a' Sidók Kirallya, hanem hogy ő mondotta, a' Sidók Kirallya vagyok. *Tenor*. Felele Pilátus: *Altus*. A' mit meg-irtam, meg-irtam. *Tenor*. Es monda Urunk IESUS a' keresztfán: *Bassus*. En Mennyei Szent Atyám, bocsásd-meg nekik, mert nem-tudgyák mit cselekesznek. *Tenor*. A' vitézek pedig midőn meg-feszítették volna őtet, vévék az ő ruháját, és négy-részre oszták, mindeniknek egy-egy részt, és a' köntöst-is. A' köntös pedig varratlan vala, mert egészen szőttetett vala. Mondának azért egy-másnak: *Altus*. Ne-metellyük-el azt, hanem vésünk sorfot reá, kié legyen. *Tenor*. *Altus*. El-oszták az én ruháimat ő magoknak, és a' köntösömre sorfot vetének.

Tenor. Allanak vala pedig a' IESUS keresztre-mellett, az ő Anya, és az Annyának Nénnyc, Maria Kleofe, és Maria Magdolna. Mikoron azért látta volna IESUS az Annyát, és a' Tanitványt ott állani, a' kit szeret vala, monda az Annyának: *Bassus*. Afészonyi-állat, imé a' te fiad. *Tenor*. Az-után monda a' Tanitványnak: *Bassus*. Imé a' te Anyád. *Tenor*. Es az-órától-fogva vévé a' Tanitvány magához. Es a' kik azon elé-mennek vala, szidalmazták és káromlyák vala őtet, hajtogatván fejeket, mondván: *Altus*. Vah, ki el rontod az Isten Templomát, és harmad-napra ismét fel-éppited azt. Ha Isten Fia vagy, szabadíts-meg magad, és száll-le a' keresztről. *Tenor*. Hasonlóképpen a' Fő-Papok-is csúfolván, egy-másnak az Irás-tudókkal mond-

gyák va-

gyák vala: *Altus*. Egyebeket meg-szabadított, önnön-magát meg-nem-szabadithattya. Christus az Izraél Kirallya, szálljon-le most a' keresztről hadd lássuk, és hiszünk néki. Az Istenben bizott, szabadítsa-meg őtet most ha akarja: mert azt mondotta, hogy Isten Fia vagyok. *Tenor*. Azon-képpen a' Latorok-is, kik vele együtt meg-feszítve valának, szidalmazták vala őtet: Egyik pedig azok-közzül káromkodik vala ellene, mondván: *Altus*. Ha te vagy a' Christus az Isten Fia, szabadíts-meg magad, és minket-is. *Tenor*. Felelvén pedig a' másik, feddi vala őtet, mondván: *Altus*. Bizonyára te sem féled az Istent, holott azon kárhooztatásban vagy. Mi ugyan méltán szenvedgyük, és gonosz-cselekedetinknek méltó jutalmát veszszük, de ez semmit nem-cselekedett. *Tenor*. Es monda IESUS-nak: *Altus*. Uram, emlékezzél-meg róllam, mikor Országodban jutsz. *Tenor*. Felele néki IESUS: *Bassus*. Bizony mondom neked, ma velem lész Paradicsomban. *Tenor*. Vala pedig mint-egy hat-óra-tájban, és nagy sötétség lőn az egész földön, egész kilencz óráig. Es kilencz-óra-felé, kiálta IESUS nagy szóval, mondván: *Bassus*. ELI, ELI, Lamma Sabaktani! az az: En Istenem, én Istenem, miért hattál-el engemet. *Tenor*. Es némelyek az ott állók-közzül mondának: *Altus*. Illyést híja ez. *Tenor*. Tudván azért Urunk IESUS, hogy mindenek el-végeztettek, hogy bé-telleyesednek az irás, monda: *Bassus*. Szomjuhozom. *Tenor*. Vala pedig ott egy edény le-téve teli eczettel: Es egy az ott állók-közzül el-futamodván, meg-tölté a' spongiát eczettel, isópot tévén környüle, és a' szájához vivé hogy innék, mondván: *Altus*. Hadgyátok-el, lássuk ha el-jő-é Illyés, hogy meg-szabadítsa, és le-vegye őtet. *Tenor*. Mikoron azért Urunk IESUS meg-kóstitta volna a' méreggel teli eczetet, monda: *Bassus*. Bé-telleyesedett. *Tenor*. Es ismét nagy szóval kiálta, mondván: *Bassus*. Atyám, a' te kezekben ajánlom az én lelkemet. *Tenor*. Es Urunk IESUS le-hajtván fejét, ki-bocsátá Lelkét.

Hic pausatur aliquantulum.

Es imé a' Templomnak suporlattyá ketté-szakada, tetejétől-fogva az allyáig. Es a' Nap meg-homályosodék. A' Föld meg-indúla, és a'

Ec

kö-zik-

kő-sziklák meg-szakadozának. Es a' koporsók meg-nyílnak, és sok Szentek teste, kik el-aluttak vala, fel-támadának. Es ki-menvén a' koporsókból az ő fel-támadása-után, jövének a' Szent Városban, és sokaknak meg-jelenének. A' Százados pedig, és a' kik véle valának, őrizvén IESUS-t, látván a' föld-indulást, és azokat mellyek léfznek vala, igen meg-felemlének, mondván: *Altus*. Bizony ez az Ember az Isten Fia volt. *Tenor*. Es a' több sokaság haza menvén, a' mellyét veri vala. Valának pedig ott az ő ismérői, és sok Afszony-állatok távol, kik követték vala IESUS-t Galilæából, szolgálván néki, kik-között vala Maria Magdolna, és Maria a' Jakab és József Anyja, és Maria Salome, és egyebek sokan, kik véle-eggyütt fel-mentek vala Jerusálembé. A' Sidók azért, mivel-hogy az Innep készületi vala, hogy ne-maradnának a' testek Szombaton a' fán, (mert ama' Nagy-Szombat vala) kérék Pilátust, hogy meg-tőretnének az ő szárok, és le-vétetnének. El-jövének azért a' Vitézek, és az elsőnek meg-törék szárait, és a' másoknak-is, ki meg-feszített vala ő-velé. IESUS-hoz pedig mikor jöttek volna, látván őtet hogy már meg-hólt, nem-törék-meg az ő szárait: hanem egy a' Vitézek-közül Láncsával meg-öklelé, és megnyitá az ő oldalát, és leg-ottan vér, és víz jöve-ki belőle. Es a' ki ezeket látta, bizonságot tött: és igaz az ő bizonsága. Es ő tudgya hogy igazat mond, hogy ti-is hidgyétek. Mert ezek mind azért lőttek. hogy az irás bé-telylefednek: *Altus*. Csontot meg-ne rontsatok o-benne. *Tenor*: Es más irás azt mondgya: *Altus*. Meg-láttják, kit verte-nek-által.

Mikor pedig estve lőtt volna, el-jöve egy Arimatæai József-nevű gazdag tisztesség-béli Tanács-Ember, ki a' Sidók tanácsára nem-hajlott vala, mert ő-is titkon-való Tanitványa vala IESUS-nak: és ő-is várja vala az Isten Országát. Es bátran bé-méne Pilátushoz, és meg-kéré a' IESUS testét. Pilátus pedig mikor meg-értette volna a' Századostól, hogy immár meg-hólt, Józsefnek ajándékozá a' IESUS testét. Le-véve József IESUS Urunk testét a' kereszt-fáról. El-jöve azért Nicodemus-is, és drága kenetet hozta, úgy-mint száz fontot. Es meg-

meg-kenék a'val IESUS-nak testét, és tiszta gyölcs-lepedőben kötözék fű-szerfzámokkal, a' mint szokások a' Sidóknak temetni. Vala pedig csak ott közel, a' hol meg-feszítették vala, egy kert, és a' kertben egy új koporsó, kiben még senkit nem-temettek vala, mellyet József magának kőből faragtatott vala, és abban helyezteték IESUS-nak testét. Es nagy követ hengeritének a' koporsó ajtajára. Maria Magdolna pedig, és Maria a' József Anyja, és Maria Salome, nézik vala hová tétették IESUS. Meg-térvén pedig azok-is onnét, jó-szagú drága kenetet szerzének, hogy a' Szombatnak első-napján el-menvén, meg-kennék IESUS-nak testét. Más-nap pedig egybe-gyülének a' Papi-Fejedelmek, és a' Fariseusok Pilátushoz, mondván: *Altus*. Uram, meg-emlékeztünk rólla, hogy ama' hitető még éltében azt mondotta: Harmad-nap-után fel-támadok. Hadd-meg azért hogy őrizzék a' koporsót harmad-napig: hogy valami-képpen el-ne jöjjenek az ő Tanitványi, és el-lopják őtet, és azt mondgyák a' kőtségnek: Fel-támadt halottaiból, és az utolsó tévelygés gonoszba lesz az elsőnél. *Tenor*. Monda nekik Pilátus: *Altus*. Vagyon őriztók, mennyetek-el őriztétek, a' mint tudgyátok. *Tenor*. Azok pedig el-menvén, meg-erősíték a' koporsót az őrizőkkel, és meg-pecsétlék a' követ.

Es imé midőn a' Szombatnak első-napjára virradna, nagy föld-indulás lőn, az Ur Angyala le-szálla Menyből, és oda járulván el-hengerité a' követ, és reá-üle, és az ő tekinteti mint a' villámás vala, és a' ruhája mint a' hó. Látván az őrizők, meg-rémülének, és hólt-slevenen földre le-hüllának. Es Urunk IESUS

nagy dicsőségelen fel-támadá.

A M E N.

Vide alteram Passionem in fine libri, de VITA CHRISTI.

Ec 2

EX LE-

EX LECTULO FLORIDO.

Patris Sapia, Christus in agone, Nocte fudit sanguinem in oratione: Obviam fit hostibus turbis se dat prone, Mox hunc Judas tradidit osculatione.

Capitur, constringitur, à suis relictus, Domo Annæ spernitur, alapa afflictus: Negat hunc Discipulus, metu mortis victus, Ducitur ad Caipham IESUS dirè strictus.

Falsos testes patitur, blasphemus vocatur, Reus mortis dicitur, colaphis mactatur: Hinc velatus facie, spuris maculatur, Cædunt, & prophetiza, validè clamatur.

Horâ primâ Dominus manè presentatur, Pilato: & testibus falsis accusatur: Regi missus spernitur, veste subsannatur, Hinc Pilato mittitur, ut morte plectatur.

Mirum fit concambium hora tertiarum, Latro solvi petitur, neci Rex terrarum: Crucifige clamitant Gentes tenebrarum, Vestibus exiit decus animarum.

Ad columnam ducitur, vinculis ligatur, Flagris atque funibus, dirè laceratur: Purpurâ induitur, spinis coronatur, Percussus arundine, false salutatur.

Ceditur, conspuitur, vultus ejus latus, Atque multipliciter à gentibus spretus: Exit de prætorio, opprobriis plenus, Crucifige repetit Judæorum Cætus.

Horâ sextâ Dominum Pilatus damnavit, Crucem suam propriam humeris portavit: IESUM turba militum vestibus nudavit, Affigens patibulo, clavis perforavit.

Ut Propheta cecinit, vestes dividuntur, Titulus inscribitur, blasphemata dicuntur: Matris cor & Filii simul patiuntur, Virgo cum Discipulo pariter junguntur.

Horâ nonâ Dominus linguâ se clamavit, Sitiens nostram salutem, acetum potavit: Dicens, consummatum est, spiritum efflavit, Latus ejus lanceâ miles perforavit.

De Cruce deponitur horâ vespertinâ, Ungitur aromate vitæ medicina: Volvitur in syndone, latet vis divina, Sic Corona gloriæ jacuit supina.

Horâ

Horâ Completorii IESUS tumulatur, Petra grandi clauditur, fletu honoratur: Infernus dat spolia, Cælum reſeratur, Salus olim perdita, IESU reparatur.

Horas has cum lacrymis antè Crucis aram, Christe tibi offero mortem in amarâ: Quam tu pro me passus es, animam tam charam, Meam sic existimans; hanc tibi sacrâram. Amen.

M A S.

SEPTEM DOLORES BEATÆ VIRGINIS.

Nota: Infinita bonitatis &c.

SZŰZ MARIA hét fajdalma, Keserves lelke síralma, Zengjen mostan a' mi nyelvünkön. Elsőben azon, sír, hogy Simeon, Mivel azt mondgya, hogy ő Szent Fia, Lészen fokaknak nagy botránkozása.

Adatik az Isten Fia, Jelöl, s' im Szent Anna vária, Simeonnal a' Szent Templomban. A' mit jövendölt, fokakban bé-tölt, A' IESUS Neve, botlásnak köve, Lészen, mert fokban mondanak ellene.

Láfd másodszor mely kínra jút, A' midőn Egyiptomba fút, Ur IESUS-sal a' Szűz MARIA. Alig született, s' már üldöztetett, Idegen helyen, szenved csendesen, Mig vízfőz-hija Angyal Izraélben.

Volt Egyiptusban romlása, A' bálványoknak hogy lássa, Mint romol idegen Istene. Izraélbe tér, hogy omollyék vér, Testéből értünk, a' kik vétkezünk, Es Szent Attyánál szóllana mellettünk.

Erez harmadszor szörnyű kint, Attya akarattya-szerint, Hogy UR IESUS tölle el-marad. Búsul Szent Fián, keresi sírván, Ki a' Templomban, lévén azonban, Bölcséket meg-gyöz a' disputálásban.

MARIA negyedik kínnya, Keresztet vinni hogy láttya, Szent Fiát a' nagy magas hegyre. Folynak könyvei, drága cseppei, El-fogy öröme, szenvedés töre, Keserves Anya szivét által-verte.

Ee 3

Ah mely

Ah mely drága szőlőt plántált, Az Ur IESUS midőn halált, Szenved
 hogy adna jó édes bort. Tóvis-Korona, Sidók ostora, Szent vé-
 rért ontá, halált meg-rontá, Idvességünk-ért Sz. testét nem-ízáná.
 Teli-tölt Iesus pohára, El-jött élete-határa, Hogy meg-hallyon a' Szent
 keresztfán. Látván meg-feszült, ótódzör merült, Maria kín-
 ban, meg-halni abban, Kőnyebb lett volna, mint élni Világban.
 Eletünk drága reménye, Es fetét világ Nap-szénye, Keservesen Világból
 ki-múl. Kő-szikla hafad, halott fel-támad, Nap, és Hóld gyászol,
 órdög, s' bűn romol: Es minden állat siralomra onszol.
 Rettenetes nagy fájdalma, Mariának nagy siralma, Hatodszor lőn hogy
 Iesus meg-hólt. Reménye ki-múlt, öröme sohult, Nincs: Iesus
 meg-hűlt, a' kit szűzen szült, Ilyen fájdalom lássátok-meg hol volt.
 De még-is meg-nem gondollya, Az Ember és nem gyászollya, Kit min-
 den állat fél az Eg-alatt. Az élet Ura, lelkünk Pásztor, Vérit nem-
 szánta, hogy vesztünk látta, Egek kapuját immár meg-nyitotta,
 Ezer kinoknak tengere, Jó a' Maria szivére, Hogy Szent Fia a' keresztfá-
 ról Alá-véttetik, el-temettetik, Keserves kinnal, jaj már azon-
 nal, El-vál Fiától, az Egek Urától.
 Immár Nap, Hóld, Eg sirjatok, Es Csillagok zokogjatok, Látván az
 Ur el-temettetett Minket meg-váltott, halált meg-rontott.
 Szentséges Anyánk, tekints már reánk, Hogy az Ur IESUS
 forduljon mi-hozzánk. Amen.

M A S A Z O N N O T A R A.

V Altságunknak drága árja, Feszítettvén keresztfára, Keservesen te-
 kint Anyára. Gondgyát viseli, noha már teli, Az ő pohára, jött vált-
 ságunkra, Es ő Szent Annyát bízza Szent Jánosra.
 Eg, Föld, nézzétek az Istent, Semmiből ki terem mindent, Szenved
 bűnünk igáját. Ki mindent segít, keresztfán függ itt, Mi bűnünk
 földgya, kinnyait töldgya, Hogy Adám Atyánk az almát kóstolta.
 Rettenetes szóval kiált, Midőn Iesus halálra vált, Hogy bűnünk-ért
 eieget-tegyen. Meg-csúfoltatott, koronáztatott, Mérget kóstollya,
 Szentséges szája, Oldalát ferti a' Vitéz láncsája, Néz-

Nézzétek keresztyén lelkek, Mély sebét Iesus szivének, Viz, és vér foly,
 hogy meg-tisztítson Lelkünk orvosa, bűnünket mossa, Drágalátos
 vért, ad ezért nagy bért, Almáért Adám mert sok bűnt reánk mért.
 Iesus a' Sz. pályá-futást, El-vegezvén vár nyugovást, Hogy Sz. Lelkét a'
 Sz. keresztfán, Már ki-bocsássa, Istenek adgya, Ki halált meg-gyöz,
 mindent öld, s' kötöz, Irgalmafság-ért lőtt érettünk nagy köz.
 Nagy követtséget már el-járt, Vérelvel kit a' bűn bé-zárt, Egek kapuit
 fel-nyitotta. Imamár viszsa tér, Attyához fel-ér, Es kegyelmet
 kér, kik-ért omlott vér, Sok bűneink-ért ő lévén elég bér.
 Aldgyuk az hatalmas Istent, Vérelvel meg-szerzett mindent, Bűneink-
 ket mind el-törölte. Azért áldott légy, velünk sok jót tégy, Ar-
 changyalokkal, Cherubimokkal, Hogy dicsírhecsünk mind ó-
 rökké, Amen.

M A S.

Nota: Jer mi dicsírjük a' szép szűz. fol. 17.

Dicsírjük IESUS-t az Istennek Fiát, Ki meg-adta ez Világ díját,
 Magára vette Attya haragját, Hogy Menyországban nézhessük
 orczáját.
 Oka mindennek az ő nagy szerelme, Kit meg-nem foghat semmi el-
 me, Lelkünknek hogy ne- lenne gyötrelme, Lőn az Ur IE-
 SUS Világ Fejedelme.
 Obóldog Ország, a' kit illy Vezér bír, Kit Meny, és Pokol retteg, s'
 dicsír, Nagy békeséget lelkünknek igir, Elő-könyvében meg-
 téréket bé-ir.
 Dicsőséges helyt Szűz méhében talált, Ki Eget, Földet, szóval for-
 mált, Hogy a' bűn nemzé földgyát a' halált, Christus meg-vál-
 tott kit a' szép Szűz táplált.
 Csudálatosok Istennek munkái, Hogy el-tévedtek ő juhái, Meg-mu-
 tatta hogy nem mostohái, Sőt vérelvel váltott szerelmes fiai.
 El-jött Világra hogy a' régi kigyót, Ki Egben, s' Földön nem szerzett
 jót. Meg-rontsa: s' nekünk a' Menyországot, Meg-nyissa, mel-
 lyet az átok bé-zárlott. Ez volt

Ez volt Istennek Szent gyönyörűsége, Hogy velünk lakják ő Felsege,
De az Emberi-szű keménysége, Üldözi IESUS-t, mint az el-
lensége.

Ah aczél-izivű bűnben meg-hólt Ember, Lágyítsd-meg szived im-
már egyszer, Miért bántod-meg Istent ennyiszor? Lám bé-bo-
ritott a' bűn mint a' tenger.

Dicsiret légyen az örök Atyának, Dicsiret légyen Ur IESUS-nak,
Dicsiret a' Szent Vigasztalónak, Dicsiret légyen a' Szent Há-
romságnak. Amen.

HYMNUS.

Consolare Domina, Mater & Regina, Cur moerore deficis stella matutina,
Tuus levat Filius Mundum à ruina.

Consolare Genitrix & memento mei, Quem etenim conspicis nunc in forma rei,
Verè nōsti Filium verum esse DEI.

Dolet tuus Filius magis te dolente, Sursum tollit lumina te respiciente, Et in-
tendit gemitus suos te gemente.

Consolare MARIA & pro me exora, Tuum Natum; ne perdar in extrema
hora, Sed exuto corpore Cœli fruamur aura.

Cruor ejus vulnerum sanat me foetentem, In peccatis: & pro his facias dolen-
tem, Quibus dein' everfis servem puram mentem.

Consolare Domina servum, ut veniam consequar, ad regnaquē Cœli perveni-
am, Ubi Lazari locum incolere queam. Amen.

NAGY-

NAGYPENTEKREVALO
LAMENTATIO.

Jeremiás Prófétának Siralmáról.

H E T H.

AZ Ur Irgalmassági, hogy meg-nem emésztettünk: Mert el-nem
fogytak az ő könyörületességi.

HETH. Tudtam jó reggel nagy a' te hiveséged.

HETH. Az én részem az Ur, azt mondá az én lelkem: azért
várom őtet.

TETH. Jó az Ur az ő-benne-bizóknak: az őtet kereső léleknek.

TETH. Jó halgatással várni az Isten szabadítását.

TETH. Jó a' férfúnak, midőn az igát iffiuságától-fogva viseli.

JOD. Le-ül egyedül, és halgat: mert fel-vette magára.

JOD. A' porba tézi a' száját, ha valami-képpen reménség lenne.

JOD. Fordítja orcáját az őtet-verőnek, bé-telik gyalázatok-
kal. Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

R. Sepulto Domino. Nota: ut supra.

Christus Urunk hogy meg-feszítették, Sok kín-által Világból ki-
mülék, Ő Szent Lelke Atyának adaték, Es e' Világ tölle meg-
váltaték.

Kereszt-fáról teste le-véteék, Szent kenettel hogy meg-kenették,
Es szép tiszta gyölcsban takartaték, Koporsóban ottan temet-
teték.

A' koporsó meg-pecsélteték, Őrizőkkel meg-erősítették, Minden
felől meg-környékezteték, Hogy szent teste el-ne lopattar-
nék.

Tanítványok el-széllyettek vala, Rémültőkben csak lappangnak
vala, Ide s' tova űk bújdosnak vala, Christus testet tollok
fektük vala.

Ff

Minden

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak, Amen.

LAMENTATIO SECUNDA.

A L E P H.

Mint homályosodott-meg az arany, el-változott az igen jó szín, El-hagyattattak a' Szent helynek kővei, minden úczáknak kezdetin.

BETH. Sionnak dicsőséges fiai, és a' kik tiszta aranyba öltöztek: Mi-képpen hasonlítottak a' cserép-edényekhez, a' fazakas kezei csinálmányához?

GHIMEL. De még a' boszorkányok-is fel-fedték emlőjüket, szoptatták az ő kőlyköket: Az én népem Leánya kegyetlen, mint a' Strucz-madár a' pusztaiban.

DALETH. A' szopónak nyelve az inyéhez ragadott a' szomjúságban: Kenyeret kértek az kisdedek, és nem vala a' ki szegdelne nekik.

HE. A' kik gyönyörűségesen esznek vala, el-vesztek az útakon: A' kik selyembe neveltetnek vala, a' ganéjokat ölelgették.

VAV. Es nagyobbá lőtt az én népem hamisága, a' Sodomiaiak bűnénél, mely fel-fordított egy szem-pillantásban, és nem-fogtak ahoz kézzel.

Jerusálem, Jerusálem, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez.

R. *Jerusalem luge.*

Nota: Menynek, földnek, &c.

Sirásd magad oh te Jerusálem, Mert reád jó a' nagy veszedelem, Fel-támadál Idvezitőd-ellen, Kiért tölled el-múl a' kegyelem. Öltözzél-fel hamar gyász-ruhában, meg-alázzván magad bánatodban, Találtsálsal poenitenciában, Vétked miatt nagy szomorúságban.

Mert te-

Mert te-benned Israel Királya, Meg-ölelt Világnak váltsága, Régtől-fogva kit sok Szent vár vala, Te-benned lőn siralmas halála. Bocsássa-meg a' te bűneidet, Christus Urunk: s' gyógyítsa sebedet, Szent vérével mossa-el vétkeidet, Es adgya-meg örök-életedet. Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

KEZDETIK JEREMIAS PROFETÁNAK
IMÁDSÁGA.

Emlekezzél-meg Uram mi történt rajtunk: tekints-meg és lásd-meg gyalázatunkat. A' mi örökségünk idegenekre szállott, a' mi hazánk a' kívül-valókra. Arvakká lőttünk Atya-nélkül, az Anyánk mint az özvegyek. Vizünket pénzre ittuk: fánkat áron vettük. Nyakunkon-fogva vonattattunk, a' meg-fáradtunk nem-adatott nyugalom. Aegyptusnak nyújtottuk kezünket, és az Assyriusoknak, hogy meg-elégítenénk kenyérral. Az Atyáink vétkeztek, és nincsenek: és mi viseltük az ő hamiságokat. A' Szolgák uralkodtak rajtunk: nem vőlt a' ki meg-szabadítana azoknak kezéből. Eletünk veszedelmével hozunk vala magunknak kenyeret, a' fegyver-miatt a' pusztában. A' mi bőrünk mint a' kemencze meg-égett az éhségnek háború-miatt. Az Aízszyonyokat Sionban meg-alázták; és a' Szűzeket a' Júda Városiban.

A' Fejedelmek kézzel akasztattak-fel; a' Vének orozáját nem-bőcsülték. Az iffiakkal szemtelenül éltek: és a' gyermekek a' fá-miatt el-estek. A' Vének el-fogytak a' kapukról; az iffiak az énekesek seregéből. El-fogyott a' mi szívünknek öröme: Siralomra változott a' mi éneklő seregünk. El-estek a' mi fejünknek koronája: Jaj nekünk, mert igen vétkezünk.

Ff.

Az oka.

Az oká-ért szomorúvá lött a' mi szívünk, azért homályosodtak meg a' szemeink. A' Sion hegyé-ért, mivel-hogy el-vezett, a' rókák jártak azon: Te pedig Uram örökké meg-maradsz, a' te Királyi-széked Nemzetségről Nemzetségre. Mi-ért feletkezél el rólunk mind örökké? el-hadsz-é minket a' napoknak sokaságá-ig? Téríts hozzád minket Uram, Es meg térünk: Ujítsd-meg a' mi napjainkat, A' mint eleitől-fogva. De el-vevén meg-vevettél minket, fölötté igen meg-haragudtál ellenünk. Jerúsalemben, Jerúsalemben, térj-meg a' te Uradhoz Istenedhez. Amen.

Ps. Plange quasi Virgo. Nota: Menynek földnek, &c.

OH én népem indúly siralomra, Es zokogjon szűzeknek soksága, Öltözzél-fel hamar gyász-ruhában, Találtalsál pœnitenciába. Minden rendek felvén rettegjete, Es Istennek ti könyörögjete, Szivetekben ő-hozzá térjete, Hogy fejen-ként mind el-neveszjete.

Mert az Urnak az ő nagy haragja, Rettenetes nagy boszszú-állása, El-jő reád az haragnak napja, Kinek túllját senki nem álhattya. Térj-meg azért te gonofságodból, Es számtalan sok álnokságidből, Hogy tégedet ő nagy haragjából, Ki ne-veffen ő Szent Országából.

Mindenható Szentséges Atyának, A' meg-feszült Ur IESUS Christusnak, Hozzánk-küldött Szent Vigasztalónknak, Nagy dicsőség a' Szent Háromságnak. Amen.

Hymnus Sancti Gregorii Papæ devotissimus.

Nota: Salve mundi salutare.

Ave Manus dextra Christi, Perforata plagâ tristi. Nos ad dextram jube sisti, Quos per Crucem redemisti. IESU dulcedo cordium.

Ave palma IESU leva, Sic confixa plagâ sevâ. Nos ab illa morte leva, Quam produxit Mater Eva. IESU dulcedo cordium.

Ave vul-

Ave vulnus dextri pedis, Ædem mentis piè lœdis. Dum ad eam sepè redis: Esto nobis spes mercedis. IESU dulcedo cordium. Amen.

Ave manus dextra. Nota eadem.

IDvez-légy Christus jobb-Keze, Kit mély sebbel le-szegeze, Hohér Istentelen keze, Melynek kereszt lön eszköze. Oh én Izerelmes IESUSOM

Idvez-légy bal-Kéz sebeddel, Drága folyó Szent véreddel. Minket őrizz kegyelmeddel, Eva vétkét rólunk vedd-el. Oh én &c.

Idvez-légy sebe jobb-Lábnak, El-űzője sok homálnak, Kik elménkre gyakran szállnak, Ne adgy minket a' halálnak. Oh én &c.

Idvez-légy bal-Láb mélysége, Kivel épül jók szépsége. Sebeidnek dicsősége, Légyen lelkünk egésége. Oh én &c.

Idvez-légy IESUS-nak Szive, Kit dárda meg-sebesite, Légy útunknak fenvefsége, Hogy mehessünk dicsőségre. Oh én &c.

Idvez-légy IESUS Szent Teste, Menynek, földnek egy szépsége. Vigy-bé az örök életbe, Szenteknek eggyeségébe. Oh én Izerelmes IESUSOM. Amen.

BOLDOG SZŰZ MARIA SIRALMA.

Nagy-Péntekre.

AH! ah! jaj nekem szomorúnak! Ah jaj nekem keserves Anyának. Immár medgyek, s' hová legyek, Bánatimban kit remények. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Látván hogy Fiam nagy kínban, méltatlanul függ kereszt-fán. O méhem magzattya, Angyalok Királya! Mindenektől el-hagyattattál, és latrekhoz hasonlítottál. Bűnösöknek lel csúfja, ki vagy Világnak Ura.

Oh! oh én drágalátos szűlöttem! Mi-okért aláztattál illy-keppen? Szenvedsz ízfzönyű kínokat, Sidóktól, és nagy átkokat. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Oh szívem vigasztalója! lelkemnek bátorítója! Oh eggyetlen eggyem, és mindem örömem. Vigasztald

Ff 3

galztald

gaiztald szomorú Anyádat, adván nekem biztató szódat: Hogy meg-ne sebesedgyem, haláltúl keservefen.

Oh fájdalminnak iszszonyúsága! Oh bánatimnak szörnyű órája! Oh napok teli méreggel! Oh órák rakvák epével! Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Im szívem meg-sebesedett, sok sirástúl meg-epedett, én Fiam éretted; azért azt cselekedd: Hogy világból veled ki-múlylak, Kereszt-fa mellett veled-hallyak. El-ne-hadgy tölled engem, ez világon kinlódnom.

Oh Istennek minden alkotmányi, kivált-képpen Adámnak fiai! Fejen-ként siránkozzatok, s' velem-eggyütt bánkodgyatok. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Anyák sirjatok fiamon: gyenge Szűzek Mátkátokon, Férfiak, Afzszonyok, ti-is ó Angyalok: Óltözetek szomorú gyászban, Egek, Hóld, Csillagok, s' bánatban, Nap ne-világoskodgyék, mert ma Fiam kízzatik.

Ti-is minden teremtet-állatok, valahol e' széles földön vattok: En-velem szomorkodgyatok, és illy nagy dolgon siránkozzatok. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Bánkodgyatok fene-vadak: Örvényekben lakó halak: Repeső-madarak: csúszó-mászó-csüdák. Hegyek, völgyek meg-indúlyatok: csorgó-vizek ti ne-folyatok. Szakadgyatok kő-sziklák, mert ma fiamat kízzák.

Térjete meg azért bűnös Népek, Kevély és meg-keményedett szívek. Csekkennyetek kegyetlenek, illy fájdalmán Istenteknek. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Mellyet a' mi váltságunk-ért, szenvedett, s' idvefégyünk-ért. Tiszta szeretetből, s' jó-akarattyaából: Magát érettünk meg-áldozván, és keserves halálra adván. Folyamodgyunk már hozzá, hogy bűnünk meg-bocsássa.

Oh IESUS Istennek áldott Fia, bűnösöknek kegyes meg-váltója! Emlekezzél kinaidról, és a' nagy epeségedről. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Kiket szenvedél Ember-ért, magad áldozván vécké-ért: Azért könyörgéssel, és esedezéssel, Engeszteltyed te Szent Atyádat, hogy ne-nézze bűnös-vóltunkat, De meggyen Malasztyába, ne-jussunk kárhozzatra.

Sirá-

Siránkozzunk azért mi minnyájan, illy keserves Urunknak halálán. Emlekezzünk kínnyairól, és az ő nagy fájdalmiról. Ez-napon, bú-napon, kín-napon. Nézzünk kesergő Annyára, s' kereszt-fán függő Fiára: Menyei Királyra, Szűzek virágára; Hogy bóldogságában juthassunk, midőn e' világból ki-múlyunk. Légyen szó-szóllónk Menyben, Szent Atya-előtt, Amen.

DE PASSIONE DOMINI SEQUENTIA.

Nota: Mittitur ad Virginem, &c.

Coenam cum Discipulis Christe celebrásti, Et mortem Apostolis palam nunciásti: Et Authorem sceleris Judam demonstrásti, Et egressus protinus hortulum intrásti.

Tunc procidens Dominus humo se prostravit, Et transferri Calicem à se postulavit: Sed Patris arbitrio illud commendavit, Et ecce mox sanguinis sudor emanavit.

Judas post hoc osculum ori dedit Christi, Ad quid, inquit Dominus: amice venisti? Nunquid trades osculo, quem jam vendidisti? Assistentes protinus irruunt Ministri.

Nox insomnis itaque tota ducebatur, Nulla prorsus requies IESU praestabatur: Magistrorum impia plebs injuriatur, Alapis, & colaphis, innocens maceratur.

Dum IESUM eripere Pilatus conatur, Judaeorum furia magis inflammatur: Et tumultus populi ingens excitatur, Et vox plebis intonat, ut crucifigatur. Traditur militibus, vinculis arctatur, Undique verberibus corpus cruentatur: Caput Regis Gloriam spinis coronatur, Postquam flexis genibus ab his irritatur.

Ecce caro tenera pii Salvatoris, Ad columnam nequiter coarctatur loris: flagellis ceditur impii tortoris, Quod emanant rivuli, undique cruo.

Post per Urbis medium IESUS procedebat, Et Crucis patibulum humeris ferebat: Ad fores, ad ostia Populus fluebat, Ejusque confusio omnibus patebat.

Ad pado-

Ad pudoris cumulum IESU denudaris, Ad ventum, ad frigora nudus spoliaris: Innocens cum impiis in cruce damnaris, Et quasi Dux: sceleris medio locaris.

Tensis ligno brachiis manus conclavantur, Cruci caro, cruribus clavis tractabantur: Nervi, vena simili modo laniantur, Pedes, plantæ etiam ferro concavantur.

Loquens IESUS postea, sitio dicebat, Et acetum protinus felle commiscebat: Ac infusum spongiæ, ori porrigebat, Quod degustans paululum, sumere volebat.

O IESU mirifice, quid est quod agebas? Tu de siti conquerens, de Cruce si-lebas: Nunquid hanc doloribus magis sitiebas, Aut salutem potius nostram sitiebas?

Vocem promens ultimam, Patrem invocasti, Spiritumque manibus ejus commendasti: Cum clamore valido, tandem expirasti, Sic salutem omnium opus consumasti.

Nunc ego superbio, tu humiliaris, Ego culpas perpetro, tu poena gravaris: Ego pomum mordeo, tu felle pitaris, Ego peto mollia, tu dire tractaris.

Demum cuius valeat mens, vel lingua fari, Virgo intus creditur quantum cruciari: Dum cernit jam mortui latus vulnerari, Atque Nati viscera lanceâ rimari.

Corpus quidem mortuum, jam nil sentiebat, Militis sed lancea pectus insigebat: Quam fixam in Filii latere videbat, Unde aqua sanguine mixta effluebat.

Fundunt rivus sanguinis fontes Salvatoris, Properans huc anima curvat peccatoris: Et hauriat quissiam Sacratæ livoris, Quo frequenter linuat vulnera doloris.

Ad hunc ergo propera fontem Salvatoris, Ut fluentis impleas viscera dulcoris: Atque vitæ lavacrum precium cruoris, Hinc tui curatio proficiat languoris. Amen.

Antipho-

ANTIPHONA POST VESPERAS.

A Festo Purificationis, usque ad Pascha.

Ave Regina Cœlorum. Ave Domina Angelorum.

Salve radix, salve porta. Ex qua Mundo Lux est orta.

Gaude Virgo gloriosa. Super omnes speciosa.

Vale ô valde decora. Et pro nobis Christum exora.

Eadem. Nota: Menyorfzágnak Királynéja.

Menyorfzágnak Királynéja, Angyaloknak Szent Afiszonya: Aldott gyűkér Szűz MARIA, Idvez-légy Christus Szent Annja.

Te-általad e' Világra, Uj-Világozás virrada: Órully dicsőség virága, Kinél szebb nem-jött Világra.

Aldott légy, drágalátos Szűz, Isten veled, szép virág Szűz: Menyben Szent Fiad-mellett ülsz, Tudgyuk rajtunk-is könyörűlsz.

Ÿ. Dignare me laudare te Virgo Sacrata.

Ÿ. Da mihi Virtutem contra hostes tuos.

OREMUS.

CONcede misericors DEUS, fragilitati nostræ subsidium: ut qui Sancte, DEI Genitricis memoriam agimus, intercessionis ejus auxilio à nostris iniquitatibus resurgamus. Per eundem Christum Dominum nostrum.

Divinum auxilium maneat semper nobiscum. Ÿ. Amen.

GE

CAN-

CANTUS

De

RESURRECTIO
NE DOMINI.

HUSVETI ÉNEKEK.

KYRIE, *Surrexit Christus à morte. Elejfon.*
CHRISTE, *Sis nobis Dux Vita, resurgens à morte. Elejfon.*
KYRIE, *Qui Natum ostendisti gratum MARIÆ. Elejfon.*

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

Et in terra pax. Nota: O gloriosa Domina.

Dicsőség Menyben Istennek. fol. 1.

S E Q U E N T I A.

Victimæ Paschali laudes immolent Christiani,
Agnus redemit oves, Christus innocens Patri, reconciliavit peccatores.
Mors & vita duello, conflixere mirando, Dux Vita mortuus, regnat vivus.
Dic nobis MARIA, quid vidisti in via?
Sepulchrum Christi viventis, & gloriam vidi resurgentis.
Angelicos testes, sudarium & vestes.
Surrexit Christus spes mea, præcedet vos in Galilæam.
Vimus Christum surrexisse à mortuis verè:
CHristus fel-támada, Mi bűnűnket el-mosá; Es kiket ő szerete,
 Menyországban fel-vivé. Kyrie eleison. Alleluja.
 Mindenható Ur Isten, Halottaiból fel-támada: Ma is őtet dicsirűk,
 Vigaságos énekekkel. Kyrie eleison. Alleluja.
 Szálla-alá poklokra, &c. *ut infra.*
In nobis victor Rex miserere. Alleluja.

CRE-

C R E D O.

Nota: Christus fel-támada, Kyriel. Allel.

Hiszűnk igaz Istenben, Meny, s' Föld Teremtőjében: Mindenható erőben, kivel vagyunk életben. Kyrielejfon. Alleluja.
Hiszűnk IESUS Christusban, Idvezítő Urunkban: Ki igaz Fiú Isten, Meny, Föld, kit tisztel éppen. Kyrielejfon. Allel.
 Le-szálla az Egekből, Születék tiszta Szűztől: Szenvede nagy kedvéből, Hogy szabadúlnánk bűnből. Kyriel. Allel.
 Szálla-alá Poklokra, Nézvén szegény Foglyokra: Fel-támad harmad-napra, Menybe menvén ül Jőbra. Kyriel. Allel.
Hiszűnk a' Szent Lélekben, Szentek eggyeségében: Hiszűnk bűnbocsánattyát, Testűnk fel-támadását. Kyrielejfon. Alleluja.

Ha más *Et in terrát, Patrem-et kívánsz. Vide infra.*

M A S R E G I E N E K.

CHristus fel-támada, mi bűnűnket el-mosá, Es kiket ő szerete, Menyországba fel-vivé. Ur Isten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával.
 Mindenható Ur Isten, halottaiból fel-támada: Ma-is őtet dicsirűk, vigaságos énekekkel. Ur Isten &c.
 Szálla-alá poklokra, jókat szabadítani: Gonoszokat ott hadni, nagy kínokat vallani. Ur Isten &c.
 Koporsóban fekvők, harmincz-hat óráiglan: Az-után fel-támada, kit fel-költe Szent Attya. Ur Isten &c.
 Christus fel-támada, nekűnk példát úgy hagyta: Hogy mi-is fel-támadgyunk, vele-őszve vigadgyunk. Ur Isten &c.
 O kegyes Szűz MARIA, te Mennyei szép rósa; Kérjed te Szent Fiadat, idvezitse lelkűnket. Ur Isten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával. Amen.

Azon Eneknek, Második Nótája.

CHristus fel-támada, Irgalmaz nekűnk. Mi bűnűnket el-mosá. Dicsiret Istennek Idvez-légy MARIA.
 kiket ő szerete, Irgalmaz nekűnk. Menyországban fel-vivé. Dicsirűk: Mindenható Ur Isten &c.

Gg 2

AZON

Azon Eneknek, Harmadik Nótája.

CHristus fel-támada, Mi örüllyünk, örvendezzünk, és vigadgyunk. Dicsiret Istennek. Mi bűnünket el-mosá. IESUS irgalmaz nekünk.

Es kiket ő szerete, Mi örüllyünk, örvendezzünk, és vigadgyunk. Dicsiret Istennek. Menyországban fel-vivé. IESUS irgalmaz nekünk.

Mindenható Ur Isten, &c. *Ut supra.*

Negyedik Nótája.

CHristus fel-támada. Alleluja. Mi bűnünket el-mosá. Örülly MARIA. MARIA imádg érettünk. Alleluja.

Es kiket ő szerete. Alleluja. Menyországban fel-vivé. &c. *Ut supra.*

Ötödik Nótája. Processió-korra-való.

CHristus fel-támada, mi bűnünket el-mosá. Kyrie elejfon. Kyrie elejfont énekellyünk. IESUS Christust mi imádgjuk. Idvezlégy Szűz MARIA.

Es kiket ő szerete, Menyországban fel-vivé. K. E.

Mindenható Ur Isten, halottaiból fel-támada. K. E.

Ma-is ötet dicsirjük, &c.

Harodik Nótája.

CHristus fel-támada, mi bűnünket el-mosá, Es kiket ő szerete, Menyországban fel-vivé. Kirielejfon. Alleluja.

Mindenható Ur Isten, &c.

M A S

M A S R E G I E N E K.

CHristus fel-támada, igazságunkra, Utat szerze Menyországra, örök boldogságra.

Az első Atyánkban mind bűnben esénk; Az Istennek jó-kedvéből, ottan el-ki-esénk.

De a' Christus IESUS kedvében ejte, Emberre lön, és a' bűnnek ottan véget vete.

Mind e Világ terhet vállára vevé, Az hatalmas Atya Istent, értünk meg-követé.

Ördögnek hatalma vala mi-rajtunk, Mert mind az első Emberrel, az almában ettünk.

Mind az alma-miatt fogunk meg-vásék: Reánk-szálla a' nagy bűn-ért minden keferőség.

Gyűlölség, irigység, minden kevelység, Fáratságos nagy sok munka, és minden betegség.

De lám ezt nem-érti a' háládatlanság, Emberekre honnan szállott ennyi nyomorúság.

Azért nem-fogadgya Isten beszédét, Jóra-íntő Szent igéjét, Christus idveiségét.

Christus fel-támada, igen kiáltjuk; De a' bűnnek undokságát mi meg-nem útállyuk.

Tudván bűnben élünk, semmit nem-felünk: Azért a' Christus halála, nem-használ mi-nekünk.

Támadgyunk-fel azért undok bűnünkből; Ki miatt ki-rekesztetünk a' nagy dicsőségéből.

Vegyük nagy jó-kedvel, Christus jó-vóltát, Atya Isten-előtt-való, kedves áldozatját.

Dicsőség Mennyégben az UR Istennek; Atya, Fiú, Szent Léleknek, mind örökké, Amen.

Gg 3

M A S

M A S R E G I É N E K.

FEL-támadt az mi életünk: Vigan méltó énekelnünk, Ur Christust dicsirnünk. E' Szent napon-is áldanunk, Az Angyalokkal imádnunk, Mint Urunkat felnünk. *℞.* Énekelvén bűneinket könyebitenünk, és ó-benne biznunk.

A' földbe minden gyökerek, Fáknak bimbói terjednek, mezők megzöldülnek. Egi-madarak zengenek, Fákon vigan énekelnek, szárnyokon röpödnek. *℞.* Minden fűvek illatozván gyönyörködtetnek, dicsiretre intnek.

Most azért Keresztyén lélek, örvendezz a' nagy Istennek, édes Teremtődnek. (Mert nem-vagy rabja a' bűnnek, Köteliben álnok testnek, s' a' csalárd órdögnek.) *℞.* Kit dicsirnek a' Nap, és Hóld, égi Seregek, a' Mennyei Szentek.

Fel-támadt mert ó igazán, Angyalát küldé-el nyilván, űl Istennek Jóbján. Tanítványival vigadván, Meg-jelent Galileában, Pétert vigasztalván. *℞.* Örvendezz, ha vóltál bűn-ért sokszor sírásban, alázatóságban.

Dicsiret légyen Istennek, Eletet ki nyert népének, s' az bűnös Embernek. Résztette az Egekkel, Minden lakó-helyeivel, s' gyönyörűségivel. *℞.* Jóvaival látogatta, s' gazdagította, térését kívánnya. Amen.

M A S R E G I É N E K.

Nota: Menyországna dicső Várossa, &c.

FEnlik a' Nap fényességgel, Zeng az Eg nagy dicsirettel: E' Világ vigad örömmel, Ordít Pokol retteggéssel.

Mert a' Christus fel-támadván, Halál erejét meg-rontván: Pokol torkát meg-tapodta, A' foglyokat el-ki-hozta.

Koporsóban temetteték, Vitézektől őrizteték: De Attyától fel-költeték, s' Halál tőle meg-győzeték.

Meg-men-

Meg-mentett minket Pokoltól, Es a' lelki-háborútól: Mert fel-támadt a' halálból, Mint meg-morjatott Angyaltól.

Meg-hólt vala bűneink-ért, Fel-támadt igazságunk-ért: Hogy mi-is már fel-támadgyunk, s' Az örök-életre jussunk.

Ez Húsvéti Innepekben, Dicsirjük Istent lelkünkben: Mert a' Christus nagy örömben, Fel-támadt dicsőült testben.

Christus ki vagy mi Istenünk, Hozzád kívánkozik szivünk: Hogy néked buzgó éneket, Mondhassunk, és dicsiretet.

Hálákat adunk te-néked, Ki Poklot, s' halált meg-győzted: Uralkodol Szent Atyáddal, Eggyütt, s' az Vigasztalóval. Amen.

M A S.

Nota: Christus fel-támada, &c. *Ut sup. fol. 235.*

CHRISTUS fel-támada, Ki értünk meg-hólt vala: Mi bűnünk-ért kint valla, Minket meg-igazíta. Kérünk téged áldott Urunk IESUS Christus; irgalmaz nekünk.

Egy Adámnak vétke-ért, Engedetlenségé-ért: Az alma meg-étel-ért, örök halált érdemlénk. Kérünk téged &c.

Ott el-vesze szentségünk, Es ártatlan életünk: Isteni bölcseségünk, Es tökéletességünk. Kérünk téged &c.

Természetünk meg-romla, Szépségünk meg-rútula: Nagy bűn ott reánk szálla, Istennek nagy haragja. Kérünk téged &c.

Ki-űzeténk a' kertből, Tisztességnek helyéből: Ki-esénk az épségből, Az Istennek kedvéből. Kérünk téged &c.

Menyország bé-zárlaték, Adám földre vetteték: Hogy ó ott veritez- nek, Bajjal kenyeret ennék. Kérünk téged &c.

De irgalmas az Isten, Bölcs, hatalmas mindenben: Okot lele ezekben, Meg-szána el-vesztünkben. Kérünk téged &c.

Igiretet akkor tön, Órdögön hatalmat von: Mely nekünk nagy jó hír lön, Mert remenségünk ott lön. Kérünk téged &c.

Sok esztendő bé-telék, A' Magzat meg-adaték: Szüztől Gyermekek születék, IESUS-nak nevezteték. Kérünk téged &c.

Ez Gyer-

E' Gyermekek lón hatalmas, Isten, Ember, és igaz: Mindenekhez irgalmas, Sok gonosztól óltalmaz. Kérünk téged &c.
 Testben értünk meg-hala, Bűntelen nagy kínt valla: Harmad-nap fel-támada, Minket meg-vigasztala. Kérünk téged &c.
 Egy Embernek vétké-ért, Estünk vala haragba: A' Christusnak kedvé-ért, Jutánk nagy boldogságba. Kérünk téged &c.
 Ellenségünk meg-romla, Lucipernek tábora: Halál a' bűnnek földgya, A' Törvénynek hatalma. Kérünk téged &c.
 Immár nekünk Tiszt-tartónk, Isten-előtt szó-szóllónk: Egyedül közben-járónk, Eggyetlen-egy óltalmunk. Kérünk &c.
 Nincs félelmünk haláltól, Semmi nyomorúságtól: Kárhozattól, Pokoltól, Es a' Törvény átkától. Kérünk téged &c.
 Már mi-is fel-támadgyunk, Minden gonoszt el-hadgyunk: Igaságnak szolgálynk, Es a' bűnnek meg-hallyunk. Kérünk &c.
 Hálát adgyunk Istennek, Mi édes Mesterünknek: Es Szent Lélek Istennek, Mind örökkön örökké. Kérünk téged áldott Urunk IESUS Christus; irgalmaz nekünk. Amen.

MAS AZON NOTARA.

Christus fel-támada, Mi bűnünket el-mosá, Ó Szent vére-hullása, Lón vétkünknek romlása. Csak ó nekünk az Atya Istennél kedves szó-szóllónk.
 Istennek bölcsesége, Hozzánk-való szerelme, Jelenék dicsősége, El-rejtett nagy kegyelme. Csak ó nekünk &c.
 Nagy lón Adámnak vétké, Mellyet halál követé, Parancsolat szegése, Mindeneket sebhete. Csak ó &c.
 A' kegyelmes Ur Isten, Könyörüle Emberen, Hatalmat von órdögön, Mi nagy ellenségünkön. Csak ó &c.
 Lón első öröm-mondás, Adámnak nagy vidulás, El-esetnek támadás, Meg-romlotnak újulás. Csak ó &c.
 Hűn az Ember Istenben, Ó nagy igiretiben, Hozzá-való kedvében, Bizik nagy szerelmében. Csak ó &c.

Christus

Christus ártatlan Bárány, Ki mi-értünk áldozván, Bűnünkbenől szabadítván, Es életre újítván. Csak ó &c.
 El-vévé halálunkat, Ó meg-töré Poklunkat, Meg-szerzé Országunkat, Mi nagy boldogságunkat. Csak ó &c.
 Ez a' nagy irgalmaság, Mondhatatlan vigaság, Ki volt halhatatlanság, Lón értünk szidalmasság. Csak ó &c.
 Csudálatos harcz vala, Hol az élet meg-hala, De nagyobb csuda vala, Hogy ó fel-támadt vala. Csak ó &c.
 Szenvede mi bűnünk-ért, Vérént ontá vétkünk-ért: Meg-hala mi-érettünk, Fel-támada mi-nekünk. Csak ó &c.
 Hallyunk-meg bűneinknek, Véget velsünk vétkünknek, Ellyünk mi új életnek, Adgyunk hálát Istennek. Csak ó &c.
 Méltó azért vigadnunk, Mi szivünkben örülnünk: Christus IESUS-t dicsirünk, Es őt fel-magasztalnunk. Csak ó &c.
 Dicsirtefsék szivünkben, Szent Háromság Mennyégben, Vallyuk Istent éltünkben, Maradgyunk-meg az Hitben. Csak ó nekünk az Atya Istennél kedves szó-szóllónk. Amen.

MAS AZON NOTARA.

Christus fel-támada, Nekünk örömet ada, Vére reánk árada, Hafzna rajtunk marada. Nyerj irgalmat közben-járó IESUS Christus Szent Atyád előtt.
 Christus meg-holt bűnünk-ért, Fel-támadott éltünk-ért, Mi vigasztalásunk-ért, Es igazulásunk-ért. Nyerj irgalmat &c.
 Christus kínnya érdemünk, Szent halála váltságunk, Vére ártatlanságunk, Fel-költe vigaságunk. Nyerj irgalmat &c.
 Ez az Isten Báránya, Váltságunknak aránya, Halálunknak halála, A' kigyónak rontója. Nyerj irgalmat &c.
 Az ó fel-támadása, Lón Pokolnak romlása, Az ó öröm-mondása, Lelkünknek vidulása. Nyerj irgalmat &c.

Hh

Ez lón

Ez lón az öröm-mondás, Es a' meg-vigasztalás, Hogy az egy fel-támadás, Lón a' meg-bóldogulás. Nyerj irgalmat &c.

Ó meg-mente bűnűnkől, A' Törvénynek átkától, Istennek haragjától, Az ördögtől, Pokoltól. Nyerj irgalmat &c.

Azért mi-is bűnűnkől, Fel-támadgyunk vétűnkől, E' világi kínűnkől, Es mi nagy halálűnkől. Nyerj irgalmat &c.

Közben-járó Christusunk, Atya Istennek Szent Fia, Kérjed te Szent Atyádat, Hogy idvezítsen minket. Nyerj irgalmat közben-járó IESUS Christus Szent Atyád előtt. Amen.

M A S.

Nota: Vide supra fol. 236. Notam sextam.

Christust meg-feszíték, Kegyerlen Sidó népek, Ki érettűnk születték, Menyből nekűnk adarék. Kyrieleison. Alleluja.

Halálának utánna, Harmad-nap fel-támadá, Hogy mi-értűnk meghala, örök halált meg-ronta. Kyriel. All.

Régen azt beszélték, Proféták azt hirdették, Hogy a' Christus születnék, Ertűnk meg-feszítették. Kyriel. Allel.

Tanítatunk Istentől, Ne-rettegjűnk pokoltól, Es ne-fellyűnk ördögtől, Meg-rontaték Istentől. Kyriel. Allel.

Vagyon nagy bizodalunk, Mert mi is fel-támadunk, Christussal uralkodunk, Véle-őszve vigadunk. Kyriel. Allel.

Reménségűnk nagy légyen, Hitűnk gyömölcsös légyen, Más Istenűnk ne-légyen, Mely Pokolra ne-vigyen. Kyriel. Allel.

Ezt Szent Máthé meg-írta, Hogy Christus meg-fárada, Fige-fát meg-átkozta, Mert gyömölcsö nem vala. Kyriel. Allel.

A' Christus fel-támadá, Minket igen biztata, Imádkozni tanita, Késértet ne-találna. Kyriel. Allel.

Szálla-alá Poklokra, Sokaknak váltságára, Poklot hagyá bánatba, Mert nincsen bizodalma. Kyriel. Allel.

Igáfságot szeresűnk, Hamiságot ne-tegyűnk, Szegényeket segélyűnk, Christus IESUS remenyűnk. Kyriel. Allel.

Téged

Téged kérűnk Ur Isten, Tarts-meg minket Hitűnkben: Hogy bizunk te nevedben, Es legyűnk szerelmedben. Kyrieleison, Alleluja. Amen.

M A S.

Nota: Fel-támadá mi Urunk. fol. 246.

Christus fel-támadá, Ki értűnk meg-hólt vala; Mindennek urat nyita, Az örök bóldogságra. Irgalmaz nekűnk.

Az halállal meg-viva, Diadalmat von rajta, Kigyó-fejét meg-rontá, Talpa-alá nyomodá. Irg:

A' Törvénynek nagy árka, Olly igen vádol vala, De a' Christus halála, Minket meg igazíta. Irg:

Oh mely igen nagy vala, Az Istennek haragja, Mely rettenetes vala, Bűnnek számtalan volta. Irg:

Kit Christus mikor láta, Hogy imádkozik vala, Retteg, és reszket vala, Vérrel veritez vala. Irg:

Az Istennek jó-volta, Ó nagy irgalmasága, Veszedelműnkét látá, Fiát érettűnk adá. Irg:

Noha bűntelen vala, De engedelmes vala, Mint Szent Atya akarta, Méne az áldozatra. Irg:

Ez áldozat olly drága, Olly méltóságos vala, Kivel Isten haragja, Engeszteltetik vala. Irg:

Erre senki nem vala, Sem taláztatik vala, Hogy ki elég lótt volna, Csak az Istennek Fia. Irg:

Jó-szemmel néz az Atya, Illy kedves áldozatra, Ki-ért irgalmasága, Újonnan reánk-szálla. Irg:

Szent testét koporsóba, Mint a' Proféta mondgya, Nem-hagyá ő Szent Atya, Hogy jusson rohadásra. Irg:

Harmad-nap fel-támadá, Mint meg-mondotta vala, Kinck fel-támadása, Nagy dicsőséges vala. Irg:

Innep hogy el-múlt vala, Mariák mennek vala, Reggel indúltak vala, Christus testét látnia. Irg:

Hh 2

Még el

Még el-nem juttak vala, Igen fietnek vala, A' Nap már fel-költ vala,
Egy-máinak mondyák vala. Irgalmaz:

Vallyon s' kicsoda volna, Ki a' követ el-vonnya, Kit Sidók töttek va-
la, Koporsó ajtájára. Irgalmaz:

Nézzén a' koporsóra, Láták hogy nyitva volna, Követ el-vonták
vólna, Mely kő igen nagy vala. Irgalmaz:

Bé-menvén koporsóba, Egy iffiat láttak vala, Ki jobb-felől ül vala,
Fejér ruhában vala. Irgalmaz:

Nézik iffiú szóllala, Ne-fellyetek, így monda, Kegyessen bátoritnya,
Mert meg-ijedtek vala. Irgalmaz:

Már fel-tamadott vala, Kit ott nem-leltek vala, Angyal kérdezi va-
la, Hogy miért mentek volna. Irgalmaz:

Azon-közben azt mondgya, Mennyetek-el azt hadgya, Es ott Gali-
laába, Meg-láttjátok azt mondgya. Irgalmaz:

A' Maria Magdolna, Mint a' Szent János írja, Még a' kertben meg-
látta, Gondolván kertész vólna. Irgalmaz:

Tudakozik nagy sírva, Ne-talántán ő vólna, Ki el-rejtette vólna,
Christus néki szóllala. Irgalmaz:

Hozzá fiet Maria, Meg-neré hogy Űra, A' Christus őt meg-tiltá,
illetni ne akarná. Irgalmaz:

Kérjük Atyánk irgalmát, Vegye-el már haragját, Nézze Fia halá-
lát, Dicső fel-tamadását. Irgalmaz:

Angya Szent ajándékát, Ismérhelsük jó-vóltát, Erthesük akarat-
tyát, Adgyunk néki nagy hálát. Irgalmaz nekünk. Amen.

A L I U S.

*Surrexit Christus hodie. Alleluja, Laus sit DEO, DEO nostro. Humano
pro solamine. Alleluja, Laus sit DEO, DEO nostro.*

Mortem qui passus pridie, Alleluja. Miserrimo pro homine. Alleluja.

Mulieres ad tumulum, Alleluja. Dona ferunt aromatum. Alleluja.

Album cernentes Angelum, Alleluja. Annuntiantem gaudium. Alleluja.

Mulieres

Mulieres ô tremule, Alleluja. In Galileam pergite. Alleluja.

Discipulis hoc dicite, Alleluja. Quòd surrexit Rex glorie. Alleluja.

Apparuit primo Matri, Alleluja. Post Magdalene dolenti. Alleluja.

Petro de-hinc, & ceteris, Alleluja. Apparuit Apostolis. Alleluja.

In hoc Paschali gaudio, Alleluja. Benedicamus Domino. Alleluja.

Laudetur Sancta Trinitas, Alleluja. DEO dicamus gratias. Alleluja, &c.

Surrexit Christus hodie. Nota eadem.

FEL-tamadt Christus ez napon, Alleluja, Hálá légyen az Istennek.

Hogy az Ember vigadozzon Alleluja, Hálá légyen az Istennek.

Szörnyű halált ki szenvedett, Allel Váltván bünös Embereket. All.

Szent Afzszonyok koporsóhoz, All Víznek kenetet Christushoz. All.

Fényes Angyalt ők látának, All. Vig örömet-is hallának. All.

Félelmes Afzszony-emberek, Allel. Galileában mennyetek. Allel.

Tanítványoknak hirdetvén, All. Urunk hogy el dicsőségben. All.

Meg jelenék Szent Annának, All. Es keserves Magdolnának. All.

Az-után jelent Péternek, All. s' Több Apostol hiveinek. Allel.

Ez Húsvéti vig Sörmben, All. Dicsirjük Istent lelkünkben. All.

Dicsőség Szent Hárómságnak, Allel. Hálát adgyunk mi Urunk-

nak. Alleluja, Hálá légyen az Istennek. Amen.

Azon Eneknek, más Nótája.

FEL-tamadt Christus ez napon, Alleluja, alleluja, alleluja. Hogy az

Ember vigadozzon. Alle, alleluja.

Szörnyű halált, &c. *Ut supra.*

M A S.

OJESUS mi Idvezitünk, kiben vagyon Hitünk, Ki mi-értünk

születél, kint, és halált szenvedél. Irgalmaz mi-nékünk.

El-véved róllunk haragját, a' te Szent Atyádnak, Vérednek hullásá-

val, meg-engefzteléd hozzánk. Irgalm:

Hh 3

Az ör-

Az ördögnek tömlőczéből, ki-vével a' bűnből, Az halál kőteleből,
ki-mentél az inségből. Irgalm:
Te bűn-nélkül születted, a' Szűznek méhéből, Ereztünk eleget-
től, Szent Atyádnak kedvéből. Irgalm:
Bűnön, Poklon, és Halálon, birodalmad vagy, Az élet, és kegye-
lem, csak te kezdedben vagy. Irgalm:
Kérünk téged azért mostan, tekints reánk Menyből, Kik hozzád
efedezünk, és segítséget várunk. Irgalmaz mi-nékünk. Amen.

M A S.

Nota: Christus fel-támada, &c. *Ut sup. fol. 243.*

FEL-támada mi Urunk, IESUS Christus Istenünk, Koporsóból
érettünk, Azért mi-is örülünk. Irgalmaz nekünk,
Ki kerest-fán meg-hala, Hogy feszítve függ vala, Kivel Lymbus el-
romla, Ember meg-szabadúla. Irgalm:
Szent Atyákat ki-vivé, Ördögöt meg-kötözé, Es kiket ő szerete,
Véle Menyben fel-vitte. Irgalm:
Isten Anya M A R I A, Imádgý értünk, s' örülly ma: Veszszén ör-
dög hatalma, Kit Szent Fiad meg-ronta. Irgalm:
Végso-napon el-ne-hadgy, Ellenségünk igen nagy: Szent Fiadnak
minket adgy, Mert irgalmasságod nagy. Irgalm:
E' napon úgy vigadgyunk, Bűnünkéből fel-támadgyunk, Hogy Isten-
hez juthassunk, Es ő-véle maradgyunk. Irgalm:
Kit mi-nékünk engedgyen, Atya, Fiú Szent Isten: Szent Lélekkal
egyemben, Most, és örökké, Amen. Irgalmaz nekünk.

H Y M N U S.

AD Cœnam Agni providi, Et Stolis albis candidi, Post transitum maris
rubri, Christo canamus Principi.
*Cujus Corpus Sanctissimum, In ara Crucis torridum: Cruore ejus roseo, Gu-
stando vivimus DEO.*

Prorecti

*Prorecti Pasche vespere, A devastante Angelo, Erepti de durissimo, Pha-
raonis imperio.
Jam Pascha nostrum Christus est, Qui immolatus Agnus est, Sinceritatis azyma,
Caro ejus oblata est.
O verè digna Hostia, Per quam fracta sunt Tartara, Redempta Plebs capti-
vata, Reddita Vitæ premia.
Cum surgit Christus Tumulo, Victor redit de Barathro, Tyrannum trudens
vinculo, Et paradysum reserans.
Quisumus auctor omnium, In hoc Paschali gaudio, Ab omni mortis impetu,
Tuum defende Populum.
Gloria tibi Domine, Qui surrexisti à mortuis, Cum Patre, & Sancto Spiritu,
In sempiterna secula. Amen.*

M A S.

Nota: Christus fel-tám: Ur Isten meg-váltá.

ELSŐ-napján Szombatnak, A' Mariák indulnak, Hogy kenettel
Christusnak, Testét kennyék Urunknak. O kegyes, kegyelmes
áldott Uram IESUS. Irgalmaz nekünk,
A' Mariák izóllának, Uton járván egy-másnak: Ajtaján koporsónak,
Nagy kő fekszik, mondának. O kegyes, &c.
Piros hajnal hafada, Szerétség meg-virrada: El-jutván, koporsóra, Te-
kintének; s' hát nyitva. O kegyes, &c.
Es hogy oda jutának, Fényes Angyalt látának: Mellyen háborodá-
nak, Es ott jó hírt hallának. O kegyes, &c.
Szent Angyal vigasztalá, Mariákat biztatá: Ne-felgyenek, azt mon-
dá, Christus fel-költ állatá. O kegyes, &c.

Tanit-

Tanítványoknak mondgyák, Hogy nyilván él, tudhassák: Pétert is vigasztalják, Kegyelmet nyer, biztassák. O kegyes, &c.
 Nagy örömmel hogy mennek, Szóllal az Ur nékiek: Semmit ne-retteg jerek, Mert én vagyok, és élek. O kegyes, &c.
 Mondgyátok minnyájoknak, Az én Tanítványimnak: Hogy én élek, s' meg-látnak, Hidgyenek mondásomnak. O kegyes, &c.
 Dicsőség az Atyának, Értünk meg-hólt Christusnak: A' Szent Vigasztalónak, Tellyes Szent Háromságnak. O kegyes, kegyelmes áldott Uram IESUS. Irgalmaz nekünk. Amen.

M A S R E G I E N E K.

Christus Halált meg-győzé, a' Sátánt meg-kötőzé, Poklokat elpusztíta, Atyákat szabadíta. Már mi mind örüllyünk, az átokban kik voltunk, Christus meg-békéltetett, áldott Atya Istenel, Magát értünk áldozván. Kyrie eleison, Alleluja.
 Szintén piros-hajnalban, Isteni méltóságban: Fel kele mint Oroszlán, Poklok kapuit rontván. Már &c.
 A' szomorú Mariák, keneteket hozának: Az Angyal meg-jelenté, hogy IESUS él, hirdeté. Már &c.
 Magdolna meg-találá, lábaihoz borúla: Azokat nem-engedé, hogy Maria illetné. Már &c.
 Tanítványimnak mond-meg, hogy im élek jelents-meg: Galiláában menvén meg-látnak dicsőségben. Már &c.
 Teremtő Szent Atyának, és meg-váltó Fiúnak: Dicsőség Szent Léleknek, az egy örök Istennek. Már mi mind örüllyünk, az átokban kik voltunk, Christus meg-békéltetett, áldott Atya Istenel, Magát értünk áldozván. Kyrie eleison, Alleluja. Amen.

ALIIUS.

A L I U S.

Resurgente Domino, Qui pependit in ligno. Jubilemus, Exultemus.
 Si non resurrexisset, Reus homo mansisset. Jubilemus, Exultemus.
 Mortis ejus premia, Sunt nostra solatia. Jubilemus, Exultemus.
 Ejus Resurrectio, Est mortis destructio. Jubilemus, Exultemus.
 Inferni vastatio, Est poli apertio. Jubilemus, Exultemus.
 Ergo cum tripudio, Plaudat omnis Cantio. Jubilemus, Exultemus.
 Gloria sit aeterno, Patri, atque Filio. Jubilemus, Exultemus.
 Simul, ac Paraclyto, DEO uni & Trino. Jubilemus, Exultemus.

Resurgente Domino. Nota: Christus fel-támada &c.

VRnak fel-támadásán, Ki meg-hala keresztfán: Örüllyünk, és vigadgyunk, Istennek hálát adgyunk. Ur Isten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával.
 Ha fel-nem támadt volna, Mi mind el-vesztünk volna: Az ő fel-támadása, Lón vétünknek romlása. Ur Isten &c.
 Halálának érdeme, Lón népének öröme. Örüllyünk, és vigadgyunk, Istennek hálát adgyunk. Ur Isten &c.
 A' Pokol meg-rontaték, Menyország meg-nyittaték: Az Isten meg-békéllék, Bűn röllunk el-véterék. Ur Isten &c.
 Áldott légy nagy Ur Isten, Szent Háromság Mennyégben: Örüllyünk, és vigadgyunk, Istennek hálát adgyunk. Ur Isten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával. Amen.

M A S.

Nota: Stabat Mater dolorosa, &c.

I.

EZ a' Nap, kit az Ur szerzett, Ki Nagy-Pénteken szenvedett, Keresztre feszítettetett. Keresztre feszítettetett.
 Kit az ő Választott-népe, Ada Pogányok kezébe, Méltatlan szenvedésre, Méltatlan szenvedésre.

II

Meg-

Meg-változott állapotya, Örökre fordult nagy kinnya, Meny, és Föld ötet áldgya. Meny, és Föld ötet áldgya.

Ö gyalázatos halála, Fordult halhatatlanságra, örök nagy böl-
dóságra. örök nagy böl-
dóságra.

Fel-támadott harmad-napra, Rabok szabadítására, Pokol kár-vallá-
sára. Pokol kár-vallására.

Immár fel-magasztaltatott, Ördög, halál szégyent vallott, Mi-reánk
áldás szállott. Mi-reánk áldás szállott.

Mert az ő fel-támadása, A' hivek vigasztalása, Es örök böl-
dósága.

Most azért illik vigadnunk, Ennek élnünk, Örvendeznünk, Es nagy
hálákat adnunk. Es nagy hálákat adnunk.

Mert ez a' Nap, mellyet szerzett, Ki mi-érettünk szenvedett, s' Az-
után Örvendezett. s' Az-után Örvendezett.

A' ki jól akar vigadni, Uj-életben kell öltözni, Bűneiből fel-kelni.
Bűneiből fel-kelni.

Mert ha még-is bűnben élünk, Es annak véget nem-vertünk, Chri-
stus nem-hafznál nekünk. Christus nem-hafznál nekünk.

Kérünk véred érdemé-ért, I E S U S fel-támadásod-ért, Idvezíts
szerelmed-ért. Idvezíts szerelmed-ért.

I I.

Szent Lélek Isten Jegyessé, Jessének drága veszszeje, Irgalmasság
Szüléje. Irgalmasság Szüléje.

Vesís határt az epeségnek, Keserűség tengerének, Es a' gyász-öltö-
zetnek. Es a' gyász-öltözetnek.

Légy immár örömnök Anyja, Lelkünknek vigasztalója, Afzszonyunk
Szűz M A R I A. Afzszonyunk Szűz M A R I A.

Harmad-napi hervatt-Virág, Meg-újult mint zöldellő-ág, Kinek
örül a' Világ. Kinek örül a' Világ.

Fel-támadott a' mint várád, Dicsőséged és Czitharád, Soltárod és
Koronád. Soltárod és Koronád.

Az halál

Az halál s' az ő fulákja, El-nyeletett nincs ártalma, Mert Fiad volt
halála. Mert Fiad volt halála.

Pokolnak-is réz-kapuja, El-rontatott a' vas-rúdgya, Fiad volt hara-
pása. Fiad volt harapása.

A' jók mind meg-szabadultak, A' gonoszok ott maradtak, Júdással
ott kínlódnak. Júdással ott kínlódnak.

Ez nap nagy örömnök napja, Azért Örvendezzünk rajta, Veled egy-
gyütt Szűz Anya. Veled együtt Szűz Anya.

El-ne-feletkezzél róllunk, Kik most veled kesergettünk, Nyerd-meg
hogy veled éllyünk. Nyerd-meg hogy veled éllyünk, Amen.

M A S.

Nota: *Psal.* 81. Örvendezetek az erős Istennek.

C Hristus fel-támadott ő halottaiból, Uj Nap virradott ma kopor-
sóból, Ki az Haláltól meg-ment, s' a' Pokoltól.

A' Christus halála meg-győzte a' Sátánt, Fel-támadása Halált, s'
Oroszlánt, A' ki vermet hánt, sőt kínozni sem szánt.

Drága szép kenettel keresi Maria, Fel-kelvén reggel csak Angyalt lá-
ta, Ki néki monda, fel-támadt az Ur ma.

Mennyetek-el hamar a' Christus I E S U S-hoz, Galilæában nagy örö-
met hoz, Szent oldalához járuljatok ahoz.

Im minden Országok hajolnak kedvére, Olly erős bajnok Szentek
vezére, Meny, Föld ereje, engednek Nevére.

Illyen nagy szerelmét Isten e' Világhoz, Már meg-mutatta, hogy fia-
hoz, Szent Fiát küldte, lásson váltságunkhoz.

Terhünket ő vállán egyedül hordozta, A' Szent kereszt-fán vérét
ontotta, Ertünk nem-szánta, hogy meg-szabadítna.

Aldgyuk magasztallyuk az I S T E N T értünkben, A' Szent Há-
romság egy Istenségben, A' magas Egben, mind

örökké,

A M E N.

I I 2

MAS.

M A S.

Nota: En nagy vigaságos. fol. 45.

VR I E S U S kereszt-fán, mint erős Orozslán, Ördög, és bűn-földgyan, Halálon prédát hány: Midőn kimoztatik, és meg-áldoztatik, az Húlvéti-Barány.

Az Halált el-rontá Christus Calvárián, Hogy Szent vérit ontá, mint kegyes Pellikán: Hogy meg-hólt Fiait, Adám maradváit, élel-fze halálán.

A' fának gyümölcsse Atyáinkban meg-ólt, Eva rossz erkölcsse, gyarló testiinkben költ: De a' Törvény vége, hogy Christus el-jöve, ez máj- nap bé-tölt.

Lévén Izraëllel régen szövetsége, Már végbe-ment ezzel Egi-követ-sége: A' mit meg-jövendölt, Mójtes-által; bé-tölt, Szentek reménsége.

Dicsirjük egy szível tehát mi ötet ma, Szép dicsiretekkel, mert az ő hatalma: A' mi életünknek, és bűnös lelkünknek, egyedül óltalma.

Minden-feje állat tiszteli, mert nagy Szent, Nap-gyászol, hogy Urát verik, Föld meg-rettent: Kő-sziclák hafadnak, halottak támadnak, szánnyák az Ur Istent.

Csak az Ember szive kegyetlen, nem búsul, Nincs ki szánnya senki, hogy Világból ki-múl: Ah! ki nem-csudállya, az Egek-Királya, meg-hal ártatlanul.

Lelkünknek orvosá az Ur Christus I E S U S, Ha vagyon sérelmed, o bűnös ehez fűs: Nézd Kereszt-óltárát, Keserves pohárát, ő Világ ne légy bús.

Az életnek kútya ő oldalából folyt, Idveségünk arra, Szent áldozattya volt: Isten, s' Ember között, a' Christus frigyét tót, hogy ereitünk meg-hólt.

Hálát adgyunk azért minnyájan Istennek, Illy nagy jó-vóltá-ért áldást mondgyunk ennek: Vigan énekellyünk, hogy Egben meheisünk. Dicsiret Istennek. Amen. MAS.

M A S.

Nota: O Istennek Szent Anna, &c.

E Örülly, örvendezz Szent Szűz, Alle, alleluja. Menyországi fenyves tűz Alle, alleluja.

Kit méhedben hordoztál, Alle, all. Erős volt a' Halálnál, Alle, all.

Ki-jött a' koporsóból, Alle, allel. Es meg-mente halálból Alle, allel.

Fel-tamadása-által, Alle, all. Minket I E S U S magasztal Alle, allel.

Halálának érdeme, Alle, all. Lőn Népének öröme. Alle, allel.

I E S U S fel-tamadása, Alle, all. Lőn vétkünknek romlása. Alle, all.

Aldott légy Christus virág, Alle, all. Öröme vivő zöld-ág. Alle, all.

Vigan énekellyetek, Alle, all. Nagyok, és minden rendek Alle, allel.

Szent Szűz tellyes örömmel, Alle, all. Tarts-meg földünk békével:

Dicsirteffel Szent Isten, Alle, all. Fiú, Szent Lélek Isten. Alle, alleluja.

M A S.

Nota: Surrexit Christus hodie, &c.

AZ Ur Christus fel-támada, Nékünk reménséget ada. Alleluja.

Hogy mi-is mind fel-tamadunk; Es ő vele uralkodunk. allel.

Fel-tamadása Urunknak, Romlása lőn a' Pokolnak. allel.

Ellyünk immár a' Christusban, örvendezzünk mi Urunkban. allel.

Dicsőség az egy Istennek: Atya, Fiú, Szent Léleknek. allel. Amen.

M A S.

Nota: Christus fel-támada, igaságunkra, &c.

CHristus fel-támada, Hálá Istennek. Halált, Poklot meg-rontotta. Dicsiret Istennek.

Az kígyót meg-rontá, Hálá: Bűn kötelit el szaggatá. Dicsiret:

Ördögön erőt von, Hálá: Christus az igaz Dávid lőn. Dicsiret:

Christus minket táplál, Hálá: Hogy a' Sacramentomban szál Dicsi:

Az Halált meg-győzte, Hálá: Sátán erejét meg-verte. Dicsiret:

Christus erős Sámson, Hálá: Ördög-ellen nagy óltalom. Dicsiret:

O bűnös gerjedgy-fel, Hálá: Sok bűneidből már kelly-fel. Dicsiret: Dicsirtésél Isten, Hálá Istennek. Három személyben egy Isten. Dicsiret Istennek. Amen.

M A S.

Nota: Christus fel-támada. fol. 235. ad Notam primam.

Christus fel-támada, Húsvét-napján virrada: Sidók szine hervada, Szűz M A R I A vigada. Ur Isten meg-váltá mind ez Világot Szent halálával.

Christus mihelt fel-kele, A' Halál meg-ijede: Az őrdög el-sillyede, Hatalma veszni kezde. Ur Isten &c.

Christus fel-költ épp testben, Legyünk vigan lelkünkben: Isteni dicsiretben, Ekes éneklésekben. Ur Isten &c.

Christus halva feküvék, Dicsőségbe öltözék: Harmad-nap megjelenék, Hivékkel tárfalkodék. Ur Isten &c.

Christus azért kínzaték, Hogy Adám meg-csalaték: A' nagy harag ránk esék, Hogy az almában evék. Ur Isten &c.

Christus bűnös Embernek, Reménye meg-térőknek: Lón öröme hiveknek, Győzője ellenségnek. Ur Isten &c.

Christus I E S U S-t urallyuk, Idvezitőknek vallyuk: Beszédinek helyt adgyunk, Szent Nevére hajollyunk. Ur Isten &c.

Dicsőség az Atyának, Es az ő Szent Fiának: Ezek ajándékának, Dicső Szent Háromságnak. Ur Isten meg váltá &c. Amen.

A N T I P H O N A.

A Completorio Sabbathi Sancti, usq; ad Sanctam Trinitatem.

Regina Cœli letare. Alleluja. Quia quem meruisti portare. Alleluja. Resurrexit sicut dixit. Alleluja. Ora pro nobis D E U M. Alleluja.

R.

Alle, Domine, Nate Matris D E U S alme: Nobis confer, nobis confer, prestaquē vivere.

Quoniam te decet, laus & honor Domine: Qui de morte surrexisti R E X pie. Christum

Christum Natum credimus, de Beata Virgine: Mortem eum à Judæis sustinuisse. Pro peccatis passus est, Dominus nostris: Ergo laudemus Dominum omni tempore. Fac nos tecum surgere. Alleluja.

Regina Cœli. Nota: O gloriosa Domina.

MÉnynek Királyné-Azszonya, Örülly szép Szűz. Alleluja. Mert, kit méhedben hordozni méltó voltál. Alleluja. A' mint meg-mondotta vala, fel-tamadott. Alleluja. Imádgý Istent hogy le-mossa bűneinket. Alleluja.

ψ. Gaude & letare Virgo M A R I A. Alleluja.

℞. Quia surrexit Dominus verē. Alleluja.

O R E M U S.

DEUS, qui per Resurrectionem Filii tui, Domini nostri I E S U Christi, Mundum lætificare dignatus es: Præsta quæsumus; ut per ejus Genitricem Virginem M A R I A M, perpetuæ capiamus gaudia Vitæ. Per eundem Christum Dominum nostrum. ℞. Amen.

Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ℞. Amen.

CANTUS

De

ASCENSIONE DOMINI.

Ur Menybe-meneteli Napjára.

Nota: Fons bonitatis.

KYRIE, qui ascendisti ad Caelos hodiè, ad dexteram Patris residens.
Eleison.

CHRISTE, folio de excelsis respice: IESU Christe miserere nobis:
Tuos famulos, qui devotè colunt ascendentem: mundo corde,
puraquè mente. Eleison.

KYRIE, qui surrexisti, & ad Caelos ascendisti: tu nostras suscipe; preces
ad te piè clamantes. Eleison.

Et in terra. Patrem. Sanctus. Vide in Indice. MISSA.

SEQUENTIA.

Postquam hostem, & inferna, Spoliavit ad Superna, Christus redit gaudia.
Angelorum ascendenti, Sicut olim descendentem, Parantur obsequia.

Super astra sublimatur, Non apparet, absentatur, Corporis presentia.

Cuncta tamen moderantur, Cujus Patri coequantur, Honor, & potentia.

Modò victor, modò tutus, Est in Caelis constitutus, Rector super omnia.

Non est rursùm moriturus, Nec per mortem mundaturus, Hominum contagia.

Semel enim incarnatus, Semel passus, semel datus, Pro peccatis hostia.

Nullam feret ultra poenam, Nam quietem habet plenam, Cum summa letitia.

Dùm recessit, ita dixit, Intimavit & affixit, talia Discipulis:

Omnes vos in Mundum ite, Universos erudite, Verbis, & miraculis.

Nam ad Patrem meum ibo, Sed sciatis quòd redibo, Veniet Paraclitus.

Qui discretos, & loquaces, Et securos, & audaces, Faciet vos penitus.

Super

Super egros, & langventes, Manus vestras imponentes, Sanitatem dabitis.
Universas res nocentes, Inimicos & serpentes, Et morbos fugabitis.
Qui fidelis est futurus, Et cum fide suscepturus, Baptismi remedium.
A peccatis erit purus, Et cum justis habiturus, Sempiternum gaudium. Amē.

ALIA SEQUENTIA.

Rex omnipotens die hodiernâ. Mundo triumphali redempta potentia.
Victor ascendit Caelos unde descenderat. Nam quadraginta postquam sur-
rexerat.

Diebus sacris confirmans pectora. Apostolorum pacis chara relinquens oscula.
Quibus & dedit potestatem laxandi crimina.
Et misit eos in Mundum, baptizare cunctas animas. In Patris, & Filii, &
Spiritus Sancti Clementia.

O DEUS maris, poli, arvi. Da nobis sempiterna gaudia. Alleluja. Amen.

ALIUS.

Nota: A' Pünköstnek jeles napján.

Ascendit Christus hodiè, Alleluja, Alleluja. Super Caelos **R**EX gloriæ.
Alle, Alleluja.

Apostolis cernentibus, Alleluja, allel. Et Angelis dicentibus Alle, alleluja.
Viri quid admiramini? Alleluja, allel. Cælumq; contemplantini. Alle, allel.
Hic qui ascendit cœlitus, Allel. allel. Sic descendet humanitus. Alle, allel.
Captivitatem captivam, Allel. allel. Ad Cœli duxit patriam. Alle, alleluja.
Præparavit nobis viam, Allel. allel. Dùm ascendit ad gloriam. Alle, alleluja.
Galilæi aspiciate, Alleluja, alleluja. Et in Domino plaudite. Alle, alleluja.
Ergo nunc cum tripudio, Allel. allel. Benedicamus Domino. Alle, alleluja.
Laudetur Sancta Trinitas, Allel. allel. DEO dicamus gratias. Alle, alleluja.

Ascendit Christus. Nota eadem.

A' Christus Menybe fel-méne, Alleluja, alleluja. A' Mennyei dicsõf-
ségre. Alle, alleluja.

Láttokra Apostoloknak, All, all. Kiknek Angyalok mondának. All.

Kk

Fertiak

Férfiak mit csudálkoztatok? All. s' Egbe nézvén álmétkodtok? All.
Ez a' mint Menybe fel-méne, Allel. Ugy jó ismét itiletre. Allel.
Fogva vivé a' fogságot, All. Adván néki bóldogságot. All.
Minékünk-is útat szerze, All. Testbe menvén dicsőségre. All.
Már az Urban örvendgyetek, All. Ti Galilæa-béliek. All.
Ezen mi-is örvendezzünk, All. Es Istennek énekelyünk. All.
Dicsőség Szent Háromságnak, Alleluja, alleluja. s' Menybe-ment
Király Urunknak. Alle, alleluja. Amen.

M A S.

Nota: Christus fel-támada, mi bűnünket &c.

CHRISTUS Menybe fel-méne, Nékünk helyet szerzenie: Űl Attyának
jobjára, Lón mindeneknek Ura. Christus űl Attyának Meny-
ben jobjára, és uralkodik.
Christus meg-hólt bűnünk-ért, Fel-tamadott életünk-ért: Meg-jele-
nék Péternek, Es a' több hiveinek. Christus &c.
Negyven-napon lón vélek, Meg-vigasztalván őket: Hogy él, bizon-
ságokkal, Meg-jelenté csudákkal. Christus &c.
Nékik meg-parancsolá, Jerusálemből, mondá, Addig el-ne-men-
nének, Míg Szent Lelket vennének. Christus &c.
Fel-mégyek én Atyámhoz, Ti kegyes Atyátokhoz: Fel-mégyek Iste-
nemhez, Es a' ti Istentekhez. Christus &c.
Vigasztaló Szent Lelket, Küldők Mennyégből néktek: Es ti léstek
énnékem, Bizonyságim mindenben. Christus &c.
Sidó-Országától-fogva, Egész Samariára, Es mind e' széles földnek,
Miglen végére érnek. Christus &c.
Azért ti el-mennyetek, Hirdecsétek mindennek, Az Evangeliomot,
Mellyet Szent Atyám adott. Christus &c.
Tanítsátok a' népet, Meg-keresztelvén őket, Atya, Fiú Istennek,
Nevében Szent Léleknek. Christus &c.
A' kik én bennem hisznek, Es meg-keresztelkednek: Azok el-nem
kárhoznak, De Menyországban jutnak, Christus &c.

A' kik

A' kik pedig nem hisznek, Kárhozatra vitetnek: Örök tűzre küldet-
nek, Melyben örökké égnek. Christus &c.
Vagyon nékem hatalmom, Mennyen, földön, és Poklon: Es én ve-
letek vagyok, s' Ti köztetek maradok. Christus &c.
Hogy ezeket meg-mondá, Magát Egben indítá: Es a' fényes köd
ötet, Fel-emelé azon helyt. Christus &c.
Mikor a' Christust néznék, Menybe hogy fel-vitetnék: Két Angya-
lok fejrben, Allának elejekben. Christus &c.
Azok nekik mondának, Hogy mit csudálkoznának: E'-képpen jó
itilni, Mint láttátok fel-menni. Christus &c.
Uralkodik most Menyben, Isteni dicsőségben: Es fedezik érettünk,
Attyánál kik vétettünk. Christus &c.
Nékünk már osztogattya, Szent ajándékát adgya: Kivel igazgat min-
ket, Míg tartya életünket. Christus &c.
Világ Közben-járója, Atya Istennek Szent Fia: Kérj Atyádtól Szent
Lelket, Mely igazgasson minket. Christus űl Attyának Meny-
ben jobjára, és uralkodik. Amen.

M A S.

Nota: A' Pünkösztnek jeles napján.

A' Christus Menybe fel-méne, Nékünk helyet szerzenie, Attyával
meg-békéltetne, Eletre bé-vinne.
Mert Menyből le-szállott vala, Minékünk született vala, Erettünk
szüvedett vala, Fel-tamadott vala.
Sokat szenvedé érettünk, Sokat nyomorga közöttünk, Hogy meg-
váltana mi-bennünk, Kik ő-benne hiszünk.
Mindennél szidalmasb vala, Mindennek szolgája vala, De ő lón
mindennek Ura, Hatalmas Királya.
Mert Menybe el-fel-viteték, Atya-mellé ültetették, Meny, és Föld
néki adarék, Hogy ő uralkodnék.
Ördögön, Poklon, Halálon, Mennyei hatalmaságon, Urakon, és
Császárokon, Hatalmaságokon.

Kk 2

Ne-ígl-

Ne-fellyünk immár Atyától, Sem törvénynek ő átkától, Haláltól,
és kárhozattól, Meg-mentett ezektől.
De az ő Szent Atyát kérjük, hogy irgalmazzon mi-nékünk, Tegyen
jól Fiá-ért velünk, Hogy vele élhessünk.
Oh mi kegyelmes Mesterünk, Emlékezzél-meg mi-rólunk, Ki szen-
vedél mi-érettünk, Légy jelen mi-velünk.
Látod Menyből életünket, Es nagy keferűségünket, Vigasztald a' mi
lelkünket, Hogy hidgyünk tégedet.
Mert azt fogadád mi-nékünk, Hogy lész örökké mi-velünk, Adgyad
Szent Lelked mi-nékünk, Hogy téged hihelessünk.
Es óltalmaz-meg mindentől, Szent Atyádnak haragjától, Ördögtől,
és kárhozattól, Minden dűhőségtől.
Mert meg-esküvél mi-nékünk, Hogy meg-adod a' mit kérünk, Szent
Neved-ért most könyörgünk, Tégy jól itt mi-velünk.
Tekints nagy gyarlóságunkra, E' Világ csalárdságára, Vigy-bé a' nagy
bóldogságra, Te Szent Országodba.
Egyetemben keresztyének, Az Ur Christust dicsirjétek, ő-néki hálát
adgyatok, fel-magasztallyatok.
Dicsiret légyen Atyának, Es ő Fiának Christusnak, Es a' mi Vigasz-
talónknak, A' Szent Háromságnak. Amen.

M A S.

Nota: A' Pünkösztnek jeles napján.

A' Christus Menybe fel-méne, Minden Egeknek felette, Honnét
az-előtt le-jöve, Ismég oda méne.
Meg-rontá ellenséginket, ördögöt, Poklot, bűnünket, Meg-szerzé
idvelességünket, örök-életünket.
A' mely testet Szűztől fel-vén, Istenséggel egyesülvén, Azon testet
fel-emelvén, Fel-méne Mennyégben.
No azért mi keresztyének, Vessünk véget a' bűnöknek, Ellyünk im-
már új életnek, Tegyük jelét hitnek.

Had-

Hadgyunk-el minden hívságot, Es ördögi csalárdságot, Testünk-
béli kívánságot, Minden gonofságot.
Hogy mi-is Menybe mehessünk, Christussal együtt lehessünk, örök-
ké vele élhessünk, Es örvendezhessünk.
Kérünk mi Christus tégedet, Bocsájd-meg mi bűneinket, Vigy-fel
Menybe veled minket, Adgy örök-életet.
Dicsőség légyen Atyának, Es ő Fiának Christusnak, Mi kegyes Vi-
gasztalónknak, A' Szent Háromságnak. Amen.

M A S.

Nota: Christus fel-támada igazságunkra.

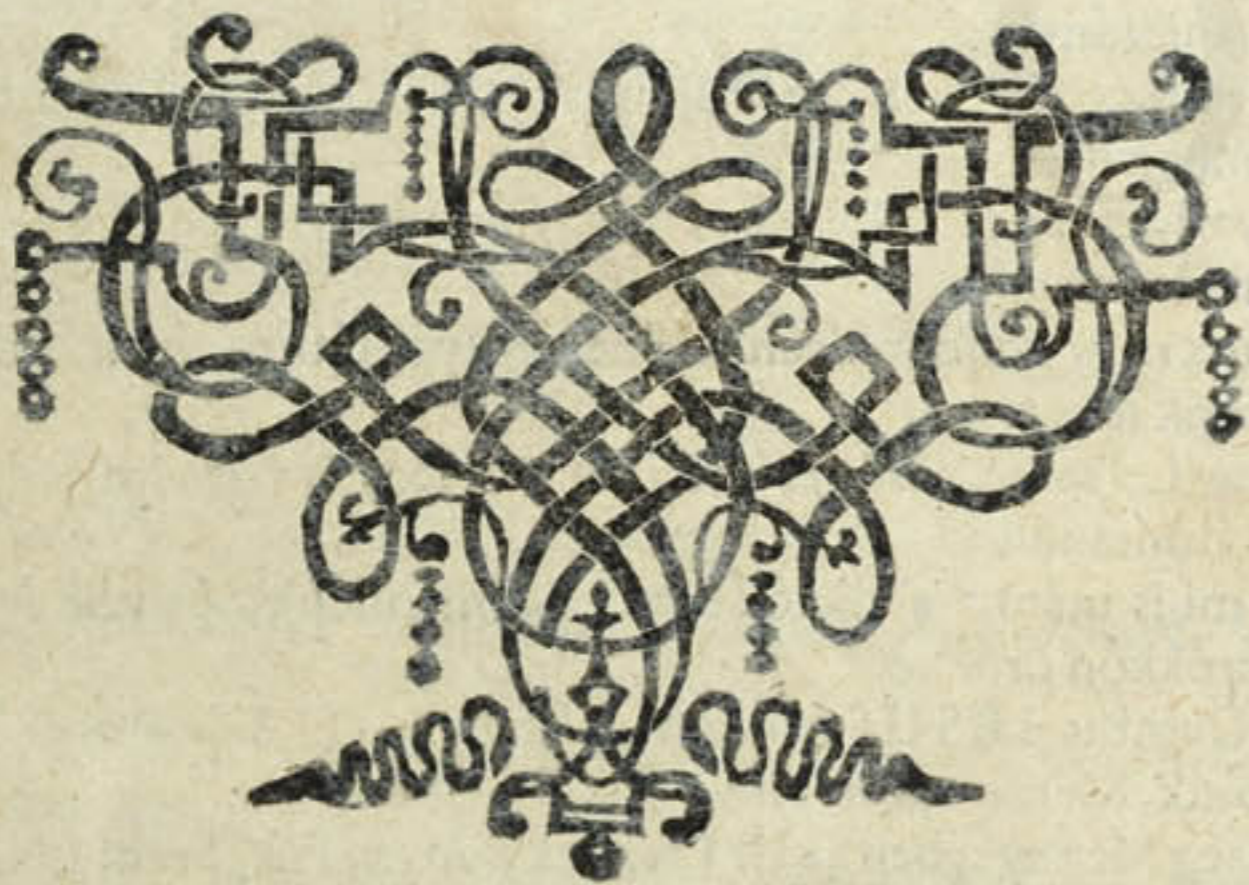
Christus kint szenvedé mi bűneink-ért, Fel-támada hűveinek iga-
zolásá-ért.
Fel-támadás-után Szűz M A R I A-nak, Meg-jelenék, és az-után Szent
Tanitványinak.
Negyven-nap bé-telvén, az Olaj-hegyre, Tanitványival fel-menvén,
onnan Menybe méne.
Űl Atya Jóbja dicsőségébe, Hogy minden ő ellenségén birodal-
ma lenne.
Es rólunk nagy gondot hiven viselne, Atya előtt mi-érettünk esede-
zónk lenne.
Es Szent Lelket nekünk el-bocsátaná, Hogy hűveit vigasztalná, és
bátorítaná.
Hogy mi-is utánna a' dicsőségbe, Fel-mennénk, és vele lennénk
örökkön örökké.
Azért Christus I E S U S, légy Vigasztalónk, E' Világban óltalma-
zónk, Mennyégben fel-vivőnk.
Dicsőség Mennyégben az Ur Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek,
egy bizony Istennek. Amen.

Kk 3

HYM-

HYMNUS.

JESU nostra redemptio, Amor & Desiderium, **DEUS** Creator omnium,
 Homo in fine temporum.
*Qua te vicit clementia, Ut ferres nostra crimina: Crudelem mortem patiens,
 Ut nos à morte tolleres.*
*Inferni claustra penetrans, Tuos captivos redimens, Victor triumpho Nobili,
 Ad dexteram Patris residens.*
*Ipsa te cogat pietas, Ut mala nostra superes, Parcendo, & voti compotes,
 Nos tuo vultu saties.*
*Tu esto nostrum gaudium, Qui es futurus premium, Sit nostra in te gloria,
 Per cuncta semper secula. Amen.*

CAN.

CANTUS

De

SPIRITV SANCTO.

PANKOSTIENEKEK.

Nota: Kyrie Virginitatis.

KYRIE, fons bonitatis Pater ingenite: à quo bona cuncta procedunt.
 Eleison.

CHRISTE, Unice **DEI** Patris genite, **JESU** Christe, miserere
 nobis: Quem de Virgine nasciturum Mundo mirifice, Sancti prædixe-
 runt Prophetæ. Eleison.

KYRIE, Ignis divine, pectora nostra succende, ut dignè pariter, te laudare
 possimus semper. Eleison.

Et in terra. Patrem. Sanctus. Agnus. Vide in Indice **MISSA**.

SEQUENTIA.

Sancti Spiritus adsit nobis gratia. Quæ corda nostra sibi faciat habitacula.
 Expulsis inde cunctis vitiis spiritalibus. Spiritus alme illustrator cordium.
 Horridas nostræ mentis purga tenebras. Amator Sancte sensatorum semper
 cogitatum.
 Infunde unctionem tuam Clemens nostris sensibus.
 Tu purificator omnium flagitiorum spiritus. Purifica nostri oculum interioris
 hominis.
 Ut videri supremus Genitor possit à nobis. Mundi cordis quem soli cernere
 possunt oculi
 Prophetas tu inspirasti, ut præconia Christi precinuisent inclita.

Aposto

*Apostolos confortasti, Ut tropheum Christi, Per totum Mundum veherent.
 Quando machinam per Verbum suum fecit DEUS, Cæli, terræ, marium.
 Tu super aquas futurus eas: Numen tuum expandisti Spiritus.
 Tu animabus vivificandis aquas fecundas.
 Tu aspirando das Spirituales esse Homines.
 Tu divisum per linguas Mundum, & ritus, adunasti Domine.
 Idolatras ad cultum DEI, revocas Magistrorum optime.
 Ergo nos supplicantes tibi, exaudi propitius Sancte Spiritus.
 Sine quo preces omnes, cassæ creduntur, & indignæ DEI auribus.
 Tu qui omnium seculorum Sanctos.
 Tui Numinis docuisti instinctu amplectendo Spiritus.
 Ipse hodiè Apostolos Christi. Donans munere insolito, cunctis inaudito seculis.
 Hunc Diem gloriosum fecisti, Alleluja.*

ALIA SEQUENTIA.

Veni Sancte Spiritus, & emitte cœlitus, Lucis tuæ radium.
*Veni Pater pauperum; Veni dator munerum; Veni lumen cordium.
 Consolator optime; Dulcis hospes animæ: Dulce refrigerium.
 In labore requies; In aestu temperies; In fletu solatium.
 O Lux beatissima, reple cordis intima, tuorum fidelium.
 Sine tuo Numine, nihil est in homine, nihil est innoxium.
 Lava quod est sordidum, riga quod est aridum, sana quod est saucium.
 Flecte quod est rigidum, fove quod est frigidum, rege quod est devium.
 Da tuis fidelibus, in te confidentibus, Sacrum septenarium.
 Da virtutis meritum; Da salutis exitum; Da perenne gaudium. Amen.*

Veni Sancte Spiritus. Nota eadem.

Jőj-el Szent Lélek Isten, s' Erezd-reánk tellyesen, Menyből fényes-
 ségedet.

Jőj-el árvák gyámola, Jőj-el szívünk orvosa, Ozd-ki Egi-kincsedet.
 O kegyes Vigasztalónk, Testi lelki táplálónk, Erezzük bőségedet.

Fárad-

Fáradságban nyugalmunk, Hévségünkben árnyékunk, Sirásunkban
 örömiünk.
 Oh dicső Nap, hiveid Szívek minden részeit, Világosítsd, légy ve-
 lünk.
 Nincsen Istenünk-kivül, Semmi jó Ember körül, Mert vétkezten-
 vétkezünk.
 Bűnünk mocskát tisztogasd, Szárazságunk mosogasd, Gyógyítsd a
 febhetteket.
 Ronts kemény nyakunk agyát, Lágyíts-meg szívünk fagyát, s' Tö-
 rítsd tévelyedteket.
 Engedd hű szolgálidnak, Kik csak téged ohajtnak, Hétzeres kegyel-
 medet.
 Add jó-tétünk érdemét, Bóldogítsd éltünk végét, Add az örök-
 életet. Amen.

M A S.

Nota: Menyországának Királynéja, &c.

AZ Ur Christus Isten Fia, Menyországból el-bocsátta, A
 Lelket e' Világra, Ószve-gyűlt Tanítványokra.
 Zúgás Egből nagy támada, Fellegekből szél indúla, Fér-
 bé fogta, Az hol ószve-gyűltek vala.
 Sok nyelven szólni kezdének, Mert Menyből meny-
 nek Szent Malasztával, Szent Lélek áldor-
 Bé-telének Szent Lélekkel, Prédikálnak sok-
 nak rettegéssel, Kik halgatták veszt-
 Nem-de Sidóságban laknak, Fér-
 külömb-fele nyelven, Mi izölet-
 Partus, Medus, Elamita, Asia, Si-
 Minden Nemzet csak halg-
 Dicsíret legyen Atyának, T-
 gasztalónknak, Lelk-

M A S.

Nota: Christus fel-támada, ki értünk meg-hólt:

AZ Pünköszt Innep-napján, Tanítványok egy házban, Bé-gyűlé-
nek minnyájan, Egyenlő akaratban Irgalmaz nekünk.
Azonban a' Mennyégből, Hirtelen az Istentől, Nagy zúgás lőn az Eg-
ből, Mint egy nagy sebes szélből. Irgalm:
Láták hogy nagy sok nyelvek, Kik mind ugyan tűzesek, El-ozlának
sok részre, Mindeniknek fejére. Irgalm:
Ottan a' Szent Lélekkel, Bé-telvén egyetemben, Tanítványok az
helyben, Szólnak külömb nyelveken. Irgalm.
Mint a' Lélek taníttya, Szólni őket oktattya, Mindenik úgy kiáltya,
Isten dolgait mondgya. Irgalm:
Valának Isten-felők, Sokan Városban-valók, Jerusálemben lakók,
Minden Nemzetből-állók. Irgalm:
Ez hir hogy ki-terjede, A' Nép ott meg-zendüle: Hallyák hogy min-
den nyelven, Ezek szólnak sok-képpen. Irgalm:
Csudálkoznak a' Népek, Ez ezt mondgyák ő köztök: Mind ezek kik
beízéinek, Galilæa-béliek. Irgalm:
A' ennek oka, Hogy mindenikünk hallya, A' nyelveken szól-
Melyben születtünk volna. Irgalm:
Afiát, Párthiát, és Mediát, És Mésopotámiát, Pontust,
Égyptust, Pámphiliát, Lybia tartományát, És
Arabbiában, Széllyel az Országokban,
Éllen, Az Istennek titkait, És

Almél

Almélkodnak minnyájan, Csudálkoznak magokban, És ezt mond-
gyák azonban, Mi léssen e' dologban. Irgalm:
De némellyek csúfollják, Nevetik, és káromlyák, Hogy beszédeket
hallyák, Réfzegeknek mind mondgyák. Irgalm:
Szent Péter hogy ezt hallá, Azokat meg-szóllítá: A' sok Népnek ezt
mondá, Okát ennek mutatá. Irgalm:
Jerusálemben lakók, Férfiak kik itt vadtok, Szómat meg-halgasátok,
mellyet most nektek mondok. Irgalm:
Nem részegségből vagy on, Hogy sok-fele szó vagy on: Mert három
óra vagy on, Minden józanon vagy on. Irgalm:
De az Istennek szava, Bé-tölt ő fogadása: Mellyet Jóel Próféta, Ré-
gen meg mondott vala. Irgalm:
Hogy a' kegyelmes Isten, Az utolsó időben, Szent Lélekből részt té-
szen, Kit hívő-Nép el-vészen. Irgalm:
Sok beszéddel szól vala, És bizonyittya vala: Hogy az Istentől volna,
Mit a' Nép ott hallana. Irgalm:
Ezt hogy hallák a' Népek, Sokan meg-ijedének: Meg-térének hívé-
nek, Meg-kereisztelkedének. Irgalm:
Ugyan az első-napon, Térének-meg nagy sokan: Ugy-mint három-
ezeren, Lőnek Christus hitiben. Irgalm:
Add nekünk-is Ur Isten, Szent Lelkedet élünkben: Dicsirhesünk
tégedet, Mind örökkön örökké. Irgalmaz nekünk. Amen.

M A S.

Nota: Christus fel-támada, mi bűnünket &c.

Pünköszt napja bé-telvén, Jerusálemben lévén, Apostolok valának,
Egyenlő akaratban. Szent Lélek Istenről, Christus igireti bé-tel-
lyeledék.
Hogy várnák a' Szent Lelket, Mely akkor igirtetett, Zendülés lőn
az Egből, Mint-egy nagy sebes szélből. Szent &c.
A' zendülés jele lőn, Hogy a' Szent Lélek el-jön: És a' házat bé-től-
té, Melyben hiveit lelé. Szent &c.

Ll 2

Aposto

Apostolok látának, Sok nyelvek hogy jutának, Kik tüzetek valának,
s' Mindenekre szállának. Szent &c.

Minnyájan bé-telének, Szent Lelkével Istennek, s' Sok nyelven szól-
nak vala, Mint szólniok ad vala. Szent &c.

E' dolog ki-hirhede, A' fok Nép egybe-gyüle, s' Azonnal eszek-vesze,
Hogy ebből már mi lenne. Szent &c.

Mind álmélkodnak vala, s' Egy-másnak mondgyák vala: Nem-de
ezek kik szólnak, Galiléában laknak. Szent &c.

Es mi-képpen hogy ezek, Mi nyelvünkön beszélnek, Illyen nagy csu-
da dólgot, Ember soha nem-hallott. Szent &c.

Nagy fok Ország-béliek, Valának ott sok Népek, Kik Párthia-béli-
ek, Es mezsze-földről jöttek. Szent &c.

Elám Ország-béliek, Es Média-béliek, A' kik laknak Pontusban,
Környül a' Sidóságban. Szent &c.

Es Kappadociában, Asia, Phrigiában, Mesopotámiában, Pamphilia
Országban. Szent &c.

Egyptus Országában, Lybia határában, Sokan Cyréneiek, Római
jövevények. Szent &c.

Romában lakó Népek, Igaz Hitre térének, Créta-Sziget-béliek,
Arabia-béliek. Szent &c.

E' fok Ország-béliek, Egy-másnak így beszélnek, Hallyuk szólni eze-
ket, Minden-féle nyelveket. Szent &c.

Nagy fel-szóval kiáltyák, Bátorsággal azt mondgyák, Hogy a' felsé-
ges Isten, Nagy cselekedetiben. Szent &c.

Szent Lélek jőj mi-hozzánk, Kegyelmedet önts reánk, Világosíts
elménkben, Erősíts-meg a' Hitben. Szent Lélek Istenről, Chri-
stus igireti bé-rellyesedék. Amen.

M A S.

AZ Pünkösztnek jeles napján, Szent Lélek Isten küldeték, Erősíteni
sziveket, Az Apostoloknak.

Mellyet Christus igirt vala, Akkor a' Tanítványoknak, Menyország-
ba mikor méne, Mindenek láttára.

Tüzes

Tüzes-nyelveknek szállása, Ugy-mint szeleknek zúgása, Le-szálla az Ő
fejekre, Nagy hirtelenséggel.

Bé-telvén a' Szent Lélekkel, Kezdének szólni nyelvekkel, Mint Ő-né-
kik a' Szent Lélek, Ad vala szállani.

Órüllünk azért Ő-néki, Mondván ékes énekeket, Fel-magasztalván
Ő Nevét, örökkön örökké.

Dicsirtefésél Atya Isten, Véle meg-váltó Fiú Isten, Szent Lélekkel egye-
temben, Mind örökké, Amen.

M A S A Z O N N O T A R A.

REgi Pünkösztnek idején, Jöve Sionból a' törvény, Az-után Chri-
stus idején, Öröm adaték Ő helyén.

Atya, Fiú ajándéka, Hiveket Menyből meg-szálla, Bátoritván vigasz-
tala, Nyelvekkel ajándékoza.

Valamit hirdetnek vala, Csudák erősítik vala, Világ gyaláztatik vala,
Idvesség adatik vala.

Szentely-meg most-is Ur Isten, Nevedet terjezd igidben, Ronts-meg
a' gonoszt erődben, Legyünk te-veled örömben.

Dicsőség légyen Atyának, Véle Fiának Christusnak, Ezeknek ajándé-
kának, A' Szent Háromságnak. Amen.

M A S.

Jövel Szent Lélek Ur Isten, Lelkünknek vigasága, Szívünknek bá-
torsága. Adgyad minden hivednek, te Szent ajándékokat. Jövel
vigasztaló Szent Lélek Isten.

Jövel meg-nyomorúltaknak, Nemes vigasztalója. Arváknak édes
Attya. Tölts-bé siralmas szívünket, lelki nagy örömmel. Jövel
mi lelkünknek édes vendége.

Távoztasd-el mi szívünknek hitetlen serétségét. Világosíts-meg min-
ket: Hogy az Istennek igéjét halhassuk, és érthessük. Jövel, és
taníts-meg az igaz Hitre.

Ll3

Jövel

Jövel, s' gerjezd-fel szivünkben, Szent szerelmednek tűzét. Ronts-el a' gyűlölséget: Hogy mi eggyelek lehetsünk, Isteni szerelmedben. Jövel mi lelkünknek nagy vigasága.

Te vagy bizony örök Isten, Ki Atyától, és Fiútól, mind örökké származol. Te vagy mi Urunk Christusnak áldott Szent igirete. Te vagy mi lelkünknek meg-szentelője.

Te vagy, ki a' Prófétáknak-általa régen szóllál. Christust nekünk ígéréd. Te a' Szent Apostoloknak sziveket bátorítád. Te vagy erőssége minden Szenteknek,

Te vagy a' nagy Ur Istennek Mennyei ajándéka. Igaságnak Mestere. Taníts minket a' Christusnak igaz ísméretire. Te vagy mi lelkünknek bölcs tanítója.

Világosíts-meg elménket, hogy hihefsük a' Christust, egy idvefségnek lenni; és az áldott Atya Istent, kegyes Atyánknak lenni. Téged ísmérhefsünk Vigasztalónknak.

Adgyad Szent ajándékodat: Bátoríts-meg lelkünket, Hogy valhassuk a' Christust. Adgyad hogy mi meg-győzheisük ördögnek csalárdságát. Te vagy mi biztatónk, és bátorítónk.

Biztasd felelmes szivünket, hogy kétségbe ne-eisünk, Halálunknak idején, De nagy bátorsággal, vigan, e' Világból ki-múlyunk. Jövel Vigasztaló Szent Lélek Isten. Amen.

M A S.

Nota: Jésus szent szivek aránya, &c.

Jövel Szent Lélek Ur Isten, Ki Atyával vagy egy Isten, Tégy mi-velünk kegyelmesen. A' Christusnak érdemé-ért.

Bűnösök vagyunk előtted, Nem-fogadtuk intétedet, Mi bűneinket fedezzed. A' Christ:

Ald-meg Szent Lélek szivünket, Szenteld-meg a' mi elménket, Ujíts-meg természetünket. A' Christ:

Te vagy szivünknek világa, Minket tart bűnnek soksága, Ne-legyünk ördög Orizága. A' Christ:

A' hitet-

A' hitetlenségnek bűnét, Es kegyetlenségnek terhét, Ronts-el károhozat kötelét. A' Christ:

Vifellyed a' mi gondunkat, Néked adtuk mi-magunkat, Vezérelj a' mi útunkat. A' Christ:

Az igaz Hitnek gyümölcsét, s' Szeretetnek eggyefségét, Plántáld mindenütt jó hirét. A' Christ:

Serétségünknek világa, Mi szivünknek nyájassága, Lelkünknek légy boldogsága. A' Christ:

Szent Lélek kérünk tégedet, Oltalmazd a' te igidet, Ísmérhefsünk-meg tégedet. A' Christ:

Dicsiret Atya Istennek, Mi Urunk IESUS Christusnak, A' Szent Lélek Ur Istennek, Most, és mind örökké, Amen.

M A S.

Nota: Jövel Szent Lélek Ur Isten, lelkünk:

Jövel Szent Lélek Ur Isten, világosíts-meg elménkben, Erősíts-meg az igaz Hitben, Adgy szeretetet lelkünkben, s' kegyefséget szivünkben. Jövel vigasztaló Szent Lélek Isten.

Te származál az Atyától, Egyetemben a' Fiútól, Igaz Isten igaz Istentől, Világosság világozságtól, Szeretet szeretettől. Jövel &c.

Te biztatod az árvákat, Vigasztalsz nyomorúttakat, Bátorítod gyarló-vóltunkat, Tanítod a' tudatlanokat, Igazgatod útunkat. Jövel &c.

Te adod a' bölcseséget, Tudományt, Nemes értelmet, Erőséget, és kegyefséget, Tölled származik az igazság, Igaz Hit, és tisztaság. Jövel &c.

Lakozzál kérünk mi-bennünk, Rekezd-ki a' bűnt belőlünk, Vedd-el a' kemény szivet tőlünk, Gerjezd-fel Szent szerelmednek, buzgóságát mi-bennünk. Jövel &c.

Ísmérhefsünk-meg tégedet, Atyát, Fiút, egyetemben, Ki veled örök Istenségben, Uralkodik egy dicsőségsben, Méltóságos felségsben. Jövel &c.

Dicsó-

Dicsőség legyen Atyának, Fiúnak, és Szent Léleknek, Egy bizony igaz Szent Istennek: Ki él, és uralkodik most, és mind örökkön örökké. Jövel vigasztaló Szent Lélek Isten. Amen.

M A S.

Nota: A' Pünkösztnek jeles napján.

AZ Pünkösztnek jeles napján, Hálá legyen az Istennek. Örüllyünk, hálákat adván. Dicsiret Istennek.

A' Szent Lélek el-küldeték, Hálá: Es ma nekünk meg-adaték. Dics: Christusnak mondása-szerint, Hálá: Es Szent fogadása-szerint. Dicsiret: Mellyet az Apostoloknak, Hálá: Igire Tanítványoknak. Dicsiret: El-küldöm a' Vigasztalót, Hálá: Kit én nektek igitem volt. Dicsiret: Mely az igazságnak lelke, Hálá: Hiveknek kegyes vezére. Dicsiret: Kit én, és Atyám bocsátunk, Hálá: Bizonságot tészén rólunk. Dics: Es engemet meg-dicsőit, Hálá: De titeket-is meg-tanít. Dicsiret: Minden lelki igazságra, Hálá: Mert ő vezérel jó útra. Dicsiret: Meg-feddi ő e' Világot, Hálá: A' bünt tiltja, s' hamiságot. Dicsiret: Es a' hamis iteletről, Hálá: Minden hitetlenségekről. Dicsiret: Mostan ti sirtok, bánkodtok, Hálá: Akkor örültök, vigadtok. Dics: Azért mi-is igaz hitből, Hálá: Örvendezzünk mi szivünkéből. Dicsiret: Világosítsa elménket, Hálá: Es vigasztallya lelkünket. Dicsiret: Az ő kedves ajándékát, Hálá: Adgya nekünk Szent Malasztját. Dics: Hogy végiglen mi ő-benne, Hálá: Meg-maradgyunk igaz Hitbe. Dics: Atya, Fiú, és Szent Lélek. Hálá legyen az Istennek. Dicsiret legyen ezeknek. Egy örök Istennek. Amen.

M A S.

Nota: Spiritus Sancti gratia, &c.

A' Szent Léleknek Malasztja, Atya Istennek akarattya, Christus Jofusnak szép ajándéka, Minden hiveknek jó biztatója, és bátorítója.

Adaték

Adaték az Apostoloknak, Kik Világ-szerte indulának, Minden bölcseségre tanittatának, Mindennek például ők adatának, és választatának.

Azért hivek már ne-fellyetek, Az Ur Istent ti dicsirjétek, Segitségekre nagy bátran kérjétek, Es vigasztalástokra reményétek, így énekellyetek:

Jövel Szent Léleknek Malasztja, Jövel lelkünk világósága, Jövel mi szivünknek nagy bátorsága, Jövel nyomorult árvák vigasztalása, Lelki nyájaisága.

Jövel lelkünk édes vendége, Idvességünk gyönyörüsége, Jövel fáradságunk nagy könnyebsége, Jövel hiveidnek nagy csendesége, tellyes reménsége.

Oh Szent Lélek Nemes tüköre, Keresztyéneknek segedelme, Szegény nyomorult árváknak vezére, Es benned bizóknak erős fegyvere, Nagyságos ereje.

Tölts-bé hiveidnek sziveit, Világosítsd lelki szemeit, Jövel mosogasd-meg minden sebeit, Es kegyelmesen töröld-el bűneit, Bocsásd-meg vétkeit.

Dicsirtefsék az Atya Isten, Véle-eggyütt a' Fiú Isten, A' Szent Lélekkel mind egy Istenségben, Három személyben egyenlő felségben, Minden dicsőségben. Amen.

HYMNUS.

Spiritus Sancti gratia, Apostolorum pectora, Replevit sua: ss: gratia, Donans linguarum: ss: genera, linguarum genera.

Misit per Mundi clymata, Fari verbi potentia. Ut predicarent nuntium gratia, Variis lingvis omni creatura, omni creatura.

Dicens eis: Accipite Spiritum Sanctum hodie. Qui vos docebit: ss: omnia, Futura, atque presentia, atque presentia.

Dicens eis: Quando steteritis, Coram Regibus, & Dynastiis. Nihil sitis: ss: solliciti, Quomodo aut quid loquamini, aut quid loquamini.

Mm

Dabitur

Dabitur vobis in illa hora, DEI virtus, & sapientia. Quae replebit vestra desideria, Suâ virtute: ss: divinâ, virtute divina.
Spiritum Sanctum misit hodie, Ab aetheris Rex gloriae. Huic canamus melos letitiae, Plaudat, & omne decus harmoniae, decus harmoniae.
Ergo nunc cum tripudio, Benedicamus Domino. Laudetur Sancta: ss: Trinitas, DEO dicamus: ss: gratias, dicamus gratias. Amen.

Spiritus Sancti gratia. Nota eadem.

A' Szent Léleknek kegyelme, Apostolokat bé-tölte, Az ő Mennyei kegyelmességével, Aldván őket külömb-féle nyelvekkel, Sok külömb nyelvekkel.
 Küldé őket e' széles Világra, Ő Isteni hatalmása, Hirdetésére Evangeliumnak, s' Tanítására Emberi-állatnak. Emberi-állatnak. Monda nékik: Imé vegyétek, E' máj-napon a' Szent Lelket, A' ki nyilván meg-jelenti ti-néktek, Az el-múlt dolgokat, és jövő-dőket; Es mindeneket.
 Mondván nékik: Midőn vitettek, Királyok, s' Fejedelmekhez mentek. Akkor ne legyetek szorgalmatosok; Miképpen, avagy mit kellyen szólnotok, Mit kellyen szólnotok.
 Mert ugyan azon Szent órában, Az én Atyámtól szájatokban: Adatik Szent Léleknek bölcsesége, Kit meg-nem győzhet Ember eszelsége, Ember eszelsége.
 Azért néki nagy lelki örömmel, Adgyunk hálát vig énekekkel. Dicsirtésék a' dicső Szent Háromság, Kinél vagyön amaz örök boldogság, Az örök boldogság. Amen.

Hymnus de Spiritu Sancto.

Veni Creator Spiritus, Mentis tuorum visita: Imple supernâ gratiâ, Quae tu creâsti pectora.
 Qui Parachytus diceris, Donum DEI altissimi: Fons vivus, ignis, charitas, Et spiritalis unctio.

Tu septi-

Tu septiformis munere, Dextra DEI tu dignus: Tu ritè promissum Patris, Sermone ditans guttura.
Accende lumen sensibus, Infunde amorem cordibus: Infirma nostri corporis, Virtute firmans perpeti.
Hostem repellas longius, Pacemquè dones protinus: Ductore sic te prævio, Vitemus omne noxium.
Per te sciamus da Patrem; Noscamus atquè Filium: Te utriusquè Spiritum, Credamus omni tempore.
Gloria Patri Domino, Natoquè qui à mortuis, Surrexit, ac Parachyto, In saeculorum saecula. Amen.

Veni Creator Spiritus. Nota eadem.

Iő-el Szent Lélek Istenünk, Látogasd-meg sérült lelkünk, Malasztoddal tölts-bé szivünk, Kiket teremtel, s' légy bennünk.
 Te vagy mi vigasztalásunk, Isteni nagy ajándékunk, Elő-kút, tűz, Szeretetünk, Lelkünk sebére kenetünk.
 Te hét-féle adománya, Vagy Isten Jobjának úja, Atyától meg-ígért javunk, Vagy, s' torkunkban ékes szavunk.
 Setét érzékenységünket, Világosítsd-meg szivünket, Gerjezd-fel szeretetünket, Erőssítsd gyengeségünket.
 Űzd-meszsze ellenségünket, Es add-meg békeségünket. Hogy te lévén mi vezérünk, Minden büntől távol legyünk.
 Te-általad a' Szent Atyát, Tudhassuk, s' az ő Szent Fiát: Téged azok lehellését, Hidgyünk, s' Menyből el-küldését.
 Dicsirtésél Atya Isten, Fel-támadott Fiú Isten. Te-is Szent Lélek Ő Isten, Most, és mind örökké, Amen.

ALIUS. Nota: Mittitur ad Virginem &c.

Nobis Sancti Spiritus gratia sit data, De qua Virgo Virginum fuit obumbrata, Cum per Sanctum Angelum fuit salutata: **VERBUM CARO factum est. Virgo fecundata.**
 De **MARIA** Virgine Christus fuit natus, Crucifixus, mortuus, atquè tumulatus. Resurgens Discipulis fuit demonstratus, Et ipsis cernentibus in **Caelos levatus.**

Mat 2

SUMM

Suum Sanctum Spiritum, DEUS delegavit; In die Pentecostes suos confortavit. Et de lingvis igneis, ipsos inflammavit, Relinquere orphanos eos denegavit.

Septiformem gratiam, omnes acceperunt: Quare idiomatica cuncta cognoverunt, Ad diversa climata Mundi, recesserunt, Fidemque Catholicam deprædicaverunt.

Spiritus Paraclytus fuit appellatus, Donum DEI, Caritas, Fons vivificatus. Spiritualis unctio, ignis inflammatus, Septiformis gratia, Charisma vocatus.

Dextra DEI digitus, virtus spiritualis, Nos defendat, eruat, ab omnibus malis: Ut nobis non noceat Daemon infernalis, Protegat, & nutriat foveat sub alis.

Spiritus Paraclytus nos velit juvare, Gressus nostros regere, & illuminare, Ut cum DEUS venerit, omnes judicare, Nos velit ad dexteram suam collocare;

Has Horas Canonicas cum devotione, Tibi Sancte Spiritus piâ ratione, Dicimus, ut visites inspiratione, Et fruamur jugiter Cœli regione. Amen.

Nobis Sancti Spiritus. Nota eadem.

MI-nékünk adattasék Szent Lélek Malasztya, Melytől árnyékozott, a' Szűzek Virága; Midőn ötet Gábriél, idvezléssel áldgya, s' Testbe öltözött Igét méhébe fogadgya.

Szűz Anyától születék Christus Istállóban, Kint, és halált szenvedvén, fekvék koporsóban, Es magát meg-jelentvén fel-támadásában, Tanítványi láttára méne Menyországban.

Pünkóst-napján Szent Lelkét Isten el-küldötte, Az Apostolok szivét meg-erősítette. Tűzes-nyelvekkel őket fel-is gerjesztette, s' Hogy árván maradgyanak, azt meg-nem engedte.

Hét-féle ajándékot akkoron vévének, Azért minden nyelveket általérthetének, Világnak külömb-külobb részére menének, s' Egy közönséges Hitet akkor hirdetének.

Hivatott

Hivatott Vigasztaló dicső Szent Léleknek, Isten ajándékának, kút-fő, s' szeretnek, Drága lelki kenetnek, meg-gyúladott tűznek, Hétfzeres adománynak, s' Nemes szerelemnek.

Isten jobb-keze úja ereje legitsen, Minden-némű gonosztól kegyes-sen meg-mentsen, s' Hogy a' kegyetlen ördög minket meg-nefertsen, Táplállyon, óltalmazzon, s' szárnya-alá rejtsen.

Vigasztaló Szent Lelek minket gyámolítson, Utunkat vezérellye, s' meg-világosítson: Hogy minket itéletkor az Isten meg-szánnyon, Es az ő Jobja-felé kedvesen szólítson.

Ez el-rendelt órákat ahítatósággal, Néked mondgyuk Szent Lélek lelki buzgósággal. Hogy minket meg-látogass lelki-sugallással, s' Mind örökké élhessünk Menyben-vigasággal. Amen.

IN SOLEMNITATE CORPORIS CHRISTI.

URNAPI PROCESSIONA.

Nota: Kyrie Magne DEUS, &c.

KYRIE, IESU Christe, Corpus tuum tradidisti, Per quod Mundum redemisti, salvasti. Eleison.

CHRISTE, panis Vitæ, Rex Cœlice, Mundi salus, & vita. Eleison.

KYRIE, Caro Christi, Panis Sancte, & Medice, Per quod Mundum redemisti, salvasti. Eleison.

Hymnus D. Thomæ Aquinatis.

Pange lingua gloriosi, Corporis mysterium. Sangvinisq; pretiosi, quem in Mundi pretium, Fructus ventris generosi, Rex effudit gentium.

Nobis datus, nobis natus, ex intacta Virgine, Et Mundo conversatus, sparsa Verbi semine, Sui moras incolatus, miro clausit ordine.

In supremæ nocte Cœnæ, recumbens cum fratribus, Observatâ lege plenè, cibus in legalibus, Cibum turba duodena, se dat suis manibus.

Mm 3

Verbum

Verbum Caro, panem verum, verbo carnem efficit, Et quod Sanguis Christi, merum, etsi sensus deficit, Ad firmandum cor sincerum, sola fides sufficit.

Tantum ergo Sacramentum, veneremur cernui, Et antiquum documentum, novo cedat ritui, Praestet fides supplementum, sensuum defectui.

Genitori, Genitoque laus, et jubilatio: Salus, honor, virtus quoque sit, et benedictio, Procedenti ab utroque compar sit laudatio. Amen.

Panga lingua gloriosi. Nota eadem.

Mondgy éneket zengő nyelvem szentséges Ur testének, Adgy hálátkat buzgó lelkem, drágalátos Vérenék: Kit a Szűznek méhéből vón, s' ad Emberi-Nemzetnek.

E' Világra hogy szűletett tiszta Szűznek méhéből, Szent Igével legettett hozzánk-való kedvéből: Lakásának véget vetett, csudálatos rendiből.

Vég Vacsorán mikor ennék kedves Tanítványival, Az Innepet hogy szentelnék ő Törvénynek módgyával, Kenyér, és bor színe-alatt, Testét adá magával.

A' Test Ige, kenyér Testé, s' a' bor Vérré változék, Ha az elme, s' érzékenység ezekben meg-űtköznek, Gyarlósága mi szívünknek Hitünkkel erősödjék.

Azért ezt a' nagy Szentséget, leborulván imádjuk, Teste, Vére a' Christusnak mert itt vagy on jól tudjuk: Ha az elme tompa erre, Hitünkkel meg-foghattyuk.

Az Atyának, és Fiúnak dicsiret, és tisztesség, Szent Lélekkel egyetemben áldás, örök dicsőség. Háromságban egy Szent Istent, áldgyon minden Nemzetség. Amen.

Prosa D. Thomae Aquin. de SS. Sacramento.

Lauda Sion Salvatorem, Lauda Ducem, et Pastorem, In Hymnis, et Canticis. Quantum potes, tantum aude, Quia major omni laude; Nec laudare sufficit.

Laudis thema specialis, Panis vivus, et vitalis, Hodie proponitur. Sit laus plena, sit sonora, sit jucunda, sit decora, Mentis jubilatio.

In hac

In hac mensa novi Regis; Novum Pascha, Nova Legis: Phase vetus terminat. Quod in Coena Christus gessit, Faciendum hoc expressit, In sui memoriam. Dogma datur Christianis, Quod in Carnem transit Panis, Et Vinum, in Sanguinem.

Quod non capis, quod non vides, Azimosa firmat Fides, Prater rerum ordinem.

Caro cibus, Sanguis potus, Manet tamen Christus totus, Sub utraque specie. A sumente, non concisus, Non confractus, non divisus, Integer accipitur.

Sumit unus, sumunt mille, Quantum isti, tantum ille, Nec sumtus consumitur. Sumunt boni, sumunt mali, Sorte tamen inaequali, Vitae, vel interitus.

Mors est malis, Vita bonis: Vide parvis sumptionis, Quam sit dispar exitus. Fracto demum Sacramento, Ne vacilles sed memento, Tantum esse sub fragmento, Quantum toto tegitur.

Nulla rei fit scissura, Signi tantum fit fractura, Quam nec status, nec statura, Signati minuitur.

Ecce Panis Angelorum, Factus cibus viatorum, Verè panis filiorum, Non mittendus canibus.

In figuris praesignatur, Cum Isaac immolatur; Agnus Pascha deputatur; Datur Manna Patribus.

Bone Pastor, Panis verè, IESU nostri miserere. Tu nos pasce, nos tere; Tu nos bona fac videre, In terra viventium.

Tu qui cuncta scis, et vales, Qui nos pascis hic mortales: Tuos ibi commensales, Cohæredes, et sodales, Fac Sanctorum civium. Amen.

Lauda Sion Salvatorem. Nota eadem.

Dicsird' Sion Meg-váltódat, Vezéredet, Pásztorodat, Vig szivel, és énekekkel.

A' mint lehet, úgy tiszteljed; Mert alacsonyb minden ügyed, s' Nem érsz tiszteletivel.

Ez áldásban fel-tótt czélunk, Első, s' éltető kenyérünk, Ez napon helyheztetik.

Tellyes

Tellyes légyen, hangos légyen; Vig, és tiszteletes légyen, Lelki ör-
vendezésünk.

Ez aztalnal, új Királynak, új Húsvéttya. O-tartásnak Húsvéttyát, el-
fogyattya.

A' mit Urunk cselekedet, Mi-is cselekedgyük, íntett, Szent emleke-
zetire.

Az Hiveknek Hit adatik; Hogy a' Kenyér, Testé válik, s' a' Bor, Chri-
stus Vérévé.

A' mit nem-látisz, s' meg-nem foghatisz, Erős Hit azt gyámolítsa, Ter-
mészetnek felette.

A' Test étel, a' Vér ital, De a' Christus épségben áll, Mind egy, s'
mind két szín-alatt.

Az évóktól szegettetlen, Oszlattanlan, tőrettetlen, Vétettetik egészzen.
Vészi egy, és vészi ezer, De annyit egy, mennyit ezer: Az éves sem
fogyattya.

Mind jók, s' mind gonoszok észik. De ellenző forsát vészik, Eltekre
vagy vesztekre.

Amott élet, imitt halál. Nézd mely ellenző forsban áll, Azon étel-
nek vége.

Meg-tőretvén a' Szent Ostya, Ne tántorogj, a' Hit tartya, Hogy an-
nyi van egy morsában, Mennyi egész épségben.

Allattyában törhetetlen, Tördelés van csak a' színben, Mellyel szín-
alatt lévőben, Nem esik fogyatkozás.

Imé Angyalok kenyere, Embereknek lón étele, Bizony fiaknak étele,
Ebeknek nem-vetendő.

Te jó Pásztor bizony étkünk, IESUS légy kegyelmességünk: Fel-
nevelőnk, meg-örizőnk; Minden jókkal gazdagítónk, Az élők-
nek földében. Amen.

CANTIONALE
CATHOLICUM.

Régi és Új, Deák és Magyar

EGYHÁZI

N E K E K,
D I C S I R E T E K,
és *Lytaniák.*

Kikkel a' Keresztyének Esztendő-által-való Tem-
plomi-Solemnitásokban, *Processiókban*, és
egyébb áhítatosságokban, és Te-
metéskor szoktanak
élni.

Most újonnan ki-bocsáttattak:

P A R S II.

A' Szent FERENCZ Szerzetiben lévő

KAJONI FRATER JANOS által.

Superiorum permisso.

☩(o)☩

A' CSIKIKALASTROMBAN,

Nyomtattatott, Cassai András által. 1676-ben.

CANTUS

De:

SACROSANCTA TRINITATE.

A' SZENTHAROMSÁGROL.

Hymnus SS. Ambrosii, & Augustini.

TE DEUM laudamus; te Dominum confitemur.
 Te æternum Patrem; omnis Terra veneratur.
 Tibi omnes Angeli; tibi Cœli; & universæ potestates.
 Tibi Cherubim; & Seraphim: incessabili voce proclamant:
 Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus DEUS Sabaoth.
 Pleni sunt Cœli, & Terra: Majestatis gloriæ tuæ.
 Te gloriosus Apostolorum Chorus.
 Te Prophetarum laudabilis numerus.
 Te Martyrum candidatus laudat exercitus.
 Te per Orbem Terrarum: Sancta confitetur Ecclesia.
 Patrem immensæ Majestatis.
 Venerandum tuum verum, & unicum Filium.
 Sanctum quoque Paraclitum Spiritum.
 Tu REX gloriæ CHRISTE.
 Tu Patris sempiternus es Filius.
 Tu ad liberandum suscepturus hominem: non horruiisti Virginis uterum.
 Tu devicto Mortis aculeo: aperuisti credentibus regna Cœlorum.
 Tu ad dexteram DEI sedes: in gloria Patris.
 Judex crederis esse venturus.
 Te ergo quæsumus, tuis famulis subveni: quos pretioso sanguine redemisti.
 Æternâ fac cum Sanctis tuis gloriâ munerari.
 Salvum fac Populum tuum Domine: & benedic hereditati tuæ.
 Et rege eos, & extolle illos: usque in æternum.

Per sicut

Per singulos dies benedicimus te.
 Et laudamus Nomen tuum in sæculum: & in sæculum sæculi.
 Dignare Domine die isto: sine peccato nos custodire.
 Miserere nostri Domine: miserere nostri.
 Fiat misericordia tua Domine super nos: quemadmodum speravimus in te.
 In te Domine speravi: non confundar in æternum. Amen.

Te DEUM laudamus, &c.

TEged Isten dicsirünk: téged Urnak vallunk.
 Téged örök Atya Istent: minden földi-állat tisztel.
 Néked minnyájan az Angyalok: néked az Egek, és minden hatal-
 mafságok.
 Néked a' Cherubin, és Serafin Angyalok: szüntelen szóval énekelnek.
 Szent, Szent, Szent, a' Seregeknek Ura Istene.
 Tellyesek a' föld, és az Egek: Felfégednek dicsőséggel.
 Téged az Apostoloknak dicsőséges Karok.
 Téged a' Próféta'knak dicsiretes számok.
 Téged a' Mátyrok'nak fényes seregi dicsirnek.
 Téged széles e' Világon: vall, és dicsir az Anya-szent-egyház.
 Végheterlen-Felségű Atya Istent.
 A' te tiszteletes, igaz, és egyetlen-egy Fiadat,
 A' Vigasztaló Szent Lelket-is.
 Te dicsőségnék Királya Christus.
 Te az Atya Istennek örökké-való Fia vagy.
 Te a' meg-szabadítás-ért fel-vévén az Emberi természetet: nem iszo-
 nyodtál a' Szűznek méhétől.
 Te meg-győzvén az halál fulákját: meg-nyitád hiveidnek Menyor-
 szágot.
 Te az Istennek jobján ülsz: Atyádnak dicsőséggében.
 E' Világra-jövendő Birónak: hiszünk téged lenni.
 Téged azért kérünk légy segítséggel a' te szolgaidnak: kiket Szent
 Véreddel meg-váltottál.

Nn 2

Engedd

Engedd hogy az örök boldogságban: a' te Szenteiddel együtt megajándékoztassunk.

Idvezítsed Uram a' te népedet: és áld-meg a' te örökségedet.

Igazgasd őket, és fel-magasztallyad: most, és mind örökké.

Minden napokon áldunk tégedet.

Es dicsírjük a' te Nevedet örökké: és mind örökkön örökké.

Méltóztassál Uram, e' mái-napon: minden bűntől minket meg-órizni.

Könyörűly rajtunk Ur Isten: könyörűly mi-rajtunk.

Légyen a' te irgalmad Uram mi-rajtunk, a' mint te-benned bízunk.

Te-benned bízam Uram: örökké meg-nem szégyenülök. Amén.

DE SANCTA TRINITATE PROSA.

Nota: *Lauda Sion Salvatorem.*

Profitentes Trinitatem, Veneremur Unitatem, Pari reverentiâ.

Tres Personas asserentes, Personali differentes, A se differentia.

Simplex esse, simplex posse, Simplex velle, simplex nosse, Cuncta sunt simplicia.

Non unius quam duarum, Sive trium Personarum, Minor efficacia.

Pater, Proles, Sacrum Flamen, Deus unius. Sed hi tamen, Habent quadam propria.

Una Virtus, unum Numen, Unus splendor, unum Lumen, Hac una, quod alia.

Patri Proles est equalis, Nec hoc tollit Personalis, Amborum distinctio.

Patri compar, Filioque, Spiritualis ab utroque, Procedit connexio.

Nil in Deo præter Deum, Nulla Virtus præter eum, Qui creat causalia.

Dignè loqui de Personis, Vim transcendit rationis, Excedit ingenia.

Serva fidem, forma mores, Nec attendas ad errores, Quos damnat Ecclesia.

Trine sit laus Unitati, Sit & simplex Trinitati, Coæterna gloria. Amen.

MAS.

M A S.

Nota: Menynek, földnek, &c.

Szent Háromság, és csak Egy Istenség, Kit meg-nem fog semmi érzékenység: Mi-vóltodban vagy only nagy Szentség, Három Személy, és egyenlő Felség.

Téged vallunk egy örök Istennek, Kezdet-nélkül-való Természetnek: Atya, Fiú, Szent Lélek Istennek, Három Személyt és csak egy Istennek.

Te teremtéd Mennyet, és a' Földet, Atya Isten: s' minden ékesség: Te Szent Fiad Vére váltott minket, A' Szent Lélek vigasztal bennünket.

Bé-bocsátád szivünkben Lelkedet, Meg-szentelvén a' mi életünket: Bátorítván szomorú szivünket, Erősítvén bennünk a' Szent Hitet.

Ez-után-is kérünk ne-hadgy minket, Igaz Hitben tarts-meg hiveidet: Menyben lássuk szép dicsőségedet, Magasztalván Szent Istenségedet.

Dicsírtesél Felséges Ur Isten, Atya, Fiú, Szent Lélek Ur Isten: Szent Háromság egy bizony Ur Isten, Mind örökkön örökké úgy légyen. Amen.

H Y M N U S.

Pro diebus Sabbathi, ad Vesperas.

Olux beata Trinitas, Et principalis Unitas: Jam Sol recedit igneus, Infunde lumen cordibus.

Te manè laudum carmine, Te deprecemur vespere: Te nostra supplex gloria, Per cuncta laudet secula.

DEO Patri sit gloria, Ejusque soli Filio: Cum Spiritu Paraclete, In sempiterna secula. Amen.

Nn 3

Ungari

Ungaricè. Nota eadem. Vel, O gloriosa Domina.

OH te bődög Szent Háromság, s' Méltóságos nagy Uraság: Már el-mégyen a' Nap-világ, Légy szívünkben világosság.
Téged dicsírünk Versekkel, Reggel, estve könyörgéssel: Téged imádó nyelvünkkel, Aldunk szép tiszteletekkel.
Dicsőség légyen Atyának, Es egyetlen-egy Fiának; A' Vigasztaló Malasztanak, Mind örökké egy Urunknak. Amen.

M A S.

Nota: Hála-adásunkban rólad &c.

OH örökké-való Egység, és Háromság, A' kit meg-nem foghat Emberi-okosság, Kinek függ kezétől minden állandóság, Mind Mennyen, és Földön-való hatalmasság.
Fiúhoz hasonló örök Atya Isten, Atyával egyenlő Fiú örök Isten: Ezekről származó Szent Lélek Ur Isten, Jő-el világosíts homályos szívünkben.
Adgyad hogy én elmém csak te-reád nézzen, Mindent hátra-vetvén csak téged keressen: Es hagyományidtól mind-örökké függjen, Te-néked szolgálni mindenkor kész légyen.
Te kegyelmes Atya bocsásd-meg bűnünket, Te Fiú, Atyádhoz irtsad őfvenyünket: Szent Lélek tarts nekünk égő szövetneket, Hadd lássuk Mennyégben szép fényeségedet.
Légyen nagy dicsőség néked nagy Uraság, Ki az Egy-állatban vagy tellyes Háromság: Mennyen, és a Földön örökös Méltóság, Kit tisztel, és imád, a' Föld, és Menyország. Amen.

A L I U S.

Nota: Mittitur ad Virginem &c.

Quicumque vult animam firmiter salvare, Tres Personas credere, ipsas honorare, Tenetur; & precibus iugiter orare, Unum DEUM dicere, solum adorare.

Trinitas

Trinitatem credimus summum Genitorem, Sanctum ejus Filium, nostrum Redemptorem: Sanctumque Paracletum gratiae Datorem, Unum tamen dicimus DEUM Creatorem.

A se Patrem credimus, cum hunc generavit, Filium; de lumine, lumen resultavit: Procedentem Spiritum uterque spiravit, Neuter horum genuit ipsum, vel creavit.

Ad Patrem vox pertinet super baptizatum, Quam sonuit Filium humanè vocatum: Naturae susceptio, columbae volatum, Credimus Spiritui Paracletico datum.

In Patre potentia cuncta denotatur, Filio prudentia omnis declaratur: Gloria Paracletico universa datur, Qui cum Patre, Natoque conglorificatur.

Voluntate Filius Patris incarnatus, Est de Sancto Spiritu: de Virgine natus, Crucifixus, mortuus, atque tumulatus, Resurgens à mortuis Coelis elevatus.

Et per ipsum erimus omnes judicati, Beati ad gloriam aeternam vocati: Ad poenas perpetuas ibunt condemnati, Haec omnia tenentur credere beati.

Has horas sic recolo, ut in Trinitate, Veneretur Unitas, & in Unitate, Honoretur Trinitas. Atque pietate, Faciat me credere hoc cum firmitate. Amen.

Quicumque vult. Nota eadem.

HOgy-ha valaki akar idvérséget nyerni, Három Személyt kell hinni, és őket tisztelni: Es szép könyörgésekkel szüntelen kérlelni. Egy Istent kell mondani, s' egyedül imádni.

A' Háromságban hiszszük Mennyei Atyánkat, Ó szerelmes Szent Fiát, a' mi Meg-váltónkat: Vigasztaló Szent Lelket Kegyelem-adónknak, Mondunk; de csak egy Istent tartunk Alkotónknak. Magától van az Atya hogy szülné Szent Fiát, Akkoron világosság mutatá világát: Mind a' kettő fuvallá származott Malasztját. De egyik sem tarthattya, mint faját munkáját.

Keresztelt Fiún-való szó, az Atyát nézi, A' természet fel-vétel, a' Fiat tekinti: A' Galamb repülését de a' mi illeti, A' Léleknek adott, bizonynyal kell hinni.

Hata

Hatalom az Atyában nekünk jelentetik. A' Fiúban okosság ki-nyilatkoztatik. Szent Léleknek dicsőség mindenütt adatik. Ki, Atyával, Fiúval együtt tiszteltetik.

Atya akarattól Fiú testet vesz. Szent Lélektől fogonik. Szűztől születetik. Meg-feszül, kinnal meg-hal, és el-temettetik. Fel-támadván halálból, Menyben emeltetik.

Es ő általa lélszünk minnyájan itilve. Hol a' jók hivattatnak örök dicsőségre. A' gonoszok de mennek örök büntetésre. A' hiveknek ezeket, mind el-kell hinnie.

Illy szentséges igéket mellyet most én mondok, Szent Háromság egy Isten, te-elődben nyújtok. Légy velem mikor végső óramra fordúlok. Illyen Hitben tarts Uram, míg hozzád indulok. Amen.

ALIU S. Nota eadem.

Alme rerum conditor in Personis Trine, Quem unius fateor virtutis Divinae: Te laudare molior stylo columbinæ, Vocis, salva deprecor me in meo sine. Benedicam Domine tuam Majestatem, Cœlesti cum agmine per aternitatem: Si tuo cum lumine meam cœcitatem, Pellis, & cum crimine omnem pravitatem.

Causa tu pulcherrima omnium bonorum, Quam laudat Catholica Plebs sonis Hymnorum: Ausfer cuncta lubrica desideriorum, Nec non & phantastica, cum causis eorum.

EN S quod laudant Superi summo cum conatu, Angeli, & ceteri Cœli comitatu: Ad te clamant miseri maximo ploratu, A suo ut liberi fiant incolatu.

Grates nunc referimus Sanctæ Trinitati, Quâ sumus, & vivimus fide congregati: Tibi nos prosternimus summæ bonitati, Ut nos mundes ocyus a sorde peccati.

Verè Lux es Nobilis, super omnem lucem, Quem nostrum cum Angelis profitemur Ducem: A nobis cum scandalis hostem pelle trucem, Qui ligatus vinculis est per Sanctam Crucem.

Christia-

Christiana pluribus malis jam oppressa, Plebi, DEUS citius digneris adesse: Dum nature legibus mori est necesse, Electorum Coetibus fac nos interesse.

Zelotes amabilis, Pater, Logos, Flamen, Quem laudat cum Angelis nostrum congregamen: Servet a periculis nos tuum solamen, Et finitis seculis, ad te ducas, Amen.

Alme rerum. Nota eadem.

Allatok teremtoje, ki Személyben három, Egy Isteni ereje vagyon, a' mint vallom: A' te dicsiretedre galamb-szóm indítom, Kérlek vígy idvességre végemen kívánom.

Aldom Uram fel-szóval, te Szent Felségedet, A' Mennyei Karokkal örökké Nevedet: Ha világozsággal meg-vakult szememet, Meg-gyógyítod rútsággal fertezet szivemet.

Téged ékes okának mondunk minden jóknak, Kit Seregi a' jóknak dicsirettel áldnak: Mocsikai mosódgyanak mi kívánságinknak, Minden gondolatinknak okai müllyanak.

VA G Y, kit lelkek dicsirnek nagy igyekezettel, Angyalok, és egyebek Mennyei sereggel: Nyavalyások kiáltnak keserves beszéddel, Hogy ki-menekednének testekből szépséggel.

Hálákat mostan adunk a' Szent Háromságnak, Kiben vagyunk, és élünk népe Egyházának: Elötte le-borúlnak kegyelmes orczádnak, Hogy hamarább tisztúlyunk gazzától mocsunknak.

Nemesb világozság vagy, minden fenyelelégnél, Nálunk Angyali Had-nagy vallunk hogy már lettél: Ellenségtől el-ragadgy, kit régen meg-gyóztél, Néki menséget ne-adgy, kit fán meg-kötöztél.

Sok nyomorúságokkal meg-epedt népednek, Isten légy óltalommal a' Keresztyénségnek: Romlására a' halál midőn jó a' testnek, Tégy a' Választottakkal lakosá Mennyégnak.

Atya, Fiú, Szent Lélek, kit egy szeretetenben, Angyalokkal dicsirnek Seregink egyemben: Tűze kegyeségednek égessen szivünkben, Idők ha végeződnek, végy te-bozzád, Amen.

Oo

MAS.

M A S.

Nota: Angyaloknak Nagyságos Asszonya.

Imádunk mi téged Szent Háromság, Kiben semmi nem lehet hamisság: Hanem csak az Szent Örök igazság, Segítségre bizony nagy gazdagság.

Atya, Fiú, és Szent Lélek Isten, Három Személy, de egy erősségben: Fogyatkozás nállad semmi nincsen, Uralkodván Örök dicsőségben.

Imádunk mi téged Atya Isten, Fiad-által könyörgünk szüntelen: Szent Lelkedet önts-belénk tellyesen, Hogy meg-tartsion végig igaz Hitben.

Imádunk mi téged Fiú Isten, Kit az Atya szült Örök időben: Es éretünk alkalmas időben, Bé-öltözél nyomorult testünkben.

Kint szenvedél, meg-halál érettünk, Hogy általad le-mosátnék szennyünk: Es Szent Atyád kedvellene bennünk, Kik tégedet igazán tisztelünk.

Imádunk mi tégedet Szent Lélek, Ki, rüzétől meg-gyuladván égek: Szerelmedről ugyan meg-éledek, Bánatimban vigasztalást lelek. Te vagy nekünk kedves vigasztalónk, Ördög-ellen harczunkban biztatónk: Félelmünkben erős bátorítónk, El-estünkben te vagy gyámolítónk.

Te származál az Atya Istentől, Egyetemben a' Fiú Istentől: Nem-születvén, hanem szerelmektől, Fualtatál, mint egy erős széltől. Téged azért egy Örök Istennek, Vallunk, s' hiszünk egyenlő erőnek: Meg-szentelő Szent Lélek Istennek, Háromságban harmadik Személynek.

Dicsirtefsél azért Szent Háromság, Teremtő Ur és nemző Atyaság: Meg-testesült született Fiúság, Es Szent Lélek Örvendő vigaság. Amen.

HYM-

HYMNUS.

Nota: Ave Maria, bölög Isten Anyja.

O Pater Sancte mitis atque pie, O IESU Christe Fili venerande, Paracleteque Spiritus & alme, DEUS aterne.

Trinitas Sancta, Unitasque firma, Deitas vera, bonitas immensa, Lux Angelorum, Salus Orphanorum, Spesque cunctorum.

Serviunt tibi cuncta quae fecisti, Te benedicunt, laudant quos creasti. Nos quoque tibi psallimus devoti, Tu nos exaudi.

Gloria tibi omnipotens DEUS, Trinus, & Unus, magnus, & excelsus. Te decet Hymnus, Honor, Laus, & Decus, Omne per ævum. Amen.

O H mi Szent Atyánk, kegyes, és kegyelmes, O IESUS Christus, tisztelendő Fiú, Vigasztaló, és éltető Sz Lélek, Egy bizony Isten.

Te Szent Háromság, és erős Eggyesség, Felséges jóság, és bizony Istenség, Angyalok Napja, árvák segítsége, Bűnös reménye.

Néked szolgálnak teremtet-állatid, Dicsirnek téged minden alkotmányid: Mi-is te-néked dicsiretet mondunk, Halgass-meg kérünk.

Dicsőség néked Minden-ható Isten, Ki állatban Egy, és Három Személyben: Tégedet illet tisztesség, dicsiret, Örökké, Amen.

DE DULCISSIMO NOMINE JESU.

A' Drágalátos JESUS Nevéről.

IESU Salvator, Mundi amator. Tu es florum flos. O IESU pie, Fili MARIÆ, Eja audi nos.

Alme Rex Regum, Conditor rerum.

Bellator fortis, devictor mortis.

IESU benigne, honore digne.

Sponse Coelestis, Divine testis.

O gloriose, IESU formose.

Ovium Pastor, noster plasinator.

O IESU dulcis, qui nos hic fuicis.

Tu es Florum Flos.

O IESU pie, Fili

MARIÆ, Eja au-

di nos.

Oo z

O Cris-

O Consolator, & Vitæ sator.
 Nostrum solamen, dulce levamen.
 O IESU mitis, ô vera vitis.
 IESU mirande, & prædicande.
 Patriarcharum lux Prophetarum.
 Apostolorum Doctor Doctorum.
 Gemma Virtutum, fac iter tutum.
 Ad Cœli Regna nobis æterna.
 Sit tibi Christe modulus iste.
 Et tibi Pater, honor ter, quater.
 Sit Trinitati, quam laudant Sancti.

Tu es Florum Flos.
 O IESU pie, Fili
 MARIÆ, Eja au-
 di nos.

AFFECTUS IN IESUM SUPER OMNIA
 amabilem.

Per contemptum quatuor Elementorum.

Vis tibi dicam IESU mi? Mei amorem animi? Quo accensus incalescit
 inardescit. Quidquid amabile Mundus dat, Cor IESU minus æstimat.
TERRA thesauris allicit, Flores spirantes exerit, Monstrat flores, mon-
 strat frondes, Urbes, montes. Quidquid amabile TERRA dat, Cor
 IESU minus æstimat.
MARE corallum jactitat, Se diligendum prædicat, Uniones & Syrenes,
 fontes amnes. Quidquid amabile MARE dat, Cor IESU &c.
Flabilis AURA sibilat, Aves in me circumvolant, Quidquid vivit, per me
 spirat, & se gyrat. Quidquid amabile AURA dat, Cor &c.
IGNIS ad hæc ingreditur, Is ita cor alloquitur: Suum vitalem dans calo-
 rem, dans ardorem. Quidquid amabile IGNIS dat, Cor &c.
CARO venatur sensibus, Sensus adhæret dapibus, Inescatur, impingvatur,
 dilatatur. Quidquid amabile CARO dat, Cor IESU minus æstimat.
DOEMON irrepit callidus, Allicit cor honoribus, Ponit fraudes inter lau-
 des, cantus, saltus. Quidquid amabile DOEMON dat, Cor &c.
 Adde mundorum millia, Mille millena gaudia, Cordis æstum non explebunt,
 non arcebunt. Quidquid amabile TOTUM dat, Cor IESU minus
 æstimat. Amen.

ALIUS.

ALIUS.

EGO amo te, & tu amas me, ô dulcissime Seraphim Rex, Salus hominum,
 Vita & Spes. Et tu amas me, plusquàm ego te, ô quàm grandis est
 amor iste, dilectissime, IESU Christe. R. Occiderunt te propter
 servum me, Et tu solus es Vita hominum, Salus & Spes.
 Tu creâsti me, ego læsi te, In patibulo video te, in deliciis respice me. Tu or-
 natum me, ego nudum te, Tua anima erit pro me, meam teneo solùm
 pro te. R. Audi IESU me deprecantem te, Et perducas me, ubi
 Angeli vivunt in te. Amen.

ALIUS.

Gaudete dulces lacryma, cesset dolor. O IESU plenus gratiæ, crescit
 amor. R. Amor IESU, mea Vita, Salus mea, Spes mea, Voluptas
 mea infinita.
IESU meum solatium, Cœli Numen, Fons vivus, omne gaudium, mentis
 Lumen. R. Tu Lux Mundi, tu Thesaurus, tu Salvator, tu Cœli Rex,
 tu Cœlestis Imperator.
IESU flos Matris Virginis, dulcis ori, Amore tui Nominis fac me mori. R.
 Frivola Mundi voluptas, quàm vilescit, Et mens ad nectâr Cœleste in-
 ardescit.
 Tu mea gloriatio, meus odor, Amoris consummatio, totus ardor. R. Te præ-
 dicat Cœli Chorus, te honorat, Et tuas laudes replicat, te adorat.
 O IESU mi dulcissime, Vitæ vena, Spes suspirantis animæ, & Corona. R.
 Tibi Laus, tibi Honor, tibi Regnum, Tibi Cultus, tibi Decus in æter-
 num. Amen.

M A S.

Nota: O gloriosa Domina, &c.

OH én szerelmes IESUS-om, Kegyes Teremtôm, Királyom,
 Eletem, világosságom, Koronám, és boldogságom
 Lelkemnek édes vendége, Drága kincse, s' VÖ-legénye: Kérlek ne-
 távozzál tőlem, Maradgy mindenkor én-velem.

Oo 3

Hogy

Hogy gyarló testem nyugodgyék, De lelkem el-ne aludgyék: Csak te-benned gyönyörködgyék, Veled bátran nyájaskodgyék.
Szent Neved légyen paísa, Fényes síakja, s' pánczélya: Te Szent Kereszted fegyvere, Ellenségem rettentője.
Ments-meg hirtelen haláltól, Órdög incselkedésétől: Testnek fertelmességétől, Minden halálos-vétektől.
Hálát adgyunk az Istennek, Atya, Fiú, Szent Léleknek: Egyenlő három Személynek, Egy-állatú Istenségnek. Amen.

M A S.

Nota: O Istennek Szent Anna &c.

O Istennek Szent Fia, ó szépséges IESUS. Mennyeknek alkotója. Edeséges IESUS.
Tekints reánk szemmeddel, ó szépséges IESUS. Látogass kegyelmeddel. Edeséges IESUS.
Adgy Malasztot népednek, ó szépséges Iesus. Kik szüntelen dicsirnek. Edeséges Iesus.
Országunknak ótalma, ó szépséges Iesus. Tündöklő Arany-alma. Edeséges Iesus.
Ne-hadgy minket el-veszni, ó szépséges Iesus. Bűnnek torkában esni. Edeséges Iesus.
Gerjezd-fel mi szívünket, ó szépséges Iesus. Vidd-bé Menyben lelkünket. Edeséges Iesus.
Efedezzel érettünk, ó szépséges Iesus. Légy mindenkor mellettünk. Edeséges Iesus.
Ne-forduly-el orzáddal, ó szépséges Iesus. Tölcs-bé ajándékkiddal. Edeséges Iesus.
Óncs-belénk szerelmedet, ó szépséges Iesus. Tisztán égő tüzedet. Edeséges Iesus.
Hogy Szűz testel szolgállyunk, ó szépséges Iesus. Tiszta szívünkkel áldgyunk. Edeséges Iesus.

Segits

Segits kérünk, minnyájan, ó szépséges Iesus. Halálunknak óráján. Edeséges Iesus.
Gyönyörködgyél Mennyégben, ó szépséges Iesus. Szenteknek sergiben. Edeséges Iesus.
Vég-nélkül dicsirtelsél, ó szépséges IESUS. Atya, Fiú, Szent Lélek. Edeséges IESUS. Amen.

M A S.

Nota: *Salve mundi salutare, &c.*

Batorítója szívünknek, Vigasztalója lelkünknek, Légy ó IESUS életünkben, s' Mellénk-ally minden igyünkben. O IESUS légy segítségünk: Nincs kivüled remétségünk.
Ónts-reánk Szent áldomásid, Küld hozzánk régi áldásid: Gyógyíts-meg lelkünk fájdalmát, Enyhíts-meg szívünk siralmát. O &c.
Lám azt ígirted mi-nékünk, Szent Nevedben a' mit kérünk: Minden meg-adatik nekünk, Ne-nézd tehát a' mi vétünk. O &c.
Kegyelmes Menybéli Király, Vétkeink-ért meg-ne utály: Sőt kegyelmesen mellénk szály, Nagy erőddel környülünk ály. O &c.
Irigy órdög ne-bánthasson, Kisírteti ne-árthasson: Mellénk közel ne-járhasson, Hogy hozzája ne-hajthasson. O &c.
Szent Háromság áldott légyen, Szent kedvében minket végyen: Es kívánt jót velünk tégyen, Mondgya minden Lélek, Amen.
O IESUS légy segítségünk: Nincs kivüled remétségünk.

A L I U S.

Nota: *O mi pulcher floscule. fol. 88.*

IESU cordis gaudium, salve IESU. Pectoris incendium, salve IESU.
Anima praesidium, salve IESU. Salve bone IESU.
Nihil te est gravius, gravius amor. Nihil te est dulcius, dulcis amor. Nihil te est mitius, mitis amor. IESU mitis amor.
Millies te cogito, veni Sponse. Millies te flagito, veni Sponse. Millies te ro-gito, veni Sponse. Chare veni Sponse. Merge

Merge me visceribus, Cor liquefcit. Lacta me uberibus, mens dulcescit. Conde me vulneribus, spes vivescit. Vita repubescit.

Frigeo; accende me, o Creator. Lugeo; solare me, o Solator. Morior; defende me, o Salvator, IESU mi Salvator. Amen.

M A S.

Nota: O Istennek Szent Annja, &c.

IDvez-légy Szent életünk,
Buzgó szível imádunk,
Igédet magasztallyuk,
Jöj mi-hozzánk, ne-kéfsél,
Hogy szeressük Országod,
Azért kegyes Pellikán,
Szent testednek könnyait,
A' te nagy érdemedet,
Igy gerjed-fel mi szivünk,
Mert a' te Szent szerelmed,
Add bűnünk-bocsánattyát,
Mi lelkünk meg-tisztulván,
Veled szivünk meg-újúl,
Dicsiret az Atyának.

O fűpészes IESUS.

Téged ohajt mi lelkünk.
Szent óltáron áldozunk.
Jelen-létedet vallyuk.
Lelkünkben igyekezzél.
Utálljuk e' Világot.
Ne-hadgy éltünk utólyán.
Szemlélyük mindenkor itt.
Ez-által ránk terjeszszed.
Hogy csak téged szeressünk.
Igaz öröm jó-kedved.
Szánd lelkünk kárhozattyát
Akkor fogadd-bé méltán.
Minden bánatunk el-múl.
Tellyes Szent Háromságnak

Edecséges IESUS.

Jubilus Sancti Bernardi de Nomine IESU.

IESU dulcis memoria, Dans vera cordis gaudia, Sed super mel, & omnia,
Ejus dulcis presentia.

Nil canitur suavius, Auditur nil jucundius, Nil cogitatur dulcius, Quam IESUS, DEI Filius.

IESU spes poenitentibus, Quam pius es petentibus, Quam bonus te quarentibus, Sed quid invenientibus?

IESU dulcedo cordium, Fons vivus, lumen mentium. Excedens omne gaudium, Et omne desiderium.

Nec l...

Nec lingua valet dicere, Nec litera exprimere, Expertus potest credere, Quid sit IESUM diligere.

IESUM quæram in lectulo, Clauso cordis cubiculo, Privatim & in publico, Quæram amore sedulo.

Cum MARIA diluculo, IESUM quæram in tumulto, Clamore cordis quæculo, Mente quæram, non oculo.

Tumbam perfundam fletibus, Locum replens gemitibus, IESU provolvam pedibus, Strictis hærens amplexibus.

IESU Rex admirabilis, Et triumphator Nobilis, Dulcedo ineffabilis, Totus desiderabilis.

Mane nobiscum Domine, Et nos illustra lumine, Pulsa noctis caligine, Mentem replens dulcedine.

Quando cor nostrum visitas, Tunc lucet ei veritas: Mundi vilescit vanitas. Et intus fervet Charitas.

Amor IESU dulcissimus, Et verè suavissimus, Plus millies gratissimus, Quam dicere sufficimus.

Hoc probat ejus passio: Hoc sanguinis effusio; Per quam nobis Redemptio, Datur, & DEI visio.

IESUM omnes cognoscite, Amorem ejus poscite, IESUM ardentèr quærite, Quærendo inardescite.

Sic amantem diligite, Amoris vicem reddite, In hunc odorem currite, Et vota votis reddite.

Pars Secunda.

JESU mi bone sentiam, Amoris tui copiam, Da mihi per presentiam, Tuam videre gloriam.

Cum dignè loqui nequeam, De te tamen ne sileam, Amor facit ut audeam, Cum de te solo gaudeam.

Tua IESU dilectio, Grata mentis refectio, Replens sine fastidio, Dans famem desiderio.

Qui te gustant, esuriunt, Qui bibunt adhuc sitiunt, Desiderare nesciunt. Nisi IESUM quem diligunt.

Pp

Quem

Quem tuus amor ebriat, Novit quid IESUS sapiat, Quàm fœlix est, quem
satiat. Non est ultra quod cupiat.

IESU decus Angelicum, In aure dulce canticum. In ore mel mirificum, In
corde nect̄ar Cœlicum.

Desidero te millies, Mi IESU quando venies? Me letum quando facies? Ut
tuo vultu saties.

Amor tuus continuus, Mihi langvor assiduus, Mihi IESUS mellifluus, Fru-
ctus vitæ perpetuus.

IESU summa benignitas, Mihi cordis jucunditas, Incomprehensa bonitas,
Tua me stringat Charitas.

Bonum mihi diligere, IESUM, nil ultra querere, Mihi prorsus deficere,
Ut illi queam vivere.

O IESU mi dulcissime, Spes suspirantis animæ, Te querunt pia lachrymæ;
Te clamor mentis intimæ.

Quocunque loco fuero, Mecum IESUM desidero, Quàm letus cum invene-
ro; Quàm fœlix cum tenuero.

Tunc amplexus, tunc oscula, Quæ vincunt mellis pocula; Sed in his parva mo-
rula, IESUM sequar per secula.

Jam quod quæsi, video, Quod concupivi, teneo. Amore IESU langveo,
Et corde totus ardeo.

IESUS cum sic diligitur, Hic amor non extinguitur, Non tepescit, nec
moritur, Plus crescit, & accenditur.

Hic amor ardet jugiter, Dulcescit mirabiliter, Sapit delectabiliter, Et dele-
ctat fœliciter.

Tertia Pars.

Hic amor missus cœlitus, Hæret mihi medullitus, Mentem accendit pœni-
tus, Hoc delectatur spiritus.

O beatum incendium! Et ardens desiderium. O dulce refrigerium! Amare
DEI Filium.

IESU flos Matris Virginis, Amor nostræ dulcedinis; Tibi laus, honor, Nu-
minis, Regnum beatitudinis.

Veni,

Veni, veni Rex optime, Pater immensæ gloriæ. Affulge menti clarius, Jam
expectatus sapius.

IESUS Sole serenior, Et balsamo suavior, Omni dulcore dulcior, Præ cun-
ctis amabilior.

Cujus gustus sic afficit, Cujus odor sic reficit, In quo mens mea deficit, Solus
amanti sufficit.

Tu mentis delectatio, Amoris consummatio. Tu mea gloriatio, IESU Mun-
di salvatio.

Dilecte mi revertere; Consors paternæ dexteræ; Hostem vicisti prosperè, Jam
Cœli Regno fruire.

Sequar quocunque ieris, Mihi tolli non poteris, Cum meum cor abstuleris, IESU
laus nostri generis.

Cœli Cives occurrere, Portas vestras attollite, Triumphatori dicite: Ave IESU
Rex inclyte.

Rex Virtutum, Rex Gloriæ, Rex insignis victoriæ. IESU largitor gratiæ,
Honor Cœlestis curiæ.

Tu fons misericordiæ; Tu veræ lumen patriæ: Pelle nubem tristitiæ, Dans
nobis lumen gloriæ.

Te Cœli chorus prædicat, Et tuas laudes replicat, IESUS Orbem latificat,
Et nos DEO pacificat.

IESUS in pace imperat, Quæ omnem sensum superat: Hanc mea mens desi-
derat, Et illâ frui properat.

IESUS ad Patrem rediit, Cœleste regnum subiit; Cor meum à me transiit,
Simul post IESUM abiit.

Quem prosequamur laudibus, Hymnis, votis, & precibus, Ut nos donet coele-
stibus, Secum perfrui sedibus. Amen.

IESU dulcis &c. Szent Bernárd szive öröme tapsolása.

IESUS Szent szivek arannya, Mennyei sereg Királya: Lelkünk
éjének csillaga, Dicsőfénynek fényes Napja.
Nincsen ékefőbb éneklés, Nincsen kedvesebb fül-zengés: Vigasá-
gosb hegedülés, IESUS nevénél édesb méz.

Pp 2

IESUS

IESUS meg-térőknek fénje, Hozzád kiáltók reménye: Minden kincsünknek szekrénye, Bűnös lelkünknek vezére.
 IESUS szívnek édesége, Elő-kütya, fenyésége: Téged keresőknek kincse; Meg-találódinak színe.
 Sem nyelv azt meg-nem mondhattya, Sem elme meg-nem foghattya: Csak ki próbálta, tudhattya: Mi legyen szerelmed langja. Iesust ágyamban keresem, Soha el-nem felejtetem: Szívemből ki-nem vethetem, Hozzá vonzom szeretetem.
 Semmi-képpen nem-nyughatom, Míg Iesust fel-nem találom: Keresem, s' ha meg-lelhetem, Szívem kebelében téfzem.
 Mariákkal jó hajnalban, Keresem a' koporsóban: Szív-béli óhajtsimban, Kiáltom kívánságimban.
 A' sirt köny-húllatásimmal, Meg-öntözöm sírásimmal: Lábát szemem forrásával, Mosom, s' meg-törölöm hajammal.
 Iesus te Királyi-széked, Gyöngyel fénlik öltözeted: Balsamommal tellyes kezéd, Mézzel foly szádból beszéded.
 Uram Iesus maradgy nálunk, Légy lelkünkben fenyés Napunk: Hogy el-mennyen letét éjünk, Csak te légy világosságunk.
 Mikor látogatz bennünket, Meg-vidámitod szívünket: Földhöz ragadott elménket, Egbe emeled lelkünket.
 Edes a' Iesus szerelme, El-fogyhatatlan kegyelme: Ezerfzer édesb szép színe, Hogy sem egész Világ méze.
 Meg-mutatta ezt sok kínnya, Drága Vérének ontása: Mely lön bűnünk el-mosása, Lelkünk sebe gyógyítása.
 Iesust minnyájan keressük, Velünk-létét szomjúhuzzuk: Nagy buzgó szível kívánnjuk, Ha el-távozik, óhajtsuk.
 Ily szeretönket szeressük, Es szeretettel fizessünk: Illattya után siesünk, Kedvé-ért kedvet térítsünk.
 Iesus Malasztriak kút-feje, Szeretetünknek gyökere: Kegyelemnek folyó-vize, El-fogyhatatlan tengere.
 Iesus Malasztinak kezdője, Örömnnek fel-gerjesztője: Uj kegyelemnek reménye, Minden jóknak meg-szerzője.

Második

Második Rész.

KEgyes IESUS add ézenem, Szerelmednek langját bennem: Engedgyed nyilván szemlélnem, Szent színed, s' veled egy lennem.
 Méltán rólad nem szólhatok, De még-is nem halgathatok: Mert szerelmedtől gyuladok, s' Csak te-benned vigadhatok.
 Iesus a' te szereteted, Ad nekünk gyönyörűséget: Lelkünkben Mennyei mézet, Harczunkban nagy győzedelmet.
 Kik téged észnek, éheznek, Mert szeretetteddel égnek: Szent tűzeddel gerjedeznek; Jelen-léteddel örülnek.
 A' kik isznak, szomjúhozna, Hozzád Iesus kívánkoznak: Semmit kívánni nem tudnak, Hanem Iesust, kit sohajtnak.
 Szerelmed kit meg-elégít, Az tudgya javaid izit: Bóldog a' kit meg-részeget, Edes borával vidámit.
 Angyali zengés fülünkben, Mennyei Manna nyelvünkben: Gyönyörűség életünkben, Iesus neve méz szívünkben.
 Iesus ezerfzer kívánlak, s' Mikor léfzen hogy lássalak: Mikor mondod hogy im híjlak, Kebeleben meg-nyugotlak?
 A' te szüntelen szerelmed, Hoz nekem kedves gyötrelmet: Napnál világosb értelmet, Örök-életre kegyelmet.
 Iesus Angyali ékesség, Fülben szép zengő kedvelség: Szájban méz-izü édeség, Szívben vig örvendetesség.
 Iesus te Mennyei Szentség, Szív-béli csuda édeség: Meg-fogyhatatlan ékesség, Vonny hozzád Mennyei szépség.
 Jó nekem Iesust szeretnem, Kivüle mást nem-keresnem: Magamtól fottig el-esnem, Véle éppen egyé lennem.
 Oh én szerelmes Iesusom, Minden igyemben oltalmom: Téged sok köny-húllatásom, Ohajt; minden kívánságom.
 Valahol léfzek kívánlak, Sirlmim-között kiáltlak: Bóldog léfzek, ha meg-foglak: Bóldogabb ha meg-tarthatlak.

Pp 3

Akkor

Akkor bátran ölelgetlek, Szivem kebelébe vészlek: Lelkem ágyába feketlek, Ólemből el-nem eresztlek.

Ott tégedet örömben, Tészlek Császári-székedben: Hogy Király lehess szivemben, Koronát tészek fejedben.

Már látom a' kit kedveltem, Meg-leltem a' kit kerestem: IESUS tölled fel-gerjedtem, Szerelmedtől meg-győzöttem.

Immár vígan botod-alá, Hóldolok szép Zászlód-alá: Minden búmban szárnyad-alá, Sietek óltalmad-alá.

Oh Iesus édes szerelmem, Siesz hozzám drága kincsem: Szeretted-re gerjedtem, Oh Iesus egy remétségem.

Iesust mikor így szerettyük, Lelki kincsünket nevellyük: Szivünk házat ékesittyük, Vont-aranyba óltóztettyük.

Illy álhatatos szeretet, Szerez szivben csuda izet: Nemz csuda gyönyörüséget, Es boldogságos örömet.

Harmadik Rész.

EZ szeretet Menyből szállott, Csontom velejében hatott: Követésére indított, Szeretetre gyulasztott.

O boldogságos gyuladás, Sziv-béli kedves langozás: O nyugodalmas fárads, Iesussal-való maradás.

Iesus szivünk gyöngy-virága, Lelki-kertünknek rósája: Jó-illatú Li-lioma, Fejünk gyémánt-koszorúja.

Jövel oh Szentek Királya, Dicsőségnek Koronája: Jöj-el, jöj-el szivünk Napja, Es kívánatos világa.

Iesus Nap-fényénél fényesebb, Csillagok gyöngyénél ékesbb: Méz-édeségnél édesebb, Minden kincsnél leg-kedvesebb.

Már hozzád vontad szivemet, Vezérletted kérésemet: Lelkemre ékes szinedet, Nyomd pecsétül személyedet.

Iesus Szűz Anya virága, Szerelmünknek kedves háza: Menybéli dicsiret áldgya, Neved; idveség Királya.

Oh szivnek gyönyörüsége, Szerelemnek tellyesége: Lelkemnek oh dicsősége, Iesus Világ idvesége.

Iesust

Iesust minnyájan örömmel, Magasztallyuk dicsirettel: Szeressük tiszta lélekkel, Kövessük langoló szível.

Hogy a' ki ilyen kínokat, Szenvedett illy fájdalmakat: Test-szaggató ostorokat, Illy kegyetlen hóhérokat.

Annak mi-is életünket, Adhassuk minden erónket: Oltárul nyújtuk szivünket, Szent áldozatul lelkünket.

Ezzel fizessük kinnnyá-ért, Illy buzgó szereteti-ért: Ertünk szenvedt halálá-ért, Drága Vere-ontása-ért.

No már szerelmem menny haza, Atya Istennek Job-karja: Meg-hóldolt kezéd bajnokja, Légy Országodnak Királya.

Követlek mindenütt téged, Senki tölled el-nem vehet: Ha már elvontad szivemet, Iesus el-ne-hadgy engemet.

Eleiben Szent Angyalok, Emellyétek-fel kaputok: Nyertes Királyt fogadgyátok, Idvezlyétek, mert Uratok.

Dicsőségnek vagy Királya, Erős harcznak nagy bajnokja: Iesus Malasztanak adója, Örök jónak alkotója.

Te vagy bizony hazánk fénye, Te érdemünknek Ize krénye: Te bánatunk enyhítője, Te boldogságnak szerzője.

Tégedet áldnak Mennyégben, Magasztalnak dicsőségben: Iesus vigasztaly éltünkben, Jutás Atyádnak kedvében.

Békességben van Országod, Minden jóból áll, jószágod: Iesus e' szép gazdagságod, Gazdagítson meg, s' áldálad.

Iesus Attyához fel-hatott, Örökségében bé-szállott: Szivem töllem el-szakadott, Iesus-után ragadtatott.

Kit kövessük dicsirettel, Jó-akarattal, vig-kedvel, Hogy mi-is a' Szent Lélekkel, Lehessük együtt Istennel.

Iesus Angyalok öröme, Aldott légy szemünknek fénye: Aldott légy Szenteknek kincse, Aldott légy Angyalok gyöngye.

Ezerfzer IESUS áldott légy, Meg tiz-ezerfzer áldott légy: Meg száz-ezerfzer áldott légy, Tömény ezerfzer áldott légy.

A M E N.

IESUS

*IESUS Pujio Adamatus, & per totius sue vitæ acta conquistus,
& concomitatus.*

P R I M A P A R S.

Nota: Vedd jó néven én szivemet.

I.

Mig nem-látom víg orczádat, O édes IESUS-om. s' Nem-halom biztató szódat, O édes IESUS-om. Gyászban tartod én lelkemet, s' gyótrelemben bús-szivemet. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.

Sic dicuntur omnes Versus.

Mert im szivem fel-gyúladott. Szerelmed-ért el-lankadott. Meg-únta e' rosz Világot, s' benned keres nyugodalmot.

A' földnek nagy kerekiségét. Bé-járom míg szerelmesét. Téged lelkem egy örömet, fel-talállak drágább kincsét.

Mikor szélllyel bújdostomban. Mindent kérdeznék útomban. Hol van az én szerelmesem, a' kit szeret az én lelkem?

Imé én jó szerencsémre Juda Bethlehem földébe. Igazítanak hogy el-mennék, s' ott találnám kit keresnék.

Nagy gyorsan Bethlen Városba. El-menék egy Istállóba. Keresvén ott a' Jászolyba, találalak kis pólába.

Ottan mindgyárt le-borúlék. Szent Atyádnak hálát adék. Nagy gyengén lábadohoz nyúlék, s' azt meg-csókolván, így szóllék:

I I.

Mivel már fel-találtalak, O édes IESUS-om. Most szivemhez úgy kapcsolak, O édes IESUS-om. Hogy sohül el-ne maradgyak: veled éllyek, járjak, s' hallyak. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.

Nyólczad-nap mikor Nevedet. Adgyák, s' metéllik testedet. Fel-szedem csepp-véredet, s' bé-kötöm kis sebecskédet.

Artatlan Véred cseppeit. Kőny-húllatásod gyöngyeit. Szivembe piroz rubintit, bé-rejtem mint drága kincsit.

Három

Három Király mint Királyhoz. El-jő hozzád mint Urához. Aranyat, Temjént, Myrrhát hoz, imádván meg-ajándékoz. Azonban mennyünk Templomba. Szűz Anyáddal tisztulásra. Ott foglak, s' teszlek Oltárra, mint bárányt az áldozatra. Osztan fuffunk Egyiptomba. Mert Heródes nagy haragba. Hogy ne-juthass Királyságra, keres téged a' halálra. Olly nagy úton az őlemben. Gyakran vezlek kebelembe. Ólelgetvén örömömbe, csókolgatlak szerelmembe.

I I I.

OTt az idegen Országban, O édes IESUS-om. Hét esztendő-t Sellér-házban, O édes IESUS-om. Töltsünk szegény állapotba, míg lesz Heródes halála. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.

Meg jőjünk Galilæába, A' Názáret Városába. Szent Anyád szolgálatyába, ott legyünk iffiúságodba.

Hogy lesz tizen-két esztendő-s. Nem lesz Doctör olly nagy idős. Kit Templomban midőn bé-jősz, közöttök tilvén meg-nem győzsz.

Akkor harmad-nap jaj-szóval. Hegyen, völgyön Szent Anyáddal. Kereslek nagy fájdalommal, míg talállak Doctörökkel.

Vizszá-megyünk nagy örömben. Meg-lelt kincsel Názáretben. Ott éllyünk engedelemben, néha Fa-Acs mesterségben.

Harminczadik esztendőben. János meg-keresztel vizben. Szent Atyád szól az Egekben, Szent Lélek rád szól a' kőzben.

Onnat mennyünk a' pusztában. A' vadak társaságában Ott negyven-nap böjtölésben, legyünk csak elmélkedésben.

I V.

A' Sátán el-jő meg-késért, O édes IESUS-om. Kövel; Isteni erőd-ért, O édes IESUS-om. A' Templomon, szentséged-ért: a' hegyen, imádásá-ért. Oh én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.

Qq

Mind

Mind a' háromszor meg-győződ. Es nagy szégyennel el-űződ. Elé-
jűnek Szent Angyalid, szolgáljak mint hű szolgálid.
Az-után mégy halálzokat. Kérlelni Tanítványokat. Szegény igye-fo-
gyottakat, s' gyógyítani nyavalyákat.
Leg-elsőben híj engemet. Gyógyíts-meg lelki sebemet. Egefd, me-
téld a' testemet, csak idvezítsed lelkemet.
Három esztendőt tanítván. Töltesz: a' népet gyógyítván. Tartomá-
nyokat bé-járván, s' mindent Menyországban híván.
Mikor mindennel jól térsz. Sok fáradságot fel-vészesz. s' Ennyi ide-
ig ott lélsz, szidalmat jutalmul vérsz.

S E C U N D A P A R T S.

I.

Mennyünk-fel már az Innepre, O édes IESUS-om. Mind egy-
gyütt Jerusálembé, O édes IESUS-om. Pálmával jönnek
elődbe, Ofanna szót énekelve. O én édes szép kisedem, sze-
relmes IESUS-om.
Ott meg-ládd kik örömökbe. Ruhájok terítik földre. Ótód-napra
életedre, szomjúhozna Szent véredre.
Mikor leszünk a' Városba. Vacsoráló vendég-házba. Egnek, Föld-
nek csudájára, térdre állasz láb-mosásra.
A' többi-közt gyilkosnak-is. Lábát mosod Júdásnak-is. Mosd-meg
Szivem énnékem-is! nem csak lábom, de fejem-is.
Ezek-felett szerelmedbe. Tested, s' Véred eledelbe. Testamentom-
tételedbe, hagyád kenyér, s' bor-színébe.
Mennyünk-ki már északára. A' Getsemani Majorba. Vér-veríték jő
orczádra, háromszori imádságba.
Erteid jönnek lámpásokkal. Papok szolgálai botokkal. Judás el-árul a'
csókkal, s' szolgál meg-kötnek rab-szíjal.

I I.

I I.

Vissza-vissznek a' Városba, O édes IESUS-om. Vernek minde-
nütt az útba, O édes IESUS-om. Rúgnak, s' dőfnek harag-
jokba, míg jutnak Annás házába. O én édes szép kisedem,
szerelmes IESUS-om.
Segély reá hogy ne-felgyek. A' hol kínoznak ott legyek. Sohonna
ki-ne rekedgyek, s' minden kínodban részt vegyek.
Annás Papnál kínaidat. El-kezdéd sok fájdalmidat. Hogy kérdik tu-
dományodat, arcúl-esapják Szent orczádat.
Mindgyárt vissznek Kaifáshoz. s' Rosz, gaz-cseled ott mint kínoz. Ej-
jel csak rajtad mulatoz, nincsen száma mennyi kint hoz.
Reggel adnak Pilátusnak. A' Császár Tiszt-tartójának. Ott hamissan
bé-vádolnak, hogy magad mondtad Királynak.
Pilátus küld Heródesnek. Hogy ott halgatf mikor kérdnek. Merő
bolondnak itilnek, s' csúff-ruhába öltöztetnek.
A' számtalan Nép láttára. Kik egybe-gyűltek csudádra. Minden-fe-
lől az úczákra, ki-hoznak a' csúff-ruhába.

I I I.

EGig hallik a' kiáltás, O édes IESUS-om. Minden-felől a' híri-
rás, O édes IESUS-om. Nincs egyéb csak szidalmazás, s'
véghetetlen sok káromlás. O én édes szép kisedem, szerel-
mes IESUS-om.
Pilátushoz úgy hurczolnak. Vissza-vivén répnek, s' rúgnak. Tanács-
házba meg-állítanak, sok kínzástól meg-nem álnak.
Itt újokban bé-árúlnak. Pilátusnak így vádolnak. Hogy adót többé
Császárnak, meg-tiltottad ne-adgyanak.
Miattad már az Országban. Vadnak csak háborúságban. Az egész
Nép bódulásban, s' rövid-nap el-fordulásban.
Jobb egy embernek halála. Hogy sem sokaknak romlása. Ez Kaifás
kiáltása, s' jóvendő prófétálása.

Qq 2

Illy

Illy szókra támad indulás. A' nép-között nagy riadás. Minden-felől csak rikóltás, öld-meg, öld-meg; illy kiáltás.

Azt immár el-nem álhatom. Szemeimet bé-kell zárnom. Mert látásra nem birhatom, szóval-is alig mondhatom.

I V.

TEged Világ Teremtőjét, O édes IESUS-om. Mindenek bé-fe-dezőjét, O édes IESUS-om. Ruháidtól meg-fosztának, s' merő mezítelen hadnak. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.

Szent Lélektől formáltatott. Szűztől szűzen adattatott. Szűz tejével tápláltatott, s' illy ártatlant föld nem látott.

Ezt a' gyenge Szent testedet. Le-kötőzvéen kezeidet. Hohérok verik, szaggatják, Szent véred rútvál tapodgyák.

Ostor, s' veszfő el-szakadnak. A' hohérok el-fáradnak. Epséget bened nem hadnak, s' holt-eleverien már látnak.

Még sem elég; mást gondolnak. Tővisből Koronát fonnak. Azt fe-jeden addig verik, míg agyad-velejit érik.

Szemeidet bé-kötőzik. Arczúl-vernek, s' azt kérdezik. Ki űte? űk azt nevetik, s' Szent orczád mind bé-pőkődőfik.

Pilátus népnek ki-mutat. Vízont reád fel-kiáltat. űld-meg, öld-meg, nincs Királyunk, hanem vagyon csak Császáruunk.

Sententziát reád mondnak. Kereszt-fát válladra adnak. Tolvajok-közzé állatnak, s' Calváriáig hurczolnak.

T E R T I A P A R S.

I.

EZ útadban veled megyek, O édes IESUS-om. Ha ezer űtést-is vészek, O édes IESUS-om. Másnak vinni nem engedem, Keresztedet: csak én vízem. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.

Calvá-

Calvárián le-rángatják. Ruháidat, hogy fel-oszszak. Tested vérrel bé-borítják, és csak mezítelen hadgyák.

Hohérok gyorsan forgódnak. Mert félnek hogy-ha mulatnak. Míg keresztre fel-hágatnak, kezekbe halva találnak.

Fára rángatva fektetnek. Vas-szegekkel le-szegeznek. Két Tolvaj-közzé emelnek, s' csúfolván reád sűvöltnek.

Mezítelen vas-szegek-közt. Hogy kínlódol Tolvajok-közt. En attam arra az ezkőzt, mikor voltam a' vérkek-közt.

Ha te értem illy bűnős-ért. Sok kínnal halsz-meg szolgád-ért. Hal-lyak-meg én-is Uram ért: érted; illy szép szeretőm-ért.

Hétszer szollaíz a' keresztfán. Epét meg kőstölíz, szomjúzván. Ottan fejedet le-hajtod, s' Lelked Atyádnak meg-adod.

I I.

EGen a' Nap nem álhattya, O édes IESUS-om. Kinaidat nem lát-hattya, O édes IESUS-om. Magát gyászba bé-borította, s' halálotat úgy sírattya. O én édes szép kisdedem, szerelmes IESUS-om.

Kő-szicklák-is meg-repednek. Mődgyok-szerint keseregnek. Nagy he-gyek-is meg-rendűlnak, féltekben ugyan reízketnek.

Hát én bűnős hová legyek. Ejjel nappal mint keressek. Elég vizet szemeimnek, a' sírásra hol merítsek?

Halva látják Szent testedet. Még-is dárdával szivedet. Meg-nyit-tják; hogy szerelmedet, nézzük végső csepp véredet.

Meg-hasított gyenge szived. Meg-mutatott nagy szerelmed. Engem hiu hogy el-mennyek, a' keresztről le-vegyelek.

Mindgyárt keresztre fel-hágok. Vas-szegeket ki-rángatok. Le-hoz-lak által-őlelve, s' tézlek Szent Anyád őlébe.

Ott több Szent gyülekezettel. En-is egy-felől kenettel. Kenlek: s' moslak könyveimmel, febeid tőrlőm nyelvemmel.

Qq3

III.

III.

Vegre gyölcsban bé-takarunk, O édes IESUS-om. Kik hozzád férünk, meg-fogunk, O édes IESUS-om. Sirva koporsóhoz víszünk, fok jaj-szóval el-temetünk. O én édes szép kiüdedem, szerelmes IESUS-om.

Harmad-nap dicsőségefen. Fel-támadsz győzedelmesen. Sok ezer lelket fogságból, hozván magaddal Lymbusból.

Negyven-nap velünk itt mulatsz. Es minden vigasztalást adsz. Sok izenvedésre meg-bíztatasz, mert árvaságba el-ném hadsz.

Olaj-fa hegyről láttunkra. Egbe mégy Atyád jobjára. Onnét Szent Lelket nyájadra, küldesz ránk Pünköft-napjára.

Szent Lelket mikor el-vefeszük. Erődet bennünk érezzük. Vigan mindent cselekeszünk, s' éretted halálra megyünk.

Noha tőlem távul mentél. Mikor földről Egbe léptél. Szemeimtől el-enyéztél, de szivemben helyet vertél.

Bethlehemi Istállóból. Míg Atyád akarattyából. Pállya-futásod el-végzed, Veled járek; míg engedéd.

IV.

Engedd immár halálomig, O édes IESUS-om. Utolsó pillan-tásomig, O édes IESUS-om. Még-is addig keressfelek, míg a hol vagy; meg-lelylelek. O én édes szép kiüdedem, szerelmes IESUS-om.

Kérlek ne-halazd sokkára. Készíts engem-is halálra. Szent Lelkessel baj-vívásra: s' légy velem végső órámra.

A' szarvas nem kívánkozik. Hideg kútra hogy szomjúzik. Utánnad mint óhajtozik, lelkem: s' szüntelen vágyódik.

Jövel, jövel szerelmesem. Eggyetlen-egy reménségem. Nedvesíts-meg szárazságom, s' ólcs-meg éppen szomjúságom.

Segély, segély ez szándékba. Legyek úgy hozzád kapcsolva. Veled éllyek, járjak, s' hallyak, Szent Országodban lássalak.

Akkor

Akkor lelkem gyász-ruháját. El-vefzed szivem fájdalmát. Hogy meg-látom vig orczádat, s' meg-hallom biztató szódat.

Szivem, ártatlan Bányom. Most eledelem, s' váltságom. Hóltom-után nagy jutalmom, légyen veled lakadalmom.

Ez mostani kéz-fogásunk, O édes IESUS-om. Hittel-adott mátká-ságunk, O édes IESUS-om. Menyegzővel valófodgyék,

s' Országodban böldegodgyék. O én édes szép kiüdedem, szerelmes IESUS-om.

A M E N.

D E